

KRISTUS HALLITSEE MAAN PÄÄLLÄ SEURAKUNTAANSA 10.11.2022

1 viesti

Jukka Paakkanen <jukka.paakkanen@gmail.com>

10. marraskuuta 2022 klo 9.44

Vast. ott.: petri1964@meiliboxi.fi, Samuel Korhonen <smikorhonen@protonmail.com>

KRISTUS HALLITSEE MAAN PÄÄLLÄ SEURAKUNTAANSA 10.11.2022

Matt. 22:3

3 Hän lähetti palvelijansa kutsumaan häihin kutsuvieraita, mutta nämä eivät tahtoneet tulla.

Lähde: <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.22.FINRK>

RAKKAAT veljet ja sisaret Jeesuksessa Kristuksessa meidän Herrassamme,

jaan teille tänään HERRAN JEESUKSEN kehotuksesta tämän todistukseni ajasta, jossa elämme. Rukoilen kaikkien lähimmäisten puolesta lähellä ja kaukana, että he voisivat sydämissään vastaanottaa Elämän Herran Totuuden Valon Kasteen pelastukseen Jumalan Sanan todistuksen mukaisesti iankaikkisuusolennoksi luotuna sieluna kaikkea syntiä varmuudella tulevana Herran päivänä kohtaavalta kadotustuomiolta ilman omia ansioita hengellisessä Kristuksen Ruumiissa yksin uskosta Jeesukseen Kristukseen - Jumalan Sanan Totuuteen.

Pelastumme Taivaan Kirkkauteen vain Hänen Vanhurskaudessaan osallisina uskon armolahjan kautta ainutkertaisen sovitusyönsä vaikutuksesta monien syntien puolesta uudestisyntymisen ehdon täyttävän Kristuksen Veren Voiman vuodatuksesta osallisina edelleen jatkuvan yli kaksituhatuotisen seurakunta-ajanjakson kuluessa tänä päivänä Pyhän Hengen temppeliksi luotuna Jumalan kuvina HERRAN JEESUKSEN luomakunnassa tällä Maa-planeetalla maan päällä lahjaksi saatua ajallista elämäämme uudestisyntyneissä hengissämme Herran lampaina Hyvän Paimenen laumassa Hänen johdatuksessaan vaeltaen.

Liian monet lähimmäisemme lähellä ja kaukana eivät ole vielä kuulleet KOKO TOTUUDEN MUKAISESTI ilosanomaa siis hyvää uutista pelastuksesta Herrassamme ja elävät siksi hengellisesti tarkastellen kuolleina vielä ihmishengissään uudestisyntymättöminä - huolettomina ja suruttomina - maailmassa Pedon vallan alamaisuudessa uskonnollisesti vailla parempaa hengellistä tietoa ja ymmärrystä pelastuksesta Herrassamme Jeesuksessa Kristuksessa.

Jumalalle HERRALLE JEESUKSELLE ihmisen tuhat vuotta on kuin yksi päivä ja yksi päivä kuin tuhat vuotta. Hengellisesti tarkastellen Jumalan Sanan Totuus on ollut valheellisen uskonnon harjoittamisen kuolettamana siis ylipappien ja kirjanoppineiden kehotuksesta jumalattomien paheksuttavana Pedon vallan maallista vallankäytönjärjestelmää jumalattomien mielissä uhkaavana yhteiskunnan vihollisena ja kansankiihottajana ristiinnaulitsema ja hengettömäksi uskonnoksi tapettuna.

Tänä päivänä Jumalan Sanan Totuuden petosten ja valheen maailmaan hautaamisen kaksituhatuotinen ajanjakso seurakunnan jäännöksen elämässä on kääntymässä ajallisessa elämässämme kohti hengellisen Kristuksen Ruumiin ylösnousemuksen aikaa ennen ylösottoa iankaikkiseen Elämään ikuisessa HERRAN JEESUKSEN Kuningaskunnassa Taivaan Kirkkaudessa.

Tänä päivänä olemme päässeet raamatullisen kalenterivuoden kierron mukaisesti Jeesus Nasaretilaisen Lehtimajanjuhlan (3.Moos. 23:33-43) ensimmäisen sapatin ajankohdalla vietetystä Kristuksen syntymäjuhlasta ja kahdeksantena päivänä (3.Moos. 12:3) lapsen syntymästä juhlan toisen sapatin (3.Moos. 23:39) ajankohdalla Vanhan Liiton liitonmerkinä tehdyn Jeesus-lapsen esinahan ympärileikkauksen (1.Moos. 17:10) muistamisesta, joka hengellisesti kuvaa Uudessa Liitossa Hänen Veressään sydänten ympärileikkausta Pyhän Hengen Voimalla (Joh. 7:37-39), ja edelleen aina Vanhan Liiton Mooseksen lain asettaman kolmenkymmenenkolmen päivän kuluttua Jeesus-lapsen syntymästä Kristuksen synnyttäjän puhdistautumisjakson jälkeiseen ajankohtaan, jolloin Herralle pyhitettävä esikoislapsi tuli lain säädöksen (2.Moos. 13:2) mukaan viedä Jerusalemin temppeliin näytettäväksi papille ja uhrata synnyttäjän sovituksiksi Mooseksen laissa säädetyt uhrat.

3.Moos. 12:4

4 Naisen on pysyttävä kotona kolmekymmentäkolme päivää puhdistavan verenvuodon aikana. Hän ei saa koskea mihinkään, mikä on pyhää, eikä mennä pyhäkköön, ennen kuin hänen puhdistautumispäivänsä ovat kuluneet.

3.Moos. 12:6-8

6 Kun hänen puhdistautumispäivänsä pojan tai tyttären syntymän jälkeen ovat kuluneet, hänen tulee viedä papille ilmestysmajan portille vuoden vanha karitsa polttouhriksi ja kyyhkysenpoika tai metsäkyyhkynen syntiuhriksi. 7 Pappi tuokoon ne Herran eteen ja toimittakoon naiselle sovituksen, niin tämä puhdistuu verenvuodostaan. Tämä on laki poika- tai tyttölapsen synnyttäjistä. 8 Jos nainen ei saa hankituksi lammasta, hän voi tuoda kaksi metsäkyyhkystä tai kaksi kyyhkysenpoikaa, toisen polttouhriksi ja toisen syntiuhriksi. Pappi toimittakoon hänelle sovituksen, ja niin hän on puhdas.”

(Raamattu Kansalle käänös)

Luukas kertoo Jerusalemin temppelein tapahtumista ja Jeesus-lapsesta annetuista Simeonin ja Hannan todistuksista seuraavasti.

Luuk. 2:22-40

22 Kun heidän puhdistuspäivänsä Mooseksen lain mukaan olivat päättyneet, he veivät lapsen Jerusalemiin asettaakseen hänet Herran eteen 23 – niin kuin on kirjoitettu Herran laissa: ”Jokainen poikalapsi, joka avaa äidin kohdun, luettakoon Herralle pyhitetyksi” – 24 ja uhratakseen, niin kuin on säädetty Herran laissa, parin metsäkyyhkystä tai kaksi kyyhkysenpoikaa. 25 Jerusalemissa oli mies, jonka nimi oli Simeon. Tämä mies oli hurskas ja jumalaapelkäävä. Hän odotti Israelin lohduitusta, ja Pyhä Henki oli hänen päällään. 26 Pyhä Henki oli ilmoittanut hänelle, ettei hän näe kuolemaa, ennen kuin on nähnyt Herran Voidellun. 27 Hän tuli Hengen vaikutuksesta temppeleihin, ja kun vanhemmat toivat Jeesus-lasta sisälle tehdäkseen hänelle niin kuin lain mukaan oli tapana, 28 hän otti lapsen syliinsä, ylisti Jumalaa ja sanoi: 29 ”Herra, nyt sinä päästät palvelijasi rauhassa menemään, sanasi mukaan, 30 sillä minun silmäni ovat nähneet sinun pelastuksesi, 31 jonka olet valmistanut kaikkien kansojen nähtäväksi, 32 valoksi, joka ilmestyy pakanoille, ja kirkkaudeksi kansallesi Israelille.” 33 Hänen isänsä ja äitinsä ihmettelivät sitä, mitä hänestä sanottiin. 34 Mutta Simeon siunasi heitä ja sanoi Marialle, lapsen äidille: ”Tämä lapsi on pantu kompastumiseksi ja nousemiseksi monelle Israelissa ja merkiksi, jota vastaan puhutaan, 35 jotta monen sydämen ajatukset tulisivat julki. Myös sinun sielusi läpi on miekka käyvä.” 36 Siellä oli myös naisprofeetta Hanna, Penuelin tytär, Asserin heimoa. Hän oli jo tullut iäkkääksi. Mentyään neitsyenä naimisiin hän oli elänyt miehensä kanssa seitsemän vuotta 37 mutta oli nyt leski, kahdeksankymmenen vuoden ikäinen. Hän ei poistunut temppeleistä vaan palveli siellä Jumalaa paastoten ja rukoillen yötä päivää. 38 Juuri sillä hetkellä hän astui esiin, ylisti Jumalaa ja puhui lapsesta kaikille, jotka odottivat Jerusalemin lunastusta. 39 Toimitettuaan kaiken, mitä Herran laki vaati, he palasivat Galileaan, kotikaupunkiinsa Nasaretiin. 40 Lapsi kasvoi, vahvistui ja täyttyi viisaudella, ja Jumalan armo oli hänen yllään.

(Raamattu Kansalle käänös)

Luukas ei ole kertonut Jeesuksen varhaislapsuudessa vietetystä ajanjaksosta Egyptissä lainkaan. Tosin asiaa eivät omissa teksteissään mainitse liioin Markus eikä Johannes. Sen sijaan Matteus kertoo seuraavasti tapahtumista Jerusalemin temppeleissä käynnin ja Nasaretiin paluun välisenä aikana.

Matt. 2:1-23

1 Kun Jeesus oli syntynyt Juudean Beetlehemissä kuningas Herodeksen aikana, Jerusalemiin tuli idästä tietäjiä. 2 He kysyivät: ”Missä on se äskettäin syntynyt juutalaisten kuningas? Me näimme hänen tähtensä nousevan ja tulimme osoittamaan hänelle kunnioitusta.” 3 Sen kuullessaan kuningas Herodes pelästyi ja hänen kanssaan koko Jerusalem. 4 Hän kutsui koolle kaikki kansan ylipapit ja kirjanoppineet ja tiedusteli heiltä, missä Kristuksen oli määrä syntyä. 5 He sanoivat hänelle: ”Juudean Beetlehemissä, sillä näin on kirjoitettu profeetan kautta: 6 ’Sinä Juudan maan Beetlehem, et suinkaan ole vähäisin Juudan ruhtinaiden joukossa, sillä sinusta on lähtevä hallitsija, joka kaitsee minun kansaani Israelia.’” 7 Silloin Herodes kutsui salaa tietäjät luokseen ja otti heiltä tarkoin selville, mihin aikaan tähti oli ilmestynyt. 8 Hän lähetti heidät Beetlehemiin ja sanoi: ”Menkää ja kyselkää tarkoin lapsesta. Kun löydätte hänet, niin ilmoittakaa minulle, että minäkin voisin tulla kumartamaan häntä.” 9 Kuultuaan kuninkaan sanat he lähtivät matkaan. Tähti, jonka he olivat nähneet nousevan, kulki heidän edellään, kunnes tuli sen paikan yläpuolelle, missä lapsi oli, ja pysähtyi siihen. 10 Nähdessään tähden tietäjät ilahtuivat suuresti. 11 He menivät taloon ja näkivät lapsen ja Marian, hänen äitinsä. Silloin he maahan heittäytyen kumarsivat lasta, ottivat esiin aarteensa ja antoivat hänelle lahjoja: kultaa, suitsuketta ja mirhaa. 12 Unessa Jumala varoitti heitä palaamasta Herodeksen luo, ja niin he menivät toista tietä takaisin omaan maahansa. 13 Kun tietäjät olivat lähteneet, Herran enkeli ilmestyi unessa Joosefille ja sanoi: ”Nouse, ota mukaasi lapsi ja hänen äitinsä ja pakene Egyptiin. Pysy siellä, kunnes minä sinulle toisin ilmoitan, sillä Herodes aikoo etsiä lasta surmataksesi hänet.” 14 Herättyään Joosef otti lapsen ja hänen äitinsä ja lähti yötä myöten Egyptiin.

15 Hän viipyi siellä Herodeksen kuolemaan asti. Näin toteutui se, minkä Herra oli puhunut profeetan kautta, joka sanoo: "Egyptistä minä kutsuin poikani."

16 Kun Herodes huomasi, että tietäjät olivat pettäneet hänet, hän raivostui ja käski tappaa Beetlehemistä ja koko sen ympäristöstä kaikki kaksivuotiaat ja sitä nuoremmat poikalapset sen ajankohdan perusteella, jonka hän oli tietäjiltä tarkoin tiedustellut. 17 Silloin toteutui profeetta Jeremian kautta puhuttu sana: 18 "Huuto kuuluu Raamasta, itku ja kova valitus. Raakel itkee lapsiaan eikä lohdutuksesta huoli, sillä heitä ei enää ole." 19 Kun Herodes oli kuollut, Herran enkeli ilmestyi unessa Joosefille Egyptissä 20 ja sanoi: "Nouse, ota mukaasi lapsi ja hänen äitinsä ja lähde Israelin maahan, sillä ne, jotka tavoittelivat lapsen henkeä, ovat kuolleet." 21 Joosef nousi, otti lapsen ja hänen äitinsä ja lähti Israelin maahan. 22 Mutta kun hän kuuli, että Arkelaos hallitsi Juudeaa isänsä Herodeksen jälkeen, hän pelkäsi mennä sinne. Saatuaan unessa Jumalalta ohjeen hän lähti Galilean alueelle. 23 Sinne tultuaan hän asettui asumaan Nasaret-nimiseen kaupunkiin, jotta toteutuisi profeettojen kautta puhuttu sana: häntä kutsutaan Nasaretilaiseksi .

(Raamattu Kansalle käänös)

Johannes on omassa todistuksessaan suorasanaisesti ilmaissut Jumalan Sanan olevan Kristus.

Joh. 1:1-51

1 Alussa oli Sana. Sana oli Jumalan luona, ja Sana oli Jumala. 2 Hän oli alussa Jumalan luona. 3 Kaikki on syntynyt hänen kauttaan. Ilman häntä ei ole syntynyt mitään, mikä syntynyt on. 4 Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valo. 5 Valo loistaa pimeydessä, eikä pimeys ole saanut sitä valtaansa. 6 Tuli mies, Jumalan lähettämä. Hänen nimensä oli Johannes. 7 Hän tuli todistajaksi, todistamaan valosta, jotta kaikki uskoisivat hänen kauttaan. 8 Ei hän ollut se valo, vaan hän tuli todistamaan valosta. 9 Todellinen valo, joka valaisee jokaisen ihmisen, oli tulossa maailmaan. 10 Maailmassa hän oli, ja maailma oli hänen kauttaan syntynyt, mutta maailma ei tuntenut häntä. 11 Hän tuli omaan maahansa , mutta hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan. 12 Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi oikeuden tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä. 13 He eivät ole syntyneet verestä, eivät lihan tahdosta eivätkä miehen tahdosta vaan Jumalasta. 14 Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme. Me katselimme hänen kirkkauttaan, sellaista kirkkautta kuin ainutsyntyisellä Pojalla on Isältä, ja hän oli täynnä armoa ja totuutta.

15 Johannes todisti hänestä ja huusi: "Tämä on se, josta minä sanoin: se, joka tulee minun jäljessäni, on minua edellä, sillä hän oli olemassa ennen minua." 16 Hänen täyteydestään me kaikki olemme saaneet osamme ja armoa armon lisäksi, 17 sillä laki on annettu Mooseksen kautta, armo ja totuus ovat tulleet Jeesuksen Kristuksen kautta. 18 Jumalaa ei ole kukaan milloinkaan nähnyt. Ainutsyntyinen Jumala , joka on Isän rinnalla , on hänet ilmoittanut. 19 Tämä on Johanneksen todistus, kun juutalaiset lähettivät hänen luokseen Jerusalemissa pappeja ja leeviläisiä kysymään häneltä: "Kuka sinä olet?" 20 Johannes tunnusti eikä kieltänyt. Hän tunnusti: "En minä ole Kristus." 21 He kysyivät häneltä: "Kuka sitten? Oletko sinä Elia?" Hän sanoi: "En ole." "Se profeetta olet?" Hän vastasi: "En." 22 Niin he sanoivat hänelle: "Sano kuka olet, että voimme antaa vastauksen niille, jotka lähettivät meidät. Mitä sanot itsestäsi?" 23 Hän vastasi: "Minä olen huutavan ääni erämaassa: 'Tasoittakaa Herralle tie', niin kuin profeetta Jesaja on sanonut." 24 Lähetetyt olivat fariseuksia, 25 ja he kysyivät häneltä: "Miksi sitten kastat, jos et ole Kristus, et Elia etkä se profeetta?" 26 Johannes vastasi heille: "Minä kastan vedessä, mutta teidän keskellänne on hän, jota te ette tunne. 27 Hän tulee minun jälkeeni. Minä olen arvoton edes avaamaan hänen kenkiensä nauhoja." 28 Tämä tapahtui Betaniassa, Jordanin toisella puolella, jossa Johannes oli kastamassa. 29 Seuraavana päivänä Johannes näki Jeesuksen tulevan luokseen ja sanoi: "Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin! 30 Tämä on se, josta minä sanoin: minun jäljessäni tulee mies, joka on minun edelläni, sillä hän on ollut ennen minua. 31 Minäkään en tuntenut häntä, mutta sitä varten, että hän tulisi tunnetuksi Israelille, minä olen tullut kastamaan vedessä." 32 Johannes todisti sanoen: "Minä näin Hengen laskeutuvan kuin kyyhkynen alas taivaasta ja jäävän hänen päälleen. 33 Minäkään en häntä tuntenut, mutta hän, joka lähetti minut kastamaan vedessä, sanoi minulle: 'Se, jonka päälle sinä näet Hengen laskeutuvan ja jäävän, kastaa Pyhässä Hengessä.' 34 Tämän minä olen nähnyt ja olen todistanut, että hän on Jumalan Poika." 35 Seuraavana päivänä Johannes oli jälleen siellä kahden opetuslapsensa kanssa. 36 Nähdessään Jeesuksen kävelemässä hän sanoi: "Katso, Jumalan Karitsa!" 37 Kun ne kaksi opetuslasta kuulivat, mitä hän sanoi, he lähtivät seuraamaan Jeesusta. 38 Jeesus kääntyi, ja nähdessään heidän seuraavan hän kysyi heiltä: "Mitä te etsitte?" He vastasivat hänelle: "Rabbi" – se on käännettynä: opettaja – "missä sinä asut?" 39 Hän sanoi heille: "Tulkaa katsomaan." Niin he menivät ja näkivät, missä hän asui, ja viipyivät hänen luonaan lopun päivää. Silloin oli noin kymmenes tunti. 40 Andreas, Simon Pietarin veli, oli toinen niistä kahdesta, jotka olivat kuolleet, mitä Johannes sanoi, ja seuranneet Jeesusta. 41 Hän tapasi ensin veljensä Simonin ja sanoi hänelle: "Me olemme löytäneet Messiaan" – se on käännettynä: Kristuksen. 42 Ja Andreas vei hänet Jeesuksen luo. Jeesus katsoi häneen ja sanoi: "Sinä olet Simon, Johanneksen poika. Sinun nimesi on oleva Keefas" – se on käännettynä: Pietari. 43 Seuraavana päivänä aikoessaan lähteä Galileaan Jeesus tapasi Filippoksen ja sanoi hänelle: "Seuraa minua." 44 Filippos oli Beetsaidan kaupungista, kuten myös Andreas ja Pietari. 45 Filippos tapasi Natanaelin ja sanoi hänelle: "Me olemme löytäneet hänet, josta Mooses laissa ja profeetat kirjoissaan ovat kirjoittaneet: Jeesuksen, Joosefin pojan, Nasaretista." 46 Natanael kysyi häneltä: "Voiko Nasaretista tulla mitään hyvää?" Filippos vastasi: "Tule katsomaan!" 47 Kun Jeesus näki Natanaelin tulevan luokseen, hän sanoi: "Tässä on oikea israelilainen, jossa ei ole vilppiä!" 48 Natanael kysyi Jeesukselta: "Mistä sinä minut tunnet?" Jeesus vastasi: "Ennen kuin Filippos kutsui sinua, minä näin sinut viikunapuun alla." 49 Natanael sanoi Jeesukselle: "Rabbi, sinä olet Jumalan Poika, sinä olet Israelin kuningas." 50 Jeesus vastasi hänelle: "Senkö tähden sinä uskot, että minä sanoin sinulle: minä näin sinut viikunapuun

alla? Sinä saat nähdä vielä suurempia asioita.” 51 Vielä hän sanoi: ”Totisesti, totisesti minä sanon teille: te saatte nähdä taivaan avoinna ja Jumalan enkelien nousevan ylös ja laskeutuvan alas Ihmisen Pojan yllä.”

(Raamattu Kansalle käänös)

Evankeliumit kertovat Jeesus Nasaretilaisen serkun Johannes Kastajan todistuksen mukaan antaneensa ensin estellen, mutta Jeesuksen pyynnöstä KOKO VANHURSKAUDEN TÄYTTÄMISEKSI - siis koko Kristuksen Ruumiin PYHÄLLÄ HENGELLÄ vertauskuvallisesti hengellisesti täyttämiseksi ymmärtäen - Taivaan Isän tahdosta Vanhan Liiton kuluessa toteutetun ja ennakoivasti vertauskuvallisen vesikasteen Jeesukselle siis parannuksen teon kuvainnollisen synnille kuoleminen ja kuolleista elämään ylösnousemisen vertauskuvallisen upotuskasteen virtaavassa Jordan-virrassa, jotta hän Herran palvelijana saattoi edelläkulkijanaan todistajan kutsumustehtävänsä mukaisesti tuoda kansan tietoisuuteen Kristuksen, joka kastaisi seuraajansa Pyhällä Hengellä.

Matt. 3:1-17

1 Niinä päivinä Johannes Kastaja tuli ja saarnasi Juudean erämaassa. 2 Hän sanoi: ”Kääntykää, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle!” 3 Juuri hänestä profeetta Jesaja puhui sanoessaan: ”Huutavan ääni kuuluu erämaassa: ’Valmistakaa Herralle tie, tehkää polut hänelle tasaisiksi!’” 4 Johanneksella oli puku kamelinkarvoista ja vyötäisillään nahkavyö. Hänen ruokanaan olivat heinäsiikat ja luonnonhunaja. 5 Hänen luokseen tuli paljon ihmisiä Jerusalemita ja kaikkialta Juudeasta sekä Jordanin ympäristöstä. 6 Hän kastoi heidät Jordanissa, kun he tunnustivat syntinsä. 7 Mutta nähdessään monien fariseusten ja saddukeusten tulevan kasteelle Johannes sanoi heille: ”Te kyykäärmeiden sikiöt, kuka on neuvonut teitä pakenemaan tulevaa vihaa? 8 Tehkää hedelmää, jossa kääntymyksenne näkyy. 9 Älkää luulko, että voitte sanoa: ’Onhan Abraham meidän isämme.’ Minä sanon teille, että Jumala voi näistä kivistä herättää lapsia Abrahamille. 10 Kirves on jo pantu puiden juurelle. Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen. 11 Minä kastan teidät vedessä parannukseen, mutta minun jälkeeni tulee toinen, joka on minua väkevämpi. Minä en kelpaa edes kantamaan hänen kenkiään. Hän kastaa teidät Pyhässä Hengessä ja tulessa. 12 Hänellä on kädessään viskain, ja hän puhdistaa puimatantereensa. Jyvät hän kokoaa aittaansa, mutta ruumenet hän polttaa sammumattomassa tulessa.” 13 Siihen aikaan Jeesus tuli Galileasta Jordanille Johanneksen luo hänen kastettavakseen. 14 Johannes kuitenkin esteli häntä ja sanoi: ”Minä tarvitsen kasteen sinulta – ja sinä tulet minun luokseni!” 15 Mutta Jeesus vastasi hänelle: ”Salli se nyt, sillä näin meidän sopii täyttää koko vanhurskaus.” Silloin Johannes suostui siihen. 16 Kun Jeesus oli kastettu, hän nousi heti vedestä. Samassa taivaat aukenivat, ja Jeesus näki Jumalan Hengen laskeutuvan hänen päälleen kuin kyyhkynen. 17 Ja taivaista kuului ääni, joka sanoi: ”Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt.”

Matt. 4:1-25

1 Sitten Henki vei Jeesuksen ylös autiomaahan Paholaisen kiusattavaksi. 2 Kun Jeesus oli paastonnut neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä, hänen tuli lopulta nälkä. 3 Silloin kiusaaja tuli hänen luokseen ja sanoi: ”Jos olet Jumalan Poika, niin käske näiden kivien muuttua leiviksi.” 4 Mutta Jeesus vastasi: ”On kirjoitettu: ’Ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta.’” 5 Sitten Paholainen vei hänet pyhään kaupunkiin, asetti hänet temppelin harjalle 6 ja sanoi: ”Jos olet Jumalan Poika, niin heittäydy alas, sillä on kirjoitettu: ’Hän antaa enkeleilleen käskyn sinusta’ ja ’He kantavat sinua käsillään, ettet loukkaisi jalkaasi kiveen.’” 7 Jeesus sanoi hänelle: ”On myös kirjoitettu: ’Älä kiusaa Herraa, sinun Jumalaasi.’” 8 Vielä Paholainen vei Jeesuksen hyvin korkealle vuorelle, näytti hänelle kaikki maailman valtakunnat ja niiden loiston 9 ja sanoi: ”Tämän kaiken minä annan sinulle, jos heittäydyt maahan ja kumarrat minua.” 10 Silloin Jeesus sanoi hänelle: ”Mene pois, Saatana, sillä on kirjoitettu: ’Herraa, sinun Jumalaasi, sinun tulee kumartaa ja vain häntä palvella.’” 11 Silloin Paholainen jätti Jeesuksen, ja hänen luokseen tuli enkeleitä, jotka palvelivat häntä. 12 Kun Jeesus kuuli, että Johannes oli vangittu, hän lähti Galileaan. 13 Hän jätti Nasaretin ja asettui asumaan Kapernaumiin, joka on järven rannalla Sebulonin ja Naftalin alueella. 14 Näin tapahtui, jotta toteutuisi profeetta Jesajan kautta puhuttu sana: 15 ”Sebulonin maa ja Naftalin maa, Meren tie, Jordanin takainen maa, pakanoiden Galilea – 16 kansa, joka asui pimeydessä, näki suuren valon, ja niille, jotka asuivat kuoleman varjon maassa, loisti kirkkaus.” 17 Siitä lähtien Jeesus alkoi julistaa: ”Kääntykää, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle!” 18 Kulkiessaan Galileanjärven rantaa Jeesus näki kaksi veljestä: Simonin, jota kutsuttiin Pietariksi, ja hänen veljensä Andreuksen. He olivat järvellä kalastamassa heittoverkolla, sillä he olivat kalastajia. 19 Jeesus sanoi heille: ”Seuratkaa minua, niin minä teen teistä ihmisten kalastajia.” 20 He jättivät heti verkot ja seurasivat häntä. 21 Kulkiessaan sieltä eteenpäin Jeesus näki toiset kaksi veljestä: Jaakobin, Sebedeuksen pojan, ja hänen veljensä Johanneksen. He olivat veneessä isänsä Sebedeuksen kanssa kunnostamassa verkkojaan. Hän kutsui heidätkin. 22 Niin he jättivät heti veneen ja isänsä ja seurasivat Jeesusta. 23 Jeesus kulki kaikkialla Galileassa. Hän opetti synagogissa, julisti valtakunnan evankeliumia ja paransi kaikenlaisia tauteja ja vaivoja, joita kansassa oli. 24 Hänen maineensa levisi koko Syyriaan. Hänen luokseen tuotiin kaikki sairaat – monenlaisten tautien ja kipujen vaivaamat, pahojen henkien riivaamat, kuunvaihetautiset ja halvaantuneet – ja hän paransi heidät. 25 Ja suuret kansanjoukot Galileasta, Dekapoliista, Jerusalemita, Juudeasta ja Jordanin toiselta puolelta seurasivat häntä.

(Raamattu Kansalle käänös)

Matteuksen todistus Jeesuksen kasteen jälkeisistä tapahtumista luo näkökulman hengellisestä tapahtumaympäristöstä Isän Hengen vietyä Jeesus Nasaretilaisen hengessään YLÖS hengellisesti ymmärrettävään AUTIOMAAHAN ja Paholaisen kiusattavaksi ja koeteltavaksi Taivaan avaruuksissa keskellämme ensin neljäkymmenen päivän ajaksi hengelliseen paastoon ja hiljaisuuteen kuullakseen Isän puhetta saadakseen ymmärryksen Isän tahdosta ja todistuksesta, jonka Kristus omilleen elämällään antaisi.

Pyhän Hengen ohjaamina Matteus antaa Markuksen ja Luukkaan tapaan Jeesus Nasaretilaisen hengenelämän sisältöisen todistuksen, joka eroaa joiltakin osin silmin havaittavan ruumiillisen näkyvän ja materiaalisen todellisuuden tapahtumista siten poiketen myöskin Pyhän Hengen todellisista ajallisista tapahtumista muistuttamana todistaneen Johanneksen silminnäkijätodistuksista.

Tänä päivänä ihmissilmin tehtyjen havaintojen perusteella arvioiden ennen pian koittavaa Herran päivää saan HERRAN JEESUKSEN tahdosta tuoda Elävän Israelin Jumalan TEMPPELIIN hengellisen Kristuksen Ruumiin nähtäväksi Jumalan Sanan Totuuden Kirkastetun Vapahtajamme hengellisen TIEDON AARTEET KRISTUKSESSA, hengellisen ymmärryksen lisääntymiseksi Jumalan Sanan opetuslasten keskuudessa ja HERRAN JEESUKSEN seurakunnan rakentumiseksi Herrassamme.

Ympäröivässä uskonnollisessa maailmassa sen hengellisessä pimeydessä NÄEMME KOKO TOTUUDEN Jumalan Sanan ennalta ilmoitettujen tapahtumien ja asioiden toteutuessa kiihtyvällä vauhdilla näinä seurakunta-ajanjakson raamatullisen lopunajan viimeisillä hetkillä eläessämme Herrassamme Jeesuksessa Kristuksessa.

Ole siunattu Jumalan Sanan Totuuden loisteessa silmäillessäsi nyt Kirkastettuna eteesi asetettua meille luvattua Lunastajaamme. HERRA JEESUS lähetti itämaan tietäjätkin kumartamaan Vapahtajaamme. Varjellakseen Jumalan Sanan Totuuden HERRA JEESUS LÄHETTI itämaan VIISAAT UUTTA TIETÄ KOTIIN kulkematta kuningas Herodeksen valtaistuinsalin kautta, sillä Pedon vallan hallitsija aikoi tappa Jeesuksen - Daavidin Pojan - Jumalan Pojan - Ihmisen Pojan - Jumalan Sanan - Totuuden - meidän Vapahtajamme.

Puhuteltuaan ensin itämaan tietäjiä HERRA JEESUS puhutteli myös maallisen verollepanon vuoksi vielä Lehtimajanjuhlan päättymisen jälkeen Daavidin kaupungissa Beetlehemissä toistaiseksi majailevaa Joosefia ja lähetti Jumalan Sanan Totuuden turvaan Egyptiin - hengellisesti ymmärtäen suureen uskonnolliseen maailmaan syntisten keskelle piiloutumaan maallisen hallitsijan uhkaavalta vihalta - siihen saakka, kunnes Joosefin olisi turvallista palata perheineen Israeliin asettuakseen siellä pysyvästi asumaan Nasaretin kaupunkiin.

Matt. 2:16-23:

16 Kun Herodes huomasi, että tietäjät olivat pettäneet hänet, hän raivostui ja käski tappa Beetlehemistä ja koko sen ympäristöstä kaikki kaksivuotiaat ja sitä nuoremmat poikalapset sen ajankohdan perusteella, jonka hän oli tietäjiltä tarkoin tiedustellut. 17 Silloin toteutui profeetta Jeremian kautta puhuttu sana: 18 ”Huuto kuuluu Raamasta, itku ja kova valitus. Raakel itkee lapsiaan eikä lohdutuksesta huoli, sillä heitä ei enää ole.” 19 Kun Herodes oli kuollut, Herran enkeli ilmestyi unessa Joosefille Egyptissä 20 ja sanoi: ”Nouse, ota mukaasi lapsi ja hänen äitinsä ja lähde Israeliin maahan, sillä ne, jotka tavoittelivat lapsen henkeä, ovat kuolleet.” 21 Joosef nousi, otti lapsen ja hänen äitinsä ja lähti Israeliin maahan. 22 Mutta kun hän kuuli, että Arkelaos hallitsi Juudeaa isänsä Herodeksen jälkeen, hän pelkäsi mennä sinne. Saatuaan unessa Jumalalta ohjeen hän lähti Galilean alueelle. 23 Sinne tultuaan hän asettui asumaan Nasaret-nimiseen kaupunkiin, jotta toteutuisi profeettojen kautta puhuttu sana: häntä kutsutaan Nasaretilaiseksi.

(Raamattu Kansalle käänös)

JEESUKSEN IKUINEN KUNINKUUS EI OLE TÄSTÄ MAAILMASTA, mutta kuningas Herodes ei tätä vailla Henkeä eläessään ymmärtänyt ja siksi käski tappa kaikki kaksivuotiaat ja sitä nuoremmat poikalapset Beetlehemissä perillisiään lihallisesti varjellakseen. Vasta Herodeksen kuoltua palasi Jumalan Sana Israelin kansan keskuuteen.

Lihaksi ihmislapsessa Pyhän Hengen Voimasta armoitetussa Miriam-neitsyessä - kuin koskemattomassa Taivaallisen Sulhasen Morsiamessa - yliluonnollisesti Jumalan Voiman varjoamisen seurauksesta ennalta profetoidun JUMALAN ANTAMAN MERKIN VUOKSI ennalta profetoidusti Jumalan Karitsana - Kristuksena - neitsyestä ihmiseksi syntynyt Jumala ja lankaikkinen Kuningas Daavidin Valtaistuimella KIRJOITUKSISSA ENNALTA LUVATUSTI TÄYTTI DAAVIDIN POJASSA kuningas Daavidin kirjoittamien psalmien profetiat ja kaikki pyhien Kirjoitusten sisältämät profetiat hengelliselle Israelille luvatussa Messiaasta - Vapahtajasta - Kristuksesta meidän Herrastamme.

Ps. 110:1

1 Daavidin psalmi. Herra sanoi minun Herralleni: ”Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi.”

41 Fariseusten ollessa koolla Jeesus kysyi heiltä: 42 "Mitä mieltä olette Kristuksesta? Kenen poika hän on?" He vastasivat hänelle: "Daavidin." 43 Hän sanoi heille: "Kuinka sitten Daavid Hengessä kutsuu häntä Herraksi? Sanoohan hän: 44 'Herra sanoi minun Herralleni: Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen vihollisesi sinun jalkojesi alle.' 45 Jos siis Daavid kutsuu Kristusta Herraksi, kuinka Kristus voi olla hänen poikansa?" 46 Kukaan ei kyennyt vastaamaan hänelle sanaakaan, eikä kukaan siitä päivästä lähtien uskaltanut kysyä häneltä enää mitään.

(Raamattu Kansalle käännös)

Tarkastellaan nyt eteemme asetettua Jumalan Sanaa tarkemmin. Raamatun tekstien käännöksissä heprean alkukielen 'JHWH' käännetään yleensä isoin kirjaimin 'HERRA' ja 'Adonai' käännetään 'Herra'. Voimme havainnollistaaksemme kirjoitusasun erilaisuuden kirjoittaa esimerkiksi psalmin 110 ensimmäisen jakeen osan seuraavasti: "JHWH sanoi minun Adonaille:" alkukielen mukaisesti Herruutta eritellen. Raamattu Kansalle käännös ei tässä kohdin tee eroa alkukielen sanojen välillä.

Tässä Sananpaikassa näemme selkeästi, kuinka Daavid kertoo Isä Jumalan puhuvan Jumalan Pojalle Taivaassa. Hengellisesti ymmärrämme Jumalan olevan YKSI. Taivaassa ei Jumalan Sanan ilmoituksen mukaan ole kahta, kolmea tai seitsemää Jumalaa vaan YKSI JUMALA. Hän on sen useasti ITSE Jumalan Sanassa ilmoittanut. Kuka sitten on Kristus? OMIEN SANOJENSA PERUSTEELLA voimme hengellisesti ymmärtää vastauksen tähän tärkeään kysymykseen. Siksi tarkastelemme ensin Kristusta Jumalan Sanan Totuuden Valossa. Raamatun tekstien perusteella Jeshua on Daavidin sukua.

Taivaallisen Isän puolesta ennalta profetoitu ja luvattu Daavidin Poika, Ihmisen Poika, Jumalan Poika, Ihmeellinen Neuvonantajana, Väkevä Jumala, lankaikkinen Isä, Rauhanruhtinas, herrojen Herra, kuningasten Kuningas, Jumalan Sana, Immanuel siis 'Jumala keskellämme' tai 'Jumala sisäisesti meissä' ja Jeshua siis 'JHWH pelastaa' tai 'Herra pelastaa' (JHWH voidaan kirjoittaa joissakin käännösteksteissä ja eri kielissä myös kirjoitusasultaan esimerkiksi seuraavissa muodoissa Jahve, Jahveh, Jehova tai Jehovah käyttäen vaihtoehtoisesti v- tai w-kirjaimia sekä korvaamalla J-kirjaimen Y-kirjaimella).

4.Moos. 14:11-24

11 Herra sanoi Moosekselle: "Kuinka kauan tämä kansa halveksii minua? Kuinka kauan se kieltäytyy uskomasta minuun huolimatta kaikista tunnusteoista, jotka minä olen tehnyt sen keskuudessa? 12 Minä lyön sitä rutolla ja hävitän sen, mutta sinusta minä teen suuremman ja väkevemmän kansan kuin se." 13 Mutta Mooses vastasi Herralle : "Egyptiläiset ovat kuulleet, että sinä olet vienyt voimallasi tämän kansan pois heidän keskeltään. 14 He ovat kertoneet siitä tämän maan asukkaille. Nämäkin ovat siis kuulleet, että sinä, Herra, olet tämän kansan keskellä – sinä Herra, joka olet ilmestynyt sille näkyvällä tavalla – ja että sinun pilvesi pysyy israelilaisten yllä ja että sinä kuljet heidän edellään päivisin pilvipatsaassa ja öisin tulipatsaassa. 15 Jos sinä nyt surmaat tämän kansan kuin yhden miehen, silloin kansat, jotka ovat kuulleet sinun teoistasi, sanovat: 16 'Koska Herra ei kyennyt viemään tätä kansaa siihen maahan, jonka hän oli heille valalla vannoen luvannut, hän tappoi heidät autiomaassa.' 17 Osoita siis nyt suuri voimasi, Herra. Olethan sanonut: 18 'Herra on pitkämielinen, ja hänen armonsa on suuri. Hän antaa anteeksi pahat teot ja rikkomukset, mutta ei suinkaan jätä rankaisematta. Hän vaatii lapset tiilille isien pahoista teoista kolmanteen ja neljänteen polveen saakka.' 19 Anna siis anteeksi tämän kansan pahat teot suuren armonsi tähden, niin kuin olet antanut tälle kansalle anteeksi koko matkan ajan Egyptistä tänne saakka." 20 Herra vastasi: "Minä annan anteeksi, niin kuin olet anonut. 21 Mutta niin totta kuin minä elän ja niin totta kuin Herran kirkkaus täyttää kaiken maan, 22 ei yksikään näistä ihmisistä, jotka ovat nähneet minun kirkkauteni ja minun Egyptissä ja tässä autiomaassa tekemäni tunnusteot mutta jotka nyt jo kymmenen kertaa ovat kiusanneet minua eivätkä ole kuunnelleet minun ääntäni, 23 ei yksikään heistä ole näkevä sitä maata, josta minä vannoin valan heidän isilleen. Yksikään minun pilkkaajistani ei ole sitä maata näkevä. 24 Mutta koska minun palvelijassani Kaalebissa on toinen henki ja hän on seurannut minua täydestä sydämestään, minä vien hänet maahan, jossa hän kävi, ja hänen jälkeläisensä saavat sen omakseen.

5.Moos. 10:1-22

1 "Sitten Herra sanoi minulle: 'Veistä itsellesi kaksi entisten kaltaista kivitaulua ja nouse vuorelle minun luokseni. Tee myös puinen arkku. 2 Minä kirjoitan tauluihin sanat, jotka olivat ensimmäisissä tauluissa, niissä, jotka sinä särjät. Pane taulut arkkuun.' 3 Niin minä tein arkun akasiapuusta, veistin kaksi entisten kaltaista kivitaulua ja nousin vuorelle ne kaksi taulua käsissäni. 4 Herra kirjoitti tauluihin saman kuin edelliselläkin kerralla, ne kymmenen käskyä, jotka hän oli puhunut teille vuorelta, tulen keskeltä, kun seurakunta oli koolla. Sitten Herra antoi ne minulle. 5 Minä käännyn, laskeuduin alas vuorelta ja panin taulut tekemääni arkkuun, niin kuin Herra oli käskenyt minua, ja siellä ne ovat." 6 "Israeliläiset lähtivät liikkeelle Beerot-Bene-Jaakanista ja vaelsivat Mooseraan. Siellä Aaron kuoli, ja sinne hänet haudattiin. Hänen poikansa Eleasar tuli papiksi hänen tilalleen. 7 Sieltä israeliläiset lähtivät Gudgodaan ja Gudgodasta Jotbataan, seudulle, jossa on vesipuroja. 8 Siihen aikaan Herra erotti Leevin heimon kantamaan Herran

liitonarkkua, seisomaan Herran edessä häntä palvelemissa ja siunaamaan hänen nimessään. Näin he ovat tehneet tähän päivään saakka. 9 Sen tähden Leevi ei saanut osuutta eikä perintöosaa veljiensä kanssa. Herra on hänen perintöosansa, niin kuin Herra, sinun Jumalasi, on hänelle puhunut. 10 Minä viivysin vuorella saman ajan kuin edellisellä kerralla, neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä. Herra kuuli minua vielä silläkin kertaa; hän ei enää tahtonut tuhota sinua. 11 Sitten Herra sanoi minulle: 'Nouse ja lähde kulkemaan kansan edellä, että he menisivät ottamaan omakseen sen maan, jonka minä olen heidän isilleen vannomallani valalla luvannut antaa heille.'" 12 "Ja nyt, Israel, mitä muuta Herra, sinun Jumalasi, sinulta pyytää kuin että pelkää Herraa, Jumalaasi, vaellat kaikessa hänen teitään ja rakastat häntä ja palvelet Herraa, Jumalaasi, koko sydämestäsi ja koko sielustasi. 13 Noudata Herran käskyjä ja säädöksiä, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, että menestyisit. 14 Herralle, sinun Jumalallesi, kuuluvat taivaat ja taivaitten taivaat ja maa ja kaikki, mitä siinä on, 15 mutta vain sinun isiisi Herra mieltä, ja heitä hän rakasti. Heidän jälkeensä hän on valinnut teidät, heidän jälkeläisensä, kaikkien kansojen joukosta. Tämä on voimassa yhä tänäänkin. 16 Ympärileikatkaa sen tähden sydämenne älkääkään enää niskoitelko, 17 sillä Herra, teidän Jumalanne, on jumalien Jumala ja herrojen Herra. Hän on suuri, väkevä ja pelottava Jumala. Hän ei ole puolueellinen eikä ota lahjuksia. 18 Hän hankkii oikeuden orvolle ja leskelle. Hän rakastaa muukalaista ja antaa hänelle ruuan ja vaatteet. 19 Rakastakaa tekin muukalaista, sillä te olette itse olleet muukalaisina Egyptin maassa. 20 Pelätkää Herraa, teidän Jumalanne, palvelkaa häntä, riippukaa hänessä kiinni ja vannokaa valanne hänen nimessään. 21 Hän on teidän ylistykseenne aihe, hän on teidän Jumalanne. Hän on tehnyt teidän puolestanne ne suuret ja pelottavat teot, jotka olette nähneet omin silmin. 22 Teidän isänne oli seitsemänkymmentä, kun he menivät alas Egyptiin, mutta nyt Herra, sinun Jumalasi, on tehnyt teidät lukuisiksi kuin taivaan tähdet."

Ps. 40:8-11

8 Silloin minä sanoin: "Katso, minä tulen, kirjakääröön on minusta kirjoitettu. 9 Sinun tahtosi, Jumalani, minä teen mielelläni, ja sinun opetuksesi on sisimmässäni." 10 Minä julistan ilosanomaa vanhurskaudesta suuressa seurakunnassa. Katso, minä en sulje huuliani, sinä, Herra, sen tiedät. 11 Minä en peitä vanhurskauttasi sydämeeni vaan puhun sinun uskollisuudestasi ja pelastusteoistasi. Minä en salaa sinun armoasi ja totuuttasi suurelta seurakunnalta.

Ps. 132:1-18

1 Matkalaulu. Herra, muista Daavidin hyväksi kaikki hänen kärsimyksensä, 2 hänen, joka vannoi valan Herralle ja teki lupauksen Jaakobin Väkevälle: 3 "Totisesti, en mene kotitelttaani enkä nouse leposijalleni, 4 en suo silmilleni unta enkä silmäluomilleni lepoa, 5 ennen kuin löydän paikan Herralle, asuinsijan Jaakobin Väkevälle." 6 Katso, me kuulumme siitä Efratassa, me löysimme sen Jaarin kedoilta. 7 Menkäämme hänen asumukseensa, kumartukaamme hänen jalkojensa astinlaudan eteen. 8 Nouse, Herra, lepopaikkaasi, sinä ja sinun väkevyytesi arkku. 9 Sinun pappisi pukeutukoot vanhurskauteen, ja sinun hurskaasi riemuitkoot. 10 Palvelijasi Daavidin tähden, älä torju voideltuasi. 11 Herra on vannonut Daavidille, ja totisesti, hän ei peräänny siitä: "Sinun jälkeläisesi minä asetan valtaistuimellesi. 12 Jos sinun poikasi pitävät minun liittoni ja todistukseni, jotka minä heille opetan, niin heidänkin poikansa saavat aina ja iäti istua sinun valtaistuimellasi." 13 Sillä Herra on valinnut Sionin, sen hän on halunnut asuinpaikakseen: 14 "Tämä on minun lepopaikkani ainaisesti, tässä minä asun, tänne olen halunnut. 15 Siionin ravinnon minä siunaan runsaasti, annan sen köyhille kylliksi leipää. 16 Sen pappien ylle minä puen pelastuksen, ja sen hurskaat iloitsevat ja riemuitsevat. 17 Siellä minä annan nousta Daavidille sarven, asetan paikoilleen voideltuni lampun. 18 Hänen vihollisensa minä puen häpeään, mutta hänen päässään loistaa hänen kruununsa."

1.Aik. 17:1-15

1 Kerran, kun Daavid oli kotonaan, hän sanoi profeetta Naatanille: "Katso, minä asun setripuisessa palatsissa, mutta Herran liitonarkku on telttakankaan alla." 2 Naatan sanoi Daavidille: "Tee kaikki, mitä sydämelläsi on, sillä Jumala on sinun kanssasi." 3 Mutta sinä yönä Naatanille tuli tämä Jumalan sana: 4 "Mene ja sano palvelijalleni Daavidille: 'Näin sanoo Herra: Et sinä ole se, joka rakentaa minulle huoneen asuakseni siinä. 5 Minä en ole asunut huoneessa siitä päivästä alkaen, jolloin lähdin johdattamaan Israelia, aina tähän päivään saakka, vaan olen siirtynyt teltasta telttaan ja asumuksesta toiseen. 6 Olenko minä missään niistä paikoista, joissa olen vaeltanut Israelin kanssa, sanallakaan sanonut yhdellekään Israelin tuomareista, jotka olin asettanut kaitsemaan kansaani: Miksi ette ole rakentaneet minulle setripuista huonetta?' 7 Sano siis nyt palvelijalleni Daavidille: 'Näin sanoo Herra Sebaot: Minä olen ottanut sinut kansani Israelin hallitsijaksi laitumelta, lampaiden jäljestä. 8 Minä olen ollut sinun kanssasi kaikkialla, missä olet vaeltanut, ja olen hävittänyt edeltäsi kaikki vihollisesi. Minä teen sinun nimesi suureksi, maan mahtavimpien nimien vertaiseksi. 9 Minä olen määrännyt paikan kansalleni Israelille ja istuttanut sen siihen. Se on asettunut paikoilleen eikä ole enää levoton, eivätkä vääryyden tekijät enää tuhoa sitä niin kuin ennen, 10 siitä lähtien kun asetin tuomareita kansalleni Israelille. Minä alistan valtaasi kaikki sinun vihollisesi ja ilmoitan sinulle, että Herra rakentaa sinulle kuningashuoneen. 11 Kun päiväsi ovat täyttyneet ja menet isiesi luo, minä nostan seuraajaksesi sinun siemenesi, yhden jälkeläistesi joukosta, ja vahvistan hänen kuninkuutensa. 12 Hän rakentaa minulle huoneen, ja minä vahvistan hänen valtaistuimensa ikuisiksi ajoiksi. 13 Minä olen oleva hänen isänsä, ja hän on oleva minun poikani. Minä en ota häneltä pois armoani, niin kuin otin häneltä, joka oli ennen sinua. 14 Minä pidän hänen asemansa ikuisesti lujana huoneessani ja valtakunnassani, ja hänen valtaistuimensa kestää ikuisesti.'" 15 Juuri näillä sanoilla ja tämän näyn mukaan Naatan puhui Daavidille.

1.Kun. 8:1-13

1 Sitten kuningas Salomo kutsui luokseen Jerusalemiin Israelin vanhimmat, kaikki heimojen ruhtinaat ja israelilaisten sukujen päämiehet, jotta he toisivat Herran liitonarkun Siionista, Daavidin kaupungista. 2 Niin kaikki Israelin miehet kokoontuivat kuningas Salomon luo juhlaan eetanim-kuussa, joka on seitsemäs kuukausi. 3 Kun kaikki Israelin vanhimmat olivat tulleet, papit nostivat liitonarkun. 4 He veivät ylös temppeliin Herran liitonarkun ja ilmestysmajan sekä kaiken majassa olevan pyhän kaluston. Tämän toimittivat papit ja leeviläiset. 5 Kuningas Salomo ja koko Israelin seurakunta, joka oli kokoontunut hänen luokseen, uhrasi hänen kanssaan liitonarkun edessä lampaita ja nautoja niin paljon, ettei niitä voitu lukea eikä laskea. 6 Papit veivät Herran liitonarkun paikoilleen temppelin sisäkammioon, kaikkeinpyhimpään, kerubien siipien alle. 7 Kerubit levittivät siipensä sen paikan yli, missä arku oli, ja peittivät ylhäältäpäin arkkua ja sen kantotankoja. 8 Kantotangot olivat niin pitkät, että niiden päät voitiin nähdä pyhäköstä aivan sisäkammion edestä, mutta ulos ne eivät näkyneet. Siellä ne ovat vielä tänäkin päivänä. 9 Arkussa ei ollut muuta kuin ne kaksi kivitaulua, jotka Mooses oli pannut sinne Hoorebilla, kun Herra teki liiton israelilaisten kanssa heidän lähdettyään Egyptin maasta. 10 Kun papit lähtivät pyhäköstä, pilvi täytti Herran temppelin, 11 eivätkä he voineet pilven vuoksi toimittaa palvelustehtäviään, sillä Herran kirkkaus täytti Herran temppelin. 12 Silloin Salomo sanoi: ”Herra on sanonut asuvansa pimeässä. 13 Minä olen rakentanut sinulle temppelin asunnoksi, ikuisiksi asuinpaikaksesi.”

2.Aik. 6:1-11

1 Silloin Salomo sanoi: ”Herra on sanonut haluavansa asua pimeässä. 2 Minä olen kuitenkin rakentanut sinulle temppelin, paikaksi, jossa voit asua ikuisesti.” 3 Sitten kuningas kääntyi ympäri ja siunasi koko Israelin seurakunnan. Seurakunnan seisossa 4 hän sanoi: ”Siunattu olkoon Herra, Israelin Jumala, joka on kädellään toteuttanut sen, minkä suullaan lupasi sanoessaan minun isälleni Daavidille: 5 ’Siitä päivästä lähtien, jona toin kansani, Israelin, pois Egyptistä, en ole valinnut minkään Israelin heimon alueelta kaupunkia, jotta siihen rakennettaisiin temppeli minun nimeni asuinsijaksi. En ole myöskään valinnut ketään olemaan kansani Israelin ruhtinaana. 6 Mutta sitten minä valitsin Jerusalemin nimeni asuinsijaksi ja Daavidin kansani Israelin hallitsijaksi.’ 7 Isäni Daavidin sydämellä oli aikomus rakentaa temppeli Herran, Israelin Jumalan, nimelle. 8 Mutta Herra sanoi isälleni Daavidille: ’Koska sydämelläsi on ollut aikomus rakentaa temppeli minun nimelleni, olet tehnyt hyvin, kun olet sitä aikonut. 9 Sinä et kuitenkaan temppeliä rakenna, vaan sen rakentaa poikasi, joka lähtee sinun kupeistasi. Hän rakentaa temppelin minun nimelleni.’ 10 Herra on pitänyt antamansa lupauksen. Minä olen noussut isäni Daavidin paikalle ja istun Israelin valtaistuimella, niin kuin Herra on puhunut, ja olen rakentanut temppelin Herran, Israelin Jumalan, nimelle. 11 Minä olen asettanut sinne arkun, ja arkussa ovat Herran liiton taulut, liiton, jonka hän teki israelilaisten kanssa.”

Jes. 7:10-14

10 Herra puhui jälleen Aahakselle ja sanoi hänelle: 11 ”Pyydä itsellesi merkki Herralta, Jumalaltasi, pyydä alhaalta syvyydestä tai ylhäältä korkeudesta.” 12 Mutta Aahas vastasi: ”En pyydä enkä kiusaa Herraa.” 13 Siihen Jesaja lausui: ”Kuulkaa, Daavidin suku: eikö teille riitä, että te väsyttätte ihmiset, kun vielä minun Jumalanikin väsyttätte itseenne? 14 Sen vuoksi Herra itse antaa teille merkin: Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan ja antaa hänelle nimen Immanuel.

Jes. 8:1-23

1 Herra sanoi minulle: ”Ota iso taulu ja kirjoita siihen selvin kirjaimin ’Maher-Saalal-Haas-Bas’.” 2 Niin minä otin itselleni luotettavat todistajat, pappi Uurian ja Sakarjan, Jeberekjan pojan. 3 Sitten minä lähestyin profeettavaimoani, ja hän tuli raskaaksi ja synnytti pojan. Herra sanoi minulle: ”Anna pojalle nimeksi Maher-Saalal-Haas-Bas. 4 Sillä ennen kuin poika oppii sanomaan ’isäni’ ja ’äitini’, viedään Damaskon rikkauudet ja Samarian ryöstösaalis Assurin kuninkaan eteen.” 5 Herra puhui minulle jälleen ja sanoi näin: 6 ”Koska tämä kansa halveksii Siiloahin hiljaa virtaavia vesiä ja iloitsee Resinin ja Remaljan pojan kanssa, 7 niin katso, Herra antaa vyöryä heidän ylitseen virran vedet, valtavat ja suuret: Assurin kuninkaan ja kaiken hänen mahtinsa. Virta nousee yli kaikkien uomiensa ja tulvii yli kaikkien äyräittänsä. 8 Se tunkeutuu Juudaan, peittää tulvallaan maan, ulottuu kaulaan saakka. Se levittää siipensä, se täyttää sinun maasi, Immanuel, laidasta laitaan.” 9 Nostakaa sotahuuto, kansat, kuitenkin kukistutte. Kuulkaa, kaikki maan ääret: varustautukaa, kuitenkin kukistutte, varustautukaa, kuitenkin kukistutte. 10 Tehkää yhdessä suunnitelma: se raukeaa, solmikkaa sopimus, ei se menesty, sillä Jumala on meidän kanssamme. 11 Näin Herra sanoi minulle, kun hänen kätensä voima oli päälläni. Hän varoitti minua vaeltamasta tämän kansan tietä: 12 ”Älkää kutsuko salaliitoksi kaikkea, mitä tämä kansa salaliitoksi kutsuu. Älkää pelätkö, mitä se pelkää, älkääkään kauhistuko. 13 Herra Sebaot pitääkään pyhänä, pelätkää ja kauhistukaa häntä. 14 Hän on oleva pyhäkkö. Hänestä tulee loukkauskivi ja kompastuksen kallio molemmille kuningashuoneille, loukku ja ansa Jerusalemin asukkaille. 15 Monet heistä kompastuvat, kaatuvat ja ruhjoutuvat, monet joutuvat ansaan ja jäävät kiinni. 16 Sido todistus, lukitse laki sinetillä minun opetuslapsiini.” 17 Minä odotan Herraa, vaikka hän on kätkenyt kasvonsa Jaakobin suvulta. Minä panen toivoni häneen. 18 Katso, minä ja lapset, jotka Herra on minulle antanut, me olemme Herran Sebaotin merkkeinä ja ihmeinä Israelissa, hänen, joka asuu Siionin vuorella. 19 Kun teille sanotaan: ”Kysykää vainajahengiltä ja tietäjiltä, jotka supisevat ja mumisevat”, niin vastatkaa: ”Eikö kansa kysyisi Jumalaltaan? Kuolleiltako pitäisi kysyä eläviä koskevia asioita?” 20 Pysykää laissa ja todistuksessa. Elleivät he näin sano, heille ei

aamunkoittoa tule. 21 He joutuvat kulkemaan pitkin maata kärsien vaivaa ja nälkää. Nälissään he ärtyvät ja kiroavat kuninkaansa ja Jumalansa. He luovat silmänsä korkeuteen, 22 he katsahtavat maan puoleen, mutta näkevät vain ahdistavaa pimeyttä, tuskaista synkeyttä. Heidät on syösty pimeyteen. 23 Mutta ahdistunut ei jää synkeyteen. Entiseen aikaan Herra teki halveksitukseksi Sebulonin maan ja Naftalin maan, mutta tulevana aikoina hän saattaa kunniaan meren tien, Jordanin tuonpuoleisen alueen, pakanoiden Galilean.

Jes. 9:1-6

1 Kansa, joka pimeydessä vaelttaa, näkee suuren valon. Niille, jotka asuvat kuoleman varjon maassa, loistaa valkeus. 2 Sinä teet kansan suureksi, annat sille suuren ilon. He iloitsevat sinun edessäsi niin kuin elonkorjuun aikana iloitaan, niin kuin saaliinjaossa riemuitaan. 3 Sillä heidän kuormansa ikeen, heidän hartioitaan lyövän kepin ja heidän käskijänsä sauvan sinä särjet niin kuin Midianin päivänä. 4 Kaikki taistelun melskeessä kulutetut sotasaappaat ja veren tahrimat vaatteet poltetaan, ne joutuvat tulen ruuaksi. 5 Sillä lapsi on meille syntynyt, poika on meille annettu. Hänen harteillaan on herruus, ja hänen nimensä on Ihmeellinen neuvonantaja, Väkevä Jumala, lankaikkinen isä, Rauhanruhtinas. 6 Herruus on oleva suuri ja rauha loppumaton Daavidin valtaistuimella ja hänen valtakunnallaan. Se vahvistetaan ja lujitetaan oikeudella ja vanhurskaudella nyt ja ikuisesti. Herran Sebaotin kiivaus on sen tekävä.

Jer. 31:31-34

31 "Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä teen Israelin heimon ja Juudan heimon kanssa uuden liiton. 32 En tee sellaista liittoa kuin se, jonka tein heidän isiensä kanssa silloin, kun tartuin heidän käteensä viedäkseni heidät pois Egyptin maasta. Sen liiton he rikkoivat, vaikka minä olin ottanut heidät omikseni, sanoo Herra. 33 Mutta se liitto, jonka minä teen Israelin huoneen kanssa tulevana päivänä, sanoo Herra, on tällainen: Minä panen opetukseni heidän sisimpäänsä ja kirjoitan sen heidän sydämeensä. Niin minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani. 34 Silloin kukaan ei enää opeta lähimmäistään eikä veli veljeään sanoen: 'Tuntekaa Herra.' Silloin kaikki pienimmästä suurimpaan tuntevat minut, sanoo Herra, sillä minä annan anteeksi heidän rikoksensa enkä enää muista heidän syntejään.

Jer. 33:14-17

14 "Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä toteutan sen hyvän sanan, jonka olen puhunut Israelin heimolle ja Juudan heimolle. 15 Niinä päivinä ja siihen aikaan minä kasvatan Daavidille vanhurskauden verson, ja hän on toteuttava oikeuden ja vanhurskauden maassa. 16 Niinä päivinä Juuda pelastuu ja Jerusalem saa asua turvassa. Tämä on se nimi, jolla häntä kutsutaan: 'Herra, meidän vanhurskaudemme', 17 sillä näin sanoo Herra: Daavidilta ei koskaan puutu jälkeläistä, joka istuu Israelin huoneen valtaistuimella.

Hes. 1:26-28

26 Avaruudessa niiden päitten yläpuolella oli ikään kuin valtaistuin, näöltään kuin safiiria, ja tällä korkealla olevan valtaistuimen kaltaisella istui ihmisen näköinen hahmo. 27 Minä näin ikään kuin hehkuvaa, tulenhoitoista metallia. Istujaa ympäröi kehä ylöspäin siitä, mikä näytti hänen lanteiltaan. Alaspäin siitä, mikä näytti hänen lanteiltaan, minä näin kuin tulta, jonka ympärillä oli kirkas hohde. 28 Tuo kirkas hohde oli näöltään kuin kaari, joka on pilvissä sadepäivänä – sellaiselta näytti Herran kirkkaus. Kun minä sen näin, heittäydyin kasvoilleni, ja kuulin äänen puhuvan.

Dan. 2:47

47 Kuningas sanoi Danielille: "Teidän jumalanne on todellakin jumalien jumala ja kuninkaiden herra, salaisuuksien paljastaja, sillä sinä olet pystynyt paljastamaan tämän salaisuuden."

Dan. 7:13-14

13 Minä näin yöllisessä näyssä kuinka taivaan pilvissä tuli Ihmisen Pojan kaltainen. Hän saapui Ikiaikaisen luo, ja hänet saatettiin Ikiaikaisen eteen. 14 Hänelle annettiin valta, kunnia ja kuninkuus, ja kaikki kansat, kansakunnat ja kиеlet palvelivat häntä. Hänen valtansa on iankaikkinen valta, jolla ei ole loppua, eikä hänen valtakuntansa häviä."

Hag. 1:1-11

1 Kuningas Daarejaveksen toisena vuotena kuudennessa kuussa, kuukauden ensimmäisenä päivänä, tuli tämä Herran sana profeetta Haggain kautta Juudan käskynhaltijalle Serubbaabelille, Sealtielin pojalle, ja ylipappi Joosualle, Joosadakin pojalle: 2 Näin sanoo Herra Sebaot: Tämä kansa sanoo: "Ei ole vielä tullut aika rakentaa Herran huonetta."

3 Mutta profeetta Haggain kautta tuli tämä Herran sana:

4 "Onko sitten aika teidän asua paneloiduissa taloissanne, kun tämä talo on raunioina? 5 Ja nyt, Herra Sebaot sanoo näin: Tarkatkaa elämäänne! 6 Te kylvätte paljon mutta saatte vähän satoa. Te syötte, mutta ette tule kylläisiksi. Te juotte, mutta janonne ei sammu. Te pukeudutte, mutta teidän ei tule lämmin. Ja palkkatyöläinen panee työnsä palkan rikkinäiseen kukkaraan. 7 Näin sanoo Herra Sebaot: Tarkatkaa elämäänne! 8 Nouskaa vuorille, tuokaa puita ja rakentakaa temppeli, niin minä miellyn siihen ja näytän kunniani, sanoo Herra . 9 Te luulette saavanne paljon mutta saatte vähän. Te tuotte kotiin, mutta minä puhallan pois. Miksi? kysyy Herra Sebaot. Minun huoneeni tähden! Se on raunioina, mutta te juoksette kukin oman huoneenne hyväksi. 10 Sen vuoksi taivas pidättää teitä kasteen ja maa satonsa. 11 Minä olen kutsunut kuivuuden maahan, vuorille ja viljapelloille, viinitarhoihin ja oliivitarhoihin, maan kaikille viljelyksille. Se vaivaa ihmisiä ja eläimiä ja kaikkea käten työtä."

Hag. 2:1-5

1 Seitsemännessä kuussa, kuukauden kahdentenakymmenentenä päivänä, tuli profeetta Haggain kautta tämä Herran sana: 2 "Sano Juudan käskynhaltijalle Serubbaabelille, Sealtielin pojalle, ja ylipappi Joosualle, Joosadakin pojalle, ja jäljellä olevalle kansalle näin:

3 Kuka teidän joukossanne on jäljellä niistä, jotka näkivät tämän temppelin entisessä kunnianssaan? Miltä se näyttää teistä nyt? Eikö se ole tyhjän veroinen teidän silmissänne? 4 Mutta nyt, ole luja, Serubbaabel, sanoo Herra , ole luja, Joosua, Jehootsadakin poika, ylimmäinen pappi. Ole luja, maan koko kansa, sanoo Herra , ja tehkää työtä, sillä minä olen teidän kanssanne, sanoo Herra Sebaot. 5 Sen liiton sanan mukaan, jonka minä tein teidän kanssanne Egyptistä lähtiessänne, minun Henkeni pysyy teidän keskellänne. Älkää pelätkö.

Matt. 1:18-25

18 Jeesuksen Kristuksen syntyminen tapahtui näin. Kun hänen äitinsä Maria oli kihlattu Joosefille, kävi ennen heidän yhteenmenoaan ilmi, että Maria oli raskaana Pyhästä Hengestä. 19 Koska Joosef, hänen miehensä, oli hurskas eikä tahtonut saattaa Mariaa häpeään, hän aikoi kaikessa hiljaisuudessa hylätä hänet.

20 Mutta kun Joosef tätä ajatteli, hänelle ilmestyi unessa Herran enkeli, joka sanoi: "Joosef, Daavidin poika, älä pelkää ottaa Mariaa vaimoksesi, sillä se, mikä hänessä on siinnyt, on Pyhästä Hengestä. 21 Hän synnyttää pojan, ja sinun on annettava hänelle nimeksi Jeesus , sillä hän pelastaa kansansa sen synneistä." 22 Tämä kaikki on tapahtunut, jotta kävisi toteen sana, jonka Herra on puhunut profeetan kautta: 23 "Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, ja hänelle annetaan nimeksi Immanuel" – se merkitsee: Jumala meidän kanssamme. 24 Unesta herättyään Joosef teki niin kuin Herran enkeli oli käskenyt ja otti Marian vaimokseen. 25 Hän ei kuitenkaan yhtynyt vaimoonsa, ennen kuin tämä oli synnyttänyt pojan. Joosef antoi pojalle nimeksi Jeesus.

Matt. 12:8

8 Sillä Ihmisen Poika on sapatin herra."

Matt. 12:30-32

30 Joka ei ole minun kanssani, on minua vastaan, ja joka ei minun kanssani kokoa, se hajottaa. 31 Sen tähden minä sanon teille: jokainen synti ja pilkka annetaan ihmisille anteeksi, mutta Hengen pilkkaamista ei anteeksi anneta. 32 Jos joku sanoo sanan Ihmisen Poikaa vastaan, se annetaan hänelle anteeksi. Mutta jos joku puhuu Pyhää Henkeä vastaan, sitä hänelle ei anneta anteeksi, ei tässä eikä tulevassa maailmanajassa."

Matt. 12:39-40

39 Hän vastasi heille: "Tämä paha ja avion rikkova sukupolvi vaatii merkkiä, mutta sille ei anneta muuta merkkiä kuin profeetta Joonan merkki. 40 Niin kuin Joonan oli meripedon vatsassa kolme päivää ja kolme yötä, niin myös Ihmisen Poika on oleva maan povessa kolme päivää ja kolme yötä.

Matt. 13:37-43

37 Hän vastasi: "Hyvän siemenen kylväjä on Ihmisen Poika. 38 Pelto on maailma. Hyvä siemen on valtakunnan lapset, mutta rikkavilja on Pahan lapset. 39 Vihamies, joka sen kylvi, on Paholainen, sadonkorjuun aika on maailmanajan loppu, ja leikkuuväki on enkelit. 40 Niin kuin rikkavilja kootaan ja poltetaan tulella, niin tapahtuu maailmanajan lopussa. 41 Ihmisen Poika lähettää enkelinsä, ja he kokoavat hänen valtakunnastaan kaikki, jotka ovat viettelykseksi, ja kaikki, jotka harjoittavat vääryyttä, 42 ja heittävät heidät tuliseen pätsiin. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys. 43 Silloin vanhurskaat loistavat Isänsä valtakunnassa niin kuin aurinko. Jolla on korvat, se kuuluko!"

Matt. 20:17-19

17 Kun Jeesus oli kulkemassa ylös Jerusalemiin, hän otti matkan aikana kaksitoista opetuslastaan erilleen ja sanoi heille: 18 "Me menemme nyt ylös Jerusalemiin, ja Ihmisen Poika annetaan ylipappien ja kirjanoppineiden käsiin. He tuomitsevat hänet kuolemaan 19 ja luovuttavat hänet pakanoille pilkattavaksi, ruoskittavaksi ja ristiinnaulittavaksi, mutta kolmantena päivänä hän nousee ylös."

Matt. 20:28-34

28 Eihän Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monien edestä." 29 Kun he lähtivät Jerikosta, Jeesusta seurasi suuri väkijoukko. 30 Tien vieressä istui kaksi sokeaa, ja kun he kuulivat, että Jeesus oli kulkemassa ohi, he alkoivat huutaa: "Herra, Daavidin Poika, armahda meitä!" 31 Väkijoukko nuhteli heitä saadakseen heidät vaikenemaan, mutta he huusivat vielä kovemmin: "Herra, Daavidin Poika, armahda meitä!" 32 Silloin Jeesus pysähtyi, kutsui heidät luokseen ja sanoi: "Mitä tahdotte minun tekevän teille?" 33 He vastasivat: "Herra, tahdomme, että meidän silmämme aukenisivat." 34 Jeesuksen tuli heitä sääli, ja hän kosketti heidän silmiään. Heti he saivat näkönsä ja lähtivät seuraamaan häntä.

Matt. 21:1-16

1 Kun he lähestyivät Jerusalemia ja saapuivat Beetfageen Öljymäelle, Jeesus lähetti edeltä kaksi opetuslasta 2 ja sanoi heille: "Menkää edessänne olevaan kylään, niin te löydätte heti aasintamman kiinni sidottuna ja varsan sen kanssa. Päästäkää ne irti ja tuokaa minulle. 3 Jos joku sanoo teille jotakin, vastatkaa, että Herra tarvitsee niitä mutta lähettää ne pian takaisin." 4 Tämä tapahtui, jotta toteutuisi profeetan kautta puhuttu sana: 5 "Sanokaa tytär Siionille: Katso, sinun kuninkaasi tulee luoksesi nöyränä ratsastaen aasilla, työjuhnan varsalla." 6 Opetuslapset menivät ja tekivät niin kuin Jeesus oli heitä käskenyt. 7 He toivat aasintamman varsoineen, panivat niiden selkään vaatteitaan, ja hän istuutui niiden päälle. 8 Suurin osa kansasta levitti tielle vaatteitaan, toiset taas katkoivat puista oksia ja levittivät niitä tielle. 9 Kansanjoukot, jotka kulkivat hänen edellään, ja ne, jotka seurasivat häntä, huusivat: "Hoosianna Daavidin Pojalle! Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimessä! Hoosianna korkeuksissa!" 10 Kun hän tuli Jerusalemiin, koko kaupunki joutui kuohuksiin ja kyseli: "Kuka hän on?" 11 Kansa vastasi: "Hän on se profeetta, Jeesus, Galilean Nasaretista." 12 Jeesus meni temppeliin ja ajoi ulos kaikki, jotka myivät ja ostivat siellä. Hän kaatoi kumoon rahanvaihtajien pöydät ja kyyhkysten myyjien istuimet 13 ja sanoi heille: "On kirjoitettu: 'Minun huoneeni on oleva rukouksen huone.' Mutta te teette siitä rosvojen luolan." 14 Jeesuksen luo temppeliin tuli sokeita ja rampoja, ja hän paransi heidät. 15 Mutta kun ylipapit ja kirjanoppineet näkivät ihmeet, joita Jeesus teki, ja lapset, jotka huusivat temppelissä: "Hoosianna Daavidin Pojalle!", he suuttuivat 16 ja sanoivat hänelle: "Kuuletko, mitä nämä sanovat?" Jeesus vastasi heille: "Kuulen. Ettekö ole koskaan lukeneet: 'Lasten ja imeväisten suusta sinä olet valmistanut itsellesi kiitoksen'?"

Mark. 9:1-13

1 Jeesus sanoi vielä: "Totisesti minä sanon teille: tässä seisovien joukossa on muutamia, jotka eivät maista kuolemaa, ennen kuin näkevät, että Jumalan valtakunta on tullut voimassaan." 2 Kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen. Hän vei heidät korkealle vuorelle yksinäisyyteen, erilleen muista. Siellä hänen ulkomuotonsa muuttui heidän nähtensä 3 ja hänen vaatteensa tulivat hohtaviksi, niin valkoisiksi, ettei kukaan vaateenvalkaisija maan päällä voi sellaiseksi valkaista. 4 Heille ilmestyi Elia yhdessä Mooseksen kanssa, ja nämä keskustelivat Jeesuksen kanssa. 5 Pietari rupesi puhumaan Jeesukselle: "Opettaja, meidän on hyvä olla täällä. Tehkäämme siis kolme majaa, sinulle yksi, Moosekselle yksi ja Elialle yksi." 6 Hän ei näet tiennyt mitä sanoa, sillä he olivat peloissaan. 7 Samassa tuli pilvi, joka peitti heidät, ja pilvestä kuului ääni: "Tämä on minun rakas Poikani, kuulkaa häntä!" 8 Ja yhtäkkiä, kun he katsoivat ympärilleen, he eivät nähneet enää ketään muuta kanssaan kuin Jeesuksen yksin. 9 Kun he olivat tulossa vuorelta alas, hän kielsi opetuslapsia kertomasta näkemäänsä kenellekään ennen kuin Ihmisen Poika olisi noussut kuolleista. 10 He pitivät mielessään nämä sanat ja pohtivat keskenään, mitä kuolleista nouseminen tarkoitti. 11 Opetuslapset kysyivät Jeesukselta: "Miksi kirjanoppineet sanovat, että Elia pitää tulla ensin?" 12 Hän vastasi heille: "Elia todellakin tulee ensin ja asettaa kaiken kohdalleen. Mutta miksi sitten on kirjoitettu Ihmisen Pojasta, että hän joutuu paljon kärsimään ja häntä halveksitaan? 13 Mutta minä sanon teille: Elia on jo tullut, ja ihmiset tekivät hänelle mitä tahtoivat, niin kuin hänestä on kirjoitettu."

Mark. 14:61-62

61 Mutta Jeesus oli vaiti eikä vastannut mitään. Taas ylipappi kysyi häneltä: "Oletko sinä Kristus, sen Ylistetyn Poika?" 62 Jeesus vastasi: "Minä olen. Ja te saatte nähdä Ihmisen Pojan istuvan Voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvissä."

Luuk. 2:8-20

8 Sillä seudulla oli paimenia kedolla vartioimassa yöllä laumaansa. 9 Yhtäkkiä heidän edessään seisoivat Herran enkeli, ja Herran kirkkaus loisti heidän ympärillään. He pelästyivät suunnattomasti, 10 mutta enkeli sanoi heille: "Älkää

pelätkö! Minä ilmoitan teille hyvän sanoman suuresta ilosta, joka on tuleva kaikelle kansalle. 11 Teille on tänään Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra. 12 Ja tämä on teille merkinä: te löydätte lapsen, joka makaa kapaloituna seimessä.” 13 Yhtäkkiä oli enkelin kanssa suuri taivaallinen sotajoukko, joka ylisti Jumalaa sanoen: 14 ”Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maan päällä rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto.”

15 Kun enkelit olivat menneet heidän luotaan taivaaseen, paimenet sanoivat toisilleen: ”Menkäämme nyt Beetlehemiin katsomaan sitä, mikä on tapahtunut ja minkä Herra meille ilmoitti.” 16 He menivät kiireesti ja löysivät Marian ja Joosefin ja lapsen, joka makasi seimessä. 17 Tämän nähtyään he ilmoittivat sen sanan, joka heille oli tästä lapsesta puhuttu. 18 Kaikki, jotka sen kuuluivat, ihmettelivät, mitä paimenet heille puhuivat. 19 Mutta Maria kätki kaikki nämä sanat mieleensä ja mietti niitä sydämessään. 20 Paimenet palasivat kiittäen ja ylistäen Jumalaa kaikesta, mitä olivat kuulleet ja nähneet, sillä kaikki oli niin kuin heille oli puhuttu.

Luuk. 5:17-32

17 Eräänä päivänä, kun Jeesus taas oli opettamassa, paikalla istui fariseuksia ja lainopettajia, joita oli tullut kaikista Galilean ja Juudean kylistä sekä Jerusalemistä. Herran voima vaikutti, niin että hän paransi sairaita. 18 Silloin muutamat miehet kantoivat vuoteella miestä, joka oli halvaantunut. He yrittivät tuoda hänet sisälle taloon ja asettaa Jeesusken eteen. 19 Mutta kun he eivät keksineet, millä tavoin toisivat hänet sisälle väkijoukon läpi, he nousivat katolle ja laskivat hänet vuoteineen tiilikaton läpi joukon keskelle Jeesusken eteen. 20 Nähdessään heidän uskonsa Jeesus sanoi: ”Mies, sinun syntisi ovat anteeksi annetut.” 21 Kirjanoppineet ja fariseukset rupesivat ajattelemaan ja sanomaan: ”Kuka tämä mies on? Hänhän pilkkaa Jumalaa. Kuka muu voi antaa syntejä anteeksi kuin Jumala yksin?” 22 Mutta Jeesus tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi: ”Mitä te ajattelette sydämessänne? 23 Kumpi on helpompaa, sanoa: ’Sinun syntisi ovat anteeksi annetut’, vai sanoa: ’Nouse ja kävele’? 24 Mutta jotta tietäisitte, että Ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa syntejä anteeksi” – hän puhui nyt halvaantuneelle – ”minä sanon sinulle: nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi.” 25 Mies nousi heti heidän nähtensä, otti vuoteen, jolla oli maannut, ja lähti kotiinsa ylistäen Jumalaa. 26 Heidät kaikki valtasi hämmästyks, ja he ylistivät Jumalaa. Pelon vallassa he sanoivat: ”Olemme tänään nähneet jotakin uskomatonta.” 27 Tämän jälkeen Jeesus lähti sieltä ja näki Leevi-nimisen publikaanin istumassa tulliasemalla. Jeesus sanoi hänelle: ”Seuraa minua!” 28 Tämä jätti kaiken, nousi ja lähti seuraamaan Jeesusta. 29 Leevi valmisti hänelle kodissaan suuret pidot. Heidän kanssaan oli aterialla suuri joukko publikaaneja ja muita ihmisiä. 30 Fariseukset ja heidän kirjanoppineensa närkästyivät Jeesusken opetuslapsiin ja sanoivat: ”Miksi te syötte ja juotte publikaanien ja syntisten kanssa?” 31 Jeesus vastasi heille: ”Eivät terveet tarvitse parantajaa vaan sairaita. 32 En minä ole tullut kutsumaan parannukseen vanhurskaita vaan syntisiä.”

Luuk. 7:11-35

11 Sen jälkeen Jeesus meni Nain-nimiseen kaupunkiin, ja hänen kanssaan kulkivat hänen opetuslapsensa ja suuri väkijoukko. 12 Kun hän lähestyi kaupungin porttia, sieltä kannettiin ulos kuollutta, äitinsä ainoa poikaa. Äiti oli leski, ja suuri joukko kaupungin väkeä oli hänen kanssaan. 13 Hänet nähdessään Herra tunsu sääliä häntä kohtaan ja sanoi: ”Älä itke.” 14 Hän lähestyi paareja ja kosketti niitä, jolloin kantajat pysähtyivät. Hän sanoi: ”Nuorukainen, minä sanon sinulle: nouse!” 15 Silloin kuollut nousi istumaan ja rupesi puhumaan, ja Jeesus antoi hänet takaisin hänen äidilleen. 16 Kaikki joutuivat pelon valtaan ja ylistivät Jumalaa sanoen: ”Suuri profeetta on noussut meidän keskuuteemme” ja ”Jumala on katsonut kansansa puoleen.” 17 Tämä sanoma hänestä levisi koko Juudeaan ja kaikkialle ympäristöön. 18 Johanneksen opetuslapset kertoivat Johannekselle kaikista näistä asioista. Silloin hän kutsui luokseen opetuslapsistaan kaksi 19 ja lähetti heidät Herran luo kysymään: ”Oletko sinä se tuleva, vai pitääkö meidän odottaa toista?” 20 Kun miehet saapuivat Jeesusken luo, he sanoivat: ”Johannes Kastaja lähetti meidät sinun luoksesi kysymään: ’Oletko sinä se tuleva, vai pitääkö meidän odottaa toista?’” 21 Juuri sillä hetkellä Jeesus paransi monia taudista, vaivoista ja pahoista hengistä ja antoi näön monelle sokealle. 22 Niin hän vastasi heille: ”Menkää ja kertokaa Johannekselle, mitä olette nähneet ja kuulleet: Sokeat saavat näkönsä, rammat kävelevät, spitaaliset puhdistuvat, kuurot kuulevat, kuolleet herätetään ja köyhille julistetaan evankeliumia. 23 Autuas se, joka ei loukkaannu minuun.” 24 Kun Johanneksen lähettämät miehet olivat menneet, Jeesus rupesi puhumaan kansanjoukoille Johanneksesta: ”Mitä te lähditte erämaahan katsomaan? Ruokoako, jota tuuli huojuttaa? 25 Vai mitä lähditte katsomaan? Hienoihin vaatteisiin pukeutunutta miestäkö? Ne, jotka pukeutuvat koreisiin vaatteisiin ja elävät ylellisesti, ovat kuninkaiden linnoissa. 26 Vai mitä sitten lähditte katsomaan? Profeettaako? Juuri niin! Minä sanon teille: hän on enemmänkin kuin profeetta. 27 Hän on se, josta on kirjoitettu: ’Minä lähetän sanansaattajani sinun edelläsi, hän valmistaa tien sinun eteesi.’ 28 Minä sanon teille: ei ole naisista syntyneiden joukossa ketään suurempaa kuin Johannes, mutta vähäisin Jumalan valtakunnassa on suurempi kuin hän.” 29 Ja koko kansa, kaikki, jotka häntä kuuluivat, publikaanitkin, tunnustivat Jumalan olevan oikeassa ja antoivat kastaa itsensä Johanneksen kasteella. 30 Mutta fariseukset ja lainoppineet hylkäsivät suunnitelman, joka Jumalalla oli heitä varten, eivätkä ottaneet Johannekselta kastetta. 31 ”Mihin minä siis vertaisin tämän sukupolven ihmisiä? Minkä kaltaisia he ovat? 32 He ovat kuin lapset, jotka istuvat torilla ja huutavat toisilleen: ’Me soitimme teille huilua, mutta te ette tanssineet. Me veisasimme itkuvirsiä, mutta te ette itkeneet.’ 33 Johannes Kastaja on tullut, hän ei syö leipää eikä juo viiniä, ja te sanotte: ’Hänessä on riivaaja.’ 34 Ihmisen Poika on tullut, hän syö ja juo, ja te sanotte: ’Katsokaa syömäriä ja viininjuojaa, publikaanien ja syntisten ystävää!’ 35 Mutta Viisauden tunnustavat oikeaksi kaikki Viisauden lapset.”

Luuk. 8:4-18

4 Kun paljon kansaa tuli koolle ja ihmisiä saapui Jeesuksen luo joka kaupungista, hän puhui käyttäen vertausta: 5 "Kylväjä lähti kylvämään siementä. Hänen kylväessään osa putosi tien oheen ja tallautui, ja taivaan linnut söivät sen. 6 Osa putosi kalliolle, ja oralle noustuaan se kuivettui, kun sillä ei ollut kosteutta. 7 Osa putosi orjantappuroiden sekaan, ja yhdessä oraan kanssa kasvaessaan orjantappurat tukahduttivat sen. 8 Mutta osa putosi hyvään maahan, kasvoi ja tuotti satakertaisen sadon." Tämän sanottuaan hän huusi: "Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon!" 9 Jeesuksen opetuslapset kysyivät häneltä, mitä tämä vertaus tarkoitti. 10 Hän sanoi: "Teidän on annettu tuntee Jumalan valtakunnan salaisuudet, mutta muille ne esitetään vertauksin, jotta he, vaikka näkevät, eivät näkisi, ja vaikka kuulevat, eivät ymmärtäisi. 11 Vertaus tarkoittaa tätä: Siemen on Jumalan sana. 12 Tien oheen pudonnut kuvaa niitä, jotka kuulevat sanan mutta joiden sydäimestä Paholainen tulee ottamaan sen pois, jotta he eivät uskoisi ja pelastuisi. 13 Kalliolle pudonnut kuvaa niitä, jotka kuullessaan sanan ottavat sen iloiten vastaan mutta joilla ei ole juurta. He uskovat vain hetken aikaa ja koetuksen hetkellä luopuvat. 14 Se, mikä putosi orjantappuroihin, tarkoittaa niitä, jotka kuulevat sanan mutta vaeltaessaan tukehtuvat tämän elämän huoliin, rikkauteen ja nautintoihin eivätkä tuota kypsää hedelmää. 15 Mutta se, mikä on hyvässä maassa, tarkoittaa niitä, jotka sanan kuultuaan säilyttävät sen vilpittömässä ja hyvässä sydämessä ja kestävinä tuottavat satoa." 16 "Ei kukaan, joka sytyttää lampun, peitä sitä astialla tai pane vuoteen alle, vaan hän panee sen lampunjalkaan, jotta sisään tulevat näkisivät valon. 17 Ei ole mitään salattua, mikä ei tulisi ilmi, eikä mitään kätkeytyä, mikä ei tulisi tunnetuksi ja joutuisi päivänvaloon. 18 Tarkatkaa siis, miten kuulette. Jolla on, sille annetaan, mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin, mitä hän luulee itsellään olevan."

Luuk. 18:15-27

15 Jeesuksen luo tuotiin myös pieniä lapsia, että hän koskettaisi heitä. Sen nähdessään opetuslapset nuhtelivat tuojia, 16 mutta Jeesus kutsui lapset luokseen ja sanoi: "Sallikaa lasten tulla minun luokseni älkääkä estäkö heitä, sillä heidän kaltaistensa on Jumalan valtakunta. 17 Totisesti minä sanon teille: joka ei ota vastaan Jumalan valtakuntaa niin kuin lapsi, se ei pääse sinne sisälle." 18 Eräs hallitusmies kysyi Jeesukselta: "Hyvä opettaja, mitä minun pitää tehdä, että perisin iankaikkisen elämän?" 19 Jeesus vastasi hänelle: "Miksi sanot minua hyväksi? Ei kukaan ole hyvä paitsi Jumala yksin. 20 Käskyt sinä tiedät: älä tee huorin, älä tapa, älä varasta, älä sano väärää todistusta, kunnioita isääsi ja äitiäsi." 21 Mutta hän sanoi: "Kaikkea tätä olen noudattanut nuoruudestani asti." 22 Tämän kuultuaan Jeesus sanoi hänelle: "Yksi sinulta vielä puuttuu: myy kaikki, mitä sinulla on, ja anna rahat köyhille, niin sinulla on aarre taivaissa. Tule sitten ja seuraa minua." 23 Kun mies kuuli tämän, hän tuli kovin murheelliseksi, sillä hän oli hyvin rikas. 24 Nähdessään hänen tulevan murheelliseksi Jeesus sanoi: "Kuinka vaikeaa onkaan niiden, joilla on paljon omaisuutta, päästä sisälle Jumalan valtakuntaan! 25 Helpompi on kamelin mennä läpi neulansilmästä kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan." 26 Ne, jotka sen kuulivat, kysyivät: "Kuka sitten voi pelastua?" 27 Hän vastasi: "Mikä on ihmisille mahdotonta, se on mahdollista Jumalalle."

Luuk. 18:35-43

35 Kun Jeesus lähestyi Jerikoa, tien vieressä istui sokea mies kerjäämässä. 36 Kuullessaan kansanjoukon kulkevan ohi hän kyseli, mitä oli tekeillä. 37 Hänelle kerrottiin, että Jeesus Nasaretilainen oli menossa ohi. 38 Silloin hän huusi: "Jeesus, Daavidin Poika, armahda minua!" 39 Edellä kulkevat nuhtelivat häntä, jotta hän olisi hiljaa, mutta hän huusi vielä kovemmin: "Daavidin Poika, armahda minua!" 40 Jeesus pysähtyi ja käski taluttaa hänet luokseen. Kun hän oli tullut lähelle, Jeesus kysyi häneltä: 41 "Mitä tahdot minun tekevän sinulle?" Mies vastasi: "Herra, että saisin näköni takaisin." 42 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Saa näkösi. Uskosi on parantanut sinut." 43 Siinä samassa hän sai näkönsä ja seurasi Jeesusta ylistäen Jumalaa. Ja kaikki, jotka sen näkivät, antoivat kiitoksen Jumalalle.

Joh. 1:1-5

1 Alussa oli Sana. Sana oli Jumalan luona, ja Sana oli Jumala. 2 Hän oli alussa Jumalan luona. 3 Kaikki on syntynyt hänen kautta. Ilman häntä ei ole syntynyt mitään, mikä syntynyt on. 4 Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valo. 5 Valo loistaa pimeydessä, eikä pimeys ole saanut sitä valtaansa.

Joh. 7:1-52

1 Tämän jälkeen Jeesus kulki Galileassa. Hän ei näet halunnut kulkea Juudeassa, koska juutalaiset etsivät häntä tappaakseen hänet. 2 Kun juutalaisten lehtimajanjuhla oli lähellä, 3 Jeesuksen veljet sanoivat hänelle: "Lähde täältä ja mene Juudeaan, että opetuslapsesikin näkisivät ne teot, joita sinä teet. 4 Eihän kukaan, joka tahtoo esiintyä julkisesti, tee mitään salassa. Jos kerran teet tällaisia tekoja, tee itsesi tunnetuksi maailmalle." 5 Hänen veljensäkin eivät näet uskoneet häneen. 6 Jeesus sanoi heille: "Minun aikani ei ole vielä tullut, mutta teille aika on aina sopiva. 7 Teitä maailma ei voi vihata, mutta minua se vihaa, koska minä todistan siitä, että sen teot ovat pahoja. 8 Menkää te juhlille. Minä en vielä lähde näille juhlille, koska minun aikani ei ole vielä tullut." 9 Näin hän sanoi ja jäi Galileaan. 10 Mutta kun Jeesuksen veljet olivat lähteneet juhlille, silloin myös hän lähti sinne, ei julkisesti vaan salaa. 11 Juhlan aikana juutalaiset etsivät häntä ja kyselivät: "Missä se mies on?" 12 Kansan parissa oli hänestä paljon kiistelyä. Toiset sanoivat: "Hän on hyvä", toiset taas sanoivat: "Ei, vaan hän eksyttää kansan." 13 Kukaan heistä ei kuitenkaan puhunut hänestä avoimesti, koska he pelkäsivät juutalaisia. 14 Kun juhla oli jo puolivälissä, Jeesus meni ylös temppeleihin ja opetti. 15 Juutalaiset sanoivat ihmetellen: "Kuinka tämä tuntee kirjoituksia, vaikka on oppimaton?" 16

Jeesus vastasi heille: "Minun oppini ei ole minun vaan hänen, joka on minut lähettänyt. 17 Jos joku tahtoo tehdä hänen tahtonsa, hän tulee tietämään, onko tämä oppi Jumalasta vai puhunko minä omiani. 18 Se, joka puhuu omia ajatuksiaan, etsii omaa kunniaansa. Mutta se, joka etsii lähettäjänsä kunniaa, on luotettava, eikä hänessä ole vääryyttä. 19 Eikö Mooses ole antanut teille lakia? Kukaan teistä ei kuitenkaan täytä lakia. Miksi te pyritte tappamaan minut?" 20 Ihmiset vastasivat: "Sinussa on riivaaja. Kuka sinut pyrki tappamaan?" 21 Jeesus vastasi heille: "Yhden ainoan teon minä tein, ja te kaikki ihmettelette sitä. 22 Mooses on antanut teille ympärileikkauksen – tosin se ei ole Moosekselta vaan isiltä – ja sapattinakin te ympärileikkaatte ihmisen. 23 Jos ihminen saa ympärileikkauksen sapattina, ettei Mooseksen lakia rikottaisi, niin miksi te olette vihoissanne minulle siitä, että minä sapattina tein koko ihmisen terveeksi? 24 Älkää tuomitko sen mukaan, miltä asia päältäpäin näyttää, vaan langettakaa oikea tuomio." 25 Silloin jotkut jerusalemlaiset sanoivat: "Eikö tämä ole se, jota he tavoittelevat tappaakseen? 26 Tuossa hän nyt puhuu julkisesti, eivätkä he sano hänelle mitään. Ovatkohan hallitusmiehet tosiaan saaneet selville, että hän on Kristus? 27 Tästä miehestä me kuitenkin tiedämme, mistä hän on lähtöisin, mutta kun Kristus tulee, ei kukaan tiedä, mistä hän on lähtöisin." 28 Opettaessaan temppeleissä Jeesus huusi kovalla äänellä: "Te tunnette minut ja tiedätte, mistä minä olen lähtöisin. En minä ole tullut omasta aloitteestani, vaan minut on lähettänyt hän, joka on luotettava, ja häntä te ette tunne. 29 Minä tunnen hänet, koska tulen hänen luotaan, ja hän on minut lähettänyt." 30 Niin he halusivat ottaa hänet kiinni, mutta kukaan ei käynyt häneen käsiksi, sillä hänen hetkensä ei ollut vielä tullut. 31 Monet kansasta kuitenkin uskoivat häneen ja sanoivat: "Kun Kristus tulee, tuskinpa hän tekee enemmän tunnustekoja kuin tämä on tehnyt." 32 Fariseukset kuulivat kansan näin kiistelevän Jeesuksesta. Silloin ylipapit ja fariseukset lähettivät temppelel palvelijoita pidättämään hänet. 33 Mutta Jeesus sanoi: "Vielä vähän aikaa minä olen teidän kanssanne ja sitten menen pois hänen luokseen, joka on minut lähettänyt. 34 Silloin te etsitte minua ettekä löydä, ja sinne, missä minä olen, te ette voi tulla." 35 Niin juutalaiset sanoivat toisilleen: "Minne tämä mies aikoo mennä, niin ettemme löydä häntä? Ei kai hän aio mennä niiden luo, jotka asuvat hajallaan kreikkalaisten keskuudessa, ja opettaa kreikkalaisia? 36 Mitä hän tarkoittaa sanoessaan: 'Te etsitte minua ettekä löydä' ja 'Sinne, missä minä olen, te ette voi tulla'?" 37 Juhlan viimeisenä, suurena päivänä Jeesus nousi seisomaan ja huusi: "Jos jonkun on jano, tulkoon minun luokseni ja juokoon. 38 Joka uskoo minuun, niin kuin Raamatussa sanotaan, hänen sisimmästään juoksevat elävän veden virrat." 39 Tämän hän sanoi Hengestä, jonka häneen uskovat tulisivat saamaan. Sillä Henki ei ollut vielä tullut, koska Jeesusta ei ollut vielä kirkastettu. 40 Nämä sanat kuultuaan jotkut väkijoukosta sanoivat: "Tämä on varmasti se profeetta." 41 Toiset sanoivat: "Tämä on Kristus." Mutta toiset sanoivat: "Eihän Kristus Galileasta tule? 42 Eikö Raamattu sano, että Kristus on Daavidin jälkeläisiä ja tulee Beetlehemistä, kaupungista, josta Daavid oli kotoisin?" 43 Näin väkijoukossa syntyi kiistelyä Jeesuksen tähden. 44 Jotkut heistä tahtoivat ottaa hänet kiinni, mutta kukaan ei käynyt häneen käsiksi. 45 Kun temppelel palvelijat palasivat ylipappien ja fariseusten luo, nämä kysyivät heiltä: "Miksi ette tuoneet häntä?" 46 Temppelel palvelijat vastasivat: "Ei koskaan ole ihminen puhunut sillä tavoin kuin hän." 47 Fariseukset vastasivat heille: "Onko teidätkin johdettu harhaan? 48 Onko kukaan hallitusmiehistä uskonut häneen tai kukaan fariseuksista? 49 Mutta tuo kansa, joka ei tunne lakia, on kirottu." 50 Niin Nikodemos, yksi fariseuksista, hän, joka aikaisemmin oli käynyt Jeesuksen luona, sanoi heille: 51 "Eihän meidän lakimme tuomitse ketään, ellei häntä ole ensin kuultu ja saatu tietää, mitä hän on tehnyt?" 52 He vastasivat hänelle: "Et kai sinäkin ole Galileasta? Tutki ja näe, ettei Galileasta nouse profeetta."

Joh. 9:1-41

1 Jatkaessaan matkaa Jeesus näki miehen, joka oli ollut sokea syntymästään saakka. 2 Opetuslapset kysyivät: "Rabbi, kuka teki syntiä, hänkö vai hänen vanhempansa, niin että hän syntyi sokeana?" 3 Jeesus vastasi: "Ei hän tehnyt syntiä eivätkä hänen vanhempansa, vaan näin on tapahtunut, että Jumalan teot tulisivat hänessä julki. 4 Niin kauan kuin on päivä, meidän tulee tehdä lähettäjäni tekoja. Tulee yö, jolloin kukaan ei voi tehdä työtä. 5 Niin kauan kuin olen maailmassa, minä olen maailman valo." 6 Tämän sanottuaan Jeesus sylki maahan, teki syljestä tahnaa, sively sitä miehen silmiin 7 ja sanoi hänelle: "Mene peseytymään Siloan altaalle" – nimi merkitsee: lähetetty. Niin hän meni, peseytyi ja palasi näkevänä. 8 Silloin naapurit ja ne, jotka ennen olivat nähneet hänet kerjäläisenä, sanoivat: "Eikö tämä ole se, joka istui kerjäämässä?" 9 Toiset sanoivat: "Hän se on." Toiset taas väittivät: "Ei ole, hän on vain samannäköinen." Mies itse sanoi: "Minä se olen." 10 Niin he kysyivät häneltä: "Miten sinun silmäsi sitten ovat auenneet?" 11 Hän vastasi: "Se mies, jota sanotaan Jeesukseksi, teki tahnaa, sively sitä silmiini ja käski minun mennä Siloan altaalle peseytymään. Minä menin ja peseydyin ja sain näköni." 12 He kysyivät häneltä: "Missä hän on?" Mies vastasi: "En tiedä." 13 Mies, joka oli ennen ollut sokea, vietiin fariseusten luo. 14 Se päivä, jolloin Jeesus teki tahnan ja avasi hänen silmänsä, oli sapatti. 15 Myös fariseukset kyselivät mieheltä, miten hän oli saanut näkönsä. Hän vastasi heille: "Hän pani tahnaa minun silmiini, minä peseydyin ja nyt minä näen." 16 Silloin muutamat fariseuksista sanoivat: "Se mies ei ole Jumalasta, koska hän ei pidä sapattia." Toiset sanoivat: "Kuinka voi syntinen ihminen tehdä tällaisia tunnustekoja?" He olivat keskenään eri mieltä. 17 Sen tähden he kysyivät jälleen sokealta: "Mitä sinä sanot hänestä, avasihan hän sinun silmäsi?" Mies vastasi: "Hän on profeetta." 18 Juutalaiset eivät kuitenkaan uskoneet, että hän oli ollut sokea ja saanut näkönsä, ennen kuin he kutsuivat näkönsä saaneen vanhemmat 19 ja kysyivät heiltä: "Onko tämä teidän poikanne, jonka te sanotte syntyneen sokeana? Miten on mahdollista, että hän nyt näkee?" 20 Hänen vanhempansa vastasivat: "Sen me tiedämme, että tämä on meidän poikamme ja että hän on syntynyt sokeana. 21 Mutta että hän nyt näkee, sitä emme tiedä. Emme myöskään tiedä, kuka on avannut hänen silmänsä. Kysykää häneltä itseltään, hän on täysi-ikäinen, puhukoon itse puolestaan." 22 He sanoivat näin, koska pelkäsivät juutalaisia. Juutalaiset olivat näet jo sopineet keskenään, että se, joka tunnustaisi Jeesuksen Kristukseksi, erotettaisiin synagogasta. 23 Sen tähden hänen vanhempansa sanoivat: "Hän on täysi-ikäinen, kysykää häneltä." 24 Niin he kutsuivat toistamiseen miehen, joka oli ollut sokea, ja sanoivat hänelle: "Anna kunnia Jumalalle. Me tiedämme, että se mies on syntinen." 25 Hän vastasi: "Onko hän syntinen, sitä en tiedä, mutta sen tiedän, että minä, joka olin sokea, nyt näen." 26 He kysyivät häneltä: "Mitä hän teki sinulle? Miten hän avasi sinun silmäsi?" 27 Mies vastasi heille: "Johan minä sen teille sanoin, mutta te ette kuunnelleet. Miksi te taas tahdotte sen kuulla? Tahdotteko tekin ruveta hänen

opetuslapsikseen?” 28 Niin he herjasivat häntä ja sanoivat: ”Sinä olet hänen opetuslapsensa, mutta me olemme Mooseksen opetuslapsia. 29 Me tiedämme, että Jumala on puhunut Moosekselle, mutta tästä miehestä emme tiedä, mistä hän on lähtöisin.” 30 Mies vastasi heille: ”Sehän tässä on ihmeellistä, että te ette tiedä, mistä hän on lähtöisin. Ja kuitenkin hän on avannut minun silmäni! 31 Me tiedämme, ettei Jumala kuule syntisiä, mutta sitä hän kuulee, joka kunnioittaa häntä ja tekee hänen tahtonsa. 32 Ei ole ikinä kuultu, että joku olisi avannut sokeana syntyneen silmät. 33 Ellei hän olisi Jumalasta, hän ei voisi tehdä mitään.” 34 He vastasivat hänelle: ”Sinä olet täysin synneissä syntynyt mies. Sinäkö opetat meitä!” Ja he ajoivat hänet ulos. 35 Jeesus sai kuulla, että mies oli ajettu ulos. Tavatessaan hänet Jeesus kysyi: ”Uskotko sinä Ihmisen Poikaan?” 36 Hän vastasi: ”Herra, sano kuka hän on, että voisin uskoa häneen.” 37 Jeesus sanoi: ”Sinä olet nähnyt hänet. Hän on se, joka puhuu kanssasi.” 38 ”Herra, minä uskon”, mies sanoi ja kumartui palvomaan häntä. 39 Jeesus sanoi: ”Tuomioksi minä olen tullut tähän maailmaan, että ne, jotka eivät näe, näkisivät, ja ne, jotka näkevät, tulisivat sokeiksi.” 40 Muutamat fariseukset, jotka olivat hänen lähellään, kuulivat tämän ja kysyivät häneltä: ”Emme kai me ole sokeita?” 41 Jeesus vastasi heille: ”Jos te olisitte sokeita, teillä ei olisi syntiä, mutta nyt te sanotte: ’Me näemme’, ja sen tähden teidän syntinne pysyy.”

Joh. 12:1-50

1 Kuusi päivää ennen pääsiäistä Jeesus tuli Betaniaan. Siellä asui Lasarus, jonka Jeesus oli herättänyt kuolleista. 2 Jeesukselle valmistettiin sinne ateria. Martta palveli, ja Lasarus oli yksi niistä, jotka olivat asettuneet aterialle Jeesuksen kanssa. 3 Silloin Maria otti naulan aitoa, kallisarvoista nardusöljyä, voiteli Jeesuksen jalat ja kuivasi ne hiuksillaan. Ja huone tuli täyteen voiteen tuoksua. 4 Mutta yksi Jeesuksen opetuslapsista, Juudas Iskariot, joka oli kavaltava hänet, sanoi: 5 ”Miksi tätä öljyä ei myyty kolmestasadasta denaarista ja rahoja annettu köyhille?” 6 Tätä hän ei kuitenkaan sanonut siksi, että olisi välittänyt köyhistä, vaan siksi, että oli varas. Hänellä oli hallussaan rahakukkaro, ja hän otti itselleen osan rahoista, joita siihen pantiin. 7 Jeesus sanoi: ”Anna hänen olla, hän tekee tämän minun hautauspäivääni varten. 8 Köyhät teillä on aina keskuudessanne, mutta minua teillä ei aina ole.” 9 Suuri joukko juutalaisia tuli Betaniaan saatuaan tietää, että Jeesus oli siellä. He eivät tulleet sinne ainoastaan Jeesuksen tähden, vaan myös nähdäkseen Lasarusen, jonka hän oli herättänyt kuolleista. 10 Mutta ylipapit päättivät tappaa Lasarusenkin, 11 koska hänen tähtensä monet juutalaiset jättivät heidät ja uskoivat Jeesukseen. 12 Seuraavana päivänä suuri kansanjoukko, joka oli saapunut juhliille, sai kuulla, että Jeesus oli tulossa Jerusalemiin. 13 Silloin ihmiset ottivat palmunoksia, lähtivät häntä vastaan ja huusivat: ”Hoosianna! Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimessä, Israelin kuningas!” 14 Saatuaan nuoren aasin Jeesus istui sen selkään, niin kuin on kirjoitettu: 15 ”Älä pelkää, tytär Sion. Sinun kuninkaasi tulee istuen aasin varsan selässä.” 16 Tätä hänen opetuslapsensa eivät aluksi ymmärtäneet. Vasta kun Jeesus oli kirkastettu, he muistivat, että näin hänestä oli kirjoitettu ja näin he olivat hänelle tehneet. 17 Kansanjoukko, joka oli ollut Jeesuksen kanssa, kun hän kutsui Lasarusen haudasta ja herätti hänet kuolleista, todisti hänestä. 18 Ihmiset lähtivät häntä vastaan, koska olivat kuulleet hänen tehneen tämän tunnusteon. 19 Mutta fariseukset puhuivat keskenään: ”Näettekö! Te ette saa mitään aikaan! Katsokaa, koko maailma juoksee hänen perässään.” 20 Niiden joukossa, jotka tulivat ylös juhliille palvomaan Jumalaa, oli muutamia kreikkalaisia. 21 Nämä menivät Filippoksen luo, joka oli Galilean Beetsaidasta, ja pyysivät häneltä: ”Herra, me haluamme nähdä Jeesuksen.” 22 Filippos meni ja sanoi sen Andreakselle, ja Andreas ja Filippos menivät puhumaan siitä Jeesukselle. 23 Mutta Jeesus vastasi heille: ”On tullut hetki, jolloin Ihmisen Poika kirkastetaan. 24 Totisesti, totisesti minä sanon teille: jos vehnänyjvä ei putoa maahan ja kuole, se jää yksin, mutta jos se kuolee, se kantaa paljon satoa. 25 Joka rakastaa elämäänsä, menettää sen, mutta joka vihaa elämäänsä tässä maailmassa, säilyttää sen iankaikkiseen elämään. 26 Jos joku minua palvelee, seuratkoon hän minua, ja missä minä olen, siellä myös minun palvelijani on oleva. Jos joku palvelee minua, niin Isä kunnioittaa häntä.” 27 ”Nyt minun sieluni on järkyttynyt. Mitä sanoisin? Isä, pelasta minut tästä hetkestä! Mutta tätä vartenhan minä olen tähän hetkeen tullut. 28 Isä, kirkasta nimesi!” Silloin taivaasta kuului ääni: ”Minä olen sen kirkastanut ja vatedeskin kirkastan.” 29 Kansa, joka oli paikalla, kuuli äänen ja sanoi ukkosen jyrisseen. Toiset sanoivat: ”Hänelle puhui enkeli.” 30 Jeesus vastasi: ”Ei tämä ääni tullut minun tähteni vaan teidän tähtenne. 31 Nyt on tämän maailman tuomion hetki. Nyt tämän maailman ruhtinas heitetään ulos. 32 Ja kun minut korotetaan maasta, minä vedän kaikki luokseni.” 33 Mutta tämän hän sanoi ilmaistakseen, millaisella kuolemalla hän kuolisi. 34 Väkijoukko sanoi hänelle: ”Me olemme laista kuulleet, että Kristus pysyy iankaikkisesti. Kuinka sinä voit sanoa, että Ihmisen Poika on korotettava? Kuka on tämä Ihmisen Poika?” 35 Niin Jeesus vastasi: ”Vielä vähän aikaa valo on teidän keskellänne. Vaeltakaa niin kauan kuin teillä on valo, ettei pimeys saisi teitä valtaansa. Joka vaelttaa pimeässä, ei tiedä, minne menee. 36 Niin kauan kuin teillä on valo, uskokaa valoon, että teistä tulisi valon lapsia.” Tämän sanottuaan Jeesus lähti pois ja kätkeytyi heiltä. 37 Vaikka Jeesus oli tehnyt niin monta tunnustekoa heidän nähtensä, he eivät uskoneet häneen, 38 että toteutuisi profeetta Jesajan sana, jonka hän on puhunut: ”Herra, kuka uskoi meidän saarnamme, ja kenelle Herran käsivarsi ilmoitettiin?” 39 He eivät voineet uskoa sen tähden, että Jesaja on myös sanonut: 40 ”Hän on sokaissut heidän silmänsä ja paaduttanut heidän sydämensä, etteivät he silmillään näkisi eivätkä sydämellään ymmärtäisi ja kääntyisi ja etten minä heitä parantaisi.” 41 Tämän Jesaja sanoi, koska hän näki Kristuksen kirkkauden ja puhui hänestä. 42 Kaikesta huolimatta monet hallitusmiehistäkin uskoivat Jeesukseen. Mutta fariseusten tähden he eivät sitä tunnustaneet, etteivät joutuisi erotetuiksi synagogasta, 43 sillä he rakastivat ihmiskunniaa enemmän kuin Jumalan kunniaa. 44 Mutta Jeesus huusi sanoen: ”Joka uskoo minuun, ei usko minuun vaan häneen, joka on minut lähettänyt. 45 Joka näkee minut, näkee hänet, joka on minut lähettänyt. 46 Minä olen tullut valoksi maailmaan, ettei yksikään, joka uskoo minuun, jäisi pimeyteen. 47 Jos joku kuulee minun sanani eikä noudata niitä, en minä häntä tuomitse, sillä minä en ole tullut tuomitsemaan maailmaa vaan pelastamaan maailman. 48 Joka halveksii minua eikä ota vastaan minun sanojani, hänellä on tuomitsijansa: se sana, jonka minä olen puhunut, tuomitsee hänet viimeisenä päivänä. 49 Sillä en minä ole puhunut omia ajatuksiani. Isä, joka on minut lähettänyt, on antanut minulle käskyn, mitä minun on sanottava ja mitä puhuttava. 50 Minä tiedän, että hänen käskynsä on iankaikkinen elämä. Minkä minä siis puhun, sen minä puhun niin kuin Isä on minulle sanonut.”

1 Kun helluntaipäivä oli tullut, he olivat kaikki yhdessä koolla. 2 Yhtäkkiä tuli taivaasta humaus, niin kuin olisi käynyt raju tuulenpuuska, ja se täytti koko huoneen, jossa he istuivat. 3 He näkivät ikään kuin tulisia kieliä, jotka jakautuivat ja laskeutuivat heidän itse kunkin päälle, 4 ja he täytyivät kaikki Pyhällä Hengellä ja alkoivat puhua muilla kielillä sen mukaan, mitä Henki antoi heille puhuttavaksi. 5 Jerusalemissa asui juutalaisia, jumalaapelkääviä miehiä, kaikista kansoista, mitä taivaan alla on. 6 Kun tämä ääni kuului, koolle tuli paljon väkeä, ja ihmiset joutuivat ymmälle, sillä kukin kuuli puhuttavan omaa kieltään. 7 He olivat hämmästyksissään ja sanoivat ihmetellen: "Eivätkö nuo kaikki, jotka puhuvat, ole galilealaisia? 8 Kuinka me sitten kuulemme kukin omaa kieltämme, sen maan kieltä, jossa olemme syntyneet? 9 Me parthialaiset, meedialaiset ja eelamilaiset ja me, jotka asumme Mesopotamiassa, Juudeassa, Kappadokiassa, Pontoksessa ja Aasiassa, 10 Frygiassa, Pamfyliassa, Egyptissä ja Kyrenen puoleisen Libyan alueella, me täällä oleskelevat roomalaiset, juutalaiset ja käännynnäiset, 11 kreetalaiset ja arabialaiset – me kaikki kuulemme heidän puhuvan omalla kielellämme Jumalan suurista teoista." 12 He olivat kaikki hämmästyksissään eivätkä tienneet, mitä ajatella, ja he kyselivät toisiltaan: "Mitä tämä oikein on?" 13 Mutta jotkut sanoivat ivaten: "He ovat täynnä makeaa viiniä." 14 Silloin Pietari astui esiin niiden yhdentoista kanssa, korotti äänensä ja puhui heille: "Juutalaiset miehet ja te kaikki, jotka asutte Jerusalemissa! Tulkoon tämä teille tietäväksi, kuulkaa mitä sanon: 15 Eivät nämä ole juovuksissa, niin kuin te luulette, onhan nyt vasta päivän kolmas tunti, 16 vaan tämä on sitä, mistä on puhuttu profeetta Jooelin kautta: 17 'Viimeisinä päivinä on tapahtuva, sanoo Jumala, että minä vuodatan Henkeni kaiken lihan päälle. Teidän poikanne ja tyttärensä profetoivat, nuorukaisenne näkevät näkyjä ja vanhuksenne uneksivat unia. 18 Myös palvelijoitteni ja palvelijattarieni päälle minä niinä päivinä vuodatan Henkeni, ja he profetoivat. 19 Minä annan näkyä ihmeitä ylhäällä taivaalla ja merkkejä alhaalla maan päällä, verta, tulta ja savupatsaita. 20 Aurinko muuttuu pimeydeksi ja kuu vereksi, ennen kuin tulee Herran päivä, suuri ja loistava. 21 Ja on tapahtuva, että jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu.' 22 Israelin miehet, kuulkaa nämä sanat! Jeesus Nasaretilainen oli mies, josta Jumala todisti teille voimateoilla, ihmeillä ja merkeillä, joita Jumala teki hänen kauttaan teidän keskuudessanne, niin kuin itse tiedätte. 23 Hänet Jumala antoi teidän käsiinne edeltäpäin tekemänsä päätöksen ja ennaltatietämisen mukaisesti, ja hänet te laista tietämättömien miesten käten kautta naulitsitte ristiin ja tapoitte. 24 Mutta Jumala herätti hänet ja päästi hänet kuoleman tuskista. Eihän ollut edes mahdollista, että kuolema olisi voinut pitää häntä vallassaan, 25 sillä Daavid sanoo hänestä: 'Minä näen alati edessäni Herran. Hän on minun oikealla puolellani, etten horjahtaisi. 26 Sen tähden minun sydämeni iloitsee ja kieleni riemuitsee, myös ruumiini on lepäävä toivossa, 27 sillä sinä et hylkää minun sieluani tuonelaan etkä salli Pyhäsi nähdä katoavaisuutta. 28 Sinä olet ilmoittanut minulle elämän tietä ja täytät minut ilolla kasvojesi edessä.' 29 Miehet, veljet! Kantaisästämme Daavidista voin teille varmasti sanoa, että hän on kuollut ja että hänet on haudattu. Onhan hänen hautansa meidän keskellämme vielä tänäkin päivänä. 30 Mutta koska Daavid oli profeetta ja tiesi, että Jumala oli valalla vannonen luvannut asettaa hänen kupeittensa hedelmän hänen valtaistuimelleen, 31 hän ennalta nähden puhui Kristuksen ylösnousemuksesta ja sanoi, että Kristusta ei hylätä tuonelaan eikä hänen ruumiinsa maadu. 32 Tämän Jeesuksen on Jumala herättänyt, minkä todistajia me kaikki olemme. 33 Koska hänet siis on korotettu Jumalan oikealle puolelle ja hän on saanut Isältä lupauksen Pyhästä Hengestä, hän on vuodattanut sen, minkä te nyt näette ja kuulette. 34 Eihän Daavid noussut taivaisiin, sillä hän sanoo itse: 'Herra sanoi minun Herralleni: Istu oikealle puolelleni, 35 kunnes minä panen vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi.' 36 Varmasti tietäköön siis koko Israelin huone, että Jumala on tehnyt hänet Herraksi ja Kristukseksi, tämän Jeesuksen, jonka te ristiinnaulitsitte." 37 Tämän kuullessaan he saivat piston sydämeensä, ja he sanoivat Pietarille ja muille apostoleille: "Miehet, veljet, mitä meidän pitää tehdä?" 38 Pietari vastasi: "Kääntykää, ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksi saamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan. 39 Sillä teille tämä lupaus kuuluu ja teidän lapsillenne ja kaikille, jotka ovat kaukana, ketkä ikinä Herra, meidän Jumalamme, kutsuu." 40 Monilla muillakin sanoilla hän todisti vakuuttavasti, ja hän kehotti heitä sanoen: "Antakaa pelastaa itsenne tästä kierosta sukupolvesta."

Room. 1:1-32

1 Paavali, Jeesuksen Kristuksen palvelija, kutsuttu apostoliksi ja erotettu julistamaan Jumalan evankeliumia, 2 jonka Jumala on ennalta luvannut profeettojensa kautta pyhissä Kirjoituksissa, 3 evankeliumia hänen Pojastaan Jeesuksesta Kristuksesta, meidän Herrastamme. Lihan puolesta hän on syntyään Daavidin jälkeläinen, 4 ja pyhyden Hengen puolesta hänet on kuolleista nousemisen kautta asetettu Jumalan Pojaksi voimassa. 5 Hänen kauttaan me olemme saaneet armon ja apostolinviran, että syntyisi uskon kuuliaisuus hänen nimeään kohtaan kaikissa pakanakansoissa, 6 joihin tekin, Jeesuksen Kristuksen kutsumat, kuulutte. 7 Kaikille Roomassa oleville Jumalan rakkaille, kutsutuille pyhille: armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta! 8 Ensiksikin kiitän Jumalaani Jeesuksen Kristuksen kautta teistä kaikista, koska teidän uskostanne kerrotaan kaikkialla maailmassa. 9 Jumala, jota hengessäni palvelen julistaessani hänen Poikansa evankeliumia, on minun todistajani, että muistan teitä lakkaamatta. 10 Anon aina rukouksissani, että minä jo vihdoinkin, jos Jumala tahtoo, pääsisin tulemaan teidän luoksenne. 11 Kaipaan nähdä teitä voidakseni antaa teille jonkin hengellisen lahjan, että vahvistuisitte, 12 tarkoitan, että me yhdessä ollessamme virkistysimme yhteisestä uskostamme, teidän ja minun. 13 Minä en tahdo teidän, veljet, olevan tietämättömiä siitä, että olen monta kertaa päättänyt tulla luoksenne saadakseni jonkin hedelmän myös teidän keskuudestanne niin kuin muidenkin pakanoiden, mutta tähän asti minulla on ollut este. 14 Olen velassa sekä kreikkalaisille että barbaareille, sekä viisaille että tyhmille, 15 ja siksi olen omasta puolestani halukas julistamaan evankeliumia myös teille Roomassa asuville. 16 Minä en häpeä evankeliumia, sillä se on Jumalan voima pelastukseksi jokaiselle, joka uskoo, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle. 17 Siinä Jumalan vanhurskaus ilmestyy uskosta uskoon, niin kuin on kirjoitettu: "Vanhurskas on elävä uskosta." 18 Jumalan viha

ilmestyy taivaasta kaikkea ihmisten jumalattomuutta ja vääryyttä vastaan, niiden, jotka pitävät totuutta vääryyden vallassa. 19 Se, mitä Jumalasta voidaan tietää, on kuitenkin ilmeistä heidän keskuudessaan. Onhan Jumala ilmoittanut sen heille, 20 sillä hänen näkymättömät ominaisuutensa, hänen iankaikkinen voimansa ja jumaluutensa, ovat maailman luomisesta asti olleet nähtävissä ja ymmärrettävissä hänen teoissaan. Siksi he eivät voi mitenkään puolustautua. 21 Vaikka he ovat tunteneet Jumalan, he eivät ole häntä Jumalana kunnioittaneet eivätkä kiittäneet, vaan heidän ajatuksensa ovat käyneet turhanpäiväisiksi, ja heidän ymmärtämätön sydämensä on pimentynyt. 22 He väittävät olevansa viisaita mutta ovat tulleet tyhmiksi. 23 He ovat muuttaneet katoamattoman Jumalan kirkkauden katoavaisen ihmisen, lintujen, nelijalkaisten ja matelijoiden kuvan kaltaiseksi. 24 Sen vuoksi Jumala on jättänyt heidät sydäntensä himoissa saastaisuuteen, häpäisemään keskenään oman ruumiinsa. 25 He ovat vaihtaneet Jumalan totuuden valheeseen ja kunnioittaneet ja palvelleet luotua enemmän kuin Luojaa, häntä, joka on iankaikkisesti ylistetty. Aamen. 26 Sen tähden Jumala on jättänyt heidät häpeällisten himojen valtaan. Naispuoliset heistä ovat vaihtaneet luonnollisen yhteyden luonnonvastaiseen, 27 ja samoin miespuoliset ovat luopuneet luonnollisesta yhteydestä naiseen ja kiihkossaan syttyneet toisiinsa. Miehet ovat harjoittaneet riettautta miesten kanssa ja ovat villiintymisestään saaneet itseensä sen palkan, mikä pitikin saada. 28 Koska heille ei kelvannut pitää kiinni Jumalan tuntemisesta, Jumala jätti heidät kelvottoman mielen valtaan tekemään sopimattomia. 29 He ovat täynnä kaikenlaista vääryyttä, pahuutta, ahneutta ja ilkeyttä, täynnä kateutta, murhanhimoa, riitaa, petosta ja pahanilkisyyttä. He ovat juorujen levittäjiä 30 ja panettelijoita. He vihaavat Jumalaa, ovat väkivaltaisia ja ylimielisiä, kerskailijoita ja pahankeksijöitä, vanhemmilleen tottelemattomia, 31 ymmärtämättömiä ja epäluotettavia, rakkaudettomia ja armottomia. 32 Vaikka he tuntevat Jumalan vanhurskaan säädöksen, että ne, jotka sellaista tekevät, ovat ansainneet kuoleman, he eivät ainoastaan itse tee niin vaan myös osoittavat hyväksymisensä niille, jotka tekevät samoin.

1.Tim. 6:3-21

3 Jos joku opettaa toisin eikä noudata Herramme Jeesuksen Kristuksen terveitä sanoja eikä jumalisuuden mukaista oppia, 4 hän on omahyväinen eikä ymmärrä mitään. Hänellä on sairaalloinen halu väittelyyn ja sanasotaan. Niistä syntyy kateutta, riitaa, pilkkaamista, pahoja epäluuloja 5 ja alituista kinastelua niiden ihmisten kesken, jotka ovat mieleltään turmeltuneet ja kadottaneet totuuden ja pitävät jumalisuutta keinona voiton saamiseen. 6 Jumalisuus yhdessä tyytyväisyyden kanssa on suuri voitto. 7 Emmehän ole tuoneet maailmaan mitään, emme voi myöskään mitään täältä viedä. 8 Kun meillä on ruoka ja vaatteet, tyytykäämme niihin. 9 Ne taas, jotka tahtovat rikastua, lankeavat kiusaukseen, ansaan ja moniin mielettömiin ja vahingollisiin himoihin, jotka syöksevät ihmiset turmioon ja kadotukseen. 10 Rahanhimo on kaiken pahan juuri. Rahaa tavoitellessaan monet ovat eksyneet pois uskosta ja lävistäneet itsensä monella tuskalla. 11 Mutta sinä, Jumalan ihminen, pakene sellaista! Tavoittele vanhurskautta, jumalisuutta, uskoa, rakkautta, kärsivällisyyttä ja sävyisyyttä. 12 Kilpaile hyvä uskon kilpailu ja tartu kiinni iankaikkiseen elämään, johon sinut on kutsuttu ja johon olet tunnustautunut hyvällä tunnustuksella monen todistajan edessä. 13 Jumalan edessä, joka tekee kaiken eläväksi, ja Kristuksen Jeesuksen edessä, joka Pontius Pilatuksen edessä todisti ja antoi hyvän tunnustuksen, minä kehotan sinua: 14 noudata tätä käskyä tahrattomasti ja moitteettomasti Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestymiseen saakka. 15 Sen antaa meidän aikanaan nähdä autuas ja ainoa Valtias, kuninkaiden Kuningas ja herrojen Herra. 16 Hänellä yksin on kuolemattomuus. Hän asuu valkeudessa, johon kukaan ei voi tulla. Häntä ei yksikään ihminen ole nähnyt eikä voi nähdä. Hänen olkoon kunnia ja ikuinen valta. Aamen. 17 Neuvo niitä, jotka tässä maailmanajassa ovat rikkaita, etteivät ylpeilisi eivätkä panisi toivoaan epävarmaan rikkauteen vaan Jumalaan, joka antaa meille kaikkea runsaasti nautittavaksemme. 18 Neuvo heitä tekemään hyvää, rikastumaan hyvistä teoista, olemaan anteliaita ja jakamaan omastaan. 19 Näin he kokoavat itselleen aarteen, hyvän perustuksen tulevaisuutta varten, jotta saisivat todellisen elämän. 20 Timoteus, säilytä se, mikä sinulle on uskottu. Pysy erossa epäpyhistä ja tyhjistä puheista ja vastaväitteistä, joita tiedon nimellä kulkeva valhetieto saa aikaan. 21 Siihen tunnustautuen jotkut ovat eksyneet pois uskosta. Armo olkoon teidän kanssanne!

2.Tim. 2:1-26

1 Vahvistu siis, poikani, siinä arnessa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa! 2 Mitä olet monien todistajien läsnä ollessa minulta kuullut, usko se luotettaville ihmisille, jotka sitten kykenevät opettamaan muitakin. 3 Kärsi vaivaa niin kuin Kristuksen Jeesuksen hyvä sotilas. 4 Ei kukaan, joka palvelee sotilaana, sekaannu jokapäiväisen elatuksen toimiin, sillä hän tahtoo olla mieliksi sille, joka on hänet pestannut. 5 Eihän sitäkään, joka kilpailee, seppelöidä, ellei hän kilpaile sääntöjen mukaisesti. 6 Maamiehen, joka näkee vaivaa, tulee ensimmäisenä saada osansa sadosta. 7 Tarkkaa, mitä sanon! Herra antaa sinulle ymmärrystä kaikkeen. 8 Muista Jeesusta Kristusta, Daavidin jälkeläistä, joka on herätetty kuolleista minun julistamani evankeliumin mukaan. 9 Sen julistamisessa minä kärsin vaivaa aina kahleisiin asti kuin pahantekijä. Mutta Jumalan sana ei ole kahlehdittu. 10 Siitä syystä kestäen kaiken valittujen tähden, jotta hekin saavuttaisivat pelastuksen Kristuksessa Jeesuksessa ja sen mukana ikuisen kirkkauden. 11 Tämä sana on varma: Jos olemme yhdessä hänen kanssaan kuolleet, saamme hänen kanssaan myös elää. 12 Jos kestämmme, saamme myös hallita hänen kanssaan. Jos kiellämme hänet, myös hän on kieltävä meidät. 13 Jos olemme uskottomia, hän pysyy silti uskollisena, sillä itseään hän ei voi kieltää. 14 Muistuta tästä ja varoita heitä vakavasti Jumalan edessä, etteivät kiistelisi sanoista. Sellaisesta ei ole mitään hyötyä, vaan se koituu kuulijoiden turmioksi. 15 Pyri osoittautumaan Jumalan edessä koetuksen kestäväksi työntekijäksi, jonka ei tarvitse hävetä työtään ja joka jakaa totuuden sanaa oikein. 16 Pysy erossa epäpyhistä ja tyhjistä puheista, sillä niiden puhujat menevät jumalattomuudessa yhä pitemmälle 17 ja heidän puheensa leviää kuin syöpä. Heidät ovat Hymenaios ja Filetos, 18 jotka ovat eksyneet pois totuudesta sanoessaan, että ylösnousemus on jo tapahtunut. Näin he turmelevat joidenkin uskon. 19 Kuitenkin Jumalan vahva perustus pysyy

lujana, ja siinä on tämä sinetti: "Herra tuntee omansa" ja "Luopukoon vääryydestä jokainen, joka mainitsee Herran nimen." 20 Suuressa talossa ei ole ainoastaan kulta- ja hopea-astioita vaan myös puu- ja saviastioita. Toiset ovat arvokkaaseen, toiset halpa-arvoiseen käyttöön. 21 Jos siis joku puhdistaa itsensä kaikesta tuollaisesta, hänestä tulee astia arvokkaaseen käyttöön, pyhitetty, isännälleen hyödyllinen ja kaikkiin hyviin tekoihin valmis. 22 Pakene nuoruuden himoja. Tavoittele vanhurskautta, uskoa, rakkautta ja rauhaa niiden kanssa, jotka puhtaasta sydäimestä huutavat avukseen Herraa. 23 Vältä tyhmiä ja taitamattomia väittelyjä. Sinähän tiedät, että ne synnyttävät riitoja. 24 Herran palvelijan ei sovi riidellä, vaan hänen tulee olla lempeä kaikille, kyetä opettamaan ja kärsimään vääryyttä. 25 Hänen tulee lempeästi ojentaa vastustelevia. Ehkäpä Jumala vaikuttaa heissä mielenmuutoksen, niin että he tulevat tuntemaan totuuden 26 ja selviävät Paholaisen ansasta, hänen, joka on heidät vanginnut noudattamaan tahtoaan.

Hepr. 4:1-16

1 Varokaamme siis, ettei kenenkään teistä havaittaisi jääneen taipaleelle, sillä lupaus päästä hänen lepoonsa on yhä voimassa. 2 Onhan hyvä sanoma julistettu meille niin kuin heillekin. Kuultu sana ei kuitenkaan hyödyttänyt heitä, koska se ei sulautunut uskossa niihin, jotka sen kuulivat. 3 Sen sijaan me, jotka tulimme uskoon, pääsemme lepoon. Jumala on kyllä sanonut: "Vihassani minä vannoin: 'He eivät pääse minun lepooni'", vaikka hänen tekonsa ovat olleet valmiina jo maailman perustamisesta asti. 4 Jossakin kohdassa hän on sanonut seitsemänneistä päivästä: "Jumala lepäsi seitsemäntenä päivänä kaikista teoistaan." 5 Ja tässä taas: "He eivät pääse minun lepooni." 6 Koska siis on varmaa, että jotkut pääsevät siihen ja että ne, joille hyvä sanoma ensiksi julistettiin, eivät päässeet siihen tottelemattomuuden vuoksi, 7 niin hän määrää jälleen päivän, "tämän päivän". Daavidin kautta hän näet sanoo pitkän ajan kuluttua, niin kuin aiemmin on sanottu: "Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydäntänne." 8 Jos Joosua olisi johtanut heidät lepoon, Jumala ei puhuisi toisesta, sen jälkeisestä päivästä. 9 Jumalan kansalla on siis sapatinlepo vielä edessäpäin. 10 Joka on päässyt hänen lepoonsa, on saanut levon teoistaan niin kuin Jumalakin omista teoistaan. 11 Pyrkikäämme siis pääsemään siihen lepoon, ettei kukaan lankeaisi seuraamaan samaa tottelemattomuuden esimerkkiä. 12 Jumalan sana on elävä ja voimallinen ja terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka. Se tunkee läpi, kunnes erottaa sielun ja hengen, nivelet ja ytimit ja tuomitsee sydämen ajatukset ja aikeet. 13 Mikään luotu ei ole hänelle näkymätön, vaan kaikki on alastonta ja paljastettua hänen silmiensä edessä, ja hänelle meidän on tehtävä tili. 14 Koska meillä siis on suuri ylipappi, läpi taivaiden kulkenut, Jeesus, Jumalan Poika, pitäkäämme kiinni tunnustuksesta. 15 Eihän meidän ylipappimme ole sellainen, ettei hän voi sääliä meidän heikkouksiamme, sillä hän on ollut kaikessa kiusattu samalla tavoin kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä. 16 Käykäämme siis rohkeasti armon valtaistuimen eteen, että saisimme laupeuden ja löytäisimme armon avuksemme oikeaan aikaan.

Jaak. 1:1-27

1 Jaakob, Jumalan ja Herran Jeesuksen Kristuksen palvelija, tervehtii kahtatoista hajaannuksessa asuvaa heimoa. 2 Veljeni, pitäkää pelkkänä ilona, kun joudutte monenlaisiin koetuksiin. 3 Tehän tiedätte, että teidän uskonne kestävyys koetuksissa saa aikaan kärsivällisyyttä. 4 Kärsivällisyys tuottakoon täydellisen teon, jotta olisitte täydellisiä ja eheitä, ette millään tavoin vajaita. 5 Jos joltakin teistä puuttuu viisautta, anokoon sitä Jumalalta, joka antaa kaikille auliisti ja moittimatta, niin se hänelle annetaan. 6 Mutta anokoon uskossa, lainkaan epäilemättä. Joka epäilee, on kuin meren aalto, jota tuuli ajaa ja heittelee. 7 Älköön sellainen ihminen luulko saavansa Herralta mitään, 8 kahtaalle häilyvä mies, epävakaakaan kaikilla teillään. 9 Alhainen veli kerskatkoon ylhäisyydestään, 10 rikas alhaisuudestaan, sillä hän on katoava niin kuin ruohon kukka. 11 Aurinko nousee, ja tulee helle, joka kuivattaa ruohon. Ruohon kukka varisee, ja sen muodon kauneus katoaa. Samoin on rikaskin lakastuva teillään. 12 Autuas se mies, joka kestää koetuksen. Kun hänet se koeteltu, hän on saava elämän kruunun. Herra on sen luvannut niille, jotka häntä rakastavat. 13 Älköön kukaan kiusattuna ollessaan sanoko, että Jumala häntä kiusaa. Ei Jumala ole pahan kiusattavissa, eikä hän kiusaa ketään. 14 Jokaista kiusaa hänen oma himonsa; se häntä vetää ja houkuttelee. 15 Kun sitten himo tulee raskaaksi, se synnyttää synnin, ja kun synti on kypsytynyt täyteen mittaansa, se synnyttää kuoleman. 16 Älkää eksykö, rakkaat veljeni! 17 Jokainen hyvä anti ja jokainen täydellinen lahja tulee ylhäältä, valojen Isältä, jonka luona ei ole muutosta eikä varjoakaan vaihtelusta. 18 Tahtonsa mukaan hän synnytti meidät totuuden sanalla, että me olisimme hänen luomistekojensa ensi hedelmä. 19 Tietäkää, rakkaat veljeni, että jokaisen ihmisen tulee olla nopea kuulemaan mutta hidaskuuhun ja hidaskuuhun vihaan, 20 sillä miehen viha ei toteuta Jumalan vanhurskautta. 21 Pankaa siis pois kaikki saastaisuus ja kaikenlainen pahuus ja ottakaa sävyisästi vastaan sana, joka on teihin istutettu ja joka voi pelastaa teidän sielunne. 22 Olkaa sanan tekijöitä eikä vain sen kuulijoita, pettäen itsenne. 23 Jos joku on sanan kuulija mutta ei sen tekijä, hän on kuin mies, joka kuvastimesta tarkastelee luonnollisia kasvojaan. 24 Hän tarkastelee itseään, lähtee pois ja unohtaa heti, millainen oli. 25 Mutta se, joka on katsonut täydelliseen lakiin, vapauden lakiin, ja pysyy siinä eikä ole muistamaton kuulija vaan todellinen tekijä, hän on oleva autuas tekemisessään. 26 Jos joku luulee palvelevansa Jumalaa mutta ei hillitse kieltään, hän pettää sydämensä ja hänen jumalanpalveluksensa on turha. 27 Puhdasta ja tahratonta jumalanpalvelusta Jumalan ja Isän silmissä on käydä katsomassa orpoja ja leskiä heidän ahdingossaan ja varjella itsensä niin, ettei maailma saastuta.

1.Piet. 1:1-25

1 Pietari, Jeesuksen Kristuksen apostoli, valituille muukalaisille, jotka asuvat hajallaan Pontoksessa, Galatiassa, Kappadokiassa, Aasiassa ja Bityniassa 2 ja jotka Isä Jumala ennaltatietämisen mukaisesti on Hengellään pyhittänyt

Jeesuksen Kristuksen kuuliaisuuteen ja hänen verellään vihmittaviksi. Armo ja rauha lisääntykoon teille. 3 Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä! Suuressa laupeudessaan hän on Jeesuksen Kristuksen kuolleistanousemisen kautta uudestisyntyttänyt meidät elävään toivoon, 4 turmeltumattomaan, tahrattomaan ja katoamattomaan perintöön. Se on talletettuna taivaissa teitä varten, 5 ja Jumalan voimasta te varjellutte uskon kautta pelastukseen, joka on valmis saatettavaksi ilmi viimeisenä aikana. 6 Siksi te riemuitsette, vaikka nyt, jos on tarpeen, vähän aikaa joudutte murehtimaan monenlaisissa koettelemuksissa, 7 jotta teidän uskonne havaittaisiin koetuksissa kestäväksi, paljon kallisarvoisemmaksi kuin katoava kulta, joka sekin koetellaan tulessa, ja koituisi kiitokseksi, ylistykseksi ja kunniaksi Jeesuksen Kristuksen ilmestyessä. 8 Häntä te rakastatte, vaikka ette ole häntä nähneet, häneen te uskotte, vaikka ette häntä nyt näe, ja te riemuitsette sanoin kuvaamattomalla ja kirkastuneella ilolla, 9 sillä te saavutatte uskonne päämäärän, sielujen pelastuksen. 10 Sitä pelastusta ovat profeetat etsineet ja tutkineet. He ovat ennustaneet teidän osaksenne tulevasta armosta 11 ja tutkineet, mihin tai millaiseen aikaan heissä oleva Kristuksen Henki viittasi todistaessaan edeltäpäin Kristusta kohtaavista kärsimyksistä ja niiden jälkeen tulevasta kunniaista. 12 Heille ilmoitettiin, etteivät he palvelleet itseään vaan teitä sillä sanomalla, jonka nyt ovat kertoneet teille ne, jotka taivaasta lähetetyssä Pyhässä Hengessä ovat julistaneet teille evankeliumia. Siihen enkelitkin haluavat katsahtaa. 13 Vyöttäkää siis mielenne ja olkaa raittiita. Pankaa täysi toivonne siihen armoon, joka teille annetaan Jeesuksen Kristuksen ilmestymisessä. 14 Olkaa niin kuin kuuliaiset lapset älkääkään mukautuko niiden himojen mukaan, joissa te ennen, tietämättömyytenne aikana, elitte. 15 Tulkaa sen sijaan kaikessa vaelluksessanne pyhiksi, niin kuin teidän kutsujannekin on pyhä. 16 Onhan kirjoitettu: "Olkaa pyhät, sillä minä olen pyhä." 17 Jos te siis Isänänne huudatte avuksi häntä, joka henkilöön katsomatta tuomitsee jokaisen hänen tekojensa mukaan, niin vaeltakaa jumalanpelossa tämä muukalaisuutenne aika. 18 Tiedättehän, että teitä ei ole lunastettu isiltä perimästänne turhasta vaelluksesta katoavilla aarteilla, hopealla tai kullalla, 19 vaan Kristuksen, kuin virheettömän ja tahrattoman Karitsan, kalliilla verellä. 20 Hänet oli kyllä ennalta tunnettu jo ennen maailman perustamista, mutta vasta viimeisinä aikoina hänet on tuotu julki teitä varten. 21 Hänen kauttaan te uskotte Jumalaan, joka herätti hänet kuolleista ja antoi hänelle kirkkauden, niin että teidän uskonne ja toivonne on Jumalassa. 22 Puhdistakaa sielunne totuudelle kuuliaisina vilpittömään veljesrakkautteen ja rakastakaa toisianne kestävästi, puhtaasta sydäimestä. 23 Tehän olette uudestisyntyneet, ette katoavasta siemenestä vaan katoamattomasta, Jumalan elävän ja pysyvän sanan kautta. 24 Sillä kaikki liha on kuin ruoho ja kaikki sen loisto kuin ruohon kukka. Ruoho kuihtuu ja kukka varisee, 25 mutta Herran sana pysyy iäti. Tämä on se sana, joka on teille ilosanomana julistettu.

2.Piet. 1:1-21

1 Simon Pietari, Jeesuksen Kristuksen palvelija ja apostoli, niille, jotka ovat meidän Jumalamme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen vanhurskaudessa saaneet yhtä kallisarvoisen uskon kuin mekin. 2 Lisääntykoon teille armo ja rauha Jumalan ja Jeesuksen, meidän Herramme, tuntemisessa. 3 Hänen jumalallinen voimansa on lahjoittanut meille hänen tuntemisensä kautta kaiken, mitä tarvitaan elämään ja jumalanpelkoon. Hän on kutsunut meidät omalla kirkkaudellaan ja voimallaan 4 ja niiden kautta lahjoittanut meille kallisarvoiset ja mitä suurimmat lupaukset, että te niiden avulla tulisitte osallisiksi jumalallisesta luonnosta ja pääsisitte pakoon turmelusta, joka maailmassa himojen tähden vallitsee. 5 Pyrkikää juuri siitä syystä innokkaasti osoittamaan uskossanne hyveitä, hyveissä ymmärrystä, 6 ymmärryksessä itsehillintää, itsehillinnässä kärsivällisyyttä, kärsivällisyydessä jumalanpelkoa, 7 jumalanpelossa veljesrakkautta ja veljesrakkautessa rakkautta kaikkia kohtaan. 8 Jos teillä on nämä ja ne yhä enentyvät, ne eivät anna teidän olla toimeettomia eivätkä hedelmättömiä Herramme Jeesuksen Kristuksen tuntemisessa. 9 Mutta se, jolla ei näitä ole, on sokea ja likinäköinen. Hän on unohtanut puhdistuneensa entisistä synneistään. 10 Pyrkikää sen tähden, veljet, yhä innokkaammin tekemään kutsumisenne ja valintanne lujaksi. Jos näin teette, ette koskaan lankea, 11 ja niin teille runsaskätisesti tarjotaan pääsy meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen iankaikkiseen valtakuntaan. 12 Siksi aion aina muistuttaa teitä näistä asioista, vaikka te ne tiedättekin ja olette vahvistuneet siinä totuudessa, joka teillä on. 13 Katson kuitenkin oikeaksi muistuttaa ja herättää teitä niin kauan kuin olen tässä majassa. 14 Minä näet tiedän, että tämä majani puretaan äkkiä, kuten meidän Herramme Jeesus Kristus minulle on ilmoittanut. 15 Pyrin siis huolehtimaan siitä, että te minun lähtöni jälkeenkin voisitte aina muistaa nämä asiat. 16 Emmehän me seuranneet viekkaasti sepitettyjä taruja, kun teimme teille tietäväksi Herramme Jeesuksen Kristuksen voimaa ja tulemusta, vaan olimme hänen valtasuuruutensa silminnäkijöitä. 17 Hän sai Isältä Jumalalta kunnian ja kirkkauden, kun hänelle tuli tämä Ylhäisimmän Kirkkauden ääni: "Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt." 18 Tämän äänen me kuulimme tulevan taivaasta, kun olimme hänen kanssaan pyhällä vuorella. 19 Niin on nyt meille profeetallinen sana entistäkin lujempi, ja te teette hyvin, jos otatte siitä vaarin niin kuin pimeässä paikassa loistavasta lampusta, kunnes päivä valkenee ja kointähti syttyy teidän sydämissänne. 20 Ennen kaikkea teidän tulee tietää, ettei yksikään Raamatun profetia ole kenenkään omin neuvoin selitettävissä, 21 sillä mitään profetiaa ei ole koskaan tuotu esiin ihmisen tahdosta, vaan Pyhän Hengen johtamina ihmiset ovat puhuneet sen, minkä saivat Jumalalta.

1.Joh. 2:1-29

1 Lapseni! Kirjoitan tämän teille, ettette tekisi syntiä. Jos joku kuitenkin syntiä tekee, meillä on Isän luona puolustaja, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas. 2 Hän on meidän syntiemme sovitus, eikä vain meidän vaan myös koko maailman. 3 Siitä me tiedämme tuntevamme hänet, että pidämme hänen käskynsä. 4 Joka sanoo tuntevensa hänet mutta ei pidä hänen käskyjään, on valehtelija, eikä totuus ole hänessä. 5 Mutta joka noudattaa hänen sanaansa, hänessä Jumalan rakkaus on todella tullut täydelliseksi. Tästä me tiedämme olevamme hänessä. 6 Joka sanoo pysyvänsä hänessä, on velvollinen vaeltamaan niin kuin hän vaelsi. 7 Rakkaani, en kirjoita teille uutta käskyä vaan vanhan käskyn, joka teillä on ollut alusta asti. Tämä vanha käsky on se sana, jonka te olette kuulleet. 8 Kuitenkin

kirjoitan teille uuden käskyn, joka on toteutunut hänessä ja teissä, sillä pimeys väistyy ja todellinen valo jo loistaa. 9 Joka sanoo olevansa valossa mutta vihaa veljeään, on yhä pimeydessä. 10 Joka rakastaa veljeään, pysyy valossa, eikä hän ole lankeemukseksi kenellekään. 11 Mutta joka vihaa veljeään, on pimeydessä. Hän vaelttaa pimeydessä eikä tiedä, minne menee, sillä pimeys on sokaissut hänen silmänsä. 12 Minä kirjoitan teille, lapset, sillä synnit on annettu teille anteeksi hänen nimensä tähden. 13 Minä kirjoitan teille, isät, sillä te olette oppineet tuntemaan hänet, joka on ollut alusta asti. Minä kirjoitan teille, nuorukaiset, sillä te olette voittaneet Pahan. 14 Minä kirjoitin teille, lapset, sillä te olette oppineet tuntemaan Isän. Minä kirjoitin teille, isät, sillä te olette oppineet tuntemaan hänet, joka on ollut alusta asti. Minä kirjoitin teille, nuorukaiset, sillä te olette voimakkaita, Jumalan sana pysyy teissä, ja te olette voittaneet Pahan. 15 Älkää rakastako maailmaa älkääkään sitä, mikä maailmassa on. Jos joku rakastaa maailmaa, Isän rakkaus ei ole hänessä. 16 Sillä kaikki, mikä maailmassa on, lihan himo, silmien halu ja elämän korskeus, se ei ole Isästä vaan maailmasta. 17 Maailma katoaa himoineen, mutta joka tekee Jumalan tahdon, pysyy iäti. 18 Lapset, nyt on viimeinen aika. Te olette kuulleet, että Antikristus on tulossa, ja niin onkin nyt monta antikristusta ilmaantunut. Siitä me tiedämme, että nyt on viimeinen aika. 19 Meidän keskuudestamme he ovat lähteneet, mutta he eivät kuuluneet meihin. Jos he olisivat todella kuuluneet meihin, he olisivat pysyneet joukossamme. Mutta piti käydä ilmi, etteivät kaikki ole yhtä meidän kanssamme. 20 Teillä on voiteltu Pyhältä, ja kaikilla teillä on tieto. 21 En kirjoita teille sen tähden, ettette tuntisi totuutta, vaan siksi, että te tunnette sen ja tiedätte, ettei mikään valhe ole peräisin totuudesta. 22 Kuka on valehtelija, ellei se, joka kieltää, että Jeesus on Kristus? Hän on antikristus, ja hän kieltää Isän ja Pojan. 23 Ei kenelläkään, joka kieltää Pojan, ole myöskään Isää. Joka tunnustaa Pojan, hänellä on myös Isä. 24 Pysyköön teissä se, minkä olette kuulleet alusta asti. Jos teissä pysyy se, minkä olette kuulleet alusta asti, tekin pysytte Pojassa ja Isässä. 25 Ja tämä on se lupaus, jonka hän on meille antanut: iankaikkinen elämä. 26 Tämän olen kirjoittanut teille niistä, jotka eksyttävät teitä. 27 Mutta mitä teihin tulee, se voiteltu, jonka saitte häneltä, pysyy teissä, ettekä te ole kenenkään opetuksen tarpeessa. Hänen voitellunsa opettaa teitä kaikessa, ja se opetus on totta eikä valhetta. Niin kuin se on teitä opettanut, niin pysykää hänessä. 28 Ja nyt, lapset, pysykää hänessä, että meillä hänen ilmestyessään olisi rohkea luottamus emmekä joutuisi häveten väistymään hänen luotaan, kun hän tulee. 29 Jos kerran tiedätte, että hän on vanhurskas, te myös ymmärrätte, että jokainen, joka noudattaa vanhurskautta, on syntynyt hänestä.

Ilm. 3:1-22

1 "Sardeksen seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo hän, jolla on Jumalan seitsemän henkeä ja seitsemän tähteä: Minä tiedän sinun tekosi. Sinulla on se nimi, että elät, mutta sinä olet kuollut. 2 Herää valvomaan ja vahvista jäljelle jääneitä, niitä, jotka olivat jo kuolemaisillaan, sillä minä en ole havainnut tekojasi täydellisiksi Jumalani edessä. 3 Muista siis, mitä olet saanut ja kuullut, noudata sitä ja tee parannus. Jos et valvo, minä tulen kuin varas, etkä sinä tiedä, millä hetkellä minä tulen luoksesi. 4 Kuitenkin sinulla on Sardeksessa muutamia, jotka eivät ole tahranneet vaatteitaan. He saavat käyskennellä minun kanssani valkeissa vaatteissa, sillä he ovat sen arvoisia. 5 Se, joka voittaa, puetaan siis valkoisiin vaatteisiin, enkä minä pyyhi pois hänen nimeään elämän kirjasta, ja minä tunnustan hänen nimensä Isäni edessä ja hänen enkeliensä edessä. 6 Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille.'" 7 "Filadelfian seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo Pyhä ja Tosi, jolla on Daavidin avain, hän, joka avaa, eikä kukaan sulje, ja joka sulkee, eikä kukaan avaa: 8 Minä tiedän sinun tekosi. Olen avannut eteesi oven, jota kukaan ei voi sulkea. Voimasi on kyllä vähäinen, mutta sinä olet noudattanut minun sanaani etkä ole kieltänyt nimeäni. 9 Minä annan sinulle Saatanan synagogasta niitä, jotka sanovat olevansa juutalaisia, vaikka eivät ole vaan valehtelevat. Minä panen heidät tulemaan ja kumartamaan jalkojesi eteen ja ymmärtämään, että minä rakastan sinua. 10 Koska olet noudattanut minun kestävyyyteen kehottavaa sanaani, niin minäkin varjelen sinut koetuksen hetkestä, joka on tulossa koko maailmaan koettelemaan niitä, jotka asuvat maan päällä. 11 Minä tulen pian. Pidä kiinni siitä, mitä sinulla on, ettei kukaan ottaisi kruunuasi. 12 Joka voittaa, siitä minä teen pylvään Jumalani temppeliin, eikä hän koskaan enää lähde sieltä ulos. Minä kirjoitan häneen Jumalani nimen ja Jumalani kaupungin nimen, uuden Jerusalemin, joka laskeutuu taivaasta minun Jumalani luota, ja oman uuden nimeni. 13 Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille.'" 14 "Laodikean seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo Aamen, uskollinen ja luotettava todistaja, Jumalan luomakunnan alku: 15 Minä tiedän sinun tekosi: sinä et ole kylmä etkä palava. Kunpa olisitkin kylmä tai palava! 16 Mutta koska olet penseä, et kylmä etkä palava, minä oksennan sinut suustani. 17 Sinä sanot, että olet rikas, olet rikastunut etkä tarvitse mitään. Et kuitenkaan tiedä, että juuri sinä olet kurja ja sääliittävä, köyhä, sokea ja alaston. 18 Minä neuvon sinua ostamaan minulta tulevissa puhdistettua kultaa, että rikastuisit, ja valkeat vaatteet, että niihin pukeutuisit eikä alastomuutesi häpeä näkyisi, ja silmävoidetta voidellaksesi silmäsi, että näkisit. 19 Kaikkia niitä, joita rakastan, minä nuhtelen ja kuritan. Ahkeroi siis ja tee parannus! 20 Minä seison ovella ja kolkutan. Jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, minä tulen sisälle hänen luokseen ja aterioin hänen kanssaan ja hän minun kanssani. 21 Joka voittaa, sen minä annan istua kanssani valtaistuimellani, niin kuin minäkin olen voittanut ja istunut Isäni kanssa hänen valtaistuimelleen. 22 Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille.'" 23

Ilm. 5:1-14

1 Minä näin valtaistuimella istuvan oikeassa kädessä kirjakäärön, joka oli kirjoitettu täyteen sisältä ja päältä ja suljettu seitsemällä sinetillä. 2 Ja minä näin väkevän enkelin, joka kuulutti kovalla äänellä: "Kuka on arvoinen avaamaan tämän kirjan ja murtamaan sen sinetit?" 3 Mutta ei ollut ketään, ei taivaassa, ei maan päällä eikä maan alla, joka olisi voinut avata kirjan ja katsoa siihen. 4 Minä itkin kovasti sitä, ettei ketään havaittu arvolliseksi avaamaan kirjaa eikä

katsomaan siihen. 5 Silloin yksi vanhimmista sanoi minulle: "Älä itke! Leijona Juudan heimosta, Daavidin juurivesa, on voittanut. Hän voi avata kirjan ja sen seitsemän sinettiä." 6 Ja minä näin, että valtaistuimen ja neljän olennon keskellä ja vanhinten keskellä seisoivat Karitsa. Se oli ikään kuin teurastettu, ja sillä oli seitsemän sarvea ja seitsemän silmää – ne Jumalan seitsemän henkeä, jotka on lähetetty kaikkialle maailmaan. 7 Karitsa tuli ja otti kirjakkäärön valtaistuimella istuvan oikeasta kädestä. 8 Kun hän oli ottanut kirjan, ne neljä olentoa ja kaksikymmentäneljä vanhinta heittäytyivät Karitsan eteen. Heillä oli kullakin harppu ja kultainen malja täynnä suitsukkeita, pyhien rukouksia. 9 He lauloivat uutta laulua: "Sinä olet arvollinen ottamaan kirjakkäärön ja avaamaan sen sinetit, sillä sinut on teurastettu ja sinä olet verelläsi ostanut Jumalalle ihmiset kaikista sukukunnista, kielistä, kansakunnista ja kansanheimoista. 10 Sinä olet tehnyt heidät kuningaskunnaksi ja papeiksi meidän Jumalallemme, ja he tulevat hallitsemaan maan päällä." 11 Minä näin enkeleitä ja kuulin monien enkelien äänen valtaistuimen, olentojen ja vanhinten ympäriltä. Heidän lukumääränsä oli kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta ja tuhat kertaa tuhat, 12 ja he sanoivat voimakkaalla äänellä: "Karitsa, joka on teurastettu, on arvollinen saamaan voiman, rikkauden, viisauden, väkevyyden, kunnian, kirkkauden ja ylistyksen." 13 Ja kaikkien luotujen, jotka ovat taivaassa, maan päällä, maan alla ja merellä, kaikkien niissä olevien minä kuulin sanovan: "Hänelle joka istuu valtaistuimella, ja Karitsalle ylistys, kunnia, kirkkaus ja valta aina ja iankaikkisesti!" 14 Ja ne neljä olentoa sanoivat: "Aamen", ja vanhimmat heittäytyivät kasvoilleen ja palvoivat häntä.

Ilm. 17:1-18

1 Yksi niistä seitsemästä enkelistä, joilla oli ne seitsemän maljaa, tuli ja puhui minulle: "Tule, minä näytän sinulle, millaisen tuomion saa se suuri portto, joka istuu paljosten vesien päällä, 2 se, jonka kanssa maan kuninkaat ovat harjoittaneet haureutta ja jonka haureuden viinistä maan asukkaat ovat juopuneet." 3 Sitten enkeli vei minut hengessä autiomaahan. Minä näin naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä. Peto oli täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea. 4 Nainen oli pukeutunut purppuraan ja helakanpunaan ja koristautunut kullalla, jalokivillä ja helmillä. Kädessään hänellä oli kultainen malja, joka oli täynnä iljettyjä ja hänen haureutensa saastaisuutta. 5 Hänen otsaansa oli kirjoitettu nimi, johon sisältyy salaisuus: "Suuri Babylon, maan porttojen ja iljetysten äiti." 6 Minä näin naisen olevan juovuksissa pyhien verestä ja Jeesuksen todistajien verestä, ja hänet nähdessäni minä ihmettelin suuresti. 7 Enkeli sanoi minulle: "Miksi ihmettelet? Minä ilmoitan sinulle naisen salaisuuden ja häntä kantavan pedon salaisuuden, sen, jolla on seitsemän päätä ja kymmenen sarvea. 8 Peto, jonka näit, on ollut, mutta sitä ei enää ole. Se tulee nousemaan syvyydestä ja on menevä kadotukseen. Ne maan päällä asuvat, joiden nimi ei maailman perustamisesta asti ole ollut kirjoitettuna elämän kirjaan, ihmettelevät nähdessään pedon, sillä se oli, sitä ei enää ole, mutta se on tuleva. 9 Tässä tarvitaan ymmärrystä ja viisautta: Ne seitsemän päätä ovat seitsemän vuorta, joiden päällä nainen istuu. Ne ovat myös seitsemän kuningasta. 10 Viisi heistä on kaatunut, yksi on, yksi ei ole vielä tullut. Kun hän tulee, hänen on määrä pysyä vähän aikaa. 11 Mutta peto, joka on ollut ja jota ei enää ole, on itse kahdeksas ja on yksi noista seitsemästä ja menee kadotukseen. 12 Ne kymmenen sarvea, jotka sinä näit, ovat kymmenen kuningasta, jotka eivät vielä ole saaneet kuninkuutta mutta saavat hetkeksi kuninkaallisen vallan yhdessä pedon kanssa. 13 He antavat yksissä tuumin voimansa ja valtansa pedolle. 14 He sotivat Karitsaa vastaan, mutta Karitsa voittaa heidät, sillä hän on herrojen Herra ja kuninkaiden Kuningas, ja hänen kanssaan voittavat kutsutut, valitut ja uskolliset." 15 Vielä hän sanoi minulle: "Vedet, jotka sinä näit tuolla, missä portto istuu, ovat kansakuntia, väkijoukkoja, kansanheimoja ja kieliä. 16 Näkemäsi kymmenen sarvea ja peto vihastuvat porttoon, riisuvat hänet paljaaksi ja alastomaksi, syövät hänen lihansa ja polttavat hänet tulesa. 17 Jumala on näet vaikuttanut heidän sydämessään, että he toteuttavat hänen ajatuksensa, ja yksissä tuumin antavat kuninkuutensa pedolle, kunnes Jumalan sanat toteutuvat. 18 Nainen, jonka näit, on se suuri kaupunki, joka hallitsee maan kuninkaita."

Ilm. 19:1-21

1 Sen jälkeen minä kuulin ikään kuin suuren kansanjoukon sanovan voimakkaalla äänellä taivaassa: "Halleluja! Pelastus ja kunnia ja voima on Jumalan, meidän Jumalamme, 2 sillä oikeat ja vanhurskaat ovat hänen tuomionsa. Hän on tuominnut sen suuren porton, joka turmeli maan haureudellaan, ja on vaatinut hänen kädestään palvelijoittensa veren." 3 Ja toistamiseen sanottiin: "Halleluja! Hänen savunsa nousee aina ja ikuisesti." 4 Ne kaksikymmentäneljä vanhinta ja neljä olentoa heittäytyivät kasvoilleen ja palvoivat Jumalaa, joka istuu valtaistuimella, ja sanoivat: "Aamen, halleluja!" 5 Valtaistuimelta lähti ääni, joka sanoi: "Ylistäkää meidän Jumalaa, kaikki hänen palvelijansa, te, jotka pelkätte häntä, sekä pienet että suuret!" 6 Sitten minä kuulin ikään kuin suuren kansanjoukon äänen, kuin suurten vetten pauhinan, kuin voimakkaan ukkosen jylinän, sanovan: "Halleluja! Herra, meidän Jumalamme, Kaikkivaltias, on ottanut kuninkuuden. 7 Iloitkaamme ja riemuitkaamme ja antakaamme kunnia hänelle, sillä Karitsan häät ovat tulleet. Hänen morsiamensa on laittautunut valmiiksi, 8 ja hänen annettiin pukeutua puhtaaseen, hohtavaan pellavavaatteeseen." Se vaate on pyhien vanhurskaat teot. 9 Enkeli sanoi minulle: "Kirjoita: Autuaita ne, jotka on kutsuttu Karitsan hääaterialle!" Vielä hän sanoi minulle: "Nämä ovat tosia Jumalan sanoja." 10 Minä heittäydyin hänen jalkoihinsa kumartaakseni häntä, mutta hän sanoi minulle: "Varo, ettet tee sitä. Minä olen sinun ja veljesi palvelustoveri, niiden, joilla on Jeesuksen todistus. Kumarra ja palvo Jumalaa, sillä profetian henki todistaa Jeesuksesta." 11 Minä näin taivaan avoinna: valkoisen hevosen, jonka selässä oli istuja. Hänen nimensä on Uskollinen ja Totuudellinen, ja hän tuomitsee ja sotii vanhurskaasti. 12 Hänen silmänsä olivat kuin tulen liekki, hänen päässään oli monta kruunua, ja häneen oli kirjoitettuna nimi, jota ei tiedä kukaan muu kuin hän itse. 13 Hän oli pukeutunut vereen kastettuun viittaansa, ja hänen nimensä on Jumalan Sana. 14 Häntä seurasivat valkoisilla hevosilla taivaan sotajoukot pukeutuneina valkoiseen, puhtaaseen pellavavaatteeseen. 15 Hänen suustaan lähtee terävä miekka, jotta hän löisi sillä kansoja. Hän paimentaa heitä rautaisella sauvalla ja polkee Jumalan, Kaikkivaltiaan, vihan kiivauden viinikuurnan. 16 Hänellä on viitassaan ja kupeellaan kirjoitettuna nimi: "Kuninkaiden Kuningas ja herrojen Herra". 17 Sitten minä näin enkelin, joka seisoivat auringossa. Hän huusi kovalla äänellä kaikille keskitaivaalla lentäville

linnuille: "Tulkaa, kokoontukaa Jumalan suurelle aterialle 18 syömään kuninkaiden lihaa, sotapäälliköiden ja mahtavien lihaa, hevosten ja niiden selässä istuvien lihaa, kaikkien vapaiden ja orjien lihaa, sekä pienten että suurten!" 19 Ja minä näin, että peto ja maan kuninkaat olivat sotajoukkoineen kokoontuneet sotimaan hevosen selässä istuvaa ja hänen sotajoukkoaan vastaan. 20 Mutta peto otettiin kiinni ja sen kanssa väärä profeetta, joka pedon nähden oli tehnyt tunnustekonsa. Niillä hän oli eksyttänyt pedon merkin ottaneet ja sen kuvaa kumartaneet ihmiset. Ne molemmat heitettiin elävinä tulikiveä palavaan tuliseen järveen. 21 Muut saivat surmansa miekasta, joka lähti hevosen selässä istuvan suusta, ja kaikki linnut tulivat ravituiksi heidän lihastaan.

Ilm. 22:1-21

1 Enkeli näytti minulle myös elämän veden virran, joka hohtavana kuin kristalli kumpusi Jumalan ja Karitsan valtaistuimesta. 2 Keskellä kaupungin pääkatua ja virran molemmilla puolilla oli elämän puu, joka kantoi kahdettoista hedelmät antaen hedelmänsä joka kuukausi. Puun lehdet ovat kansojen tervehtymiseksi. 3 Mitään kirousta ei enää ole. Siellä on Jumalan ja Karitsan valtaistuin, ja hänen palvelijansa palvelevat häntä. 4 He näkevät hänen kasvonsa, ja hänen nimensä on heidän otsassaan. 5 Yötä ei enää ole, eivätkä he tarvitse lampun valoa eivätkä auringon valoa, sillä Herra Jumala valaisee heitä. Ja he hallitsevat aina ja ikuisesti. 6 Enkeli sanoi minulle: "Nämä sanat ovat luotettavat ja todet. Herra, profeettojen henkien Jumala, on lähettänyt enkelinsä näyttämään palvelijoilleen, mitä pian on tapahtuva. 7 Minä tulen pian. Autuas se, joka ottaa varteen tämän kirjan profetian sanat!" 8 Minä, Johannes, kuulin ja näin tämän kaiken. Kun olin sen kuullut ja nähnyt, minä heittäydyin maahan kumartuakseni sen enkelin jalkojen juureen, joka oli tämän minulle näyttänyt. 9 Mutta hän sanoi: "Varo, ettet tee sitä! Minä olen sinun ja veljiesi, profeettojen, palvelustoveri, sekä niiden, jotka ottavat varteen tämän kirjan sanat. Jumalaa sinun tulee kumartaen palvoa!" 10 Ja hän sanoi minulle: "Älä sulje sinetillä tämän kirjan profetian sanoja, sillä aika on lähellä. 11 Vääryyden tekijä tehköön edelleen vääryyttä, saastainen saastukoon edelleen, vanhurskas tehköön edelleen vanhurskautta ja pyhä pyhittyköön edelleen." 12 "Minä tulen pian, ja palkkani on minun mukani antaakseni kullekin hänen tekojensa mukaan. 13 Minä olen A ja O, ensimmäinen ja viimeinen, alku ja loppu. 14 Autuaita ne, jotka pesevät vaatteensa, että heillä olisi oikeus elämän puuhun ja että he pääsisivät porteista sisälle kaupunkiin. 15 Ulkopuolella ovat koirat ja noidat, haureelliset ja murhaajat, epäjumalanpalvelijat ja kaikki, jotka rakastavat ja noudattavat valhetta. 16 Minä, Jeesus, olen lähettänyt enkelini todistamaan teille tästä seurakunnissa. Minä olen Daavidin juurivesa ja hänen sukuaan, se kirkas aamutähti." 17 Henki ja morsian sanovat: "Tule!" Joka kuulee, sanokoon: "Tule!" Ja joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon lahjaksi elämän vettä. 18 Minä todistan jokaiselle, joka kuulee tämän kirjan profetian sanat: Jos joku panee niihin jotakin lisää, panee Jumala hänen päälleen ne viitsaukset, jotka on kirjoitettu tähän kirjaan. 19 Jos joku ottaa jotakin pois tämän profetian kirjan sanoista, ottaa Jumala häneltä pois sen osan, joka hänellä on elämän puuhun ja pyhään kaupunkiin, joista tässä kirjassa on kirjoitettu. 20 Hän, joka todistaa tämän, sanoo: "Totisesti, minä tulen pian." Aamen, tule, Herra Jeesus! 21 Herran Jeesuksen armo olkoon kaikkien kanssa.

(Raamattu Kansalle käänös)

Maallisen perheen pään ja lihallisen kasvatusvanhemman Joosefin puolesta Jeshua on Daavidin sukua. Tämän sukuluettelon ja etenkin sen viimeisen jakeen (Matt. 1:17) perusteella hengellisesti ymmärrämme ennalta luvattua Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen syntyneen Aabrahamille annetun lupauksen antamisesta kuin kolmantena päivänä lihalliseen katoavaiseen lehtimajaansa Jumalan aikakäsityksen mukaisesti, jossa luomistyö kesti yhteensä kuusi päivää ennen lepopäivää eli sapattia.

Kolmantena päivänä Luojamme HERRAN JEESUKSEN luomistyössä (1.Moos. 1:12) maa versoi vihreyttä ja tuotti siementä. Samoin kylvettiin myös Jumalan Sanan Siemen kasvamaan maaperään Jumalan aikakäsityksen mukaisesti kuin kolmantena päivänä Aabrahamille annetusta lupauksesta (1. Moos. 17:1-14) Lehtimajanjuhlan (3.Moos. 23:33-43) ensimmäisenä sapattina, jolloin tulevan viikon ajan vietettiin iloista juhlaa Herran kunniaksi säädetysti YHTEENSÄ SEITSEMÄN PÄIVÄÄ lehtimajoissa asuen.

Raamatullisen Vapahtajamme syntymäjuhlan ajankohdan selvittämiseksi tutkimme Jeesus Nasaretilaisen KUUSI KUUKAUTTA AIEMMIN syntyneen serkun Johannes Kastajan isän pappi Sakarjan palvelusvuoron ajankohdan Abian pappisosastossa Jerusalemin temppelissä hetkellä, jolloin Herran enkeli Gabriel ilmoitti hänelle Jumalan suunnitelmasta ja Sakarjan vaimon Elisabetin tulevasta raskaudesta vanhoilla päivillään.

Tiedämme, että Johannes Kastajan isä nimeltä Sakarja oli pappi Jerusalemin temppelissä Abijan pappisjaostossa heprealaisen kalenterin 4. Tammuz-kuukaudessa, joka vastaa nykyään yleisesti käytössä olevan gregoriaanisen kalenterin vuotuista ajankohtaa kesä-heinäkuu.

4.TAMMUZ (kesä-heinäkuu)

Luuk. 1:5-20

5 Herodeksen, Juudean kuninkaan, aikana oli muuan pappi, nimeltään Sakarias, joka kuului ABIAN OSASTOON. Hänen vaimonsa oli Aaronin tyttäriä, nimeltään Elisabet. 6 He molemmat olivat hurskaita Jumalan edessä ja vaelsivat nuhteettomina kaikkien Herran käskyjen ja säädösten mukaan. 7 Mutta heillä ei ollut lasta, koska Elisabet oli hedelmätön, ja he molemmat olivat tulleet iäkkäiksi. 8 Kun Sakariaan osaston palvelusvuoro tuli ja hän toimitti papillisia tehtäviä Jumalan edessä, tapahtui, 9 että hän pappistehtävien tavanmukaisessa arvonnassa sai osakseen mennä Herran pyhäkköön suitsuttamaan. 10 Koko kansanjoukko oli suitsuttamisen aikana ulkopuolella rukoilemassa. 11 Silloin Sakariaalle ilmestyi Herran enkeli, joka seiso i suitsutusalttarin oikealla puolella. 12 Hänet nähdessään Sakarias säikähti ja joutui pelon valtaan. 13 Mutta enkeli sanoi hänelle: "Älä pelkää, Sakarias, sillä rukouksesi on kuultu. Vaimosi Elisabet synnyttää sinulle pojan, ja sinun on annettava hänelle nimeksi Johannes. 14 Hän on sinulle iloksi ja riemuksi, ja monet iloitsevat hänen syntymästään, 15 sillä hän on oleva suuri Herran edessä. Viiniä ja väkijuomaa hän ei juo, ja hänet on täytetty Pyhällä Hengellä jo äitinsä kohdusta asti. 16 Hän kääntää monet Israelin lapsista Herran, heidän Jumalansa, puoleen. 17 Hän kulkee Herran edellä Elian hengessä ja voimassa kääntääkseen isien sydämet lasten puoleen ja tottelemattomat vanhurskaiden mielenlaatuun, näin valmistakseen kansan, joka on Herraa varten valmistautunut." 18 Sakarias sanoi enkelille: "Miten minä voisin tämän käsittää? Minähän olen vanha mies, ja vaimonikin on tullut iäkkääksi." 19 Enkeli vastasi hänelle: "Minä olen Gabriel, joka seison Jumalan edessä. Minut on lähetetty sinun luoksesi puhumaan ja julistamaan sinulle tämä ilosanoma. 20 Mutta sinä tulet mykäksi etkä kykene puhumaan ennen kuin sinä päivänä, jona tämä tapahtuu, koska et uskonut minun sanojani, jotka toteutuvat ajallaan."

1.Aik. 24:1-18

1 Myös Aaronin jälkeläiset jaettiin omiin osastoihinsa. Aaronin pojat olivat Naadab, Abihu, Eleasar ja litamar. 2 Naadab ja Abihu kuolivat ennen isäänsä, eikä heillä ollut poikia. Sen vuoksi pappeina palvelivat ainoastaan Eleasar ja litamar. 3 Daavid jakoi heidät yhdessä Eleasarin pojan, Saadokin, ja litamarin pojan, Ahimelekin, kanssa, osastoihin heidän palvelustehtäviensä mukaan. 4 Kun Eleasarin jälkeläisillä havaittiin olevan enemmän päämiehiä kuin litamarin jälkeläisillä, heidät jaettiin niin, että Eleasarin jälkeläiset saivat perhekunnilleen kuusitoista päämiestä ja litamarin jälkeläiset kahdeksan. 5 Heidät jaettiin arvalla, molemmat suvut keskenään, ja niin sekä Eleasarin että litamarin jälkeläisiä oli pyhäkköruhtinaina ja Jumalan ruhtinaina. 6 Semaja, Netanelin poika, kirjuri, joka oli Leevin sukua, kirjoitti heidän nimensä muistiin kuninkaan, päämiesten, pappi Saadokin, Ahimelekin, Ebjatarin pojan, sekä pappien ja leeviläisten perhekuntien päämiesten läsnäollessa. Arvalla valittiin vuorotellen kaksi Eleasarin ja yksi litamarin perhekunnista. 7 Ensimmäinen arpa tuli Joojaribille, toinen Jedajalle, 8 kolmas Haarimille, neljäs Seoromille, 9 viides Malkialle, kuudes Mijjaminille, 10 seitsemäs Koosille, KAHDEKSAS ABIALLE, 11 yhdeksäs Jeesualle, kymmenes Sekanjalle, 12 yhdestoista Eljasibille, kahdestoista Jaakimille, 13 kolmastoista Huppalle, neljästoista Jesebabille, 14 viidestoista Bilgalle, kuudestoista Immerille, 15 seitsemästoista Heesirille, kahdeksastoista Pissesille, 16 yhdeksästoista Petahjalle, kahdeskymmenes Hesekielille, 17 kahdeskymmenesyhdes Jaakinille, kahdeskymmeneskahdes Gaamulille, 18 kahdeskymmeneskolmas Delajalle ja kahdeskymmenesneljäs Maasjalle.

1.Aik. 27:1-2

1 Israelilaiset, mukaan lukien perhekuntien päämiehet, tuhannen- ja sadanpäälliköt sekä johtomiehet, PALVELIVAT kuningasta OSASTOITTAIN KAIKESSA. Nämä osastot VAIHTUIVAT KUUKAUSITTAIN, vuoden jokaisena kuukautena. Kussakin osastossa oli kaksikymmentäneljä tuhatta miestä. 2 ENSIMMÄISEN OSASTON päällikkönä, ENSIMMÄISENÄ KUUKAUTENA, oli Jaasobeam, Sabdielin poika. Hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljä tuhatta miestä.

(Raamattu Kansalle käänös)

Sakarja lähti kotiin palvelusaikansa jälkeen 4. Tammuz-kuukauden lopussa. Elisabet tuli raskaaksi 5. Av-kuukauden alussa.

Luuk. 1:21-27

21 Kansa oli odottamassa Sakariasta, ja kaikki ihmettelivät sitä, että hän viipyi pyhäkössä niin kauan. 22 Kun hän sitten tuli ulos, hän ei kyennyt puhumaan heille. Siitä he ymmärsivät, että hän oli nähnyt pyhäkössä näyn. Hän vain viittoili heille ja jäi mykäksi. 23 Kun hänen virantoimituksensa päivät olivat päättyneet, hän meni kotiinsa. 24 Niiden päivien jälkeen hänen vaimonsa Elisabet tuli raskaaksi ja pysytteli salassa viisi kuukautta. Hän sanoi: 25 "Näin on Herra tehnyt minulle niinä päivinä, jolloin hän katsoi puoleeni poistaakseen minusta ihmisten ylenkatseen." 26 Kun Elisabet oli kuudennella kuukaudella, Jumala lähetti enkeli Gabrielin Galileaan, Nasaret-nimiseen kaupunkiin, 27 neitsyen luo, joka oli kihlattu Daavidin sukuun kuuluvalle Joosef-nimiselle miehelle. Neitsyen nimi oli Maria.

(Raamattu Kansalle käänös)

5.AV (heinä-elokuu)

6.ELUL (elo-syyskuu)

- 7.TISHRI (syys-lokakuu)
- 8.CHESHVAN (loka-marraskuu)
- 9.KISLEV (marras-joulukuu)
- 10.TEVET (joulu-tammikuu)

Miriamin (Miriam/Maria; katolisen kirkon nimikäännös alkukielestä) raskaus alkoi Pyhän Hengen voimasta kuudennella kuukaudella Elisabetin raskauden alkamisen jälkeen 10. Tevet-kuukaudessa.

Luuk. 1:23-47

23 Kun hänen virantoimituksensa päivät olivat päättyneet, hän meni kotiinsa. 24 Niiden päivien jälkeen hänen vaimonsa Elisabet tuli raskaaksi ja pysytteli salassa viisi kuukautta. Hän sanoi: 25 "Näin on Herra tehnyt minulle niinä päivinä, jolloin hän katsoi puoleeni poistaakseen minusta ihmisten ylenkatseen." 26 Kun Elisabet oli kuudennella kuukaudella, Jumala lähetti enkeli Gabrielin Galileaan, Nasaret-nimiseen kaupunkiin, 27 neitsyen luo, joka oli kihlattu Daavidin sukuun kuuluvalle Joosef-nimiselle miehelle. Neitsyen nimi oli Maria. 28 Tullessaan sisälle hänen luokseen enkeli sanoi: "Terve, armoitettu! Herra olkoon kanssasi!" 29 Maria hämmentyi suuresti näistä sanoista ja mietti, mitä tämä tervehdys mahtoi merkitä. 30 Mutta enkeli sanoi hänelle: "Älä pelkää, Maria, sillä sinä olet saanut armon Jumalan edessä. 31 Katso, sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan, ja sinun on annettava hänelle nimeksi Jeesus. 32 Hän on oleva suuri, häntä kutsutaan Korkeimman Pojaksi, ja Herra Jumala antaa hänelle Daavidin, hänen isänsä, valtaistuimen. 33 Hän hallitsee kuninkaana Jaakobin sukua ikuisesti, eikä hänen valtakunnallaan ole loppua." 34 Mutta Maria sanoi enkelille: "Kuinka tämä voi tapahtua, kun minä en miehestä tiedä?" 35 Enkeli vastasi hänelle: "Pyhä Henki tulee päällesi, ja Korkeimman voima varjoaa sinut. Siksi myös sitä Pyhää, joka syntyy, kutsutaan Jumalan Pojaksi. 36 Myös sukulaisesi Elisabet odottaa poikaa vanhalla iällään. Hän, jota sanottiin hedelmättömäksi, on kuudennella kuukaudella, 37 sillä Jumalalle ei mikään ole mahdotonta." 38 Silloin Maria sanoi: "Minä olen Herran palvelijatar. Tapahtukoon minulle sanasi mukaan." Ja enkeli lähti hänen luotaan. 39 Niinä päivinä Maria lähti matkaan ja kiiruhti vuoriseudulle erääseen Juudean kaupunkiin. 40 Hän meni Sakariaan taloon ja tervehti Elisabetia. 41 Kun Elisabet kuuli Marian tervehdysten, hypähti lapsi hänen kohdussaan ja Elisabet täytti Pyhällä Hengellä. 42 Hän huudahti kovalla äänellä ja sanoi: "Siunattu olet sinä naisten joukossa, ja siunattu on sinun kohtusi hedelmä! 43 Kuinka minulle tapahtuu tällaista, että Herrani äiti tulee minun luokseni? 44 Samalla hetkellä kun tervehdysesä ääni tuli korviini, lapsi hypähti riemusta kohdussani. 45 Autuas se, joka uskoi, sillä se, mitä Herra on hänelle puhunut, on käyvä toteen!" 46 Maria sanoi: "Minun sieluni ylistää Herraa, 47 ja minun henkeni riemuitsee Jumalasta, pelastajastani

Matt. 1:18-25

18 Jeesuksen Kristuksen syntyminen tapahtui näin. Kun hänen äitinsä Maria oli kihlattu Joosefille, kävi ennen heidän yhteenmenoaan ilmi, että Maria oli raskaana Pyhästä Hengestä. 19 Koska Joosef, hänen miehensä, oli hurskas eikä tahtonut saattaa Mariaa häpeään, hän aikoi kaikessa hiljaisuudessa hylätä hänet.

20 Mutta kun Joosef tätä ajatteli, hänelle ilmestyi unessa Herran enkeli, joka sanoi: "Joosef, Daavidin poika, älä pelkää ottaa Mariaa vaimoksesi, sillä se, mikä hänessä on siinnyt, on Pyhästä Hengestä. 21 Hän synnyttää pojan, ja sinun on annettava hänelle nimeksi Jeesus, sillä hän pelastaa kansansa sen synneistä."

22 Tämä kaikki on tapahtunut, jotta kävisi toteen sana, jonka Herra on puhunut profeetan kautta: 23 "Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, ja hänelle annetaan nimeksi Immanuel" – se merkitsee: Jumala meidän kanssamme. 24 Unesta herättyään Joosef teki niin kuin Herran enkeli oli käskennyt ja otti Marian vaimokseen. 25 Hän ei kuitenkaan yhtynyt vaimoonsa, ennen kuin tämä oli synnyttänyt pojan. Joosef antoi pojalle nimeksi Jeesus.

(Raamattu Kansalle käännös)

- 11.SHEVAT (tammi-helmikuu)
- 12.ADAR (helmi-maaliskuu)
- 1.NISAN (maalis-huhtikuu)
- 2.IYAR (huhti-toukokuu)
- 3.SIVAN (touko-kesäkuu)
- 4.TAMMUZ (kesä-heinäkuu)
- 5.AV (heinä-elokuu)
- 6.ELUL (elo-syyskuu)
- 7.TISHRI (syys-lokakuu)

Miriamin raskausaika kesti yhdeksän kuukautta, joten Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen syntymä - Jeshua - 'Herra pelastaa' - tapahtui Jumalan HERRAN JEESUKSEN ennalta säättämän juhla-ajan alkaessa sapattina Lehtimajanjuhlassa seitsemännen Tishri-kuukauden 15. päivänä Herran kunniaksi vietetyn kestoltaan poikkeavan ja erityisen 7 + 1 päivän juhlan aikana, jolloin koko seurakunta kokoontui Jerusalemiin iloitsemaan Herran edessä. Aiemmin heprealaisen kalenterin 7. kuukausi oli nimeltään Etanim-kuukausi ja muutettiin myöhemmin Tishri-kuukaudeksi.

3. Moos. 23:33-44

33 Herra puhui Moosekselle: 34 "Sano israelilaisille: Tämän SEITSEMÄNNEN kuun viidennestätoista päivästä alkaen on lehtimajanjuhla Herran kunniaksi, ja se kestää SEITSEMÄN PÄIVÄÄ. 35 ENSIMMÄISENÄ PÄIVÄNÄ ON PYHÄ KOKOUS. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä. 36 Uhratkaa tuliuhri Herralle seitsemänä päivänä. KAHDEKSANTENA PÄIVÄNÄ olkoon teillä PYHÄ kokous. Uhratkaa silloin Herralle tuliuhri, sillä se on JUHLAKOKOUKSEN PÄIVÄ. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä. 37 Nämä ovat Herran juhla-ajat, joina teidän on kuulutettava pyhät kokoukset tuodaksenne Herralle kullekin päivälle säädetyt tuliuhrit: polttouhrit, ruokauhrit, teurasuhrit ja juomauhrit. 38 Lisäksi tulevat Herran sapatit sekä teidän lahjanne, kaikki lupausuhrinne ja kaikki vapaaehtoiset uhrinne, joita te annatte Herralle. 39 Mutta seitsemännen kuun viidennestätoista päivästä alkaen, KUN TE OLETTE KORJANNEET MAAN SADON, VIETTÄKÄÄ HERRAN JUHLAA SEITSEMÄN PÄIVÄÄ. Ensimmäinen päivä on levon päivä, ja myös kahdeksas päivä on levon päivä. 40 Ottakaa ensimmäisenä päivänä ihania puiden hedelmiä, palmunlehviä ja tuuheiden puiden oksia sekä pajuja purojen varsilta ja ILOITKAA SEITSEMÄN PÄIVÄÄ Herran , teidän Jumalanne, edessä. 41 Viettäkö lehtimajanjuhlaa HERRAN JUHLANA SEITSEMÄN PÄIVÄÄ VUODESSA. Tämä on teille ikuinen säädös polvesta polveen. VIETTÄKÄÄ TÄTÄ JUHLAA SEITSEMÄNNESSÄ KUUSSA. 42 ASUKAA LEHTIMAJOISSA SEITSEMÄN PÄIVÄÄ. Kaikkien Israelissa syntyneiden tulee asua lehtimajoissa, 43 että jälkipolvenne tietäisivät, miten minä annoin israelilaisten asua lehtimajoissa, kun vein heidät pois Egyptin maasta. Minä olen Herra , teidän Jumalanne." 44 Näin Mooses puhui Herran juhla-ajoista israelilaisille.

2. Moos. 34:21-23

21 Kuusi päivää tee työtä, mutta lepää seitsemäntenä päivänä. Myös kyntö- ja elonleikkuaikana sinun on levättävä. 22 Vietä viikkojuhlaa, kun korjaat vehnän ensilyhteen, ja elonkorjuujuhlaa vuoden vaihtuessa. 23 Kolme kertaa vuodessa on koko sinun miesväkesi tultava Herran, Herran , Israelin Jumalan, kasvojen eteen.

5. Moos. 16:16

16 KOLME KERTAA VUODESSA, happamattoman leivän juhla, viikkojuhla ja lehtimajanjuhla, koko sinun miesväkesi tulkoon HERRAN, SINUN JUMALASI, ETEEN SIIHEN PAIKKAAN, JONKA HÄN VALITSEE. Tyhjin käsin älköön kukaan tulko Herran eteen.

Luuk. 2:1-21

1 Niinä päivinä keisari Augustus antoi käskyn, että koko valtakunta oli pantava verolle. 2 Tämä verollepano oli ensimmäinen ja tapahtui Kviriniuksen ollessa Syyrian maaherrana. 3 Kaikki menivät kirjoittautumaan veroluetteloon, kukin omaan kaupunkiinsa. 4 Niin Joosefin lähti Galileasta, Nasaretin kaupungista, ylös Juudeaan, Daavidin kaupunkiin, Beetlehemiin, koska hän oli Daavidin huonetta ja sukua, 5 verollepanoa varten kihlattunsa, Marian, kanssa, joka oli raskaana. 6 Heidän siellä ollessaan tuli Marian synnyttämisen aika, 7 ja hän synnytti pojan, esikoisensa. Hän kapaloi lapsen ja pani hänet seimeen, koska heille ei ollut tilaa majatalossa. 8 Sillä seudulla oli paimenia kedolla vartioimassa yöllä laumaansa. 9 Yhtäkkiä heidän edessään seisoivat Herran enkelit, ja Herran kirkkaus loisti heidän ympärillään. He pelästyivät suunnattomasti, 10 mutta enkeli sanoi heille: "Älkää pelätkö! Minä ilmoitan teille hyvän sanoman suuresta ilosta, joka on tuleva kaikelle kansalle. 11 Teille on tänään Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra. 12 Ja tämä on teille merkinä: te löydätte lapsen, joka makaa kapaloituna seimessä." 13 Yhtäkkiä oli enkelin kanssa suuri taivaallinen sotajoukko, joka ylisti Jumalaa sanoen: 14 "Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maan päällä rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto." 15 Kun enkelit olivat menneet heidän luotaan taivaaseen, paimenet sanoivat toisilleen: "Menkäämme nyt Beetlehemiin katsomaan sitä, mikä on tapahtunut ja minkä Herra meille ilmoitti." 16 He menivät kiireesti ja löysivät Marian ja Joosefin ja lapsen, joka makasi seimessä. 17 Tämän nähtyään he ilmoittivat sen sanan, joka heille oli tästä lapsesta puhuttu. 18 Kaikki, jotka sen kuuluivat, ihmettelivät, mitä paimenet heille puhuivat. 19 Mutta Maria kätki kaikki nämä sanat mieleensä ja mietti niitä sydämessään. 20 Paimenet palasivat kiittäen ja ylistäen Jumalaa kaikesta, mitä olivat kuulleet ja nähneet, sillä kaikki oli niin kuin heille oli puhuttu. 21 Kun kahdeksan päivää oli kulunut ja lapsi oli ympärileikattava, hän sai nimen Jeesus, jonka enkeli oli hänelle antanut, ennen kuin hän sikisi äitinsä kohdussa.

(Raamattu Kansalle käänös)

Uudessa Liitossa Hänen Veressään HERRAN JEESUKSEN EDESSÄ hengellisesti ymmärrämme Aabrahamin uskon lupauksen perillisinä hengellisinä israelilaisina Lehtimajanjuhlan aikana juhlan tänä päivänä toteutuvan Hengessä ja Totuudessa - hengellisessä Kristuksen Ruumiissa - rukousmaailmassa sisäisesti meissä Pyhän Hengen temppeleiksi luoduissa Herran lampaissa, jotta tulevatkin sukupolvet muistaisivat meille esikuvallisten maallisten israelilaisten Herran omaisuuskansan asuneen lehtimajoissa, kun Herra toi heidät pois Egyptistä. Myös juhlan päättävä kahdeksas päivä on sapatti Herran kunniaksi, joka oli Jeesus-lapsen nimeämisen Jeshua 'Herra pelastaa' ja esinahan ympärileikkaamisen päivä (3.Moos. 12:3).

HERRA JEESUS on Sapatin Herra. Seitsemäs päivä ymmärretään hengellisesti Herran lepoon Luvattuun Maahan pääseville koittavana Herran päivänä, jolloin Herran lampaat pääsevät pelastettuina Kristuksen Vanhurskaudessa Taivaan Kirkkauteen lankaikkiseen Elämään.

Yksi sukupolvi on laskennallisesti 70 vuotta ja Aabrahamista Kristukseen on 42 sukupolvea. Se tekee laskennallisesti $42 \times 70 = 2940$ vuotta, joka on hengellisesti ymmärtäen kuin kolme Jumalan aikakäsityksen mukaista päivää Jumalan luomakunnassa. Jumalalle yksi päivä on kuin tuhat vuotta ja tuhat vuotta kuin yksi päivä.

Matt. 1:1-17

1 Jeesuksen Kristuksen, Daavidin pojan, Abrahamin pojan, sukuluettelo: 2 Abrahamille syntyi lisä, lisäksi Jaakob, Jaakobille Juuda ja tämän veljet. 3 Juudalle syntyivät Peres ja Serah, joiden äiti oli Taamar. Perekselle syntyi Hesron, Hesronille Raam, 4 Raamille Amminadab, Amminadabille Nahson, Nahsonille Salmon, 5 Salmonille Boos, jonka äiti oli Raahab. Boosille syntyi Oobed, jonka äiti oli Ruut. Oobedille syntyi lisäksi 6 ja lisäksi DAAVID, kuningas. Daavidille syntyi Salomo, jonka äiti oli Uurian vaimo. 7 Salomolle syntyi Rehabeam, Rehabeamille Abia, Abialle Aasa, 8 Aasalle Joosafat, Joosafatille Joram, Joramille Ussia, 9 Ussialle Jootam, Jootamille Aahas, Aahakselle Hiskia, 10 Hiskialle Manasse, Manasselle Aamon, Aamonille Joosia 11 ja Joosialle Jekonja ja tämän veljet siihen aikaan, kun kansaa siirrettiin Babyloniaan. 12 Babyloniaan siirtämisen jälkeen Jekonjalle syntyi Sealtiel, Sealtielille Serubbaabel, 13 Serubbaabelille Abihud, Abihudille Eljakim, Eljakimille Assur, 14 Assurille Saadok, Saadokille Jaakin, Jaakinille Elihud, 15 Elihudille Eleasar, Eleasarille Mattan, Mattanille Jaakob 16 ja Jaakobille Joosef, Marian mies. Mariasta syntyi Jeesus, jota kutsutaan Kristukseksi. 17 Abrahamista Daavidiin on siten kaikkiaan neljätoista sukupolvea, Daavidista Babylonian pakkosiirtolaisuuteen asti neljätoista ja Babylonian pakkosiirtolaisuudesta Kristukseen neljätoista sukupolvea.

(Raamattu Kansalle käänös)

Neitseellisen synnyttäjän ja lihallisen vanhemman Miriamin (Maria; katolisen nimikäännöksen mukaan) puolesta Jeshua on myös Daavidin sukua. Sukuluettelossa jakeessa 23 on käytetty alkukielessä feminiinistä määrettä 'Joosef oli Eelin poika' nimen edessä, jolla Raamatun tutkijoiden mukaan viitattiin Miriamin sukutaustaan juutalaisessa kulttuurissa, jossa perimä määritettiin isien perusteella pidetyn sukuluettelon mukaan. Jeshuan äidin Miriamin sukuluetteloon on lisätty Miriamin sijaan feminiini Joosef eli ymmärretään tarkoitettavan Joosefin vaimoa Miriamia.

Luuk. 3:23-38

23 Jeesus oli noin kolmenkymmenen vuoden ikäinen, kun hän aloitti toimintansa. Hänen luultiin olevan Joosefin poika. Joosef oli Eelin poika, 24 Eeli Mattatin, tämä Leevin, tämä Melkin, tämä Jannain, tämä Joosefin, 25 tämä Mattitjan, tämä Aamoksen, tämä Nahumin, tämä Heslin, tämä Naggain, 26 tämä Mahatin, tämä Mattitjan, tämä Simein, tämä Joosekin, tämä Joodan, 27 tämä Jooananin, tämä Reesan, tämä Serubbaabelin, tämä Sealtielin, tämä Neerin, 28 tämä Melkin, tämä Addin, tämä Koosamin, tämä Elmadamin, tämä Eerin, 29 tämä Jeesuksen, tämä Elieserin, tämä Joorimin, tämä Mattatin, tämä Leevin, 30 tämä Simeonin, tämä Juudan, tämä Joosefin, tämä Joonamin, tämä Eljakimin, 31 tämä Melean, tämä Mennan, tämä Mattatan, tämä Naatanin, tämä DAAVIDIN, 32 tämä lisain, tämä Oobedin, tämä Boosksen, tämä Salmonin, tämä Nahsonin, 33 tämä Amminadabin, tämä Adminin, tämä Arnin, tämä Hesronin, tämä Pereksen, tämä Juudan, 34 tämä Jaakobin, tämä lisakin, tämä Abrahamin, tämä Terahin, tämä Naahorin, 35 tämä Serugin, tämä Reun, tämä Pelegin, tämä Eeberin, tämä Selahin, 36 tämä Keenanin, tämä Arpaksadin, tämä Seemin, tämä Nooan, tämä Lemekin, 37 tämä Metuselahin, tämä Hanokin, tämä Jeredin, tämä Mahalalelin, tämä Keenanin, 38 tämä Enoksen, tämä Seetin, tämä Aadammin ja tämä Jumalan.

(Raamattu Kansalle käänös)

Jeshua on Daavidin profetian täyttymys siis hengellisesti tarkastellen Daavidin Poika. Jeshua täytti elämällään maan päällä kaikki ennalta psalmeissa ja profeetoissa siis Kirjoituksissa annetut profetiat koskien Messiasta eli Kristusta.

JUMALAN SANAN OPETUSLAPSET (5.Moos. 7:9, 1.Kor. 1:9; 3:23; 4:1; 10:13, Fil. 1:6, Kol. 1:25-29, 1.Tess. 5:24) VASTAANOTTAVAT SYDÄMIINSÄ KRISTUKSEN HENGEN (Jes. 32:15, Room. 8:9-11) PELASTUKSEN SINETIKSI (2.Kor. 1:22; 5:5, Ef. 1:3-14; 4:30) HERRASSAMME JEESUKSESSA KRISTUKSESSA.

KRISTUS SIIS JUMALAN SANA (Joh. 1:1-5) HALLITSEE MAAN PÄÄLLÄ JUMALAN LASTEN (Joh. 1:12-13, Luuk. 20:36, Room. 8:14-17; 9:8; 16:25-26, 1.Kor. 6:11, Gal. 3:26; 4:6; 4:28-31, 1.Joh. 3:1-2; 5:2) SYDÄMISSÄ SIIHEN ASTI, KUNNES HERRAN PÄIVÄ KOITTA (1.Kor. 15:24-28).

2.Moos. 31:12-13

12 HERRA SANOI Moosekselle: 13 ”Puhu israelilaisille näin: Totisesti, pitääkää minun sapattini, sillä se on merkinä meidän välillämme, minun ja teidän, polvesta polveen, jotta tietäisitte, että MINÄ OLEN HERRA , JOKA PYHITÄN TEIDÄT.

1.Aik. 28:1-10

1 DAAVID KUTSUI KOOLLE Jerusalemiin kaikki Israelin johtomiehet: heimojen päämiehet, kuningasta palvelevat osastojen päälliköt, tuhannen- ja sadanpäälliköt, kuninkaan ja hänen poikiensa kaiken omaisuuden ja karjan johtavat hoitajat, hovin virkamiehet, sotasankarit ja kaikki valiosotilaat.

2 Sitten kuningas Daavid nousi seisomaan JA SANOI: ”Kuulkaa minua, veljeni ja kansani! SYDÄMELLÄNI OLI AIKOMUS RAKENTAA TEMPELI Herran liitonarkun leposijaksi ja meidän JUMALAMME JALKOJEN ASTINLAUDAKSI, ja olin tehnyt valmisteluja sen rakentamiseksi. 3 Mutta Jumala sanoi minulle: ’Sinä et saa rakentaa temppeliä minun nimelleni, koska olet sotilas ja olet vuodattanut verta.’ 4 Herra, Israelin Jumala, oli kuitenkin valinnut minut koko isäni suvusta olemaan Israelin kuninkaana ikuisesti. Juudan hän oli valinnut ruhtinaaksi. Juudan heimosta hän valitsi minun isäni suvun, ja isäni poikien joukosta hän tahtoi tehdä minut koko Israelin kuninkaaksi. 5 Ja kaikkien minun poikieni joukosta – Herra on antanut minulle monta poikaa – hän valitsi poikani Salomon istumaan Herran valtakunnan valtaistuimella ja hallitsemaan Israelia. 6 HERRA SANOI minulle: ’SINUN POIKASI Salomo RAKENTAA MINULLE TEMPELIN ja esipihan, sillä minä olen valinnut hänet pojakseni ja Minä olen oleva hänen isänsä. 7 MINÄ VAHVISTAN HÄNEN KUNINKUUTENSA IKUISIKSI AJOIKSI, jos hän pysyy lujana ja noudattaa minun lakejani ja säädöksiäni, niin kuin hän nyt tekee.’ 8 Ja nyt minä sanon koko Israelin, Herran seurakunnan, edessä ja meidän Jumalamme kuullen: Noudattakaa ja tutkikaa kaikkia Herran , Jumalanne, käskyjä, että saisitte pitää omananne tämän hyvän maan ja saisitte jättää sen jälkeenne ikuisiksi perinnöksi lapsillenne. 9 Ja sinä, poikani Salomo, opi tuntemaan isäsi Jumala ja palvele häntä ehyellä sydämellä ja alttiilla mielellä, sillä Herra tutkii kaikki sydämet ja ymmärtää kaikki ajatukset ja aikomukset. Jos etsit häntä, löydät hänet, mutta jos luovut hänestä, hän hylkää sinut ikuisiksi ajoiksi. 10 Huomaa siis nyt, että Herra on valinnut sinut rakentamaan temppelin. Ole luja ja ryhdy työhön!”

2.Aik. 15:1-7

1 JUMALAN HENKI TULI Asarjan, Oodedin pojan, ylle. 2 Hän meni Aasan luo JA SANOI hänelle: ”Kuulkaa minua, Aasa ja Juudan ja Benjaminin heimot! HERRA ON TEIDÄN KANSSANNE, KUN TE OLETTE HÄNEN KANSSAAN. Jos etsitte häntä, te löydätte hänet, mutta jos te hylkäätte hänet, hän hylkää teidät. 3 Israel oli kauan aikaa ilman oikeaa Jumalaa, ilman opetusta antavaa pappia ja ilman lakia. 4 Mutta kun israelilaiset ahdistuksessaan palasivat Herran , Israelin Jumalan, luo ja etsivät häntä, he löysivät hänet. 5 Tuohon aikaan ei kulkijoilla ollut rauhaa, sillä suuri sekasorto vallitsi kaikkien maiden asukkaiden keskuudessa. 6 Kansat hävittivät toisiaan, ja kaupunki kävi kaupunkia vastaan, sillä Jumala saattoi ne kaikenlaisilla ahdistuksilla sekasorron valtaan. 7 Mutta OLKAA TE LUJIA älkääkää antako kätenne vaipua, sillä te saatte teoistanne palkan.”

Ps. 2:1-12

1 Miksi kansat kohisevat ja kansakunnat turhia ajattelevat? 2 Maan kuninkaat nousevat, ruhtinaat yhdessä pitävät neuvoa Herraa ja hänen Voideltuaan vastaan: 3 ”Katkaiskaamme yltämme heidän kahleensa, heittäkäämme päältämme heidän köytensä.” 4 Hän, joka istuu taivaassa, nauraa, Herra pilkkaa heitä. 5 Silloin hän puhuu heille vihassaan, kauhistuttaa heitä kiivaudessaan: 6 ”MINÄ OLEN ASETTANUT KUNINKAANI Siioniin, PYHÄLLE VUORELLENI.” 7 Tahdon ilmoittaa, mitä Herra on säätänyt. Hän sanoi minulle: ”Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin. 8 Pyydä minulta, niin minä annan kansat perinnöksesi ja maan ääret omiksesi. 9 Rautaisella valtikalla sinä ne murskaat, särjet kuin saviastian.” 10 Tulkaa siis järkiinne, kuninkaat! Ottakaa nuhteesta opiksenne, maan tuomarit! 11 PALVELKAA HERRAA hänen pelossaan, iloitkaa ja vaviskaa. 12 SUUDELKAA POIKAA, ettei hän vihastuisi ettekä te suistuisi tieltä, sillä hänen vihansa syttyy äkkiä. AUTUAITA OVAT KAIKKI, JOTKA HÄNEEN TURVAAVAT.

Ps. 22:1-32

1 Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin ”Aamuruskon peura”. Daavidin psalmi. 2 JUMALANI, JUMALANI, MIKSI HYLKÄSIT MINUT? Olet kaukana, et pelasta minua, olet kaukana, kun huudan apua. 3 Jumalani, minä huudan päivin, mutta sinä et vastaa, ja öin, enkä voi olla hiljaa. 4 Kuitenkin sinä olet Pyhä, sinä asut Israelin ylistyslaulujen keskellä. 5 Sinuun luottivat isämme, he luottivat, ja sinä saatoit heidät turvaan. 6 HE HUUSIVAT SINUA JA PELASTUIVAT, SINUUN HE LUOTTIVAT EIVÄTKÄ JOUTUNEET HÄPEÄÄN. 7 Mutta minä olen mato enkä ihminen, ihmisten herjaama ja kansan halveksima. 8 Kaikki, jotka minut näkevät, pilkkaavat minua. He aukovat suutaan ja nyökyttelevät päätään: 9 ”Jätä itsesi Herran haltuun! HERRA VAPAUTTAKOON JA PELASTAKOON HÄNET, KOSKA ON MIELTYNYT HÄNEEN.” 10 Sinä päästit minut kohdusta, annoit minun olla turvassa äitini rinnoilla. 11 Sinun huomaasi minut on jätetty syntymästäni saakka, äitini kohdusta asti sinä olet ollut Jumalani. 12 ÄLÄ OLE MINUSTA KAUKANA, SILLÄ AHDISTUS ON LÄHELLÄ EIKÄ AUTTAJAA OLE.

13 Minua ympäröi sonnillauma, Baasanin härät piirittävät minut. 14 Ne avaavat kitansa minua vastaan, kuin raatelevat, karjuvat leijonat. 15 Olen kuin maahan vuodatettu vesi. Kaikki minun luuni ovat irti toisistaan. Sydämeni on kuin vahaa, se on sulanut sisimmässäni. 16 Minun voimani on kuivettunut kuin saviastian siru, ja kieleni on tarttunut kitalakeeni. SINÄ LASKET MINUT ALAS KUOLEMAN TOMUUN. 17 Sillä koirat piirittävät minut, pahantekijöiden parvi saartaa minut. HE OVAT LÄVISTÄNEET KÄTENI JA JALKANI. 18 Minä voin laskea kaikki luuni. HE KATSELEVAT JA TUIJOTTAVAT MINUA. 19 HE JAKAVAT VAATTEENI KESKENÄÄN JA HEITTÄVÄT PUUVUSTANI ARPAA. 20 Mutta sinä, Herra, älä ole kaukana, väkevyyteni, riennä avukseni! 21 Pelasta sieluni miekalta, ainokaiseni koirien kynsistä. 22 Pelasta minut leijonan kidasta, villihärkien sarvista. Sinä vastasit minulle. 23 MINÄ JULISTAN SINUN NIMEÄSI VELJILLENI, YLISTÄN SINUA SEURAKUNNAN KESKELLÄ. 24 Te, jotka pelkätte Herraa, ylistäkää häntä! Kunnioittakaa häntä, kaikki Jaakobin jälkeläiset! Pelätkää häntä, kaikki Israelin jälkeläiset! 25 Sillä hän ei halveksinut eikä inhonnut kurjan kärsimystä, ei kätkenyt häneltä kasvojaan vaan kuuli hänen avunhuutonsa. 26 Sinusta on minun ylistyslauluni suuressa seurakunnassa. MINÄ TÄYTÄN LUPAUKSENI HÄNTÄ PELKÄÄVIEN EDESSÄ. 27 Nöyrät syövät ja tulevat kylläisiksi, ne, jotka Herraa etsivät, ylistävät häntä. ELÄKÖÖN SYDÄMENNE IKUISESTI! 28 Kaikki maan ääret muistavat tämän ja palaavat Herran luo. KAIKKI KANSOJEN HEIMOT KUMARTUVAT PALVOEN SINUN ETEESI. 29 Herran on kuninkuus, hän hallitsee kansoja. 30 Kaikki maan mahtavat ateroivat ja kumartuvat palvomaan Herraa. HÄNEN EDESSÄÄN POLVISTUVAT KAIKKI, JOTKA MAAN TOMUUN VAIPUVAT. He eivät voi pysyä elossa. 31 Heidän jälkeensä tulevat palvelevat Herraa, hänestä kerrotaan tulevalle sukupolvelle. 32 HE TULEVAT JA JULISTAVAT HÄNEN VANHURSKAUTTAAN vastedes syntyvälle kansalle, kertovat, että hän on tämän tehnyt.

Ps. 45:1-18

1 Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin "Liljat". Koorahilaisten mietepsalmi. Laulu rakkaudesta. 2 SYDÄMENI TULVII IHANIA SANOJA. Minä lausun psalmi kuninkaalle, KIELENI ON TAITAVAN KIRJOITTAJAN KYNÄ. 3 Sinä olet ihmislapsista ihanin, SULOISUUS ON VUODATETTU HUULILLESII, sen vuoksi Jumala siunaa sinua iäti. 4 VYÖTÄ MIEKKA KUPEELLESII, sinä sankari, VYÖTTÄYDY KUNNIAASI JA LOISTOOSII. 5 RATSASTA MENESTYKSELLISESTI TOTUUDEN, NÖYRYYDEN JA VANHURSKAUDEN PUOLESTA. Oikea kätesi opettakoon sinulle pelottavia tekoja. 6 Sinun nuolesi iskeytyvät terävinä kuninkaan vihollisten sydämiin, kansat kaatuvat allesi. 7 JUMALA, SINUN VALTAISTUIMESI PYSYY IKUISESTI. Sinun kuninkuutesi valtikka on oikeuden valtikka. 8 SINÄ RAKASTAT VANHURSKAUTTA JA VIHAAT LAITOMUUTTA. Sen vuoksi on Jumala, sinun Jumalasi, voidellut sinua iloöljyllä enemmän kuin kumppaneitasi. 9 Mirhalla, aaloelta ja kassialta tuoksuvat kaikki vaatteesi, norsunluupalatseista sinua ilahdutetaan kielisoittimilla. 10 Kuninkaiden tyttäret ovat kaunistautuneet kalleuksillasi, kuningatar seisoo oikealla puolellasi Oofirin kullassa. 11 KUULE, TYTÄR, KATSO JA KUUNTELE TARKOIN: unohda kansasi ja isäsi koti. 12 Kuningas on mieltynyt sinun kauneuteesi. HÄN ON HERRASI, heittäydy maahan hänen eteensä. 13 Tytär Tyros ja kansan rikkaimmat etsivät lahjoillaan suosiotasi. 14 Kuninkaan tytär kaikessa loistossaan on sisähuoneissa, kultakudosta on hänen pukunsa. 15 Kirjailuissa vaatteissa hänet saatetaan kuninkaan luo. Neitsyet, hänen ystävättärensä, seuraavat häntä, heidät tuodaan sinun luoksesi. 16 Iloiten ja riemuiten heitä saatetaan, he tulevat kuninkaan palatsiin. 17 SINUN POIKASI NOUSKOOT ISIESI SIJAAN, sinä asetat heidät ruhtinaiksi koko maahan. 18 MINÄ TEEN NIMESI MUISTETTAVAKSI POLVESTA POLVEEN, sen vuoksi kansat kiittävät sinua aina ja ikuisesti.

Ps. 72:1-20

1 Omistettu Salomolle. JUMALA, ANNA KUNINKAALLE KYKY TUOMITA NIIN KUIN SINÄ TUOMITSET; anna vanhurskautesi kuninkaan pojalle. 2 HÄN TUOMITKOON KANSAASI VANHURSKAASTI JA KURJIASI OIKEUDEN MUKAAN. 3 Kantakoot vuoret rauhaa kansalle, niin myös kukkulat, vanhurskaudessa. 4 HÄN HANKKIKOON KANSAN KURJILLE OIKEUDEN, PELASTAKOON KÖYHÄT JA MUSERTAKOON SORTAJAN. 5 Niin he pelkäävät sinua niin kauan kuin aurinko ja kuu pysyvät, polvesta polveen. 6 OLKOON HÄN KUIN SADE, JOKA LANKEAA NURMIKOLLE, KUIN SADEKUURO, JOKA KOSTUTTAA MAAN. 7 Hänen päivinään vanhurskas kukoistaa, ja rauha on oleva runsas, kunnes kuuta ei enää ole. 8 HALLITKOON HÄN MERESTÄ MEREEN JA VIRRASTA MAAN ÄÄRIIN SAAKKA. 9 Hänen edessään polvistuvat autiomaan asujat, ja hänen vihollisensa nuolevat tomua. 10 Tarsiksen ja saarten kuninkaat tuovat lahjoja, Saban ja Seban kuninkaat maksavat veroa. 11 HÄNEN EDESSÄÄN KUMARTUVAT MAAHAN KAIKKI KUNINKAAT, KAIKKI KANSAKUNNAT PALVELEVAT HÄNTÄ, 12 SILLÄ HÄN PELASTAA KÖYHÄN, JOKA HUUTAA APUA, JA KURJAN, JOLLA EI OLE AUTTAJAA. 13 HÄN SÄÄLII VÄHÄOSAISTA JA KÖYHÄÄ JA PELASTAA KÖYHIEN SIELUN. 14 HÄN LUNASTAA HEIDÄT SORROSTA JA VÄKIVALLASTA, JA HEIDÄN VERENSÄ ON HÄNEN SILMISSÄÄN KALLIS. 15 Hän eläköön, ja hänelle annettakoon Saban kultaa. Hänen puolestaan rukoiltakoon aina ja häntä siunattakoon lakkaamatta. 16 Olkoon maan vilja runsasta vuorten huippuja myöten. Sen hedelmä huojukoon kuin Libanon, ja kansaa nouskoon kaupungeista kuin ruohoa maasta. 17 PYSYKÖÖN HÄNEN NIMENSÄ IKUISESTI. Niin kauan kuin aurinko paistaa, olkoon hänen nimensä Jinnoon. Hänessä siunatkoot itsensä kaikki kansat ja ylistäkööt häntä onnelliseksi. 18 KIITETTY OLKOON HERRA JUMALA, ISRAELIN JUMALA, AINOA, JOKA IHMEITÄ TEKEE. 19 KIITETTY OLKOON HÄNEN KUNNIAKAS NIMENSÄ IKUISESTI, KAIKKI MAA OLKOON TÄYNNÄ HÄNEN KUNNIAANSA. Aamen, aamen. 20 Daavidin, Iisain pojan, rukoukset päättyvät.

Ps. 89:1-53

1 Eshahilaisen Eetanin mietepsalmi. 2 Minä laulan lakkaamatta Herran armoteoista, julistan suullani sinun uskollisuuttasi polvesta polveen. 3 Olenhan sanonut: "SINUN ARMOSI PYSYY LUJANA IKUISESTI. TAIVAIISIIN SINÄ OLET PERUSTANUT USKOLLISUUTESI."

4 "MINÄ OLEN TEHNYT LIITON VALITTUNI KANSSA, OLEN VANNONUT PALVELIJALLENI DAAVIDILLE: 5 'MINÄ VAHVISTAN JÄLKELÄISESI IKIAJOIKSI JA RAKENNAN SINULLE VALTAISTUIMEN, JOKA KESTÄÄ POLVESTA POLVEEN.'" Sela. 6 Taivaat ylistävät sinun ihmeitäsi, Herra, ja pyhien seurakunta sinun uskollisuuttasi. 7 Sillä kuka korkeuksissa on Herran vertainen, kuka jumalien joukossa Herran kaltainen? 8 Hän on Jumala, suuresti kunnioitettu pyhien kokouksessa, kaikkia ympärillään olevia pelättävämpi. 9 Herra Sebaot, kuka on voimassa sinun vertaisesi, Herra? Uskollisuutesi ympäröi sinua. 10 SINÄ HALLITSET MEREN RAIVON. KUN SEN AALLOT KOHOAVAT, SINÄ TYYNNYTTÄT NE. 11 Sinä ruhjoit Rahabin kuoliaaksi. Väkevällä käsivarrellasi sinä löit vihollisesi hajalle. 12 SINUN OVAT TAIVAAT, SINUN ON MYÖS MAA. MAANPIIRIN KAIKKINEEN SINÄ OLET PERUSTANUT. 13 Sinä loit pohjoisen ja etelän. Taabor ja Hermon riemuitsevat sinun nimessäsi. 14 Sinulla on voimallinen käsivarsi, sinun kätesi on väkevä, oikea kätesi on kohotettu. 15 VANHURSKAUS JA OIKEUS OVAT SINUN VALTAISTUIMESI PERUSTUS. Armo ja totuus käyvät kasvojesi edellä. 16 Onnellinen se kansa, joka tuntee juhliarimun ja vaeltaa sinun kasvojesi valossa, Herra! 17 SINUN NIMESSÄSI HE RIEMUITSEVAT KAIKEN PÄIVÄÄ, SINUN VANHURSKAUDESSASI HEIDÄT KOROTETAAN. 18 Sinä olet heidän voimansa ja kaunistuksensa, ja armossasi sinä kohotat meidän sarvemme. 19 HERRA ON MEIDÄN KILPEMME, ISRAELIN PYHÄ MEIDÄN KUNINKAAMME.

20 Muinoin sinä puhuit hurskaillesi näyssä ja sanoit: "Olen antanut avun sankarille, olen korottanut kansan keskeltä nuorukaisen. 21 Olen löytänyt palvelijani Daavidin. Olen voidellut pyhällä öljylläni hänet, 22 jota käteni lujasti tukee ja jota käsivarteni vahvistaa. 23 Vihollinen ei voi häntä pettää eikä vääryyden mies häntä sortaa, 24 sillä minä murskaan hänen ahdistajansa hänen edestään ja lyön hänen vihamiehensä maahan. 25 MINUN USKOLLISUUTEENI JA ARMONI OVAT HÄNEN KANSSAAN, MINUN NIMESSÄNI KOHOAA HÄNEN SARVENSÄ. 26 Minä asetan hänen kätensä meren ylle, virtojen ylle hänen oikean kätensä. 27 HÄN KUTSUU MINUA: 'SINÄ OLET ISÄNI, SINÄ OLET JUMALANI JA PELASTUKSENI KALLIO.' 28 Niinpä MINÄ ASETAN HÄNET ESIKOISEKSI, maan kuninkaista korkeimmaksi. 29 Minä säilytän armoni hänelle ikuisesti, liittoni hänen kanssaan on luja. 30 Minä annan hänen jälkeläistensä pysyä iäti ja hänen valtaistuimensa yhtä kauan kuin taivaat.

31 Jos hänen poikansa hylkäävät minun opetukseni eivätkä vaella säädöksieni mukaan, 32 jos he rikkovat minun lakini eivätkä noudata käskyjäni, 33 minä rankaisen heitä vitsalla heidän rikoksistaan ja kuritan heitä heidän pahojen tekojensa tähden. 34 Mutta armoani minä en ota häneltä pois enkä vilpistele uskollisuudessani. 35 MINÄ EN RIKO LIITTOANI ENKÄ MUUTA SITÄ, MIKÄ ON HUULILTANI LÄHTENYTTÄ. 36 MINÄ OLEN KERRAN VANNONUT PYHYTYNI KAUTTA, TOTISESTI, MINÄ EN VALEHTELE DAAVIDILLE! 37 Hänen siemenensä pysyy ikuisesti ja hänen valtaistuimensa niin kuin aurinko minun edessäni. 38 Se pysyy lujana iäti kuin kuu, uskollinen todistaja taivaalla." Sela.

39 KUITENKIN SINÄ HYLKÄSIT VOIDELTUSI, HALVEKSIT HÄNTÄ JA VIHASTUIT HÄNEEN. 40 Sinä olet purkanut liiton, olet häväissyt palvelijasi kruunun ja heittänyt sen maahan. 41 Olet särkenyt kaikki hänen muurinsa, olet tehnyt raunioiksi hänen linnoituksensa. 42 Kaikki tien kulkijat ovat häntä ryöstäneet, hänestä on tullut naapuriansa häpeä. 43 Sinä olet korottanut hänen ahdistajiensa oikean käden, olet tuottanut ilon kaikille hänen vihamiehilleen. 44 Olet tehnyt tehottomaksi hänen miekkansa terän etkä ole sodassa pitänyt häntä pystyssä. 45 Sinä olet tehnyt lopun hänen loistostaan ja syössyt maahan hänen valtaistuimensa. 46 Olet lyhentänyt hänen nuoruutensa päivät, olet peittänyt hänet häpeällä. Sela. 47 Kuinka kauan, Herra? Kätkeydytkö iäksi? Kuinka kauan vihasi palaa kuin tuli? 48 Muista, kuinka katoavainen minä olen! Kuinka vähäisiksi oletkaan luonut kaikki ihmiset! 49 Kuka on se mies, joka elää näkemättä kuolemaa, joka pelastaa sielunsa tuonelan vallasta? Sela. 50 Herra, missä ovat sinun entiset armotekosi? Oletthan vannonut Daavidille uskollisuuttasi. 51 Muista, Herra, palvelijoidesi häväistys! Minä kärsin sisimmässäni kaikkien noiden monien kansojen vuoksi, 52 jotka herjaavat – sinun vihollisesi – Herra, jotka herjaavat voideltusi askeleita.

53 Siunattu olkoon Herra, ikuisesti! Aamen, aamen

Ps. 110:1-7

1 Daavidin psalmi. HERRA SANOI MINUN HERRALLENI: "ISTU MINUN OIKEALLE PUOLELLENI, KUNNES MINÄ PANEN VIHOLLISESI SINUN JALKOJESI ASTINLAUDAKSI." 2 Herra ojentaa sinun voimasi valtikan Siionista: "Hallitse vihollistesi keskellä! 3 Sinun kansasi on altis voimasi päivänä. PYHÄSSÄ KAUNEUDESSA – KUIN KASTEEN AAMURUSKON KOHDUSTA – OLEN SINUT SYNNYTTÄNYT." 4 Herra on vannonut eikä muuta mieltään: "SINÄ OLET PAPPI IKUISESTI, MELKISEDEKIN JÄRJESTYKSEN MUKAAN." 5 Herra on sinun oikealla puolellasi, hän murskaa kuninkaat vihansa päivänä. 6 Hän tuomitsee kansojen keskuudessa. Maa on täynnä ruumiita. Hän murskaa päitä laajalti maan päällä. 7 HÄN JUO PUROSTA TIEN VARRELTA, SEN TÄHDEN HÄN KOHOTTA PÄÄNSÄ.

Ps. 130:1-8

1 Matkalaulu. Syvyyksistä minä huudan sinua, Herra. 2 Herra, kuule minun ääneni. Kuunnelkoot korvasi tarkoin rukousteni ääntä. 3 Jos sinä, Herra, pidät mielessäsi synnit, Herra, kuka silloin kestää? 4 Mutta SINUN LUONASI ON ANTEEKSIANTAMUS, että sinua pelättäisiin. 5 Minä odotan Herraa, minun sieluni odottaa, ja hänen sanaansa minä panen toivoni. 6 Sieluni odottaa Herraa kuin vartijat aamua, hartaammin kuin vartijat aamua. 7 Pankoon Israel toivonsa Herraan, sillä HERRAN LUONA ON ARMO, HÄNEN LUONAAN ON TÄYSI LUNASTUS. 8 HÄN LUNASTAA ISRAELIN KAIKISTA SEN SYNNEISTÄ.

1 Kuningas Ussian kuolinvuonna MINÄ NÄIN HERRAN ISTUVAN KORKEALLA JA YLHÄISELLÄ ISTUIMELLA, ja hänen viittansa liepeet täyttivät temppelin. 2 Hänen yläpuolellaan seisoivat serafit, joilla oli kullakin kuusi siipeä. Kahdella he peittivät kasvonsa, kahdella jalkansa, ja kahdella he lensivät. 3 He huusivat toinen toiselleen: "PYHÄ, PYHÄ, PYHÄ ON HERRA SEBAOT; KOKO MAA ON TÄYNNÄ HÄNEN KUNNIAANSA." 4 Ovenpielet vapisivat heidän huutonsa äänestä, ja huone tuli täyteen savua. 5 Niin minä sanoin: "Voi minua! Minä olen tuhon oma, koska minulla on saastaiset huulet, ja minä asun kansan keskellä, jolla on saastaiset huulet, ja minun silmäni ovat nähneet kuninkaan, Herran Sebaotin." 6 Silloin yksi serafeista lensi luokseni kädessään hehkuva hiili, jonka hän oli pihdeillä ottanut alttarilta. 7 Hän kosketti sillä suutani ja sanoi: "Katso, tämä on koskettanut sinun huuliasi. Sinun syyllisyytesi on poistettu ja syntisi sovitettu." 8 Sitten kuulin Herran äänen sanovan: "KENET MINÄ LÄHETÄN? KUKA LÄHTEE MEIDÄN PUOLESTAMME?" Minä sanoin: "Tässä minä olen, lähetä minut." 9 Niin hän sanoi: "MENE JA SANO TÄLLE KANSALLE: 'KUULEMALLA KUULKAA ÄLKÄÄKÄ YMMÄRTÄKÖ, NÄKEMÄLLÄ NÄHKÄÄ ÄLKÄÄKÄ KÄSITTÄKÖ.' 10 PAADUTA TÄMÄN KANSAN SYDÄN, KOVETA SEN KORVAT, SOKAISE SEN SILMÄT, ETTEI SE NÄKISI SILMILLÄÄN, EI KUULISI KORVILLAAN, EI YMMÄRTÄISI SYDÄMELLÄÄN EIKÄ KÄÄNTYISI JA TULISI PARANNETUKSI." 11 Minä kysyin: "Kuinka pitkäksi aikaa, Herra?" Hän vastasi: "Siihen asti, kunnes kaupungit ovat autoiona, asukkaita vailla ja talot tyhjinä ihmisistä, kunnes pellot on hävitetty autoiksi. 12 HERRA KARKOTTAA IHMISET KAUAS, JA SUURI AUTIUS TULEE KESKELLE MAATA. 13 Jos siellä on jäljellä kymmenesosakin, niin sekin hävitetään. MUTTA NIIN KUIN TAMMESTA JA RAUTATAMMESTA JÄÄ KAADETTAESSA KANTO, NIIN JÄÄ SIITÄKIN. SE KANTO ON PYHÄ SIEMEN."

1 Sinä päivänä sinä sanot: "Minä kiitän sinua, Herra . Sinä olit minuun vihastunut, mutta vihasi kääntyi pois, ja sinä lohdutit minua. 2 KATSO, JUMALA ON PELASTAJANI. Minä olen turvassa enkä pelkää, sillä Herra, Herra on minun väkevyyteni ja ylistyslauluni. HÄN TULI MINULLE PELASTUKSEKSI." 3 TE SAATTE ILOITEN AMMENTAA VETTÄ PELASTUKSEN LÄHTEISTÄ. 4 Sinä päivänä te sanotte: "Kiittäkää Herraa , huutakaa avuksi hänen nimeään, ilmoittakaa hänen tekonsa kansojen keskuudessa, julistakaa, että hänen nimensä on korkea. 5 Laulakaa ylistystä Herralle , sillä hän on tehnyt jaloja tekoja; tulkoot ne tunnetuiksi kaikessa maassa. 6 HUUTAKAA JA RIEMUITKAA, SIIONIN ASUKKAAT, SILLÄ SUURI ON TEIDÄN KESKELLÄNNE ISRAELIN PYHÄ."

1 Herra, sinä olet minun Jumalani! Minä korotan sinua ja kiitän sinun nimeäsi, sillä SINÄ OLET TEHNYT IHMEITÄ, SINUN SUUNNITELMASI KAUKAISILTA PÄIVILTÄ OVAT TODET JA VAKAAT. 2 Sinä olet tehnyt kaupungista kiviröykkiön, varustetusta kaupungista rauniopaikan. Muukalaisten palatsi on kadonnut kaupungista, ei sitä enää ikinä rakenneta. 3 Sen tähden sinua kunnioittaa väkevä kansa, väkivaltaisten kansojen kaupunki pelkää sinua. 4 Sinä olit turvana kurjalle, turvana köyhälle hänen ahdingossaan, varjona rankkasateelta, varjona helteeltä. Väkivaltaisten kiukku on kuin rankkasade seinää vasten. 5 Niin kuin helteen kuivassa maassa sinä vaiensit muukalaisten metelin. Kuin helle pilven varjossa, niin vaimenee väkivaltaisten voittolaulu. 6 Herra Sebaot valmistaa tällä vuorella kaikille kansoille pidot rasvaisista ruuista, pidot vanhoista viineistä ja ydinrasvasta, puhtaasta vanhasta viinistä. 7 Hän hävittää tällä vuorella verhon, joka verhoaa kaikkia kansoja, ja peiton, joka peittää kaikkia kansakuntia. 8 HÄN HÄVITTÄÄ KUOLEMAN AINIAAKSI. Herra, Herra pyyhkii kyyneleet kaikkien kasvoilta ja ottaa pois kansansa häväistyksen kaikesta maasta, sillä Herra on puhunut. 9 Sinä päivänä sanotaan: "TÄMÄ ON MEIDÄN JUMALAMME, JOTA ME ODOTIMME, HÄN PELASTAA MEIDÄT. TÄMÄ ON HERRA , JOTA ME ODOTIMME. ILOITKAAMME JA RIEMUITKAAMME PELASTUKSESTA, JONKA HÄN TOI!" 10 Herran käsi lepää tällä vuorella. Mutta Moab tallataan paikkaansa niin kuin olkiläjä tallaantuu lantaveteen. 11 Siinä hän levittää käsiään niin kuin uimari uidsaassa, mutta hänen ylpeytensä nujerretaan, kuinka taitavasti hän käsiään liikuttaisikin. 12 SINUN KORKEAT MUURISI, SINUN LINNOITUKSESI, HÄN SORTAA MAAHAN, PAINAA ALAS, HAJOTTA MAAN TASALLE, TOMUUN ASTI.

1 Mutta nyt kuule, Jaakob, minun palvelijani, sinä Israel, jonka olen valinnut. 2 NÄIN SANOO HERRA , sinun Luojasi, joka on muovannut sinut hamasta äidin kohdusta, hän, sinun auttajasi: ÄLÄ PELKÄÄ, PALVELIJANI Jaakob, sinä Jesurun , jonka minä olen valinnut. 3 SILLÄ MINÄ VUODATAN VEDET JANOISEN PÄÄLLE JA VIRRRAT KUIVAN MAAN PÄÄLLE. MINÄ VUODATAN HENKENI SINUN SIEMENESI PÄÄLLE JA SIUNAUKSENI VESOJESI PÄÄLLE, 4 niin että ne kasvavat kuin pajut ruohikossa vesipurojen äärellä. 5 Tämä sanoo: "Minä olen Herran oma", toinen nimittää itseään Jaakobin nimellä, joku piirtää käteensä: " Herran oma" ja ottaa Israelin kunnianimekseen. 6 Näin sanoo Herra , Israelin kuningas, ja sen lunastaja, Herra Sebaot: MINÄ OLEN ENSIMMÄINEN JA MINÄ OLEN VIIMEINEN, EI OLE MUUTA JUMALAA KUIN MINÄ. 7 Kuka on minun kaltaiseni? Ilmoittautukoon minulle, selittäköön ja osoittakoon sen. Kertokoon kaiken siitä lähtien, kun minä perustin muinaisaikojen kansan. Ilmoittakoon hän myös tulevat asiat, mitä on tapahtuva. 8 ÄLKÄÄ SÄIKKYKÖ, ÄLKÄÄ PELÄTKÖ. Enkö minä aikoja sitten antanut sinun ne kuulla ja ilmoittanut sinulle. TE OLETTE MINUN TODISTAJANI: onko muuta Jumalaa kuin minä? EI OLE MUUTA PELASTUSKALLIOTA, MINÄ EN TOISTA TIEDÄ. 9 Kaikki jumalankuvien tekijät ovat tyhjänpäiväisiä, eivätkä nuo heidän hienot tuotteensa mitään auta. Niiden palvojat eivät näe eivätkä ymmärrä mitään, ja niin he joutuvat häpeään. 10 Kuka tahansa muovaakin jumalan ja valaa kuvan, se ei mitään auta. 11 Katso, kaikki niiden seuraajat joutuvat

häpeään; sepäthän ovat vain ihmisiä. Tulkoot kaikki koolle ja astukoot esiin: he kauhistuvat ja joutuvat häpeään! 12 Rautaseppä ottaa työkalun ja tekee työtä hiilten hehkussa, muovailee kuvaa vasaroilla ja muotoilee sitä käsivartensa voimalla. Nälkäkin tulee ja voimat ehtyvät; hän ei saa vettä juodakseen, ja hän näännyy. 13 Puuseppä jännittää mittanuoran, piirtää hahmon punaliidulla, vuolee kovertimella, mittailee harpilla ja tekee miehen kuvan, kauniin ihmishahmon huoneeseen asumaan. 14 Ihminen kaataa tarpeisiinsa setripuita, ottaa rautatammen tai tammen, jonka hän on kasvattanut vahvaksi metsän puiden seassa. Hän istuttaa lehtikuusen, ja sade kasvattaa sen suureksi. 15 Ne ovat ihmisellä polttopuina. Hän lämmittää niillä, sytyttää uunin ja paistaa leipää. Vieläpä hän veistää niistä jumalan ja kumartaa sitä, tekee jumalankuvan ja heittäytyy maahan sen eteen. 16 Osan puusta hän polttaa tulella, tulen ääressä hän syö lihaa. Hän paistaa paistin ja syö itsensä kylläiseksi. Hän myös lämmittelee ja sanoo: "Hyvä, minun on lämmin, minä näen tulen." 17 Lopusta hän tekee jumalan, jumalankuvan, jonka eteen hän kumartuu maahan, jota hän palvoo ja jota hän rukoilee sanoen: "Pelasta minut, sillä sinä olet minun jumalani." 18 EIVÄT HE TAJUA EIVÄTKÄ YMMÄRRÄ, SILLÄ HEIDÄN SILMÄNSÄ OVAT SULJETUT, NIIN ETTEIVÄT HE NÄE, SAMOIN HEIDÄN SYDÄMENSÄ, NIIN ETTEIVÄT HE KÄSITÄ. 19 Eivät he ota opikseen, ei ole heillä järkeä eikä ymmärrystä, että sanoisivat: "Osan siitä poltin tulella, paistoin sen hiilillä leipää, kypsytin lihaa ja söin. Tekisinkö lopusta iljetyksen, heittäytyisinkö maahan puupölkyn eteen!" 20 Joka seuraa sitä, mikä on tuhkaa, hänen petetty sydämensä vie hänet harhaan. Ei hän voi pelastaa sieluaan eikä sanoa: "Tämähän on valhetta, mikä on oikeassa kädessäni." 21 Muista tämä, Jaakob, sinä, Israel, sillä sinä olet minun palvelijani. Minä olen sinut muovannut, sinä olet minun palvelijani. En minä sinua unohda, Israel. 22 MINÄ PYYHIN POIS SINUN RIKKOMUKSESI KUIN PILVEN, SINUN SYNTISI KUIN SUMUN. PALAA MINUN LUOKSENI, SILLÄ MINÄ OLEN SINUT LUNASTANUT. 23 Huutakaa riemusta, taivaat, sillä Herra on tämän tehnyt. Huutakaa, maan syvyydet, puhjetkaa riemuhuutoihin, vuoret, sinä, metsä, ja kaikki sinun puusi! HERRA ON LUNASTANUT JAAKOBIN, HÄN KIRKASTAA ITSENSÄ ISRAELISSA. 24 Näin sanoo Herra, sinun lunastajasi, joka muovasi sinut jo kohdussa: MINÄ OLEN HERRA, MINÄ OLEN TEHNYT KAIKEN. Yksinäni minä pingotin taivaan auki, levitin maan paikoilleen – kuka oli minun kanssani? 25 Minä teen tyhjäksi lavertelijoiden ennusmerkit, teen taikurit narreiksi. Viisaat minä pakotan perääntymään ja muutan heidän tietonsa typeryydeksi. 26 Mutta PALVELIJANI SANAN MINÄ TOTEUTAN JA PANEN TÄYTÄNTÖÖN SANANSAATTAJIENI NEUVON. Minä sanon Jerusalemitille: "Sinussa asuttakoon" ja Juudan kaupungeille: "Teidät rakennettakoon!" Sen rauniot minä rakennan jälleen. 27 Minä sanon syvyydelle: "Kuivu! Minä kuivatan sinun virtasi." 28 Minä sanon Koorekselle: "MINUN PAIMENENI." HÄN TOTEUTTAA KAIKEN, MITÄ MINÄ TAHDON, hän sanoo Jerusalemitille: "Sinut rakennettakoon" ja temppeleille: "Laskettakoon sinun perustuksesi."

Jes. 46:1-13

1 Beel vaipuu polvilleen, Nebo taipuu kumaraan. Heidän kuvansa joutuvat vetoeläinten ja kuormajuhtien selkään. Mitä te kulkueessa kannoitte, se säilytetään kuormaksi uupuneille. 2 He taipuvat, he vaipuvat molemmat. He eivät voi pelastaa kuormaa, ja itse he vaeltavat vankeuteen. 3 KUULKAA MINUA, Jaakobin heimo, TE ISRAELIN HEIMON KOKO JÄÄNNÖS, te, joita on pitänyt kantaa äidinkohdusta asti, nostaa äidinhelmasta alkaen. 4 VANHUUTEENNE ASTI MINÄ OLEN SAMA, VIELÄ HARMAANTUNEINAKIN MINÄ TEITÄ KANNAN. Niin minä olen tehnyt, ja VASTEDESKIN MINÄ NOSTAN, MINÄ KANNAN JA PELASTAN. 5 Keneen te minua vertaatte, kenen rinnalle minut asetatte, kenen kaltaisena pidätte minua, että hän olisi minun vertaiseni? 6 Nuo kaatavat kultaa kukkarosta ja punnitsevat hopeaa vaa'alla. He palkkaavat kultasepän, ja hän tekee siitä jumalan, jonka eteen he kumartuvat ja jota he palvovat. 7 He nostavat sen olalleen, kantavat sitä ja asettavat sen paikoilleen, ja siinä se seisoo, paikaltaan se ei liikahta. Sitä huudetaan avuksi, mutta se ei vastaa, hädästä se ei pelasta. 8 MUISTAKAA TÄMÄ JA OLKAA LUJIA. Pankaa tämä mieleenne, te luopiot. 9 Muistakaa entisiä tapahtumia ikiajoista asti: MINÄ OLEN JUMALA, EIKÄ TOISTA OLE. MINÄ OLEN JUMALA, EIKÄ OLE MINUN VERTAISTANI. 10 MINÄ ILMOITAN ALUSTA ASTI, MITÄ ON TULEVA, AMMOISIA AIKOJA ENNEN, MITÄ EI VIELÄ OLE TAPAHTUNUT. Näin sanon: MINUN PÄÄTÖKSENI PYSYY KAIKEN, MITÄ TAHDON, MINÄ TEEN. 11 Minä olen kutsunut idästä petolinnun, kaukaisesta maasta miehen, joka toteuttaa päätökseni. MINKÄ OLEN PUHUNUT, SEN MINÄ MYÖS TOTEUTAN, MITÄ OLEN SUUNNITTELLUT, SEN MINÄ MYÖS TEEN. 12 Kuulkaa minua, te sydämetänne pöyhkeät, te, jotka olette kaukana vanhurskaudesta. 13 MINÄ OLEN ANTANUT VANHURSKAUTENI LÄHESTYÄ, SE EI OLE KAUKANA. EI VIIVY PELASTUS, JONKA MINÄ TUON. SIIONILLE MINÄ ANNAN PELASTUKSEN, ISRAELILLE KIRKKAUTENI.

Jes. 50:1-11

1 Näin sanoo Herra: Missä on äitinne erokirja, jolla olisin ajanut hänet pois? Tai kuka on minun velkojani, jolle olisin teidät myynyt? Pahojen tekojenne tähden teidät on myyty, rikkomustenne tähden on äitinne ajettu pois. 2 MIKSI EI OLLUT KETÄÄN, KUN MINÄ TULIN, MIKSI KUKAAN EI VASTANNUT, KUN MINÄ KUTSUIN? ONKO KÄTENI TODELLA LIIAN LYHYT VAPAUTTAMAAN, EIKÖ MINULLA OLE VOIMAA PELASTAA? MINÄ KUIVAAN MEREN NUHTELULLANI, minä teen virrat autiomaaksi, niin että niiden kalat mätänevät. Veden puutteessa ne kuolevat janoon. 3 MINÄ PUEN TAIVAAT MUSTIIN ja verhoan ne säkkipukuun. 4 HERRA, HERRA ON ANTANUT MINULLE OPETUSLASTEN KIELEN, NIIN ETTÄ VOIN SANALLA VIRVOITTA VÄSYNYTTÄ. Hän herättää korvani aamu aamulta, niin että KUULEN OPETUSLASTEN TAVOIN. 5 HERRA, HERRA ON AVANNUT MINUN KORVANI, ENKÄ MINÄ NISKOITELLUT, EN VETÄTYNYT POIS. 6 SELKÄNI ANNOIN LYÖTÄVÄKSI, POSKIENI PARRAN REVITTÄVÄKSI, KASVOJANI EN PEITTÄNYT PILKALTA JA SYLJELTÄ. 7 Herra, Herra auttaa minua, sen tähden ei pilkka minuun koskenut. MINÄ TEIN KASVONI KOVIKSI KUIN PIIKIVI, SILLÄ MINÄ TIEDÄN, ETEN JOUDU HÄPEÄN. 8 LÄHELLÄ ON HÄN, JOKA JULISTAA MINUT SYTYTTÖMÄKSI; kuka voi käydä oikeutta minun kanssani! Astukaamme yhdessä esiin. Kuka on minun vastapuoleni? Tulkoon hän tänne! 9 Katso, Herra, Herra auttaa minua, kuka voi tuomita minut syylliseksi? Kaikki he hajoavat kuin vaate, koi syö heidät. 10 KUKA TEISTÄ PELKÄÄ HERRAA

JA KUULEE HÄNEN PALVELIJANSA ÄÄNTÄ? SE, JOKA VAELTAA PIMEYDESSÄ JA VALOA VAILLA, LUOTTAKOON HERRAN NIMEEN JA TURVAUTUKOON JUMALAANSA. 11 Mutta te kaikki, jotka sytytätte tulta, te palavilla nuolilla varustautuneet, syösykää oman tulenne liekkeihin, sytyttämiinne palaviin nuoliin. MINUN KÄDESTÄNI TÄMÄ TEILLE TULEE; TUSKAN PAIKASSA TE JOUDUTTE VIRUMAAN.

Jes. 51:1-23

1 KUULKAA MINUA, TE JOTKA PYRITTE VANHURSKAUTEEN, TE, JOTKA ETSITTE HERRAA . Katsokaa kalliota, josta teidät on lohkaistu, ja kaivosaukkoa, josta teidät on louhittu. 2 Katsokaa Abrahamia, isäänne, ja Saaraa, joka teidät synnytti. Hän oli vain yksi ainoa, kun minä hänet kutsuin, mutta minä siunasin hänet ja enensin hänet. 3 Herra lohduttaa Siionia, hän lohduttaa kaikki sen rauniot. Hän tekee sen autiomaasta kuin Eedenin ja sen aromaasta kuin Herran puutarhan. Siellä on oleva riemu ja ilo, kiitoksen ja ylistyslaulun ääni. 4 KUUNTELE MINUA, KANSANI, KUULE MINUA, KANSAKUNTANI, SILLÄ MINUSTA ON LÄHTÖISIN LAKI, JA MINÄ SÄÄDÄN OIKEUTENI VALOKSI KANSOILLE. 5 Lähellä on minun vanhurskauteni, MINUN APUNI ON MATKALLA, MINUN KÄSIVARTENI TUOMITSEVAT KANSOJA. Merensaaret odottavat minua ja panevat toivonsa minun käsivarteeni. 6 Nostakaa silmänsä taivasta kohti ja katsokaa maata, joka on alhaalla, sillä taivaat hajoavat kuin savu, maa kuluu pois kuin vaate ja sen asukkaat kuolevat kuin hyttyset. Mutta MINUN PELASTUKSENI PYSYY IKUISESTI, EIKÄ MINUN VANHURSKAUTENI KUKISTU. 7 KUULKAA MINUA, TE, JOTKA TUNNETTE VANHURSKAUDEN, KANSA, JONKA SYDÄMESSÄ ON MINUN LAKINI: ÄLKÄÄ PELÄTKÖ IHMISTEN PILKKAA, ÄLKÄÄ SÄIKKYKÖ HEIDÄN HERJAUKSIAAN. 8 Sillä koi syö heidät kuin vaatteen, toukka syö heidät kuin villan, mutta MINUN VANHURSKAUTENI PYSYY IKUISESTI, MINUN PELASTUKSENI POLVESTA POLVEEN. 9 Herää, herää, pukeudu voimaan, sinä Herran käsivarsi! Herää niin kuin menneinä päivinä, muinaisten sukupolvien aikana. Etkö juuri sinä lyönyt kuoliaaksi Rahabin , lävistänyt lohikäärmeen? 10 ETKÖ JUURI SINÄ KUIVANNUT MEREN, SUUREN SYVYYDEN VEDET, SINÄ, JOKA TEIT MEREN SYVÄNTEET TIEKSI, JOTTA LUNASTETUT VOIVAT KULKEA YLI? 11 Herran vapaiksi lunastamat palaavat, he tulevat Siioniin riemuhuudoin, päänsä päällä iankaikkinen ilo. Riemu ja ilo saavuttavat heidät, mutta murhe ja huokaus pakenevat. 12 MINÄ, MINÄ OLEN TEIDÄN LOHDUTTAJANNE. Mikä olet sinä, joka pelkäät kuolevaista ihmistä, ihmislasta, jonka käy kuin ruohon, 13 ja unohdat Herran , joka on sinut tehnyt, joka on levittänyt taivaan auki ja laskenut maan perustukset, sinä joka vapiset aina ja kaiket päivät sortajan vihan edessä, kun hän tähtää jousellaan tuhotakseen? Mutta missä on sortajan viha? 14 Pian päästetään kumarainen vanki vapaaksi. Ei hän vankikuoppaan kuole, eikä häneltä leipää puutu. 15 MINÄ OLEN HERRA , SINUN JUMALASI, JOKA LIIKUTAN MEREN, NIIN ETTÄ SEN AALLOT PAUHAAVAT. MINUN NIMENI ON HERRA SEBAOT. 16 MINÄ OLEN PANNUT SANANI SINUN SUUHUSI, OLEN KÄTKENYT SINUT KÄTENI VARJOON. MINÄ LEVITIN TAIVAAN AUKI JA PERUSTIN MAAN JA SANON SIIONILLE: "SINÄ OLET MINUN KANSANI." 17 Herää, herää, nouse, Jerusalem, sinä, joka olet juonut Herran kädestä hänen vihansa maljan. Horjuttavan maljan olet juonut, tyhjäksi särpinyt. 18 Ei yksikään kaikista hänen synnyttämistään lapsista ollut häntä taluttamassa, eikä kukaan kaikista hänen kasvattamistaan tarttunut hänen käteensä. 19 Kaksittain sinua kohtasivat – kukapa sinua surkuttelisi – tuho ja hävitys, nälkä ja miekka. Miten voisin sinua lohduttaa? 20 Tajuttomina makasivat poikasi jokaisessa kadun kulmassa, kuin antiloopit verkossa, Herran vihan satuttamina, Jumalasi rankaisemina. 21 Sen tähden kuule tätä, sinä poloinen, joka olet juopunut vaikka et viinistä. 22 NÄIN SANOO SINUN HERRASI, HERRA , SINUN JUMALASI, JOKA AJAA KANSANSA ASIAN: KATSO, MINÄ OTAN POIS SINUN KÄDESTÄSI HORJUTTAVAN MALJAN, VIHANI PIKARIN, EI SINUN ENÄÄ TARVITSE SIITÄ JUODA. 23 MINÄ PANEN SEN KIUSAAJIESI KÄTEEN, NIIDEN, JOTKA SANOIVAT SINULLE: "KUMARRU MAAHAN, ME KULJEMME YLITSESI", ja niin sinä annoit selkäsi maankamaraksi, kulkijoille kaduksi.

Jes. 52:1-15

1 HERÄÄ, HERÄÄ, PUKEUDU VOIMAASI, SIION! PUKEUDU JUHLAPUKUUSI, JERUSALEM, SINÄ PYHÄ KAUPUNKI! SILLÄ EI KOSKAAN ENÄÄ ASTU SINUN SISÄLLESI YMPÄRILEIKKAAMATON EIKÄ SAASTAINEN. 2 Pudista tomu päältäsi, nouse ja istu istuimellesi, Jerusalem! Irrota kahleet kaulastasi, vangittu tytär Siion! 3 SILLÄ NÄIN SANOO HERRA : ILMAISEKSI TEIDÄT MYYTIIN, RAHATTA TEIDÄT LUNASTETAAN. 4 Näin sanoo Herra, Herra : Ensin minun kansani meni alas Egyptiin asuakseen siellä muukalaisena, ja sitten Assur sorti sitä ilman mitään syytä. 5 Mitä minulla on nyt täällä tekemistä, sanoo Herra , kun minun kansani on viety pois ilmaiseksi? Sen valtiat huutavat herjauksia, sanoo Herra , ja minun nimeäni pilkataan kaiken aikaa. 6 SEN TÄHDEN MINUN KANSANI TULEE SINÄ PÄIVÄNÄ TUNTEMAAN MINUN NIMENI JA YMMÄRTÄMÄÄN, ETTÄ MINÄ OLEN SE, JOKA SANON: "TÄSSÄ MINÄ OLEN." 7 Kuinka suloiset ovat vuorilla ilosanoman tuojan jalat, hänen, joka julistaa rauhaa, ilmoittaa hyvän sanoman, julistaa pelastusta ja sanoo Siionille: "SINUN JUMALASI ON KUNINGAS!" 8 Kuule! Vartiomiehesi korottavat äänensä, kaikki he puhkeavat riemuhuutoihin, sillä HE NÄKEVÄT SILMÄSTÄ SILMÄÄN, KUINKA HERRA PALAA SIIONIIN. 9 Puhjetkaa riemuhuutoihin, kaikki Jerusalemin rauniot, sillä HERRA ON ANTANUT KANSALLEEN LOHDUTUKSEN, HÄN ON LUNASTANUT JERUSALEMIN. 10 Herra on paljastanut pyhän käsivartensa kaikkien kansojen nähden, ja KAIKKI MAAN ÄÄRET SAAVAT NÄHDÄ MEIDÄN JUMALAMME ANTAMAN PELASTUKSEN. 11 Pois, pois! Lähtekää sieltä, älkää koskeko saastaiseen. Lähtekää sen keskeltä, puhdistautukaa, te Herran aseenkantajat. 12 Ei teidän tarvitse hädissä lähteä, ei kulkea paeten, sillä HERRA KULKEE TEIDÄN EDELLÄNNE, ISRAELIN JUMALA SEURAA SUOJANANNE. 13 Katso, minun palvelijani menestyy. HÄN NOUSEE JA KOHOAA, hän on oleva hyvin korkea. 14 Niin kuin monet kauhistuivat häntä – NIIN RUNNELTU HÄN OLI, HÄN EI ENÄÄ NÄYTTÄNYT IHMISELTÄ, hänen hahmonsa ei ollut ihmislasten hahmo – 15 niin hän on saattava ihmetyksiin monet kansat, hänen tähtensä kuninkaat sulkevat suunsa. SILLÄ MITÄ HEILLE EI OLE IKINÄ KERROTTU, SEN HE SAAVAT NÄHDÄ. MITÄ HE EIVÄT OLE KUULLEET, SEN HE VOIVAT HAVAITA.

Jes. 54:1-17

1 Huuda riemusta, sinä hedelmätön, joka et ole synnyttänyt! Puhkea riemuhuutoon ja ilakoi sinä, jolla ei ole ollut synnytyskipuja! Sillä yksinäisellä naisella on enemmän lapsia kuin aviiovaimolla, sanoo Herra . 2 Laajenna telttasi ala, levitä majojesi seinäkankaat. Älä säästele! Pidennä telttaköytesi ja vahvista vaarnasi! 3 Sinä leviät oikealle ja vasemmalle, sinun jälkeläisesi ottavat omikseen kansat ja asuttavat autiot kaupungit. 4 ÄLÄ PELKÄÄ, SILLÄ SINÄ ET JOUDU HÄPEÄÄN. ÄLÄ OLE HÄPEISSÄSI, SILLÄ SINÄ ET TULE PETTYMÄÄN. Nuoruutesi häpeän sinä unohdat, leskeytesi häväistystä et enää muista, 5 SILLÄ HÄN, JOKA SINUT TEKI, ON SINUN AVIOMIEHESI, HERRA SEBAOT ON HÄNEN NIMENSÄ. SINUN LUNASTAJASI ON ISRAELIN PYHÄ; häntä kutsutaan kaiken maan Jumalaksi. 6 Sillä niin kuin hylätyn, syvästi murheellisen vaimon on Herra sinut kutsunut – nuoruusajan vaimon, jota on halveksittu – sanoo sinun Jumalasi. 7 Lyhyeksi hetkeksi minä sinut hylkäsin, mutta minä kokoon sinut jälleen suurella laupeudella. 8 Ylitsevuotavassa vihassani minä peitin hetkeksi sinulta kasvoni, mutta MINÄ ARMAHDAN SINUT IANKAIKKISELLA ARMOLLA, SANOO HERRA , SINUN LUNASTAJASI. 9 Tämä on minulle niin kuin olivat Nooan vedet: niin kuin minä vannoin, etteivät Nooan vedet enää tulvi maan yli, niin minä vannon, etten enää vihastu sinuun enkä sinua soimaa. 10 VUORET VÄISTYKÖÖT JA KUKKULAT HORJUKOOT, MUTTA MINUN ARMONI EI SINUSTA VÄISTY EIKÄ MINUN RAUHANLIITTONI HORJU, SANOO HERRA , SINUN ARMAHTAJASI. 11 Sinä poloinen, myrskyn raastama, sinä, joka olet vailla lohduttajaa! Katso, minä peitän seinäsi turkoosikivillä, lasken perustuksesi safiireista. 12 Minä teen muuriasi harjat rubiineista, porttisi säkenöivistä kivistä ja koko ympärysmuurisi jalokivistä. 13 SINUN LAPSESI OVAT KAIKKI HERRAN OPETUSLAPSIA, LAPSILLASI ON OLEVA SUURI RAUHA. 14 SINUT VAHVISTETAAN VANHURSKAUDELLA. SINÄ SAAT OLLA KAUKANA SORROSTA, EI SINUN TARVITSE PELÄTÄ, JA KAUKANA HÄVITYKSESTÄ, EI SE SINUA LÄHESTY. 15 JOS JOKU HYÖKKÄÄ KIMPPUUSI, SE EI TAPAHDU MINUN TAHDOSTANI. SE, JOKA HYÖKKÄÄ KIMPPUUSI, KAATUU ETEESI. 16 Katso, minä olen luonut sepän, joka lietsoo hiilivalkeaa ja valmistaa aseiden käyttäjän käteen. Minä olen myös luonut tuhoajan hävitystyötä varten. 17 JOKAINEN ASE, JOKA VALMISTETAAN SINUN VARALLESII, ON TEHOTON, JA JOKAISEN KIELEN, JOKA NOUSEE KÄYMÄÄN KANSSASI OIKEUTTA, SINÄ OSOITAT VÄÄRÄKSI. TÄMÄ ON HERRAN PALVELIJOIDEN PERINTÖOSA, VANHURSKAUS, JONKA HE OVAT MINULTA SAANEET, SANOO HERRA .

Jes. 55:1-13

1 KUULKAA, KAIKKI JANOISET! TULKAA VEDEN ÄÄREEN! Tekin, joilla ei ole rahaa, tulkaa, ostakaa viljaa ja syökää. Tulkaa, OSTAKAA ILMAN RAHAA, ILMAN HINTAA VIINIÄ JA MAITOA. 2 MIKSI PUNNITSETTE HOPEAA MAKSUKSI SIITÄ, MIKÄ EI OLE LEIPÄÄ, JA ANNATTE TYÖNNE ANSION SIITÄ, MIKÄ EI RAVITSE? KUULKAA MINUA, NIIN SAATTE SYÖDÄ HYVÄÄ, JA SIELUNNE NAUTTII YLTÄKYLLÄISYYDESTÄ. 3 Kallistakaa korvanne, tulkaa minun luokseni. KUULKAA, NIIN SIELUNNE SAA ELÄÄ. MINÄ TEEN TEIDÄN KANSSANNE IANKAIKKISEN LIITON, DAAVIDILLE ANTAMANI ARMOLUPAUKSEN MUKAISESTI. 4 HÄNET MINÄ ASETIN KANSOILLE TODISTAJAKSI, KANSOJEN RUHTINAAKSI JA KÄSKIJÄKSI. 5 Sinä kutsut kansan, jota et tunne, ja kansa, joka ei sinua tunne, rientää luoksesi Herran , sinun Jumalasi, tähden, Israelin Pyhän tähden, sillä hän korottaa sinut kunniaan. 6 ETSIKÄÄ HERRAA SILLOIN, KUN HÄNET VOIDAAN LÖYTÄÄ, HUUTAKAA HÄNTÄ AVUKSI, KUN HÄN ON LÄHELLÄ. 7 Jumalaton hylätköön tiensä ja väärintekijä ajatuksensa ja palatkoon Herran luo, niin hän armahtaa, ja meidän Jumalamme luo, sillä hänellä on paljon anteeksiantamusta. 8 MINUN AJATUKSENI EIVÄT OLE TEIDÄN AJATUKSIANNE, EIVÄTKÄ TEIDÄN TIENNE OLE MINUN TEITÄNI, SANOO HERRA , 9 SILLÄ NIIN PALJON KUIN TAIVAS ON MAATA KORKEAMPI, OVAT MINUN TIENI KORKEAMMAT TEIDÄN TEITÄNNE JA MINUN AJATUKSENI TEIDÄN AJATUKSIANNE. 10 Niin kuin sade ja lumi tulevat taivaasta eivätkä sinne palaa vaan kostuttavat maan, tekevät sen hedelmälliseksi ja versovaksi, niin että se antaa kylväjälle siemenen ja syöjälle leivän, 11 niin käy myös SANANI, JOKA MINUN SUUSTANI LÄHTEE: EI SE PALAA LUOKSENI TYHJIN TOIMIN VAAN TOTEUTTAA SEN, MITÄ MINÄ HALUAN, JA SAA MENESTYMÄÄN SEN, MITÄ VARTEN MINÄ SEN LÄHETIN. 12 Iloiten te lähdette, ja rauhassa teitä saatetaan. Vuoret ja kukkulat puhkeavat edessänne riemuhuutoon, ja kaikki kedon puut paukuttavat käsiään. 13 Orjantappuroiden sijaan kasvaa sypressejä, nokkosten sijaan myrtejä. TÄMÄ TAPAHTUU HERRAN NIMEN KUNNIAKSI, IKUISEKSI MERKIKSI, JOKA EI HÄVIÄ.

Jes. 56:1-12

1 NÄIN SANOO HERRA : NOUDATTAKAA OIKEUTTA JA TOTEUTTAKAA VANHURSKAUTTA, SILLÄ MINUN PELASTUKSENI TULEE. SE ON LÄHELLÄ, JA MINUN VANHURSKAUTENI ILMESTYY. 2 AUTUAS ON SE IHMINEN, JOKA TÄMÄN TEKEE, IHMISLAPSI, JOKA TÄSSÄ PYSYY, JOKA VAROO SAASTUTTAMASTA SAPATTIA JA TEKEMÄTTÄ KÄSILLÄÄN MITÄÄN PAHAA. 3 Älköön muukalainen, joka on liittynyt Herran joukkoon, sanoko: "Varmasti Herra erottaa minut kansastaan." Älköönkä kuohittu sanoko: "Minähän olen kuiva puu." 4 Sillä näin sanoo Herra : Kuohituille, jotka pitävät minun sapattini, valitsevat sen, mikä on minulle mieleen ja pysyvät minun liitossani, 5 minä annan huoneessani ja muurieni sisällä muistomerkkin ja nimen, joka on parempi kuin pojat ja tyttäret. MINÄ ANNAN HEILLE IANKAIKKISEN NIMEN, JOKA EI HÄVIÄ. 6 Ja muukalaiset, jotka ovat liittyneet Herran kansaan palvelukseen häntä ja rakastaakseen Herran nimeä, ollakseen hänen palvelijoitaan – kaikki, jotka varovat saastuttamasta sapattia ja pysyvät minun liitossani – 7 HEIDÄT MINÄ TUON PYHÄLLE VUORELLENI, JA HE SAAVAT ILOITA MINUN RUKOUSHUONEESSANI. Heidän polttouhrinsa ja teurasuhrinsa minun alttarillani ovat minulle mieluisat, SILLÄ MINUN HUONETTANI ON KUTSUTTAVA KAIKKIEN KANSOJEN RUKOUSHUONEEKSI. 8

HERRA, HERRA SANOO NÄIN, HÄN, JOKA KOKOAA ISRAELIN KARKOTETUT: MINÄ KOKOAN VIELÄ MUITAKIN NÄIDEN KOOTTUJEN LISÄKSI. 9 Kaikki kedon ja metsän eläimet, tulkaa syömään. 10 Israelin vartijat ovat kaikki sokeita, eivät he mitään käsitä. He ovat kaikki mykkiä koiria, jotka eivät osaa haukkua. He uneksivat, makailevat ja nukkuvat mielellään. 11 Kuitenkin näillä koirilla on vimmainen nälkä, ei niitä mikään tyydytä. Ja tällaisia ovat paimenet! Eivät he mitään kykene ymmärtämään. He ovat kaikki kääntyneet omille teilleen ja etsivät kukin omaa voittoaan, joka ikinen. 12”Tulkaa,” he sanovat, ”minä hankin viiniä, rypytään väkevää juomaa. Olkoon huomina päivä tämän päivän kaltainen, verrattoman ihana.”

Jes. 58:1-14

1 HUUDA TÄYTTÄ KURKKUA, ÄLÄ PIDÄTTELE, ANNA ÄÄNESI RAIKUA KUIN PASUUNA. ILMOITA MINUN KANSALLENI HEIDÄN RIKOKSENSA, JAAKOBIN HUONEELLE HEIDÄN SYNTINSÄ. 2 MINUA HE MUKA ETSIVÄT JOKA PÄIVÄ JA HALUAVAT TIETOA MINUN TEISTÄNI, NIIN KUIN KANSA, JOKA TOTEUTTAA VANHURSKAUTTA EIKÄ HYLKÄÄ JUMALANSA SÄÄTÄMÄÄ OIKEUTTA. He vaativat minulta vanhurskaita tuomioita, HALUAVAT, ETTÄ JUMALA LÄHESTYISI HEITÄ: 3 ”Miksi paastoamme, kun sinä et sitä näe, kuritamme itseämme, kun sinä et sitä huomaa?” TEHÄN AJATTE OMIA ASIOITANNE paastopäivänäkin ja AHDISTATTE TYÖHÖN KAIKEN RAATAJAJOUKKONNE. 4 Teidän paastonne aiheuttaa eripuraisuutta ja riitaa, TE LYÖTTE JUMALATTOMIN NYRKEIN. Ette te nykyään paastoa niin, että teidän äänenne kuuluttaisiin korkeudessa. 5 Tällainenko on paasto, jonka minä hyväksyn, päivä, jona ihminen kurittaa itseään, kallistaa päänsä kuin kaisla ja makaa säkissä ja tuhkassa? Tätäkö sinä sanot paastoksi ja Herralle mieluisaksi päiväksi? 6 EIKÖ TÄMÄ OLE PAASTO, JONKA MINÄ HYVÄKSYN: ETTÄ AVAATTE VÄÄRYYDEN KAHLEET, IRROTATTE IKEEN NUORAT, PÄÄSTÄTTE PAHOINPIDELLYT VAPAIKSI JA SÄRJETTE KAIKKI IKEET? 7 Eikö tämä ole oikea paasto, että taitat leivästäsi nälkäiselle ja viet kurjat kulkijat huoneeseesi ja että nähdessäsi alastoman vaatetat hänet etkä kätkeydy siltä, joka on omaa lihaasi? 8 SILLOIN SINULLE KOITTAVALKEUS kuin aamurusko ja haavasi kasvavat nopeasti umpeen. VANHURSKAUTESI KÄY EDELLÄSI, JA HERRAN KUNNIA SEURAA SUOJANASI. 9 SILLOIN SINÄ RUKOILET, JA HERRA VASTAA, sinä huudat apua, ja hän sanoo: ”Tässä olen.” Jos poistat keskuudestasi ikeen, sormella osoittelun ja väärät puheet, 10 jos avaat sydämesi nälkäiselle ja ravitset kylläiseksi hätää kärsivän, SINULLE KOITTAVALKEUS PIMEÄSSÄ VALO, ja pilkkopimeä on sinulle kuin keskipäivä. 11 HERRA ON ALATI OHJAAVA SINUA. HÄN RAVITSEE SINUN SIELUSI kuivassa autiomaassa, hän vahvistaa sinun luusi. Sinä olet kuin runsaasti kasteltu puutarha, kuin lähteensilmä, jonka vesi ei ehdy. 12 Jälkeläisesi rakentavat jälleen ikivanhat rauniopaikat, sinä kohotat paikalleen muinaisten sukupolvien perusmuurit. Sinun nimesi on oleva: halkeamien umpeen muuraaja, teiden korjaaja maan asuttamiseksi. 13 Jos sinä sapatin vuoksi pidätät jalkasi, niin ettet toimita omia asioitasi minun pyhänä päivänäni, ja kutsut sapattia ilopäiväksi, Herran pyhäpäivää kunnioitettavaksi, ja kunnioitat sitä, niin ettet kulje omilla asioillasi, et aja omaa etuasi etkä puhu joutavia, 14 SILLOIN ON ILOSI OLEVA HERRASSA. Minä kuljetan sinua maan kukkuloilla ja annan sinulle elannon isäsi Jaakobin perintöosasta. SILLÄ HERRAN SUU ON PUHUNUT.

Jes. 60:1-22

1 NOUSE, OLE KIRKAS, SILLÄ SINUN VALKEUTESI TULEE JA HERRAN KUNNIA KOITTAVALKEUS SINUN YLLÄSI. 2 SILLÄ KATSO, PIMEYS PEITTÄÄ MAAN JA SYNKEYS KANSAT, MUTTA SINUN YLITSESI KOITTAVALKEUS HERRAN KIRKKAUS, SINUN YLLÄSI NÄKYVÄ HÄNEN KUNNIAANSA. 3 KANSAT VAELTAVAT SINUN VALOASI KOHTI, kuninkaat kohti aamunkoittosi kirkkautta. 4 Nosta silmäsi, katso ympärillesi: kaikki nämä ovat kokoontuneet, he tulevat luoksesi. Sinun poikasi tulevat kaukaa, tyttäriäsi kannetaan sylissä. 5 SILLOIN SAAT SEN NÄHDÄ, JA SINÄ LOISTAT ILOSTA. Sydämesi vapisee ja rintasi avartuu, kun meren aarteet tuodaan luoksesi ja kansojen rikkaudet tulevat omiksesi. 6 Kamelien paljous peittää sinut, Midianin ja Eefan nuorten kamelien. KAIKKI NE TULEVAT SABASTA JA KANTAVAT KULTAA JA SUITSUKETTA. HERRAN YLISTYSTÄ, ILOSANOMAA NE ILMOITTAVAT. 7 Kaikki Keedarin laumat kokoontuvat luoksesi, Nebajotin pässit palvelevat sinua. Minulle mieluisina uhreina niitä uhrataan alttarillani, ja minä kirkastan kirkkauteni huoneen. 8 Keitä ovat nuo, jotka lentävät kuin pilvet, kuin kyyhkysset lakkoihinsa? 9 Meren saaret odottavat minua. Etumaisina tulevat Tarsiin-laivat tuodakseen sinun lapsesi kaukaa. Hopeansa ja kultansa heillä on mukanaan Herran, sinun Jumalasi, nimen kunniaksi, Israelin Pyhän, sillä hän on kirkastanut sinut. 10 Muukalaiset rakentavat sinun muurisi, ja heidän kuninkaansa palvelevat sinua. VIHASSANI MINÄ LÖIN SINUA, MUTTA RAKKAUDESSANI MINÄ SINUA ARMAHDAN. 11 Sinun porttisi pidetään aina auki, ei niitä suljeta päivällä eikä yöllä, että kansojen rikkaudet tuotaisiin sinulle ja heidän kuninkaansa saatettaisiin luoksesi. 12 MUTTA KANSA TAI VALTAKUNTA, JOKA EI PALVELE SINUA, TUHOUTUU, JA NE KANSAT HÄVITETÄÄN KOKONAAN. 13 Libanonin kunnia tulee luoksesi, sypressit, plataanit ja vuorimännyn yhdessä kaunistamaan minun pyhäkköni paikkaa. MINÄ SAATAN KUNNIAAN JALKOJENI SIJAN. 14 Kumarassa kulkien sortajiesi pojat tulevat luoksesi, ja kaikki sinun pilkkaajasi heittäytyvät jalkojesi juureen. HE NIMITTÄVÄT SINUA HERRAN KAUPUNGIKSI, ISRAELIN PYHÄN SIIONIKSI. 15 Sinä olet ollut hylätty, niin vihattu, ettei kukaan kulkenut kauttasi, mutta minä teen sinut ikuisesti ylpeyden aiheeksi, iloksi polvesta polveen. 16 Sinä saat imeä kansojen maitoa, kuninkaiden rintoja. SINÄ TULET TUNTEMAAN, ETTÄ MINÄ, HERRA, OLEN SINUN AUTTAJASI, JAAKOBIN VÄKEVÄ ON SINUN LUNASTAJASI. 17 Vaskan sijaan minä annan kultaa ja raudan sijaan hopeaa, puun sijaan vaskea ja kiven sijaan rautaa. MINÄ ANNAN SINULLE HALLITSIJAKSI RAUHAN JA VALTIAAKSI VANHURSKAUDEN. 18 Ei kuulla enää väkivallasta sinun maassasi, ei tuhosta eikä hävityksestä rajojesi sisällä. SINÄ KUTSUT PELASTUSTA MUURIKSESI JA YLISTYSTÄ PORTIKSESI. 19 Aurinko ei enää ole valonasi päivällä, eikä sinua valaise kuun hohde, vaan HERRA ON SINUN IANKAIKKINEN VALOSI, JA JUMALASI ON SINUN KIRKKAUTESI. 20 Aurinkosi ei enää laske, eikä kuu katoa sinulta näkyvistä, sillä Herra on sinun iankaikkinen valosi, ja päättyneet ovat sinun murheesi päivät. 21 Silloin SINUN

KANSSASI KAIKKI OVAT VANHURSKAITA, HE SAAVAT PERIÄ MAAN IKUISIKSI AJOIKSI. HE OVAT MINUN ISTUTUKSENI VERSO, MINUN KÄTTENI TEKO KIRKKAUTENI ILMOITTAMISEKSI. 22 PIENIMMÄSTÄKIN TULEE TUHATLUKUINEN HEIMO, VÄHÄISIMMÄSTÄ VÄKEVÄ KANSA. MINÄ, HERRA , SEN AIKANAAN NOPEASTI TOTEUTAN.

Jes. 61:1-11

1 HERRAN, HERRAN HENKI ON MINUN PÄÄLLÄNI, SILLÄ HERRA ON VOIDELLUT MINUT JULISTAMAAN ILOSANOMAA NÖYRILLE . HÄN ON LÄHETTÄNYT MINUT SITOMAAN SÄRJETTYJÄ SYDÄMIÄ, JULISTAMAAN VANGITUILLE VAPAUTUSTA JA KAHLITUILLE KAHLEIDEN KIRPOAMISTA, 2 JULISTAMAAN HERRAN SUOSION VUOTTA JA MEIDÄN JUMALAMME KOSTONPÄIVÄÄ. HÄN ON LÄHETTÄNYT MINUT LOHDUTTAMAAN KAIKKIA MURHEELLISIA, 3 PANEMAAN SIONIN MURHEELLISTEN PÄÄHÄN JUHLAPÄÄHINEEN TUHKAN SIJAAN, ANTAMAAN HEILLE ILOÖLJYÄ MURHEEN SIJAAN JA YLISTYKSEN VIITAN MASENTUNEEN HENGEN SIJAAN. JA HEITÄ KUTSUTAAN VANHURSKAUDEN TAMMIKSI, HERRAN ISTUTUKSEKSI HÄNEN KIRKKAUTENSA ILMOITTAMISEKSI. 4 He rakentavat jälleen ikivanhat rauniot, kohottavat ennalleen esi-isien autioituneet asuinpaikat. He palauttavat ennalleen rauniokaupungit, jotka ovat olleet autioina polvesta polveen. 5 Vieraat paimentavat teidän laumojanne, muukalaiset ovat peltomiehiänne ja viinitarhureitanne. 6 Mutta TEITÄ KUTSUTAAN HERRAN PAPEIKSI, NIMITETÄÄN MEIDÄN JUMALAMME PALVELIJOIKSI. Te saatte nauttia kansojen rikkauksista ja kerskua niiden aarteista. 7 Häpeänne hyvitetään teille kaksin verroin, ja pilkatut saavat riemuita osastaan. He saavat kaksinkertaisen perinnön maassaan, HEILLÄ ON OLEVA IANKAIKKINEN ILO, 8 SILLÄ MINÄ, HERRA , RAKASTAN OIKEUTTA, VIHAAN RIISTOA JA VÄÄRYTTÄ. MINÄ ANNAN HEILLE PALKAN USKOLLISESTI JA TEEN HEIDÄN KANSSAAN IANKAIKKISEN LIITON. 9 HEIDÄN SIEMENENSÄ TULEE TUNNETUKSI KANSOJEN KESKELLÄ JA HEIDÄN VERTSANA KANSAKUNTIEN JOUKOSSA. KAIKKI, JOTKA HEIDÄT NÄKEVÄT, HUOMAAVAT, ETTÄ HE OVAT HERRAN SIUNAAMA SIEMEN. 10 Minä iloitsen suuresti Herrassa , minun sieluni riemuitsee Jumalassani, sillä hän pukee ylleni pelastuksen vaatteet ja verhoaa minut vanhurskauden viitta. Olen kuin sulhanen, joka kantaa papin tavoin juhlapäähinettä, ja kuin morsian, joka on kaunistautunut koruillaan. 11 NIIN KUIN MAA TYÖNTÄÄ ESIIN VERSOJAAN JA PUUTARHA SAA KYLVETYN SIEMENEN KASVAMAAN, NIIN SAATTA HERRA, HERRA , VERSOMAAN VANHURSKAUDEN JA KIITOKSEN KAIKKIEN KANSOJEN NÄHDEN.

Hes. 33:1-33

1 MINULLE TULI TÄMÄ HERRAN SANA: 2 ”Ihmislapsi, puhu maanmiehillesi näin: Jos minä annan miekan tulla maan kimppuun, siellä maan kansan keskuudestaan valitsema vartiomies 3 nähdessään sen puhaltaa soofar-torveen ja varoittaa kansaa. 4 JOS JOKU KUULEE PASUUNAN ÄÄNEN MUTTA EI VÄLITÄ VAROITUKSESTA ja miekka tulee ja surmaa hänet, HÄNEN VERENSÄ TULEE HÄNEN OMAN PÄÄNSÄ PÄÄLLE. 5 Hän kuuli kyllä pasuunan äänen mutta ei välittänyt varoituksesta; hänen verensä tulee hänen itsensä päälle. JOS HÄN OLISI VÄLITTÄNYT VAROITUKSESTA, HÄN OLISI PELASTANUT SIELUNSA. 6 MUTTA JOS VARTIOMIES NÄKEE MIEKAN TULEVAN EIKÄ PUHALLA PASUUNAA, KANSA EI SAA VAROITUSTA. JOS MIEKKA SILLOIN SURMAA JONKUN HEISTÄ JA TÄMÄ KUOLEE SYNNEISSÄÄN, MINÄ VAADIN VARTIOMIEHEN TILILLE HÄNEN VERESTÄÄN. 7 Sinut, ihmislapsi, minä olen asettanut vartiomieheksi Israelin heimolle. Kun kuulet sanan minun suustani, sinun on varoitettava heitä minun puolestani. 8 Jos minä sanon jumalattomalle: ’Jumalaton, sinun on kuoltava’, mutta sinä et puhu hänelle ja varoita häntä hänen tiestään, tuo jumalaton kuolee synnissään, mutta minä vaadin sinut vastuuseen hänen verestään. 9 Mutta jos sinä varoitat jumalatonia hänen tiestään ja kehotat häntä kääntymään siltä pois mutta hän ei käänny, hän kuolee synnissään, mutta sinä olet pelastanut sielusi.” 10 ”Ihmislapsi, sinun on sanottava Israelin heimolle: Te sanotte näin: ’Rikoksemme ja syntimme ovat päällämme, ja me riuđomme niiden tähden. Kuinka voimme pysyä elossa?’ 11 SANO HEILLE: NIIN TOTTA KUIN MINÄ ELÄN, SANOO HERRA, HERRA , MINÄ EN TAHDU JUMALATTOMAN KUOLEMAA VAAN SITÄ, ETTÄ JUMALATON KÄÄNTYY TIELTÄÄN JA SAA ELÄÄ. KÄÄNTYKÄÄ, PALATKAA POIS PAHOILTA TEILTÄNNE! Minkä tähden teidän pitäisi kuolla, te Israelin heimo? 12 Ihmislapsi, sinun on sanottava kansallesi: Vanhurskasta ei pelasta hänen vanhurskautensa, jos hän tekee syntiä, ja jumalatonia ei suista turmioon hänen jumalattomuutensa sinä päivänä, jona hän kääntyy pois jumalattomuudestaan. Vanhurskas ei voi elää vanhurskautensa turvin, jos hän tekee syntiä. 13 Jos minä sanon vanhurskaalle, että hän totisesti saa elää, mutta hän tekeekin vääryyttä luottaen vanhurskauteensa, hänen vanhurskauttaan ei lainkaan muisteta. Hänen on kuoltava tekemänsä vääryyden vuoksi. 14 Ja jos sanon jumalattomalle, että hänen on totisesti kuoltava, mutta hän kääntyykin synnistään ja tekee sitä, mikä on oikein ja vanhurskasta – 15 jos tuo jumalaton antaa ottamansa pantin takaisin, korvaa, mitä on ryöstänyt ja vaeltaa elämän käskyjen mukaan eikä tee vääryyttä, hän saa totisesti elää, eikä hänen tarvitse kuolla. 16 Yhtäkään hänen tekemistään synneistä ei enää muisteta. Hän on tehnyt sitä, mikä on oikein ja vanhurskasta, hän saa totisesti elää. 17 Maanmiehesi kuitenkin sanovat: ’Ei Herran tie ole hyvä.’ Heidän omat tiensä eivät ole hyvät. 18 JOS VANHURSKAS KÄÄNTYY POIS VANHURSKAUDESTAAN JA TEKEE VÄÄRYTTÄ, HÄNEN ON KUOLTAVA. 19 JOS TAAS JUMALATON KÄÄNTYY POIS JUMALATTOMUUDESTAAN JA TEKEE SITÄ, MIKÄ ON OIKEIN JA VANHURSKASTA, HÄN SAA ELÄÄ. 20 Kuitenkin te sanotte: ’Herran tie ei ole hyvä.’ Mutta MINÄ TUOMITSEN TEIDÄT, te Israelin heimo, JOKAISEN TEITTENSÄ MUKAAN.” 21 Pakkosiirtolaisuutemme kahdentenatoista vuotena, kymmenennen kuuden viidentenä päivänä luokseni tuli pakolainen Jerusalemissa ja sanoi: ”Kaupunki on valloitettu.” 22 Herran käsi oli tullut päälleni jo illalla, ja hän avasi suuni, ennen kuin pakolainen aamulla tuli luokseni. Minun suuni avattiin, enkä enää ollut mykkänä. 23 Silloin minulle tuli tämä Herran sana: 24 ”Ihmislapsi, nuo, jotka asuvat raunioiden keskellä Israelin maassa, sanovat näin: ’Abraham peri maan, vaikka hän oli yksin. Meitä on paljon, meille maa on annettu perinnöksi.’ 25 Sano sen tähden heille: Näin sanoo Herra, Herra : Te syötte lihaa verineen, nostatte katseenne jumalankuvienne puoleen ja vuodatatte viatonta verta. Tekö saisitte periä maan? 26 Te

turvaatte miekkaanne, teette iljettäviä tekoja ja harjoitatte haureutta toistenne vaimojen kanssa. Tekö saisitte periä maan? 27 Sinun on sanottava heille: Näin sanoo Herra, Herra : Niin totta kuin minä elän, ne, jotka asuvat kaupunkien raunioissa, kaatuvat miekkaan, ja ne, jotka asuvat maalla, minä annan petoeläinten ruuaksi, ja ne, jotka ovat vuorilainnoissa ja luolissa, kuolevat ruttoon. 28 Minä teen maasta aution ja hävitetyn, ja sen ylpeästä uhmosta tulee loppu. Israelin vuorista tulee niin autioita, ettei niillä kulje kukaan. 29 KAIKKI TULEVAT TIETÄMÄÄN, ETTÄ MINÄ OLEN HERRA , kun minä teen maasta aution ja hävitetyn kaikkien heidän harjoittamiensa iljettävien tekojen tähden. 30 Maanmiehesi puhuvat seinänvierustoilla ja talojen ovilla keskenään sinusta, ihmislapsi, ja sanovat toisilleen näin: 'Tulkaahan kuulemaan, millainen sana on tullut Herralta .' 31 He tulevat sinun luoksesi niin kuin kansan on tapana ja istuvat edessäsi minun kansanani. HE KUUNTELEVAT SANOJASI MUTTA EIVÄT TEE NIIDEN MUKAAN, SILLÄ HE OSOITTAVAT RAKKAUTTA SUULLAAN, MUTTA HEIDÄN SYDÄMENSÄ AHNEHTII VÄÄRÄÄ VOITTOA. 32 SINÄ OLET HEILLE KUIN RAKKAUSLAULU, kauniisti laulettu ja hyvin soitettu. He kyllä kuuntelevat sanojasi mutta eivät tee niiden mukaan. 33 Mutta KUN SANASI TOTEUTUU – JA VARMASTI SE TOTEUTUU – he tulevat tietämään, että heidän keskuudessaan on ollut profeetta.”

Dan. 2:1-49

1 Toisena hallitusvuotenaan Nebukadnessar näki unia, joista hän tuli niin levottomaksi, ettei kyennyt nukkumaan. 2 Silloin kuningas käski kutsua luokseen tietäjät, manaajat, noidat ja kaldealaiset, jotta he selittäisivät kuninkaalle hänen unensa. He tulivat ja asettuivat kuninkaan eteen, 3 ja KUNINGAS SANOI HEILLE: ”MINÄ OLEN NÄHNYT UNEN, JA MIELENI ON LEVOTON, KUNNES SAAN TIETÄÄ SEN UNEN MERKITYKSEN.” 4 Silloin kaldealaiset sanoivat kuninkaalle aramean kielellä: ”Eläköön kuningas ikuisesti! Kerro uni palvelijoillesi, niin me ilmoitamme sen selityksen.” 5 Kuningas vastasi kaldealaisille: ”TÄMÄ MINUN SANANI ON PERUUTTAMATON: ELLETTE ILMOITA MINULLE UNTA JA SEN SELITYSTÄ, TEIDÄT HAKATAAN KAPPALEIKSI JA TEIDÄN TALOISTANNE TEHDÄÄN SORALÄJIÄ. 6 Mutta jos ilmoitatte unen ja sen selityksen, te saatte minulta lahjoja, palkintoja ja suuren kunnian. Ilmoittakaa siis minulle uni ja sen selitys.” 7 He vastasivat uudestaan: ”Kuningas kertokoon unen palvelijoilleen, niin me ilmoitamme sen selityksen.” 8 Kuningas vastasi: ”Minä huomaan selvästi, että te vain koetatte voittaa aikaa, kun näette, että minun sanani on peruuttamaton. 9 Ellette ilmoita minulle unta, teillä on edessänne vain tuo yksi tuomio. Tehän olette sopineet keskenänne, että puhutte edessäni valheellista ja väärää puhetta siinä toivossa, että aika muuttuu. Kertokaa siis minulle uni, niin minä tiedän, että kykenette ilmoittamaan myös selityksen siihen.” 10 KALDEALAISET VASTASIVAT KUNINKAALLE: ”MAAN PÄÄLLÄ EI OLE IHMIÄ, JOKA KYKENISI ILMOITTAMAAN KUNINKAAN ASIAN. Eikä yksikään suuri ja mahtava kuningas ole vaatinut tällaista asiaa keneltäkään tietäjältä, manaajalta tai kaldealaiselta. 11 Asia, jota kuningas vaatii, on vaikea, eikä ole ketään, joka voisi ilmoittaa sen kuninkaalle paitsi jumalat, joiden asuinsija ei ole ihmisten luona.” 12 Tämän kuultuaan kuningas suuttui, vimmastui kovin, ja käski surmata kaikki Baabelin viisaat. 13 Kun käsky oli annettu, että viisaat on tapettava, etsittiin myös Danielia ja hänen tovereitaan surmattaviksi. 14 Silloin Daniel puhui neuvokkaasti ja taitavasti Arjokille, kuninkaan henkivartijoiden päällikölle, joka oli lähtenyt tappamaan Baabelin viisaita, 15 ja kysyi häneltä: ”Miksi kuningas on antanut niin ankaran käskyn?” Silloin Arjok kertoi asian Danielille. 16 Niin DANIEL MENI SISÄLLE PALATSIIN JA PYYSI KUNINGASTA ANTAMAAN AIKAA, JOTTA HÄN VOISI ILMOITTA A KUNINKAALLE SELITYKSEN. 17 Sitten Daniel meni kotiinsa ja kertoi asian tovereilleen Hananjalle, Miisaelille ja Asarjalle 18 ja KEHOTTI HEITÄ RUKOILEMAAN ARMOA TAIVAAN JUMALALTA tämän salatun asian tähden, etteivät Daniel ja hänen toverinsa tuhoutuisi yhdessä muiden Baabelin viisaiden kanssa. 19 Silloin salaisuus ilmoitettiin Danielille yöllisessä näyssä. Niin Daniel kiitti taivaan Jumalaa 20 näillä sanoilla: ”OLKOON JUMALAN NIMI SIUNATTU IKUISUUDESTA IKUISUUTEEN, SILLÄ HÄNEN ON VIISAUS JA VOIMA. 21 HÄN MUUTTAA AJAT JA HETKET, HÄN SYÖKSEE KUNINKAAT VALLASTA JA NOSTAA KUNINKAAT VALTAAN. HÄN ANTAA VIISAILLE VIISAUDEN JA YMMÄRTÄVÄISILLE YMMÄRRYKSEN. 22 HÄN PALJASTAA SYVÄT JA SALATUT ASIAT. HÄN TIETÄÄ, MITÄ ON PIMEYDESSÄ, JA VALKEUS ASUU HÄNEN LUONAAN. 23 Sinua, isieni Jumala, minä kiitän ja ylistän siitä, että olet antanut minulle viisauden ja voiman ja että nyt ilmoitit meille mitä pyysimme ja annoit meidän tietää kuninkaan asian.” 24 Niin Daniel meni Arjokin luo, jolle kuningas oli antanut käskyn tuhota Baabelin viisaat ja sanoi hänelle: ”Älä tuhoa Baabelin viisaita! Vie minut kuninkaan eteen, niin minä ilmoitan hänelle selityksen.” 25 Arjok vei kiireesti Danielin kuninkaan eteen ja sanoi: ”Minä olen löytänyt Juudan pakkosiirtolaisten joukosta miehen, joka ilmoittaa kuninkaalle selityksen.” 26 Kuningas kysyi Danielilta, jonka nimenä oli Beeltesassar: ”Voitko sinä ilmoittaa minulle unen, jonka minä näin, ja sen selityksen?” 27 Daniel vastasi kuninkaalle: ”SALAISUUTTA, JONKA KUNINGAS TAHTOO TIETÄÄ, EIVÄT VIISAAT, MANAAJAT, TIETÄJÄT EIVÄTKÄ TÄHTIENSELITTÄJÄT VOI ILMOITTA A KUNINKAALLE. 28 MUTTA TAIVAASSA ON JUMALA, JOKA PALJASTAA SALAISUUDET JA ILMOITTA A KUNINGAS NEBUKADNESSARILLE, MITÄ ON TAPAHTUVA AIKOJEN LOPUSSA. Tämä on sinun unesi, pääsi näky, jonka näit vuoteellasi. 29 Kun sinä, kuningas, olit vuoteessasi, mieleesi nousi ajatus, mitä tapahtuisi tulevaisuudessa. HÄN, JOKA PALJASTAA SALAISUUDET, ILMOITTI SINULLE, MITÄ ON TAPAHTUVA. 30 Tämä salaisuus ei paljastunut minulle oman viisauteni avulla ikään kuin minulla olisi sitä enemmän kuin kenelläkään muulla ihmisellä. Se paljastettiin sen vuoksi, että sinä, kuningas, saisit tietää selityksen ja ymmärtäisit sydämesi ajatukset. 31 SINÄ NÄIT ISON KUVAPATSAAN. Patsas oli valtava ja sen kirkkaus suunnaton. Se seiso i sinun edessäsi, ja se oli hirmuisen näköinen. 32 Kuvan pää oli puhdasta kultaa, sen rinta ja käsivarret hopeaa, sen vatsa ja lanteet vaskea. 33 Sen sääret olivat rautaa, sen jalkaterät osaksi rautaa, osaksi savea. 34 SITÄ KATSELLESSASI IRTAANTUI YHTÄKKIÄ KIVILOHKARE IHMISKÄDEN KOSKEMATTA. SE ISKI KUVAPATSASTA JALKOIHIIN, JOTKA OLIVAT RAUTAA JA SAVEA, JA MURSKASI NE. 35 SILLOIN MUSERTUIVAT YHDELLÄ KERTAA RAUTA, SAVI, VASKI, HOPEA JA KULTA, JA NIIDEN KÄVI NIIN KUIN AKANOIDEN KESÄISILLÄ PUIMATANTEREILLA: TUULI VEI NE, EIKÄ NIISTÄ LÖYDETTY JÄLKEÄKÄÄN. MUTTA KIVESTÄ, JOKA OLI MURSKANNUT KUVAPATSAAN, TULI SUURI VUORI, JA SE TÄYTTI KOKO MAAN. 36 Tämä oli uni, ja nyt ilmoitamme kuninkaalle sen selityksen. 37 Sinä, kuningas, olet kuninkaiden kuningas, jolle taivaan Jumala on antanut

vallan, voiman, väkevyyden ja kunnian. 38 Hän on antanut sinun käteesi ihmiset, missä ikinä heitä asuu, ja myös kedon eläimet ja taivaan linnut. Hän on asettanut sinut kaikkien niiden valtiaaksi; sinä olet se kultainen pää. 39 Mutta sinun jälkeesi nousee toinen valtakunta, joka on halpa-arvoisempi kuin sinun, ja sitten kolmas valtakunta. Se on vaskea ja se hallitsee koko maata. 40 VIELÄ ON TULEVA NELJÄS VALTAKUNTA, LUJA KUIN RAUTA. NIIN KUIN RAUTA MUSERTAA JA SÄRKEE KAIKEN, NIIN KUIN RAUTA MURSKAA, NIIN SEKIN MUSERTAA JA MURSKAA KAIKKI NUO TOISET. 41 SE, ETTÄ NÄIT JALKATERIEN JA VARPAIDEN OLEVAN OSITTAIN SAVENVALAJAN SAVEA, OSITTAIN RAUTAA, MERKITSEE, ETTÄ SE ON JAKAUTUNUT VALTAKUNTA. Kuitenkin siinä tulee olemaan myös raudan lujuutta, niin kuin sinä näit rautaa ruukkusaven seassa. 42 Se taas, että jalkojen varpaat olivat osaksi rautaa, osaksi savea, merkitsee, että osa siitä valtakunnasta on luja, osa hauras. 43 Se, että näit ruukkusaven seassa rautaa, merkitsee, että vaikka ne sekaantuvat toisiinsa ihmissiemenellä, ne eivät liity lujasti toisiinsa, niin kuin ei rautakaan sekoitu saveen.

44 MUTTA NOIDEN KUNINKAIDEN PÄIVINÄ ON TAIVAAN JUMALA PYSTYTTÄVÄ VALTAKUNNAN, JOKA EI IKINÄ TUHOUDU JA JOTA EI LUOVUTETA MILLEKÄÄN MUULLE KANSALLE. Se murskaa kaikki nuo muut valtakunnat ja tekee niistä lopun, mutta itse se pysyy ikuisesti, 45 niin kuin sinä näit: kivilohkare irtaantui vuoresta käsin koskematta ja murskasi raudan, vasken, savea, hopean ja kullan. SUURI JUMALA ON ILMOITTANUT KUNINKAALLE, MITÄ TULEVAISUUDESSA TAPAHTUU. TÄMÄ UNI ON TOSI JA SEN SELITYS LUOTETTAVA.” 46 Silloin kuningas Nebukadnessar heittäytyi kasvoilleen maahan, osoitti kunnioitusta Danielille ja käski uhrata hänelle ruokauhria ja suitsuketta. 47 Kuningas sanoi Danielille: ”Teidän jumalanne on todellakin jumalien jumala ja kuninkaiden herra, salaisuuksien paljastaja, sillä sinä olet pystynyt paljastamaan tämän salaisuuden.” 48 Sitten kuningas korotti Danielin suureen arvoon, antoi hänelle paljon kallisarvoisia lahjoja ja koko Baabelin maakunnan hallittavaksi ja asetti hänet kaikkien Baabelin viisaiden ylimmäksi päämieheksi. 49 Danielin pyynnöstä kuningas antoi Baabelin maakunnan hallinnon Sadrakin, Meesakin ja Abed-Negon hoidettavaksi. Mutta Daniel jäi kuninkaan hoviin.

Dan. 3:1-33

1 Kuningas Nebukadnessar teetti kultaisen kuvapatsaan, jonka korkeus oli kuusikymmentä kyynärää ja leveys kuusi kyynärää. Hän pystytti sen Duuran tasangolle Baabelin maakuntaan. 2 Sitten kuningas Nebukadnessar lähetti kokoamaan satraapit, käskynhaltijat, maaherrat, neuvonantajat, aarteistonhoitajat, tuomarit, poliisipäälliköt ja kaikki muut maakuntien virkamiehet, että he tulisivat kuningas Nebukadnessarin pystyttämän patsaan vihkimisjuhlaan. 3 Niin kokoontuivat satraapit, käskynhaltijat, maaherrat, neuvonantajat, aarteistonhoitajat, tuomarit, poliisipäälliköt ja kaikki muut maakuntien virkamiehet kuningas Nebukadnessarin pystyttämän kuvapatsaan vihkiäisiin. He asettuivat sen patsaan eteen, jonka Nebukadnessar oli pystyttänyt. 4 KUULLUTTAJA HUUSI KOVALLA ÄÄNELLÄ: ”TEILLE, KANSAT, KANSAKUNNAT JA KIELET, JULISTETAAN: 5 HETI KUN KUULETTE torven, huilun, sitran, harpun, luutun, säkkipillin ja kaikkien muiden SOITTIMIEN ÄÄNEN, HEITTÄYTYKÄÄ MAAHAN JA KUMARTAKAA KULTAISTA KUVAPATSASTA, JONKA KUNINGAS NEBUKADNESSAR ON PYSTYTTÄNYT. 6 SE, JOKA EI HEITTÄYDY MAAHAN EIKÄ KUMARRA, HEITETÄÄN SILLÄ HETKELLÄ TULISEEN PÄTSIIN.” 7 Sen tähden heti kun ihmiset kaikista kansoista, kansakunnista ja kielistä, kuulivat torven, huilun, sitran, harpun, luutun ja kaikkien muiden soittimien äänen, he heittäytyivät maahan ja kumarsivat kultaista kuvapatsasta, jonka kuningas Nebukadnessar oli pystyttänyt. 8 SILLOIN ASTUI HETI KALDEALAISIA MIEHIÄ ESIIN SYYTTÄMÄÄN JUUTALAISIA. 9 He sanoivat kuningas Nebukadnessarille: ”Eläköön kuningas ikuisesti! 10 Sinä, kuningas, olet antanut käskyn, että jokaisen, joka kuulee torven, huilun, sitran, harpun, luutun, säkkipillin ja kaikkien muiden soittimien äänen, on heittäydyttävä maahan ja kumarrettava kultaista kuvapatsasta. 11 Jos joku ei heittäydy maahan ja kumarra, hänet on heitettävä tuliseen pätsiin. 12 TÄÄLLÄ ON JUUTALAISIA MIEHIÄ, Sadrak, Meesak ja Abed-Nego, JOIDEN HOIDETTAVAKSI SINÄ OLET ANTANUT BAABELIN MAAKUNNAN HALLINNON. NÄMÄ MIEHET EIVÄT VÄLITÄ SINUN KÄSKYSTÄSI. HE EIVÄT PALVELE SINUN JUMALIASI EIVÄTKÄ KUMARRA KULTAISTA KUVAPATSASTA, JONKA SINÄ OLET PYSTYTTÄNYT.” 13 Silloin Nebukadnessar vihan vimmassa käski tuoda eteensä Sadrakin, Meesakin ja Abed-Negon. Kun nämä miehet oli tuotu kuninkaan eteen, 14 Nebukadnessar sanoi heille: ”Tieten tahtoenko te, Sadrak, Meesak ja Abed-Nego, ette tahdo palvella minun jumalaani ettekä kumartaa kultaista kuvapatsasta, jonka minä olen pystyttänyt? 15 Mutta jos te nyt siinä silmänräpäyksessä, kun kuulette torven, huilun, sitran, harpun, luutun, säkkipillin ja kaikkien muiden soittimien äänen, olette valmiit heittäytymään maahan ja kumartamaan patsasta, jonka minä olen teettänyt, niin hyvä! Mutta ELLETTE KUMARRA, TEIDÄT HEITETÄÄN HETI PAIKALLA TULISEEN PÄTSIIN. JA KUKA ON SE JUMALA, JOKA PELASTAA TEIDÄT MINUN KÄSISTÄNI?” 16 Sadrak, Meesak ja Abed-Nego vastasivat kuninkaalle: ”Nebukadnessar! Tähän meidän ei tarvitse vastata sinulle sanaakaan. 17 JOS KÄY NIIN KUIN OLET SANONUT, VOI MEIDÄN JUMALAMME, JOTA ME PALVELEMME, KYLLÄ PELASTAA MEIDÄT TULISESTA PÄTSISTÄ, JA HÄN PELASTAA MYÖS SINUN KÄSISTÄSI, KUNINGAS. 18 Ja vaikka ei pelastaisikaan, niin TIEDÄ SE, KUNINGAS, ETTÄ ME EMME PALVELE SINUN JUMALIASI EMMEKÄ KUMARRA KULTAISTA KUVAPATSASTA, JONKA OLET PYSTYTTÄNYT.” 19 Silloin Nebukadnessar tuli täyteen kiukkuu Sadrakia, Meesakia ja Abed-Negoa kohtaan, ja hänen hahmonsä muuttui. Hän antoi käskyn, että pätsi oli kuumennettava seitsemän kertaa kuumemmaksi kuin tavallisesti. 20 Sitten hän käski sotajoukkonsa vahvimpien miesten sitoa Sadrakin, Meesakin ja Abed-Negon ja heittää heidät tuliseen pätsiin. 21 NIIN HEIDÄT SIDOTTIIN takkeineen, housuineen, päähineineen ja muine vaatteineen JA HEITETIIN TULISEEN PÄTSIIN. 22 KUN NYT KUNINKAAN KÄSKY OLI NÄIN ANKARA JA PÄTSI OLI KUUMENNETTU KOVIN KUUMAKSI, TULEN LIEKKI TAPPOI MIEHET, JOTKA VEIVÄT YLÖS Sadrakin, Meesakin ja Abed-Negon. 23 Mutta NÄMÄ KOLME MIESTÄ SUISTUIVAT SIDOTTUINA TULISEEN PÄTSIIN. 24 YHTÄKKIÄ KUNINGAS NEBUKADNESSAR HÄMMÄSTYI. Hän nousi kiireesti seisomaan ja sanoi neuvonantajilleen: ”EMMEKÖ ME HEITTÄNEET KOLME MIESTÄ SIDOTTUINA TULEEN?” He vastasivat kuninkaalle: ”Niin on, kuningas!” 25 Hän vastasi: ”NYT MINÄ KUITENKIN NÄEN NELJÄ MIESTÄ, JOTKA KÄVELEVÄT VAPAINA TULESSA EIVÄTKÄ OLE VAHINGOITTUNEET. SE NELJÄS ON NÄÖLTÄÄN KUIN JUMALAN POIKA.” 26 Sitten Nebukadnessar meni tulisen pätsin suulle ja huusi: ”Sadrak, Meesak ja Abed-Nego, KORKEIMMAN JUMALAN PALVELIJAT! ASTUKAA ULOS JA

TULKAA TÄNNE!” Niin Sadrak, Meesak ja Abed-Nego astuivat ulos tulesta. 27 Satraapit, käskynhaltijat, maaherrat ja kuninkaan neuvonantajat kokoontuivat paikalle ja NÄKIVÄT, ETTEI TULI OLLUT VOINUT TEHDÄ MITÄÄN NÄIDEN MIESTEN RUUMIILLE. HEIDÄN PARTANSA JA HIUKSENSA EIVÄT OLLEET KÄRVENTYNEET EIVÄTKÄ HEIDÄN VAATTEENSA VAHINGOITTUNEET, EIKÄ HEISTÄ LÄHTENYT EDES TULEN KÄRYÄ. 28 Silloin Nebukadnessar lausui näin: ”SIUNATTU OLKOON Sadrakin, Meesakin ja Abed-Negon JUMALA, JOKA LÄHETTI ENKELINSÄ JA PELASTI PALVELIJANSA, KUN HE TURVASIVAT HÄNEEN. NÄIN HE TEKIVÄT TYHJÄKSI KUNINKAAN KÄSKYN. HE ANTOIVAT MIELUUMMIN RUUMIINSA ALTTIIKSI KUIN PALVELIVAT JA KUMARSIVAT MUUTA JUMALAA KUIN OMAA JUMALAA. 29 Sen tähden minä annan tämän käskyn: Jokainen – olkoon hän mitä kansaa, kansakuntaa tai kieltä tahansa – joka puhuu halveksivasti Sadrakin, Meesakin ja Abed-Negon Jumalasta, hakattakoon kappaleiksi, ja hänen talostaan tehtäköön soraläjä. Sillä EI OLE MUUTA JUMALAA, JOKA VOISI PELASTAA niin kuin tämä.” 30 Sitten kuningas antoi Sadrakille, Meesakille ja Abed-Negolle entistäkin suuremman vallan Baabelin maakunnassa. 31 ”Kuningas Nebukadnessar KAIKILLE KANSOILLE, KANSAKUNNILLE JA KIELILLE, JOTKA ASUVAT KAIKEN MAAN PÄÄLLÄ. SUURI OLKOON TEIDÄN RAUHANNE! 32 OLEN NÄHNYT HYVÄKSI ILMOITTAAN NE TUNNUSTEOT JA IHMEET, JOTKA KORKEIN JUMALA ON TEHNYT MINUN NÄHTENI. 33 KUINKA SUURET OVATKAAN HÄNEN TUNNUSTEKONSA JA KUINKA VOIMALLISET HÄNEN IHMEENSÄ! HÄNEN VALTAKUNTANSA ON IANKAIKKINEN VALTAKUNTA, JA HÄNEN VALTANSA PYSYY POLVESTA POLVEEN.”

Dan. 4:1-34

1 ”Minä, Nebukadnessar, elin rauhassa talossani ja onnellisena palatsissani. 2 Minä näin unen, ja se kauhistutti minua. Unikuvat, joita minulla oli vuoteessani, minun pääni näyt, pelästyttivät minut. 3 Niinpä annoin käskyn tuoda eteeni kaikki Baabelin viisaat, jotta he ilmoittaisivat minulle unen selityksen. 4 Silloin tulivat tietäjät, manaajat, kaldealaiset ja tähtienselittäjät. Minä kerroin heille unen, mutta he eivät voineet ilmoittaa minulle sen selitystä. 5 Mutta viimein tuli eteeni Daniel, jonka nimenä on Beeltesassar minun jumalani nimen mukaan ja jossa on pyhien jumalien henki. Minä kerroin hänelle unen: 6 Beeltesassar, sinä tietäjien päämies! Minä tiedän, että sinussa on pyhien jumalien henki eikä mikään salaisuus ole sinulle liian vaikea. Nämä ovat uneni näyt; ilmoita sinä niiden selitys. 7 Nämä olivat pääni näyt, jotka näin vuoteellani: Katso, oli puu keskellä maata, se oli hyvin korkea. 8 Puu kasvoi ja vahvistui, sen latva ulottui taivaaseen, ja se näkyi aina maan ääriin asti. 9 Sen lehvät olivat kauniit ja hedelmät runsaat, siinä oli ravintoa kaikille. Sen alta etsivät varjoa kedon eläimet, ja sen oksilla asuivat taivaan linnut. Kaikki elävät olennot saivat siitä ravintonsa. 10 Pääni näyissä, joita minulla oli vuoteessani, minä näin, kuinka taivaasta astui alas pyhä valvojaenkeli. 11 Hän huusi kaikin voimin: ’Hakatkaa puu poikki ja karsikaa sen oksat, riipikää sen lehvät ja viskelkää hajalle sen hedelmät. Paetkoot eläimet sen alta ja linnut sen oksilta. 12 Mutta sen kanto juurineen jättäkää maahan, rauta- ja vaskikahleissa kedon ruohikkoon. Taivaan kasteesta se kastukoon, ja eläinten kanssa se saakoon osansa maan ruohosta. 13 Sen sydän muutetaan, niin ettei se enää ole ihmisen sydän, ja sille annetaan eläimen sydän. Näin siltä kulukoon seitsemän aikaa. 14 Tämä on säädetty valvojaenkeliä päätöksellä, ja näin ovat tästä asiasta pyhät enkelit sanoneet, jotta elävät tietäisivät, että Korkein hallitsee ihmisten valtakuntia ja antaa ne kenelle tahtoo ja nostaa niissä valtaan vaikka ihmisistä halvimman.’ 15 Tämän unen minä, kuningas Nebukadnessar, näin. Ja sinä, Beeltesassar, ilmoita sinä sen selitys, kun yksikään valtakuntani viisaista ei pysty sitä minulle ilmoittamaan. Mutta sinä pystyt siihen, sillä sinussa on pyhien jumalien henki.” 16 Daniel, jonka nimenä oli Beeltesassar, hämmentyi hetkeksi, ja hänen ajatuksensa pelottivat häntä. Silloin kuningas lausui: ”Beeltesassar, älä anna unen ja sen selityksen pelottaa itseäsi.” Beeltesassar vastasi: ”Herrani, koskekoon uni vihollisiasi ja sen selitys vastustajiasi. 17 Puu, jonka sinä näit ja joka kasvoi ja vahvistui, niin että sen latva ulottui taivaaseen ja se näkyi kaikkialle maan päällä, 18 ja jonka lehvät olivat kauniit ja hedelmät runsaat ja jossa oli ravintoa kaikille, jonka varjossa kedon eläimet asuivat ja jonka oksilla taivaan linnut majailivat 19 – se puu olet sinä, kuningas. Sinä olet kasvanut ja vahvistunut, sinun mahtisi on kasvanut ja ulottuu taivaaseen asti ja sinun valtasi maan ääriin. 20 Sinä, kuningas, näit pyhän valvojaenkeliä astuvan alas taivaasta ja sanovan: ’Hakatkaa puu poikki ja hävittäkää se, mutta jättäkää sen kanto maahan juurineen, rauta- ja vaskikahleissa kedon ruohikkoon. Taivaan kasteesta se kastukoon, ja sen osa olkoon kuin kedon eläinten, kunnes sen ylitse on vierinyt seitsemän aikaa.’ 21 Kuningas, unen selitys ja Korkeimman päätös, joka koskee herraani, kuningasta, on tämä: 22 Sinut ajetaan pois ihmisten parista, ja sinun asuinpaikkasi on oleva kedon eläinten joukossa. Sinä joudut syömään ruohoa kuin härät, ja sinä kastut taivaan kasteesta. Näin vierii ylitsesi seitsemän aikaa, kunnes tulet tietämään, että Korkein hallitsee ihmisten valtakuntia ja antaa ne kenelle tahtoo. 23 Se, että puun kanto käskettiin jättää maahan juurineen, merkitsee, että sinun valtakuntasi säilytetään sinua varten ja sinä saat sen niin pian kuin olet oppinut tietämään, että valta on taivaan. 24 Sen vuoksi, kuningas, olkoon neuvoni sinulle mieluisa: vapaudu synneistäsi tekemällä hyvää ja pahoista teoistasi armahtamalla köyhiä. Ehkä silloin onnesi kestää.” 25 Kaikki tämä kohtasi kuningas Nebukadnessaria. 26 Kaksitoista kuukautta myöhemmin, kun kuningas oli kävelemässä kuninkaallisen palatsinsa katolla Baabelissa 27 hän puhkesi puhumaan ja lausui näin: ”Eikö tämä ole se suuri Baabel, jonka minä väkevällä voimallani olen rakentanut kuninkaalliseksi asuinpaikkakseni, majesteettiuteni kunniaksi!” 28 Sana oli vielä kuninkaan suussa, kun taivaasta kuului ääni: ”Sinulle, kuningas Nebukadnessar, julistetaan: Sinä olet menettänyt valtakuntasi. 29 Sinut ajetaan pois ihmisten parista, sinun asuinpaikkasi on oleva kedon eläinten joukossa, ja sinä joudut syömään ruohoa kuin härät. Näin vierii ylitsesi seitsemän aikaa, kunnes opit tietämään, että Korkein hallitsee ihmisten valtakuntia ja antaa ne kenelle tahtoo.” 30 Sillä hetkellä tämä sana kävi toteen. Nebukadnessar ajettiin pois ihmisten joukosta, ja hän söi ruohoa kuin härät, ja hänen ruumiinsa kastui taivaan kasteesta, kunnes hänen hiuksensa olivat pitkät kuin kotkan sulat ja hänen kyntensä kuin lintujen kynnet. 31 ”Kun se aika oli kulunut, minä, Nebukadnessar, nostin silmäni taivasta kohti, ja minun järkeni palasi. Minä kiitin Korkeinta, minä ylistin ja kunnioitin häntä, joka elää ikuisesti: ’HÄNEN VALTANSA ON IANKAIKKINEN VALTA, JA HÄNEN VALTAKUNTANSA PYSYY POLVESTA POLVEEN. 32 Kaikki maan asukkaat ovat tyhjän veroiset. Hän tekee taivaan joukoille ja maan asukkaille niin kuin tahtoo. Ei ole ketään, joka pidättäisi hänen kättään ja sanoisi hänelle: Mitä sinä teet?’

33 Siihen aikaan palasi minun järkeni, ja minä sain takaisin myös kuninkaallisen arvoni ja loistoni valtakuntani kunniaksi. Neuvonantajani ja ylimykseni etsivät minua, ja minut asetettiin jälleen hallitsemaan valtakuntaani. Minä sain hyvin suuren vallan, suuremman kuin ennen. 34 NYT MINÄ, NEBUKADNESSAR, YLISTÄN, KOROTAN JA KUNNIOITAN TAIVAAN KUNINGASTA, SILLÄ KAIKKI HÄNEN TEKONSA OVAT OIKEAT JA HÄNEN TIENSÄ OIKEUDENMUKAISET. HÄN VOI NÖYRYTTÄÄ NE, JOTKA VAELTAVAT YLPEYDESSÄ.”

Dan. 6:1-29

1 Meedialainen Daarejaves sai haltuunsa valtakunnan ollessaan noin kuudenkymmenen kahden vuoden ikäinen. 2 Daarejaves näki hyväksi asettaa valtakuntaansa satakaksikymmentä satraappia, niin että heitä olisi kaikkialla valtakunnassa. 3 Heitä ylempänä oli kolme valvojaa, joista Daniel oli yksi. Heille tuli satraappien tehdä tili, ettei kuningas kärsisi vahinkoa. 4 Mutta Daniel oli etevämpi muita valvoja ja satraappeja, sillä hänessä oli erinomainen henki, ja kuningas aikoi asettaa hänet koko valtakunnan johtoon. 5 Silloin toiset valvojat ja satraapit etsivät Danielia vastaan syytä valtakunnan hallinnon puolelta. He eivät kuitenkaan voineet löytää mitään syytöksen aiheutta, sillä Daniel oli uskollinen eikä hänestä löytynyt laiminlyöntiä eikä kelvottomuutta. 6 Niinpä nuo miehet sanoivat: ”Me emme löydä tästä Danielista mitään syytä, ellemmme löydä sitä hänen jumalanpalveluksestaan.” 7 Sen jälkeen valvojat ja satraapit riensivät kuninkaan luo ja sanoivat hänelle: ”Kuningas Daarejaves eläköön ikuisesti! 8 Kaikki kuninkaalliset valvojat, käskynhaltijat, satraapit, neuvonantajat ja maaherrat ovat neuvotelleet keskenään, että olisi annettava kuninkaallinen asetus. Olisi vahvistettava kielto, että kuka ikinä kolmenkymmenen päivän aikana rukoilee jotakin yhdeltäkään jumalalta tai ihmiseltä paitsi sinulta, kuningas, hänet on heitettävä leijonien luolaan. 9 Vahvista nyt, kuningas, kielto ja kirjoita säädös, jota meedialaisten ja persialaisten peruuttamattoman lain mukaan ei voi muuttaa.” 10 Niin kuningas Daarejaves kirjoitti säädöksen ja kiellon. 11 Heti kun Daniel oli saanut tietää, että säädös oli kirjoitettu, hän meni taloonsa, jonka kattohuoneen ikkunat olivat avoinna Jerusalemiin päin. Kolmena hetkenä päivässä hän laskeutui polvilleen, rukoili ja kiitti Jumalaansa aivan niin kuin hän oli ennenkin tehnyt. 12 Yllättäen nuo miehet ryntäsivät sisälle ja tapasivat Danielin rukoilemasta ja anomasta armoa Jumalansa edessä. 13 Sitten miehet menivät kuninkaan luo ja muistuttivat häntä kiellosta: ”Etkö olekin säätänyt kiellon, että jokainen, joka kolmenkymmenen päivän aikana rukoilee jotakin yhdeltäkään jumalalta tai ihmiseltä, paitsi sinulta, oi kuningas, hänet on heitettävä leijonien luolaan?” Kuningas vastasi: ”Säädös pysyy lujana meedialaisten ja persialaisten peruuttamattoman lain mukaan.” 14 He sanoivat kuninkaalle: ”Daniel, joka on Juudan pakkosiirtolaisia, ei välitä sinusta, kuningas, eikä kiellosta, jonka kirjoitit. Hän rukoilee yhä rukouksensa kolmena hetkenä päivässä.” 15 Kun kuningas kuuli tämän, hän tuli hyvin murheelliseksi ja alkoi miettiä, miten voisi pelastaa Danielin. Auringonlaskuun asti hän vaivasi itseään löytääkseen keinon pelastaa hänet. 16 Silloin miehet riensivät kuninkaan luo ja sanoivat hänelle: ”Tiedä, kuningas, että meedialaisten ja persialaisten lain mukaan mitään kuninkaan vahvistamaa kieltoa tai säädöstä ei voi peruuttaa.” 17 Niin kuningas käski tuoda Danielin ja heittää hänet leijonien luolaan. Kuningas sanoi Danielille: ”SINUN JUMALASI, JOTA LAKKAAMATTA PALVELET, PELASTAKOON SINUT.” 18 Sitten tuotiin kivi ja pantiin luolan suulle. Kuningas sinetöi sen omalla ja ylimystensä sineteillä, ettei Danielin asiassa tapahtuisi muutosta. 19 Sitten kuningas meni palatsiinsa ja vietti yönsä paastoten eikä sallinut tuoda eteensä viihdyttäjiä, ja uni pakeni hänen silmistään. 20 Aamunkoitteessa, heti kun oli tullut valoisaa, kuningas nousi ja lähti kiireesti leijonien luolalle. 21 Lähestyessään luolaa kuningas huusi murheellisella äänellä Danielia ja sanoi: ”DANIEL, ELÄVÄN JUMALAN PALVELIJA! ONKO JUMALASI, JOTA LAKKAAMATTA PALVELET, VOINUT PELASTAA SINUT LEIJONILTA?” 22 Daniel vastasi kuninkaalle: ”ELÄKÖÖN KUNINGAS IKUISESTI. 23 MINUN JUMALANI ON LÄHETTÄNYT ENKELINSÄ JA SULKENUT LEIJONIEN KIDAT, NIIN ETTEIVÄT NE OLE MINUA VAHINGOITTANEET, SILLÄ MINUT ON HAVAITTU VIATTOMAKSI HÄNEN EDESSÄÄN ENKÄ OLE RIKKONUT SINUAKAAN VASTAAN, KUNINGAS.” 24 Tästä kuningas ilahtui kovin ja käski ottaa Danielin ylös luolasta. KUN DANIEL OLI NOSTETTU LUOLASTA, HÄNESSÄ EI HAVAITTU MITÄÄN VAMMAA, SILLÄ HÄN OLI LUOTTANUT JUMALAANSA. 25 Silloin kuningas käski tuoda miehet, jotka olivat syyttäneet Danielia, ja heittää heidät vaimoineen ja lapsineen leijonien luolaan. He eivät ehtineet edes luolan pohjalle, kun leijonat hyökkäsivät heidän kimppuunsa ja murskasivat kaikki heidän luunsa. 26 Sitten kuningas Daarejaves kirjoitti KAIKILLE KANSOILLE, KANSAKUNNILLE JA KIELILLE KOKO MAAN PÄÄLLÄ: ”SUURI OLKOON TEIDÄN RAUHANNE! 27 MINÄ OLEN ANTANUT KÄSKYN, ETTÄ KOKO MINUN VALTAKUNTANI ALUEELLA ON VAVISTEN PELÄTTÄVÄ DANIELIN JUMALAA. HÄN ON ELÄVÄ JUMALA, JA HÄN PYSYY IANKAIKKISESTI. HÄNEN VALTAKUNTANSA EI HÄVIÄ, EIKÄ HÄNEN HERRUUDELLAAN OLE LOPPUA. 28 HÄN PELASTAA JA VAPAUTTAA, HÄN TEKEE TUNNUSTEKOJA JA IHMEITÄ TAIVAASSA JA MAAN PÄÄLLÄ, HÄN, JOKA PELASTI DANIELIN LEIJONIEN KYNSISTÄ.” 29 Ja Daniel menestyi Daarejaveksen valtakunnassa ja persialaisen Kooreksen valtakunnassa.

Dan. 7:1-28

1 Beelsassarin, Baabelin kuninkaan, ensimmäisenä hallitusvuotena Daniel näki vuoteellaan unen, päänsä näyn. Hän kirjoitti unen pääkohdat muistiin. 2 Näin hän sanoo: ”Minä näin yöllä näyssäni, kuinka taivaan neljä tuulta saivat suuren meren kuohumaan. 3 MERESTÄ NOUSI NELJÄ SUURTA PETOA, KAIKKI ERILAISIA. 4 Ensimmäinen oli kuin leijona, mutta sillä oli kotkan siivet. Minun katsellessani siltä repäistiin siivet, ja se nostettiin maasta pystyyn ja pantiin seisomaan kahdella jalalla kuin ihminen, ja sille annettiin ihmisen sydän. 5 Ja katso, oli toinen peto, karhun näköinen. Se oli nostettu toiselle kyljelleen, ja sillä oli kolme kylkiluuta suussa hampaiden välissä. Sille sanottiin: ’Nouse ja syö paljon lihaa.’ 6 Tämän jälkeen näin vielä yhden pedon, kuin pantterin, ja sen selässä oli neljä linnunsiipeä. Tällä pedolla oli neljä päätä, ja sille annettiin valta. 7 SEN JÄLKEEN NÄIN YÖLLISESSÄ NÄYSSÄNI NELJÄNNEN PEDON. SE OLI PELOTTAVA, KAUHISTUTTAVA JA HYVIN VOIMAKAS. SILLÄ OLI SUURET, RAUTAISET HAMPAAT, JA SE SÖI JA MURSKASI JA TALLASI TÄHTEET JALKOIHINSA. Se oli erilainen kuin kaikki

edelliset pedot, ja sillä oli kymmenen sarvea. 8 Tarkkaillessani sarvia huomasin, että niiden välistä kasvoi esiin vielä pieni sarvi ja kolme entisistä sarvista repäistiin pois sen tieltä. Ja katso, sillä SARVELLA OLI SILMÄT KUIN IHMISEN SILMÄT JA SUU, JOKA PUHUI PÖYHKEITÄ SANOJA. 9 Minun tätä katsellessani ASETETTIIN ISTUIMET PAIKOILLEEN, JA IKIAIKAINEN ISTUUTUI. HÄNEN VAATTEENSA OLIVAT VALKEAT KUIN LUMI JA HÄNEN PÄÄNSÄ HIUKSET KUIN PUHDAS VILLA. HÄNEN VALTAISTUIMENSA OLI TULEN LIEKKEJÄ, JA SEN PYÖRÄT OLIVAT PALAVAA TULTA. 10 TULIVIRTA VYÖRYI, SE LÄHTI LIIKKEELLE HÄNEN EDESTÄÄN. Tuhannen tuhatta palveli häntä, ja kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta seisoi hänen edessään. OIKEUS ISTUI TUOMIOLLE, JA KIRJAT AVATTIIN. 11 MINÄ KATSELIN EDELLEEN JA NÄIN, KUINKA PETO TAPETTIIN NIIDEN PÖYHKEIDEN SANOJEN VUOKSI, JOITA SARVI PUHUI. SEN RUUMIS TUHOTTIIN JA HEITETTIIN TULEEN PALAMAAN. 12 Muiltakin pedoilta otettiin valta pois, mutta niiden sallittiin elää määrättyyn aikaan ja hetkeen asti. 13 MINÄ NÄIN YÖLLISESSÄ NÄYSSÄ KUINKA TAIVAAN PILVISSÄ TULI IHMISEN POJAN KALTAINEN. HÄN SAAPUI IKIAIKAISEN LUO, JA HÄNET SAATETTIIN IKIAIKAISEN ETEEN. 14 HÄNELLE ANNETTIIN VALTA, KUNNIA JA KUNINKUUS, JA KAIKKI KANSAT, KANSAKUNNAT JA KIELET PALVELIVAT HÄNTÄ. HÄNEN VALTANSA ON IANKAIKKINEN VALTA, JOLLA EI OLE LOPPUA, EIKÄ HÄNEN VALTAKUNTANSA HÄVIÄ.” 15 ”Minä, Daniel, tunsin henkeni tulevan levottomaksi, ja pääni näyt pelästyttivät minut. 16 Minä lähestyin yhtä siellä seisovista ja pyysin häneltä varmaa tietoa kaikista näistä asioista. Hän vastasi minulle ja ilmoitti niiden selityksen: 17 ’Nuo suuret pedot, joita on neljä, ovat NELJÄ KUNINGASTA, JOTKA NOUSEVAT MAASTA. 18 Mutta Korkeimman pyhät saavat valtakunnan ja pitävät sen hallussaan ikuisesti – iankaikkisesta iankaikkiseen.’

19 Sen jälkeen minä tahdoin saada varman tiedon neljännessä pedosta, joka oli erilainen kuin kaikki muut, hyvin pelottava, ja jolla oli rautaiset hampaat ja vaskiset kynnet ja joka söi ja murskasi ja tallasi tähteet jalkoihinsa. 20 Halusin myös TIETÄÄ PEDON PÄÄN KYMMENESTÄ SARVESTA JA vielä siitä sarvesta, joka kasvoi esiin ja jonka tieltä kolme sarvea putosi, tuosta SARVESTA, JOLLA OLI SILMÄT JA PÖYHKEÄSTI PUHUVA SUU JA JOKA NÄYTTI SUUREMMALTA KUIN NE MUUT. 21 SEN SARVEN MINÄ NÄIN SOTIVAN PYHIÄ VASTAAN JA VOITTAVAN HEIDÄT, 22 KUNNES IKIAIKAINEN SAAPUI. Silloin oikeus annettiin Korkeimman pyhille, ja tuli aika, jolloin pyhät saivat haltuunsa valtakunnan. 23 Hän vastasi näin: ’NELJÄS PETO ON NELJÄS VALTAKUNTA, JOKA SYNTYY MAAILMAAN, erilainen kuin kaikki muut valtakunnat. Se syö koko maan, tallaa ja murskaa sen. 24 Ne KYMMENEN SARVEA OVAT KYMMENEN KUNINGASTA, jotka nousevat siitä valtakunnasta. Heidän jälkeensä nousee vielä YKSI. Hän ON ERILAINEN KUIN EDELLISET, ja hän kukistaa kolme kuningasta. 25 HÄN PUHUU SANOJA KORKEINTA VASTAAN JA TUHOAA KORKEIMMAN PYHIÄ. HÄN TAHTOO MUUTTAA AJAT JA LAIN, JA NE ANNETAAN HÄNEN VALTAANSA AJAKSI JA KAHDEKSI AJAKSI JA PUOLEKSI AJAKSI. 26 Sitten oikeus istuu tuomiolle ja häneltä otetaan pois valta, hänet hävitetään ja tuhotaan perin pohjin. 27 KUNINKUUS JA VALTA JA VALTAKUNTIEN MAHTI KAIKEN TAIVAAN ALLA ANNETAAN KORKEIMMAN PYHIEN KANSALLE. HÄNEN VALTAKUNTANSA ON IANKAIKKINEN VALTAKUNTA, JA KAIKKI VALLAT PALVELEVAT JA TOTTELEVAT HÄNTÄ.’ 28 Tähän kertomus päättyy. Minua, Danielia, ajatukseni pelottivat suuresti, ja minun kasvoni kalpenivat, mutta minä kätkin asian sydämeeni.”

Ob. 1-21

1 Obadjan näky. HERRA, HERRA ON PUHUNUT EDMISTA NÄIN, me olemme kuulleet sanoman Herralta , ja sanansaattaja on lähetetty kansojen keskuuteen: ”Nouskaa, nouskaamme sotaan Edomia vastaan!” 2 KATSO, MINÄ TEEN SINUT VÄHÄISEKSI KANSOJEN JOUKOSSA, sinusta tulee kovin halveksittu. 3 SINUN SYDÄMESI JULKEUS ON PETTÄNYT SINUT, JOKA ASUT KALLION HALKEAMISSA, JONKA ASUNTO ON KORKEUKSISSA JA JOKA SANOT SYDÄMESSÄSI: ”KUKA VOI SYÖSTÄ MINUT MAAHAN?” 4 Vaikka kohoaisit korkealle kuin kotka ja tekisit pesäsi tähtien keskelle, sieltäkin minä syöksisin sinut alas, sanoo Herra .

5 Jos varkaat tulisivat kimppuusi, jos yölliset rosvot, millaista tuhoa he sinulle tekisivätkään! Mutta eivätkö he varastaisi vain sen, mitä tarvitsevat? Jos viininkorjaajat tulisivat luoksesi, eivätkö he jättäisi jälkikorjuuta? 6 MUTTA KUINKA ONKAAN EESAU TARKOIN TUTKITTU, HÄNEN KÄTKÖNSÄ PENGOTTU! 7 Kaikki nuo sinun liittolaisesi ovat ajaneet sinut rajalle asti. Ystäväsi ovat sinut pettäneet ja voittaneet. NE, JOTKA SYÖVÄT LEIPÄÄSI, OVAT PANNEET ANSAN ETEESI, EIKÄ EDMOM YMMÄRRÄ SITÄ. 8 Totisesti, sinä päivänä, sanoo Herra, minä hävitän viisaat Edomista ja ymmärryksen Eesaun vuorelta. 9 SINUN SANKARISI, TEEMAN, KAUISTUVAT, JA VIIMEINENKIN MIES HÄVIÄÄ EESAUN VUORELTA MURHATÖITTEN TÄHDEN. 10 Väkivallan tähden veljeäsi Jaakobia kohtaan sinut peittää häpeä ja sinut hävitetään ikiajoiksi. 11 Sinä päivänä, jona seisoit sivussa, kun vierasmaalaiset veivät pois hänen rikkautensa , päivänä, jona muukalaiset tunkeutuivat sisään hänen porteistaan ja heittivät arpa Jerusalemista, sinäkin olit kuin yksi heistä.

12 Älä katso iloiten veljesi päivää, hänen onnettomuutensa päivää. Älä ilku Juudan lapsia heidän tuhonsa päivänä äläkä levittele suutasi heidän ahdistuksensa päivänä. 13 Älä tunkeudu sisään minun kansani portista sen hädän päivänä. Älä katsele iloiten muiden joukossa veljesi onnettomuutta hänen hätänsä päivänä. Älä ojenna kättäsi hänen omaisuuteensa hänen hätänsä päivänä. 14 Älä seiso tienhaarassa surmaamassa hänen pakolaisiaan. ÄLÄ LUOVUTA HÄNEN ELOON JÄÄNEITÄÄN AHDINGON PÄIVÄNÄ. 15 SILLÄ HERRAN PÄIVÄ ON LÄHELLÄ KAIKKIA KANSOJA. NIIN KUIN SINÄ OLET TEHNYT, NIIN SINULLE TEHDÄÄN; sinun tekosi palaavat oman pääsi päälle. 16 Niin kuin te olette juoneet minun pyhällä vuorellani, niin juovat kaikki kansat ainiaan. He juovat ja särpivät ja ovat ikään kuin heitä ei olisi ollutkaan. 17 MUTTA PELASTUNEET OVAT SIONIN VUORELLA. Se on oleva pyhä, ja Jaakobin heimo perii perintönsä. 18 Jaakobin heimo on tuli ja Joosefin heimo liekki, mutta Eesaun heimo on kuin oljet. Tuli polttaa, liekki nielee ne, eikä yksikään Eesaun heimosta pääse pakoon, sillä Herra on puhunut. 19 Etelämaan asukkaat ottavat perinnökseen Eesaun vuoren, ja Alankomaan asukkaat filistealaisten alueen. He ottavat perinnökseen myös Efraimin maan ja Samarian maan, Benjaminin ja Gileadin. 20 Tästä israelilaisten joukosta pakkosiirtolaisuuteen viedyt ottavat perinnökseen kanaaniilaisten alueen Sarpatiin asti. Ja Jerusalem

pakkosiirtolaiset, jotka ovat Sefaradissa, ottavat perinnökseen Etelämaan kaupungit. 21 Pelastajat nousevat Siionin vuorelle tuomitsemaan Eesaun vuotta. KUNINKUUS ON OLEVA HERRAN .

Miika 4:1-14

1 PÄIVIEN LOPULLA ON HERRAN TEMPPELIN VUORI SEISOVA LUJANA, ylimpänä vuorista, korkeimpana kukkuloista, JA KANSAT VIRTAAVAT SINNE. 2 Monet kansat lähtevät liikkeelle SANOEN: "TULKAA, NOUSKAAMME HERRAN VUORELLE, JAAKOBIN JUMALAN HUONEESEEN, ETTÄ HÄN OPETTAISI MEILLE TEITÄÄN JA ME VAELOISIMME HÄNEN POLKUJAAN. SILLÄ SIIONISTA LÄHTEE OPETUS, JERUSALEMISTA HERRAN SANA." 3 Hän tuomitsee monien kansojen kesken, hän säätää oikeutta väkeville kansoille, kaukasiin maihin saakka. Ne takovat miekkansa auran teriksi ja keihäänsä vesureiksi. Kansa ei nosta miekkaa kansaa vastaan, eivätkä ne enää opettele sotimaan. 4 Jokainen istuu oman viiniköynnöksensä ja viikunapuunsa alla kenenkään säilyttämättä, sillä Herran Sebaotin suu on puhunut. 5 Kaikki kansat vaeltavat kukin oman jumalansa nimessä, mutta me vaellamme Herran , Jumalamme, nimessä aina ja ikuisesti. 6 SINÄ PÄIVÄNÄ, SANOO HERRA , MINÄ TAHDON KOOTA ONTUVAT JA TUODA YHTEEN HAJALLE AJETUT JA NE, JOILLE MINÄ OLIN TUOTTANUT ONNETTOMUUDEN. 7 MINÄ TEEN ONTUVISTA JÄLJELLE JÄÄVÄN JA KAUS VIEDYISTÄ VÄKEVÄN KANSAN. HERRA ON OLEVA HEIDÄN KUNINKAANSA SIIONIN VUORELLA NYT JA IANKAIKKISESTI. 8 Ja sinä KARJATORNI, TYTÄR SIIONIN KUKKULA! SINULLE TULEE ENTINEN VALTA, SAAPUU TYTÄR JERUSALEMIN KUNINKUUS. 9 Ja nyt! Miksi sinä voitit äänekkäästi? EIKÖ SINULLA OLE KUNINGASTA, ONKO SINULTA KADONNUT NEUVONANTAJA, kun tuska valtaa sinut kuin synnyttäjän? 10 Väänteledi ja voitit, tytär Siion, kuin synnyttäjää, sillä NYT SINUN ON LÄHDETTÄVÄ KAUPUNGISTA, ASUTTAVA KEDOLLA JA MENTÄVÄ BAABELIIN ASTI. SIELLÄ SINUT PELASTETAAN, SIELLÄ HERRA LUNASTAA SINUT vihamiestesi käsistä. 11 Nyt sinua vastaan kokoontuvat monet kansat sanoen: "Saastutettakoon se! Nauttikoot silmämme Siionin onnettomuudesta!" 12 Mutta HE EIVÄT TUNNE HERRAN AJATUKSIA EIVÄTKÄ YMMÄRRÄ HÄNEN SUUNNITELMAANSA, sillä hän kokoaa heidät niin kuin lyhteet puimatantereelle. 13 Nouse ja pui, tytär Siion, sillä minä annan sinulle rautaiset sarvet ja vaskiset sorkat, ja sinä murskaat monet kansat. Minä vihin Herralle tuhon omaksi heidän väärän voittonsa, kaiken maan Herralle heidän rikkautensa. 14 Nyt kokoa joukkosi, sinä hyökkääjän ahdistama tytär! MEITÄ PIIRITETÄÄN, HE LYÖVÄT KEPILLÄ POSKELLE ISRAELIN TUOMARIA.

Miika 5:1-14

1 MUTTA SINÄ, BEETLEHEM Efrata, joka olet vähäinen Juudan sukujen joukossa, SINUSTA TULEE MINULLE HÄN, JOKA ON OLEVA HALLITSIJA ISRAELISSA, JONKA ALKUPERÄ ON MUINAISUUDESSA, IANKAIKKISISSA AJOISSA. 2 Sen tähden hän antaa heidät alttiiksi siihen aikaan asti, jolloin synnyttäjää synnyttää. Silloin hänen jäljelle jääneet veljensä palaavat israelilaisten luo. 3 HÄN ASTUU ESIIN JA KAITSEE HEITÄ HERRAN VOIMASSA, HERRAN, JUMALANSA, NIMEN YLHÄISESSÄ VOIMASSA. He asuvat rauhassa, sillä hän on silloin suuri aina maan ääriin saakka. 4 HÄN ON OLEVA RAUHA. Jos Assur hyökkää maahamme, jos se tunkeutuu palatseihimme, me asetamme sitä vastaan seitsemän paimenta ja kahdeksan kansanjohtajaa. 5 He kaitsevat miekalla Assurin maata, Nimrodin maata sen omien porttien luona. Hän pelastaa meidät Assurin vallasta, jos se hyökkää meidän maahamme, jos se tulee meidän alueellemme. 6 Jaakobin jäännös monien kansojen keskellä on kuin kaste, joka tulee Herralta , kuin sadekuuro ruohikolle. Ei se odota ihmisiä eikä viivy kenenkään vuoksi. 7 Jaakobin jäännös kansojen joukossa, monien kansojen keskellä, on kuin leijona metsän eläinten joukossa, kuin nuori leijona lammasmaunojen keskellä. Jos se hyökkää, se tallaa maahan ja raatelee, eikä pelastajaa ole. 8 Kohotkoon kätesi vihollisiasi vastaan, kaikki vihamiehesi joutukoot tuohon. 9 SINÄ PÄIVÄNÄ TAPAHTUU, SANOO HERRA, että minä hävitän sinun hevosesi ja tuhoan sinun vaunusi. 10 Minä hävitän sinun maasi kaupungit ja hajotan maahan kaikki linnoituksesi. 11 Minä hävitän taikalut käsistäs, eikä sinulla enää ole ennustelijoita. 12 Minä hävitän sinun veistetyt kuvasi ja sinun patsaasi, etkä sinä enää kumarru palvomaan kättesi tekoa. 13 Minä revin maahan aseratarhat sinun keskeltäsi ja tuhoan kaupunkisi. 14 VIHASSA, TULISESSA VIHASSA, MINÄ KOSTAN KANSOILLE, JOTKA EIVÄT MINUA KUULLEET.

Sak. 4:1-14

1 Enkeli, joka oli puhunut kanssani, palasi ja herätti minut niin kuin joku herätetään unestaan. 2 Hän sanoi minulle: "MITÄ SINÄ NÄET?" Minä vastasin: "Näen lampunjalan, joka on kokonaan kultaa, ja yläpuolella sen öljyastian. Lampunjalassa on seitsemän lampua ja seitsemän öljyputkea, jotka johtavat yläosassa oleviin lampuihin. 3 LAMPUNJALAN VIERESSÄ ON KAKSI ÖLJYPUUTA, toinen sen oikealla, toinen vasemmalla puolella." 4 Minä kysyin enkeliltä, joka puhui minun kanssani: "Mitä ne ovat, herrani?" 5 Enkeli, joka puhui kanssani, vastasi minulle: "Etkö tiedä, mitä ne ovat?" Minä sanoin: "En, herrani." 6 HÄN SANOI MINULLE: TÄMÄ ON HERRAN SANA SERUBBAABELILLE: "EI VÄELLÄ EIKÄ VOIMALLA, VAAN MINUN HENGELLÄNI, SANOO HERRA SEBAOT. 7 Mikä sinä olet, sinä suuri vuori Serubbaabelin edessä? Muutu tasangoksi! HÄN ON ASETTAVA PAIKOILLEEN HUIPPUKIVEN HUUTOJEN KAIKUUN: 'SUOSIO, SUOSIO SILLE!'" 8 Sitten minulle tuli tämä Herran sana: 9 "SERUBBAABELIN KÄDET OVAT LASKENEET TÄMÄN TEMPPELIN PERUSTUKSET, JA HÄNEN KÄTENSÄ SAATTAVAT SEN VALMIIKSI. JA SINÄ TULET TIETÄMÄÄN, ETTÄ HERRA SEBAOT ON LÄHETTÄNYT MINUT TEIDÄN LUOKSENNE. 10 SILLÄ KUKA HALVEKSII PIENTEN ALKUJEN PÄIVÄÄ, KUN NUO SEITSEMÄN HERRAN SILMÄÄ, JOTKA TARKKAILEVAT KOKO MAATA, ILOITSEVAT NÄHDESSÄÄN LUOTILANGAN SERUBBAABELIN KÄDESSÄ." 11 Minä kysyin häneltä: "Mitä ovat nämä kaksi öljypuuta lampunjalan oikealla ja vasemmalla puolella?" 12 Kysyin häneltä vielä: "Mitä ovat nuo kaksi öljypuun terttua noiden kahden kultaisen putken kohdalla, jotka

vuodattavat sisästään öljyn kultaa?" 13 Hän vastasi minulle: "Etkö tiedä, mitä ne ovat?" Minä vastasin: "En, herrani." 14 Hän sanoi: "NÄMÄ OVAT NE KAKSI ÖLJYLLÄ VOIDELTUA, JOTKA SEISOVAT KOKO MAAN HERRAN EDESSÄ."

Sak. 6:1-15

1 Kun jälleen kohotin katseeni, näin neljät vaunut, jotka lähtivät liikkeelle kahden vuoren välistä. Ne vuoret olivat vaskivuoria. 2 Ensimmäisten vaunujen edessä oli punaruskeat hevoset, toisten edessä mustat hevoset, 3 kolmansien edessä valkoiset hevoset ja neljänsien vaunujen edessä oli täplikkeitä, voimakkaat hevoset. 4 Minä kysyin enkeliä, joka puhui kanssani: "Mitä nämä ovat, herrani?" 5 Enkeli vastasi minulle: "NÄMÄ OVAT NELJÄ TAIVAAN TUULTA, JOTKA LÄHTEVÄT LIIKKEELLE SEISOTTUAAN KOKO MAAN HERRAN EDESSÄ. 6 Ne vaunut, joiden edessä on MUSTAT HEVOSET, LÄHTEVÄT POHJOISEEN MAAHAN, JA VALKOISET LÄHTEVÄT NIIDEN PERÄÄN. Täplikkeitä lähtevät eteläiseen maahan." 7 Väkevät hevoset tulivat esille ja halusivat lähteä kulkemaan pitkin maata. Enkeli sanoi: "MENKÄÄ, KIERTÄKÄÄ MAATA!" Niin ne lähtivät kiertämään maata. 8 Sitten hän kutsui minut ja sanoi minulle: "KATSO, NUO JOTKA LÄHTIVÄT POHJOISEEN MAAHAN, SAATTAVAT MINUN HENKENI LEPÄÄMÄÄN POHJOISESSA MAASSA." 9 Minulle tuli tämä Herran sana: 10 Ota vastaan lahja pakkosiirtolaisilta Heldailta, Tobialta ja Jedajalta. Mene vielä samana päivänä Joosian, Sefanjan pojan, taloon, jonne he ovat tulleet Baabelista. 11 Ota vastaan hopea ja kulta, tee kruunu ja pane se ylipappi Joosuan, Jehootsadakin pojan, päähän 12 ja sano hänelle: NÄIN SANOO HERRA SEBAOT: KATSO, MIES NIMELTÄ VESA! HÄN VERSOO OMALTA POHJALTAAN, JA HÄN ON RAKENTAVA HERRAN TEMPPELIN. 13 HÄN RAKENTAA HERRAN TEMPPELIN. HÄN KANTAA VALTASUURUUTTA. HÄN ISTUU JA HALLITSEE VALTAISTUIMELLAAN. HÄN ISTUU MYÖS PAPPINA VALTAISTUIMELLAAN, JA RAUHAINEN YHTEISYMMÄRRYS VALLITSEE MOLEMPIEN TEHTÄVIEN VÄLILLÄ. 14 Kruunu on oleva muistona Herran temppelissä Heelemistä, Tobiasta ja Jedajasta sekä Sefanjan pojan suosiollisuudesta. 15 KAUKAA TULLEET RAKENTAVAT HERRAN TEMPPELIÄ. JA TE TULETTE TIETÄMÄÄN, ETTÄ HERRA SEBAOT ON LÄHETTÄNYT MINUT TEIDÄN LUOKSENNE. NÄIN TAPAHTUU, JOS TE TODELLA KUUNTELETTE HERRAN, TEIDÄN JUMALANNE, ÄÄNTÄ."

Sak. 8:1-23

1 Sitten tuli tämä Herran Sebaotin sana: 2 "Näin sanoo Herra Sebaot: Minä kiivailen Siionin puolesta suurella kiivaudella, suurella vihalla minä sen puolesta kiivailen. 3 NÄIN SANOO HERRA : MINÄ PALAAN JÄLLEEN SIIONIIN JA ASUN KESKELLÄ JERUSALEMIA. JERUSALEMIA KUTSUTAAN USKOLLISEKSI KAUPUNGKSI JA HERRAN SEBAOTIN VUORTA PYHÄKSI VUOREKSI. 4 Näin sanoo Herra Sebaot: Vielä on Jerusalemin toreilla istuva vanhuksia, miehiä ja naisia, kullakin kädessään sauva päiviensä paljouden vuoksi. 5 Kaupungin kadut tulevat täyteen poikia ja tyttöjä, jotka leikkivät sen toreilla. 6 NÄIN SANOO HERRA SEBAOT: JOS TÄMÄ ONKIN NIINÄ PÄIVINÄ IHMEELLISTÄ TÄMÄN KANSAN JÄÄNNÖKSEN SILMISSÄ, PITÄISIKÖ SEN OLLA IHMEELLISTÄ MINUNKIN SILMISSÄNI, SANOO HERRA SEBAOT? 7 NÄIN SANOO HERRA SEBAOT: KATSO, MINÄ PELASTAN KANSANI ITÄISESTÄ MAASTA JA AURINGONLASKUN MAASTA. 8 MINÄ TUON HEIDÄT ASUMAAN KESKELLE JERUSALEMIA. HE OVAT MINUN KANSANI, JA MINÄ OLEN HEIDÄN JUMALANSA, USKOLLINEN JA VANHURSKAS. 9 NÄIN SANOO HERRA SEBAOT: OLKOOT KÄTENNE LUJAT, TEIDÄN, JOTKA NÄINÄ AIKOINA OLETTE KUULLEET NÄMÄ SANAT NIIDEN PROFEETTOJEN SUUSTA, JOTKA PROFETOIVAT MYÖS SINÄ PÄIVÄNÄ, JONA LASKETTIIN HERRAN SEBAOTIN HUONEEN PERUSTUS TEMPPELIN RAKENTAMISTA VARTEN. 10 Ennen sitä aikaa ei saatu palkkaa ihmisen työstä eikä juhdan työstä. Ahdistaja ei antanut rauhaa menijälle eikä tulijalle, ja minä yllytin kaikki ihmiset toinen toisensa kimppuun. 11 Mutta NYT MINÄ EN ENÄÄ OLE SAMANLAINEN KUIN ENTISINÄ PÄIVINÄ TÄMÄN KANSAN JÄÄNNÖKSELLE, SANOO HERRA SEBAOT. 12 Sillä rauhan kylvö kylvetään, viiniköynnös antaa hedelmänsä, maa antaa satonsa ja taivas kasteensa. Tämän kansan jäännökselle minä annan perintöosaksi kaiken tämän. 13 Niin kuin te olette olleet kirouksena kansojen seassa, Juudan heimo ja Israelin heimo, niin TE TULETTE OLEMAAN SIUNAUKSENA, KUN MINÄ TEIDÄT PELASTAN. ÄLKÄÄ PELÄTKÖ, OLKOOT KÄTENNE LUJAT. 14 Sillä näin sanoo Herra Sebaot: Minulla oli mielessä tehdä teille pahaa, kun teidän isänne vihoittivat minut, sanoo Herra Sebaot, enkä minä sitä katunut. 15 NÄINÄ AIKOINA MINULLA TAAS ON MIELESSÄ TEHDÄ HYVÄÄ JERUSALEMILLE JA JUUDAN HEIMOLLE. ÄLKÄÄ PELÄTKÖ. 16 MUTTA TEHKÄÄ TE NÄIN: PUHUKAA TOTTA TOINEN TOISELLENNE. TUOMITKAA PORTEISSANNE OIKEIN, TUOMITKAA RAUHAN TUOMIO. 17 ÄLKÄÄ HAUTOKO MIELESSÄNNE PAHAA TOINEN TOISELLENNE ÄLKÄÄKÄ RAKASTAKO VÄÄRÄÄ VALAA. SILLÄ KAIKKIA NÄITÄ MINÄ VIHAAN, SANOO HERRA ." 18 Sitten minulle tuli tämä Herran Sebaotin sana: 19 "Näin sanoo Herra Sebaot: Neljännen ja viidennen kuun paasto ja seitsemännen ja kymmenennen kuun paasto on oleva Juudan heimolle iloa ja riemua ja onnellista juhlaa. Rakastakaa totuutta ja rauhaa! 20 Näin sanoo Herra Sebaot: Vielä tulee kansoja, monien kaupunkien asukkaita. 21 Kaupungin asukkaat lähtevät toiseen kaupunkiin ja sanovat: 'Lähdetään, menkäämme lepyttämään Herraa, etsimään Herraa Sebaotia; minäkin tahdon mennä.' 22 Monet kansat, mahtavat kansakunnat, tulevat Jerusalemiin etsimään Herraa Sebaotia, saadakseen Herran mielisuosion. 23 Näin sanoo Herra Sebaot: Niinä päivinä kymmenen miestä erikielisiä kansoista tarttuu juutalaisen miehen viitan liepeeseen sanoen: 'Me tahdomme kulkea teidän mukanne, sillä me olemme kuulleet, että Jumala on teidän kansanne.'"

Sak. 9:1-17

1 Ennustus, Herran sana Hadrakin maata ja hänen asuinpaikkaansa, Damaskoa vastaan: ” Herran silmä tarkkaa ihmisiä, kaikkia Israelin heimoja 2 ja Hamatia, joka on Damaskoksen kanssa rajakkain, sekä Tyyroa ja Siidonia, sillä ne ovat sangen viisaat. 3 Tyyro on rakentanut itselleen linnoituksen ja kasannut kokoon hopeaa kuin tomua ja kultaa kuin katujen lokaa. 4 Katso, Herra valloittaa sen, syöksee mereen sen voiman, ja kaupunki palaa tulella. 5 Sen näkee Askelon ja pelästyy, ja Gaza vapisee kovin. Ekronkin vapisee, sillä sen toivo joutuu häpeään. Gazasta häviää kuningas, eikä Askelonissa enää asuta. 6 Asdodissa asuu sekarotuisia; minä teen lopun filistealaisten ylpeydestä. 7 Minä poistan veret Asdodin suusta, iljetykset hänen hampaittensa välistä, ja hänestäkin jää jäännös meidän Jumalallemme. Hän on oleva kuin sukuuhtinas Juudassa, ja Ekron on kuin jebusilainen. 8 MINÄ PYSTYTÄN LEIRINI SUOJAAMAAN TEMPPELIÄNI SOTAJOUKOILTA, JOTKA TULEVAT JA MENEVÄT. SORTAJA EI ENÄÄ KULJE HEIDÄN YLITSEEN, SILLÄ NYT MINÄ ITSE VALVON SITÄ.” 9 ”Iloitse suuresti, tytär Siion, huuda riemusta, tytär Jerusalem. KATSO, KUNINKAASI TULEE SINUN LUOKSESI! HÄN ON VANHURSKAS, HÄN PELASTAA; HÄN ON NÖYRÄ, HÄN RATSASTAA AASILLA, AASINTAMMAN VARSALLA. 10 Minä hävitän sotavaunut Efraimista ja hevoset Jerusalemita. Sodan jousi särjetään, ja HÄN JULISTAA RAUHAA KANSOILLE. Hänen hallitusvaltansa ulottuu merestä mereen, Eufratvirrasta aina maan ääriin asti. 11 MITÄ SINUUN TULEE, LIITTONI VEREN TÄHDEN MINÄ PÄÄSTÄN VANKISI POIS VEDETTÖMÄSTÄ KUOPASTA. 12 PALATKAA TAKAISIN LINNOITUKSEEN, TE VANGIT, JOILLA ON TOIVO. Tänäkin päivänä minä julistan: kaksin verroin minä sinulle korvaan. 13 Minä jännitän Juudan jousekseni, asetan siihen nuoleksi Efraimin ja nostan sinun poikasi, Siion, sinun poikiasi vastaan, Jaavan . Minä teen sinut sankarin miekan kaltaiseksi. 14 Herra näyttäytyy heidän yläpuolellaan, hänen nuolensa lähtee lentoon kuin salama. Herra, Herra puhalttaa pasuunaan ja kulkee etelän myrskytuulissa. 15 Herra Sebaot on suojaava heitä. He nielevät vihollisensa ja tallaavat linkokiviä. He juovat ja meluavat kuin viinin vallassa, he ovat täynnä kuin uhrimaljat, kuin alttarin kulmat. 16 SINÄ PÄIVÄNÄ HERRA , HEIDÄN JUMALANSA PELASTAA HEIDÄT, KANSANSA, LAMMASLAUMANSA. He ovat kruunuun kiinnitettyjä kiviä, jotka välkehtivät yli hänen maansa. 17 Kuinka suuri onkaan heidän ihanuutensa ja kauneutensa! Vilja saa kasvamaan nuorukaiset, rypälemehu neitokset.”

Sak. 10:1-12

1 ”PYYTÄKÄÄ HERRALTA SADETTA KEVÄTSATEEN AIKANA. Herra tekee ukkospilvet ja antaa teille sadekuurot, antaa kasvit jokaisen pellolle. 2 Mutta kotijumalat puhuvat valhetta, tietäjät näkevät petollisia näkyjä, kertovat joutavia unia ja lohduttavat turhuuksilla. Sen vuoksi kansa harhailee kuin lammaslauma ja kärsii vaivaa, kun ei ole paimenta. 3 Minun vihani syytty paimenia kohtaan, johtokauriita minä rankaisen. HERRA SEBAOT PITÄÄ HUOLEN LAUMASTAAN, JUUDAN HEIMOSTA, JA TEKEE SIITÄ MAJESTEETILLISEN SOTARATSUN. 4 SIITÄ ON LÄHTÖISIN KULMAKIVI, siitä kiinnityspaalu, siitä sotajousi, siitä tulevat kaikki mahtimiehet. 5 He ovat kuin sankarit, jotka sodassa polkevat katujen lokaa. He taistelevat, sillä Herra on heidän kanssaan; häpeään joutuvat hevosilla ratsastajat. 6 MINÄ TEEN VÄKEVÄKSI JUUDAN HEIMON, JA JOOSEFIN HEIMON MINÄ PELASTAN. MINÄ ANNAN HEIDÄN PALATA, SILLÄ MINÄ OLEN ARMAHTANUT HEIDÄT, JA HE TULEVAT OLEMAAN, NIIN KUIN EN OLISI HEITÄ HYLÄNNYTKÄÄN. SILLÄ MINÄ OLEN HERRA , HEIDÄN JUMALANSA, JA MINÄ VASTAAN HEILLE. 7 Efraim on oleva kuin sankari, heidän sydämensä iloitsevat kuin viinistä. Heidän lapsensakin näkevät sen ja iloitsevat, heidän sydämensä riemuitsee Herrassa . 8 Minä vihellän heille ja kokoan heidät, sillä minä olen heidät lunastanut. Heistä tulee yhtä lukuisa kansa kuin he olivat ennen. 9 Vaikka minä sirottelen heidät kansojen sekaan, he muistavat minua kaukaisissa maissa. He ja heidän lapsensa saavat elää ja palata takaisin. 10 Minä tuon heidät takaisin Egyptin maasta ja kokoan heidät Assurista. Minä vien heidät Gileadin maahan ja Libanonille, eivätkä nekään riitä heille. 11 KANSA KULKEE AHDISTUKSEN MEREN LÄPI, MUTTA HERRA LYÖ MEREN AALTOJA, JA KAIKKI NIILIN SYVYYDET KUIVUVAT. ASSURIN YLPEYS PAINETAAN ALAS, JA EGYPTIN VALTIKKA VÄISTYY POIS. 12 MUTTA HEIDÄT MINÄ TEEN VÄKEVIKSI HERRASSA. HÄNEN NIMESSÄÄN HE VAELTAVAT, SANOO HERRA .”

Sak. 11:1-17

1 AVAA OVESI, LIBANON! TULI SYÖ SINUN SETRISI. 2 VALITA, SYPRESSI, SILLÄ SETRI ON KAATUNUT, NUO MAHTAVAT ON HÄVITETTY. VALITTAKAA, BAASANIN TAMMET, SILLÄ SANKKA METSÄ ON SORTUNUT. 3 Kuule paimenten valitusta, kun heidän ihanat laiturimensa on hävitetty. Kuule nuorten leijonien karjuntaa, kun Jordanin tiheikkö on tuhottu. 4 NÄIN SANOI HERRA , MINUN JUMALANI: 5 ”PAIMENNA TEURASLAMPAITA, JOITA NIIDEN OSTAJAT TAPPAVAT TUNTEMATTA SYYLLISYYTTÄ JA JOISTA NIIDEN MYYJÄT SANOVAT: ’KIITETTY OLKOON HERRA , MINÄ OLEN RIKASTUNUT.’ NIIDEN PAIMENETKAAN EIVÄT NIITÄ SÄÄLI. 6 SILLÄ MINÄ EN ENÄÄ SÄÄLI MAAN ASUKKAITA, SANOO HERRA. MINÄ ANNAN IHMISTEN JOUTUA TOISTENSA KÄSIIN JA OMAN KUNINKAANSA KÄSIIN. HE TUHOAVAT MAAN, ENKÄ MINÄ PELASTA KETÄÄN HEIDÄN KÄSISTÄÄN.” 7 Niinpä minä kaitsin teuraslampaita, lampaista kurjimpia. Minä otin itselleni kaksi sauva; toiselle annoin nimen Suloisuus, toiselle nimen Yhteys. Sitten minä paimensin lampaita. 8 Yhden kuukauden aikana minä hävitin kolme paimenta, sillä minä menetin kärsivällisyyteni lampaita kohtaan, ja nekin tympääntyivät minuun. 9 Niin minä sanoin: ”En minä enää teitä paimenna. Kuolkoon, joka kuolee, hävitkään, joka häviää, ja jäljelle jääneet syökööt toinen toisensa lihaa.” 10 JA MINÄ OTIN SAUVANI SULOISUUDEN JA KATKAISIN SEN PURKAAKSENI LIITTONI, JONKA OLIN TEHNYT KAIKKIEN KANSOJEN KANSSA. 11 Sinä päivänä se purkaantui, ja niin lampaista kurjimmat, jotka olivat noudattaneet tahtoani, tulivat tietämään, että tämä on Herran sana. 12 Sitten MINÄ SANOIN HEILLE: ”JOS NIIN HYVÄKSI NÄETTE, ANTAKAA MINULLE PALKKANANI; JOS ETTE, NIIN OLKAA ANTAMATTA.” Niin he punnitsivat palkakseni kolmekymmentä hopearahaa. 13 HERRA SANOI MINULLE: ”VISKAA NE SAVENVALAJALLE, TUO KALLIS HINTA, JONKA ARVOISEKSI HE OVAT MINUT ARVIOINEET.” Silloin minä otin ne kolmekymmentä hopearahaa ja VISKASIN NE SAVENVALAJALLE HERRAN HUONEESSA. 14 MINÄ KATKAISIN TOISENKIN SAUVANI, YHTEYDEN, PURKAAKSENI VELJEYDEN JUUDAN JA ISRAELIN VÄLILTÄ. 15 SITTEN HERRA SANOI

MINULLE: ”OTA VIELÄ ITSELLESI MIELETTÖMÄN PAIMENEN VARUSTEET. 16 Sillä katso, minä herätän maahan paimenen, joka ei pidä huolta nääntyvästä, ei etsi kadonnutta, ei paranna loukkaantunutta, ei ruoki pystyssä pysyvää. Mutta lihavien lihan hän syö ja halkaisee niiden sorkat. 17 Voi mieletöntä paimenta, joka lampaat hylkää! Miekka hänen käsivarteensa ja oikeaan silmänsä! Kuivettukoon hänen käsivartensa, ja sumentukoon hänen oikea silmänsä!”

Sak. 12:1-14

1 Ennustus, Herran sana Israelista. NÄIN SANOO HERRA , JOKA ON LEVITTÄNYT TAIVAAT JA PERUSTANUT MAAN JA JOKA ON LUONUT IHMISEN HENGEN HÄNEN SISIMPÄÄNSÄ: 2 ”Katso, minä teen Jerusalemin juovuttavaksi maljaksi kaikille kansoille, kun ne piirittävät Juudaa ja Jerusalemia. 3 SINÄ PÄIVÄNÄ MINÄ TEEN JERUSALEMISTA VÄKIKIVEN KAIKILLE KANSOILLE: KAIKKI, JOTKA SITÄ NOSTAVAT, REPIVÄT PAHOIN ITSENSÄ. KUITENKIN KAIKKI MAAN KANSAKUNNAT KOKOONTUVAT SITÄ VASTAAN. 4 Sinä päivänä, sanoo Herra , minä lyön kaikki hevoset vauhkoudella ja niiden ratsastajat hulluudella. Juudan heimoa kohti minä avaän silmäni, mutta kaikki kansojen hevoset minä lyön sokeudella. 5 SILLOIN JUUDAN SUKURUHTINAAT SANOVAT SYDÄMESSÄÄN: ’MINUN VÄKEVYYTENI OVAT JERUSALEMIN ASUKKAAT HERRASSA SEBAOTISSA, HEIDÄN JUMALASSAAN.’ 6 Sinä päivänä minä teen Juudan suku ruhtinaat ikään kuin palavaksi hiiliastiaksi polttopuiden sekaan ja ikään kuin tulisoihduksi lyhteiden sekaan. He kuluttavat oikealta ja vasemmalta, kuluttavat kaikki kansat ympäriinsä. Jerusalemin saa yhä olla paikallaan – Jerusalemissa. 7 HERRA ON ENSIN VAPAUTTAVA JUUDAN MAJAT, ETTEIVÄT DAAVIDIN SUKU JA JERUSALEMIN ASUKKAAT SAISI SUUREMPAA KUNNIAA KUIN JUUDA. 8 SINÄ PÄIVÄNÄ HERRA SUOJELEE JERUSALEMIN ASUKKAITA. KOMPASTELEVIN HEISTÄ ON SINÄ PÄIVÄNÄ KUIN DAAVID, JA DAAVIDIN SUKU ON KUIN JUMALOLENTO, KUIN HERRAN ENKELI HEITÄ JOHTAMASSA. 9 Sinä päivänä minä tahdon hävittää kaikki kansat, jotka hyökkäävät Jerusalemia vastaan. 10 Mutta DAAVIDIN SUVUN PÄÄLLE JA JERUSALEMIN ASUKKAIDEN PÄÄLLE MINÄ VUODATAN ARMON JA RUKOUKSEN HENGEN, JA HE KATSOVAT MINUUN, JONKA OVAT LÄVISTÄNEET. HE VALITTAVAT HÄNTÄ NIIN KUIN VALITETAAN AINOKAISTA, MUREHTIVAT HÄNTÄ KATKERASTI NIIN KUIN MUREHDITTAAN ESIKOISTA. 11 Sinä päivänä pidetään Jerusalemissa suuret valittajaiset, sellaiset kuin olivat Hadadrimmonin valittajaiset Megiddon laaksossa. 12 Maa pitää valittajaisia, kukin suku erikseen: Daavidin huone, hänen sukunsa, erikseen ja heidän naisensa erikseen; Naatanin huone, hänen sukunsa, erikseen ja heidän naisensa erikseen, 13 Leevin huone, hänen sukunsa erikseen ja heidän naisensa erikseen; simeiläisten suku erikseen ja heidän naisensa erikseen 14 ja kaikki muutkin suvut, kukin suku erikseen ja heidän naisensa erikseen.”

Sak. 13:1-9

1 ”SINÄ PÄIVÄNÄ DAAVIDIN SUVULLA JA JERUSALEMIN ASUKKAILLA ON OLEVA AVOIN LÄHDE SYNTIÄ JA SAASTAISUUTTA VASTAAN. 2 Sinä päivänä, sanoo Herra Sebaot, minä hävitän epäjumalien nimet maasta, eikä niitä enää muisteta. Myös profeetat ja saastaisuuden hengen minä ajan maasta pois. 3 Jos joku vielä profetoi, hänen isänsä ja äitinsä, hänen omat vanhempansa, sanovat hänelle: ’Sinä et voi jäädä eloon, koska olet puhunut valhetta Herran nimessä.’ Ja hänen isänsä ja äitinsä, hänen omat vanhempansa, lävistävät hänet miekalla, kun hän profetoi. 4 Sinä päivänä profeetat häpeävät kukin näkyään, kun he profetoivat, eivätkä he pue ylleen profeetan karvaista viittaa puhuakseen valheita. 5 Profeetta sanoo: ’En ole profeetta vaan maatyöläinen, sillä eräs mies osti minut orjakseen jo nuoruudessani.’ 6 Jos häneltä kysytään: ’Mitä ovat nuo haavat sinun rinnassasi?’ hän vastaa: ’Minua lyötiin ystäväni huoneessa.’” 7 ”Herää, miekka, minun paimentani vastaan ja lähintä miestäni vastaan, sanoo Herra Sebaot. Lyö paimenta, ja lampaat joutukoot hajalleen. Mutta minä käänän käteni pienimpiä kohti. 8 KOKO MAASSA käy näin, sanoo Herra : kaksi osaa siitä hävitetään ja saa surmansa, mutta KOLMAS OSA SIITÄ JÄÄ JÄLJELLE. 9 SEN KOLMANNEN OSAN MINÄ VIEN TULEEN. MINÄ PUHDISTAN SEN NIIN KUIN HOPEA PUHDISTETAAN JA KOETTELEN SITÄ NIIN KUIN KULTA KOETELLAAN. HE HUUTAVAT AVUKSI MINUN NIMEÄNI, JA MINÄ VASTAAN HEILLE. MINÄ SANON: ”SE ON MINUN KANSANI.” SE SANOO: ” HERRA ON MINUN JUMALANI.”

Sak. 14:1-21

1 KATSO, HERRAN PÄIVÄ TULEE, JA SINUN SAALIISI JAETAAN SINUN KESKELLÄSI. 2 ”Minä kokoan kaikki kansat sotaan Jerusalemia vastaan. Kaupunki valloitetaan, talot ryöstetään, naiset raiskataan, puolet kaupungista lähtee pakkosiirtolaisuuteen, mutta jäljelle jäävää kansaa ei hävitetä kaupungista.” 3 Mutta HERRA LÄHTEE LIIKKEELLE JA SOTII NÄITÄ KANSOJA VASTAAN NIIN KUIN SOTIMISPÄIVÄNÄNSÄ, TAISTELUN PÄIVÄNÄ. 4 Hänen jalkansa seisovat sinä päivänä Öljymäellä, joka on Jerusalemin edustalla, idän suunnalla. Öljymäki halkeaa kahtia idästä länteen hyvin suureksi laaksoksi: toinen puoli vuorta siirtyy pohjoiseen ja toinen etelään päin. 5 Te pakenette minun vuorten väliseen laaksoon, sillä vuorten välinen laakso ulottuu Aasaliin asti. Te pakenette niin kuin pakenitte maanjäristystä Ussian, Juudan kuninkaan, päivinä. HERRA , MINUN JUMALANI, TULEE; KAIKKI PYHÄT OVAT SINUN KANSSASI. 6 SINÄ PÄIVÄNÄ EI OLE VALOA, LOISTAVAT TÄHDET SAMMUVAT. 7 ON TULEVA PÄIVÄ – HERRALLE SE ON TUNNETTU. SILLOIN EI VAIHDU PÄIVÄ JA YÖ; ILLALLAKIN ON VALOISAA. 8 SINÄ PÄIVÄNÄ VIRTAAVAT ELÄVÄT VEDET JERUSALEMISTA: PUOLET NIISTÄ ITÄISTÄ, PUOLET LÄNTISTÄ MERTA KOHTI. NÄIN TAPAHTUU KESÄT JA TALVET. 9 HERRA ON OLEVA KOKO MAAN KUNINGAS. SINÄ PÄIVÄNÄ HERRA ON YKSI JA HÄNEN NIMENSÄ YKSI. 10 Koko maa Gebasta Rimmoniin asti, joka on Jerusalemin eteläpuolella, muuttuu tasaiseksi kuin Aromaa. Jerusalemin kohoaa korkealla omalla paikallaan. Siellä asutaan

Benjaminin portilta ensimmäisen portin kohdalle asti, Kulmaportille, ja Hananelintornilta kuninkaan viinikuurnille asti. 11 Jerusalem on asuttu, eikä sitä enää vihitä tuhon omaksi. Jerusalem asuu turvassa. 12 JA TÄMÄ ON SE VITSAUS, JOLLA HERRA LYÖ KAIKKIA NIITÄ KANSOJA, JOTKA SOTIVAT JERUSALEMIA VASTAAN: HÄN MÄDÄTTÄÄ HEIDÄN LIHANSÄ, KUN HE VIELÄ SEISOVAT JALOILLAAN, HEIDÄN SILMÄNSÄ MÄTÄNEVÄT KUOPISSAAN, JA HEIDÄN KIELENSÄ MÄTÄNEE HEIDÄN SUUSSAAN. 13 SINÄ PÄIVÄNÄ TULEE HERRALTA SUURI HÄMMINKI HEIDÄN JOUKKOONSA. HE KÄYVÄT KÄSIKSI TOINEN TOISEENSA, NOSTAVAT KÄTENSÄ TOISIAAN VASTAAN. 14 MYÖS JUUDA SOTII JERUSALEMIN PUOLESTA. Ja kaikkien kansojen rikkaudet kootaan joka taholta: kultaa, hopeaa ja vaatteita hyvin suuret määrät. 15 Vitsaus kohtaa myös hevosia ja muuleja, kameleita ja aaseja ja kaikkia eläimiä, mitä noissa leireissä on. Samanlainen vitsaus kohtaa kaikkia. 16 Mutta KAIKKI JÄLJELLE JÄÄNEET NIISTÄ KANSOISTA, JOTKA HYÖKKÄSIVÄT JERUSALEMIA VASTAAN, KULKEVAT VUOSI VUODELTA SINNE YLÖS KUMARTAMAAN KUNINGASTA, HERRAA SEBAOTIA, JA VIETTÄMÄÄN LEHTIMAJANJUHLAA. 17 NIILLE MAAN KANSOILLE, JOTKA EIVÄT LÄHDE YLÖS JERUSALEMIIN KUMARTAMAAN KUNINGASTA, HERRAA SEBAOTIA, EI TULE SADETTA. 18 Jos egyptiläisten suku ei lähde sinne ylös, ei sadetta tule heillekään. Heitäkin kohtaa sama vitsaus, jolla Herra lyö niitä kansoja, jotka eivät lähde sinne ylös viettämään lehtimajanjuhlaa. 19 TÄMÄ ON OLEVA EGYPTILÄISTEN SYNNIN PALKKA JA KAIKKIEN NIIDEN KANSOJEN SYNNIN PALKKA, JOTKA EIVÄT LÄHDE SINNE YLÖS VIETTÄMÄÄN LEHTIMAJANJUHLAA. 20 Sinä päivänä hevosten kulkusissa on kirjoitus: "Pyhitetty Herralle". Ja padat Herran huoneessa ovat kuin vihmontamaljoja, jotka ovat alttarin edessä. 21 Jokainen pata Jerusalemissa ja Juudassa on oleva pyhitetty Herralle Sebaotille, ja kaikki, jotka tulevat uhraamaan, ottavat ne ja keittävät niissä. EIKÄ SINÄ PÄIVÄNÄ ENÄÄ OLE YHTÄÄN KAUPUSTELIJAA HERRAN SEBAOTIN HUONEESSA.

Matt. 16:1-28

1 Jeesuksen luo tuli fariseuksia ja saddukeuksia, ja pannakseen hänet koetukselle he pyysivät, että hän näyttäisi heille merkin taivaasta. 2 Mutta hän vastasi heille: "Kun tulee ilta, te sanotte: 'Tulee selkeä ilma, sillä taivas ruskottaa.' 3 Aamulla te sanotte: 'Tänään tulee rajuilma, sillä taivas ruskottaa ja on synkkä.' TAIVAAN MUODON TE OSAATTE ARVIOIDA, MUTTA AIKOJEN MERKKEJÄ ETTE OSAA. 4 Tämä paha ja avion rikkova sukupolvi vaatii merkkiä, mutta sille EI ANNETA MUUTA MERKKIÄ KUIN JOONAN MERKKI." Ja hän jätti heidät ja lähti pois. 5 Opetuslapset saapuivat toiselle rannalle mutta olivat unohtaneet ottaa leipää mukaansa. 6 Jeesus sanoi heille: "VAROKAA JA KARTTAKAA FARISEUSTEN JA SADDUKEUSTEN HAPATUSTA." 7 Mutta he puhelivat keskenään ja sanoivat: "Emme ottaneet leipää mukaamme." 8 Jeesus huomasi sen ja sanoi: "Te vähäuskoiset! Mitä te puhelette keskenänne siitä, ettei teillä ole leipää? 9 Ettekö vieläkään käsität? Ettekö muista niitä viittä leipää viideltuhannelle ettekä sitä, kuinka monta korillista otitte talteen, 10 ja niitä seitsemää leipää neljälletuhannelle ettekä sitä, kuinka monta korillista otitte talteen? 11 KUINKA TE ETTE KÄSITÄ, ETTEN MINÄ PUHUNUT TEILLE LEIVÄSTÄ? KARTTAKAA FARISEUSTEN JA SADDUKEUSTEN HAPATUSTA!" 12 SILLOIN HE YMMÄRSIVÄT, ETTEI HÄN KÄSKENYTTÄ KARTTAMAAN LEIVÄN HAPATUSTA VAAN FARISEUSTEN JA SADDUKEUSTEN OPPIA. 13 Kun Jeesus oli tullut Filippoksen Kesarean alueelle, hän kysyi opetuslapsiltaan: "KENEN IHMISET SANOVAT IHMISEN POJAN OLEVAN?" 14 He vastasivat: "Jotkut Johannes Kastajan, toiset Elian, toiset taas Jeremian tai jonkun muun profeetoista." 15 Sitten hän kysyi heiltä: "Entä te? KENEN TE SANOTTE MINUN OLEVAN?" 16 Simon Pietari vastasi: "SINÄ OLET KRISTUS, ELÄVÄN JUMALAN POIKA." 17 Jeesus sanoi hänelle: "AUTUAS OLET SINÄ, SIMON, JOONAN POIKA, SILLÄ EI LIHA EIKÄ VERI OLE SITÄ SINULLE ILMOITTANUT VAAN MINUN ISÄNI, JOKA ON TAIVAISIA. 18 Ja minä sanon sinulle: SINÄ OLET PIETARI, JA TÄLLE KALLIOLLE MINÄ RAKENNAN SEURAKUNTANI, EIVÄTKÄ TUONELAN PORTIT SITÄ VOITA. 19 MINÄ OLEN ANTAVA SINULLE TAIVASTEN VALTAKUNNAN AVAIMET. MINKÄ SINÄ SIDOT MAAN PÄÄLLÄ, SE ON SIDOTTU TAIVAISIA, JA MINKÄ SINÄ PÄÄSTÄT MAAN PÄÄLLÄ, SE ON PÄÄSTETTY TAIVAISIA." 20 Sitten hän kielsi opetuslapsiaan kertomasta kenellekään, että hän oli Kristus. 21 Siitä lähtien Jeesus alkoi ilmaista opetuslapsilleen, että hänen oli mentävä Jerusalemiin ja kärsittävä paljon vanhinten, ylipappien ja kirjanoppineiden käsissä. Hänet tapettaisiin, mutta kolmantena päivänä hän nousisi ylös. 22 Pietari veti Jeesuksen luokseen ja alkoi nuhdella häntä sanoen: "Jumala varjelkoon sinua, Herra! Älköön sinulle koskaan sellaista tapahtuko!" 23 Mutta hän kääntyi pois päin ja sanoi Pietarille: "VÄISTY TIELTÄNI, Saatana! Sinä olet minulle ansa, sillä sinä et ajattele asiaa Jumalan kannalta vaan ihmisten." 24 Sitten JEESUS SANOI OPETUSLAPSILLEEN: "JOS JOKU TAHTOO KULKEA MINUN PERÄSSÄNI, HÄN KIELTÄKÖÖN ITSENSÄ, OTTAKOON RISTINSÄ JA SEURATKOON MINUA. 25 SILLÄ SE, JOKA TAHTOO PELASTAA ELÄMÄNSÄ, KADOTTAA SEN, MUTTA SE, JOKA KADOTTAA ELÄMÄNSÄ MINUN TÄHTENI, LÖYTTÄÄ SEN. 26 Mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omakseen koko maailman mutta saisi sielulle vahingon? Tai mitä ihminen voi antaa sielunsa lunnaksi? 27 SILLÄ IHMISEN POIKA ON TULEVA ISÄNSÄ KIRKKAUDESSA ENKELIENSÄ KANSSA, JA SILLOIN HÄN MAKSAA KULLEKIN TÄMÄN TEKOJEN MUKAAN. 28 Totisesti minä sanon teille: tässä SEISOVIEN JOUKOSSA ON MUUTAMIA, JOTKA EIVÄT MAISTA KUOLEMAA, ennen kuin näkevät Ihmisen Pojan tulevan kuninkuudessaan."

Matt. 24:1-51

1 KUN JEESUS OLI TULLUT ULOS TEMPELISTÄ JA OLI LÄHDÖSSÄ POIS, opetuslapset tulivat hänen luokseen näyttääkseen hänelle temppelin rakennuksia. 2 NIIN JEESUS SANOI HEILLE: "NÄETTEHÄN KAIKEN TÄMÄN? TOTISESTI MINÄ SANON TEILLE: TÄHÄN EI JÄÄ KIVEÄ KIVEN PÄÄLLE, VAAN KAIKKI REVITÄÄN MAAHAN." 3 Kun Jeesus istui yksin Öllymäellä, opetuslapset tulivat hänen luokseen ja kysyivät: "Sano meille, milloin se tapahtuu. MIKÄ ON SINUN TULEMISESI JA TÄMÄN AIKAKAUDEN PÄÄTTYMISEN MERKKI?" 4 Jeesus vastasi heille: "VAROKAA, ETTEI KUKAAN EKSYTÄ TEITÄ. 5 SILLÄ MONET TULEVAT MINUN NIMESSÄNI ja sanovat: 'Minä olen Kristus', ja he eksyttävät monia. 6 Te saatte kuulla sodan ääniä ja sanomia sodista, mutta älkää pelästykö. Näin täytyy

tapahtua, mutta se ei vielä ole loppu. 7 Kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, ja monin paikoin tulee nälänhätää ja maanjäristyksiä. 8 Mutta kaikki tämä on vasta synnytytystuskien alkua. 9 Silloin TE JOUDUTTE AHDISTUKSEEN, monia teistä tapetaan, ja KAIKKI KANSAT VIHAAVAT TEITÄ MINUN NIMENI TÄHDEN. 10 Silloin monet luopuvat, ilmiantavat toisensa ja vihaavat toinen toistaan. 11 Monta vääriä profeettaa nousee, ja he eksyttävät monia. 12 Ja KOSKA LAITTOMUUS LISÄÄNTYY, KYLMENEE MONIEN RAKKAUS. 13 Mutta joka kestää loppuun asti, pelastuu. 14 TÄMÄ VALTAKUNNAN EVANKELIUMI JULISTETAAN KOKO MAAILMASSA, todistukseksi kaikille kansoille, ja sitten tulee loppu.” 15 ”Kun siis NÄETTE HÄVITYKSEN KAUISTUKSEN, josta profeetta Daniel on puhunut, SEISOVAN PYHÄSSÄ PAIKASSA” – lukija huomatkoon tämän – 16 ”silloin ne, jotka ovat Juudeassa, PAETKOOT VUORILLE. 17 Joka on katolla, ÄLKÖÖN ASTUKO ALAS noutamaan mitään sisältä talostaan, 18 ja joka on pellolla, ÄLKÖÖN PALATKO noutamaan viittaansa. 19 Voi niitä, jotka noina päivinä ovat raskaana tai imettävät!

20 Rukoilkaa, ettei teidän pakonne tapahtuisi talvella eikä sapattina. 21 Sillä SILLOIN ON OLEVA SUURI AHDISTUS, JONKA KALTAISTA EI OLE OLLUT MAAILMAN ALUSTA TÄHÄN ASTI eikä tule koskaan olemaan. 22 ELLEI NIITÄ PÄIVIÄ LYHENNETTÄISI, YKSIKÄÄN ihminen EI PELASTUISI. Mutta VALITTUJEN TÄHDEN NE PÄIVÄT LYHENNETÄÄN.

23 JOS JOKU silloin SANOO teille: 'Katso, TÄÄLLÄ on Kristus' tai 'Tuolla', ÄLKÄÄ USKOKO. 24 Sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, niin että HE EKSYTTÄVÄT, JOS MAHDOLLISTA, VALITUTKIN. 25 Tämän MINÄ OLEN teille ENNALTA ILMOITTANUT. 26 Jos siis teille sanotaan: 'Katso, hän on autiomaassa', ÄLKÄÄ MENKÖ sinne, tai jos sanotaan: 'Hän on kammioissa', ÄLKÄÄ USKOKO sitä. 27 Sillä NIIN KUIN SALAMA LEIMAHTAA idässä ja näkyy länteen asti, NIIN ON OLEVA IHMISEN POJAN TULEMUS. 28 Missä on raato, sinne kokoontuvat korppikotkat.” 29 ”Mutta heti noiden päivien ahdistuksen jälkeen AURINKO PIMENEE EIKÄ KUU ANNA VALOAN. TÄHDET PUTOAVAT taivaalta, ja taivaiden voimat järkkyvät. 30 Silloin taivaalla NÄKYVÄ Ihmisen Pojan MERKKI ja kaikki MAAN SUKUKUNNAT VAIKEROIVAT, KUN NÄKEVÄT IHMISEN POJAN tulevan taivaan pilvien päällä SUURESSA VOIMASSAAN JA KIRKKAUDESSAAN. 31 Suuren pasuunan soidessa HÄN LÄHETTÄÄ ENKELINSÄ KOKOAMAAN HÄNEN VALITTUNSA neljältä ilmansuunnalta, taivasten ääristä niiden toisiin ääriin asti.

32 OPPIKAA VIIKUNAPUUSTA tämä vertaus: KUN SEN OKSA VIRKOOA ja lehdet puhkeavat, te tiedätte, että kesä on lähellä. 33 Samoin NÄHDESSÄNNE KAIKEN TÄMÄN tietäkää, että SE ON LÄHELLÄ, oven edessä. 34 Totisesti minä sanon teille: TÄMÄ SUKUPOLVI EI KATOA, ENNEN KUIN TÄMÄ KAIKKI TAPAHTUU. 35 Taivas ja maa katoavat, mutta MINUN SANANI EIVÄT KOSKAAN KATOA.

36 Mutta sitä päivää tai hetkeä ei tiedä kukaan, eivät taivaan enkelit eikä POIKA, vaan Isä YKSIN. 37 Niin KUIN OLI Nooan päivinä, niin ON OLEVA myös Ihmisen Pojan tullessa. 38 Niinä päivinä ennen vedenpaisumusta IHMISET söivät ja joivat, menivät naimisiin ja naittivat tyttäriään, aina siihen päivään asti, jona Nooa meni arkkiin. 39 He EIVÄT AAVISTANEET MITÄÄN, ennen kuin vedenpaisumus tuli ja vei heidät kaikki mukanaan. Näin on myös silloin, kun Ihmisen Poika tulee. 40 Silloin on KAKSI MIESTÄ PELLOLLA: TOINEN OTETAAN, toinen jätetään. 41 KAKSI NAISTA on JAUHAMASSA käsikivillä: TOINEN OTETAAN, toinen jätetään. 42 VALVOKAA siis, sillä ette tiedä, minä päivänä teidän Herranne tulee. 43 Mutta sen te ymmärrätte, että jos talon isäntä tietäisi, millä yön hetkellä varas tulee, hän valvoisi eikä antaisi murtautua taloonsa. 44 Sen tähden OLKAA tekin VALMIIT, sillä Ihmisen Poika tulee HETKELLÄ, JOTA ETTE AAVISTA.” 45 ”Kuka siis on uskollinen ja viisas palvelija, jonka hänen HERRANSA ON ASETTANUT pitämään huolta palvelusväestään, ANTAMAAN sille RUOKAA ajallaan? 46 Autuas se palvelija, jonka hänen HERRANSA tullessaan LÖYTÄÄ näin TEKEMÄSTÄ! 47 Totisesti minä sanon teille: hänen HERRANSA ASETTAA HÄNET KAIKEN OMAISUUTENSA HOITAJAKSI. 48 Mutta jos palvelija on PAHA, hän sanoo sydämessään: 'Minun herrani viipyy', 49 ja hän alkaa lyödä palvelustovereitaan ja syö ja juo juopuneiden kanssa. 50 Mutta päivänä, jota hän EI AAVISTA, ja hetkenä, jota hän EI TIEDÄ, hänen HERRANSA TULEE 51 JA HAKKAA HÄNET KAPPALEIKSI JA MÄÄRÄÄ HÄNELLE SAMAN OSAN KUIN TEKOPYHILLE. SIELLÄ ON OLEVA ITKU JA HAMMASTEN KIRISTYS.”

Matt. 25:1-46

1 ”Silloin TAIVASTEN VALTAKUNTA on verrattavissa kymmeneen morsiusneitoon, jotka OTTIVAT LAMPPUNSA JA LÄHTIVÄT sulhasta vastaan. 2 Viisi heistä oli tyhmää ja VIISI VIISASTA. 3 Tyhmät ottivat lamppunsa mutta eivät ottaneet öljyä mukaansa. 4 Viisaat sitä vastoin OTTIVAT LAMPPUJENSA LISÄKSI ASTIAT, JOISSA OLI ÖLJYÄ. 5 Sulhasen viipyessä he kaikki tulivat unisiksi ja nukkuivat. 6 Mutta KESKELLÄ YÖTÄ kuului huuto: 'SULHANEN SAAPUU! Menkää häntä vastaan!' 7 Silloin kaikki nuo neidot heräsivät ja panivat lamppunsa kuntoon. 8 Tyhmät sanoivat viisaille: 'Antakaa meille öljyä, sillä meidän lamppumme sammuvat.' 9 Mutta viisaat vastasivat: 'Emme voi! Ei se riitä meille ja teille. Menkää myyjien luo ja ostakaa itsellenne.' 10 Mutta kun he olivat lähteneet ostamaan öljyä, sulhanen tuli. NE, JOTKA OLIVAT VALMIIT, MENIVÄT HÄNEN KANSSAAN HÄIHIN, JA OVI SULJETTIIN. 11 Myöhemmin toisetkin neidot tulivat ja sanoivat: 'Herra, Herra, avaa meille!' 12 Mutta hän vastasi: 'Totisesti minä sanon teille: minä en tunne teitä.' 13 VALVOKAA siis, sillä TE ETTE TIEDÄ PÄIVÄÄ ETTEKÄ HETKEÄ.” 14 ”On tapahtuva niin kuin silloin, kun mies oli lähdössä matkalle. HÄN KUTSUI PALVELIJANSA JA USKOI OMAISUUTENSA HEIDÄN HALTUUNSA. 15 Yhdelle hän antoi viisi talenttia, toiselle kaksi ja kolmannelle yhden, KULLEKIN HÄNEN KYKYNSÄ MUKAAN. Sitten hän lähti matkalle. 16 Se, joka oli saanut viisi talenttia, lähti heti käymään niillä kaupaa ja voitti toiset viisi talenttia. 17 Samoin teki se, joka oli saanut kaksi talenttia, ja voitti toiset kaksi. 18 Mutta se, joka oli saanut yhden talentin, lähti pois, kaivoi kuopan maahan ja kätki siihen herransa hopean. 19 PITKÄN AJAN KULUTTUA NÄIDEN PALVELIJOIDEN HERRA PALASI JA RUPESI TILINTEKOON HEIDÄN KANSSAAN. 20 Silloin se, joka oli saanut viisi talenttia, tuli ja toi toiset viisi ja sanoi: 'Herra, viisi talenttia sinä uskoit minun haltuuni. Katso, minä olen saanut voittoa toiset viisi.' 21 Hänen herransa sanoi hänelle: 'Hyvin tehty, sinä HYVÄ JA USKOLLINEN PALVELIJA! Vähässä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi. TULE HERRASI ILOJUHLAAN!' 22 Myös se, joka oli saanut kaksi talenttia, tuli ja sanoi: 'Herra, kaksi talenttia sinä uskoit minun haltuuni. Katso, minä olen saanut voittoa

toiset kaksi.' 23 Hänen herransa sanoi hänelle: 'Hyvin tehty, sinä HYVÄ JA USKOLLINEN PALVELIJA! Vähässä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi. TULE HERRASI ILOJUHLAAN!' 24 Sitten myös se, joka oli saanut yhden talentin, tuli ja sanoi: 'Herra, minä tiesin, että sinä olet ankara mies. Sinä niität sieltä, minne et ole kylvänyt, ja kokoat sieltä, minne et ole siementä viskannut. 25 PELOISSANI MINÄ MENIN JA KÄTKIN TALENTTISI MAAHAN. Katso, tässä on omasi.' 26 Mutta hänen herransa vastasi hänelle: 'Sinä PAHA JA LAISKA PALVELIJA! Sinä TIESIT, että minä niitan sieltä, minne en ole kylvänyt, ja kokoan sieltä, minne en ole siementä viskannut. 27 Sinunhan OLISI PITÄNYT jättää rahani rahanvaihtajille, niin että tullessani olisin saanut omani takaisin korkoineen. 28 OTTAKAA häneltä POIS se talentti ja antakaa sille, jolla on kymmenen talenttia! 29 Sillä jokaiselle, jolla on, annetaan, ja hänellä on oleva yltäkyllin, mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin, mitä hänellä on. 30 HEITTÄKÄÄ TUO KELVOTON PALVELIJA ULOIMPAAN PIMEYTEEN. SIELLÄ ON OLEVA ITKU JA HAMMASTEN KIRISTYS.'" 31 "Mutta KUN IHMISEN POIKA TULEE KIRKKAUDESSAAN ja kaikki enkelit hänen kanssaan, silloin HÄN ISTUUTUU KIRKKAUTENSA VALTAISTUIMELLE. 32 Kaikki kansat kootaan hänen eteensä, ja HÄN EROTTAA IHMISET TOISISTAAN, niin kuin paimen erottaa lampaat vuohista. 33 HÄN ASETTAA LAMPAAT OIKEALLE PUOLELLEEN ja vuohet vasemmalle. 34 Silloin KUNINGAS SANOO OIKEALLA PUOLELLAAN OLEVILLE: 'TULKAA TÄNNE, TE ISÄNI SIUNAAMAT. TE SAATTE PERIÄ VALTAKUNNAN, JOKA ON OLLUT VALMISTETTUNA TEITÄ VARTEN MAAILMAN PERUSTAMISESTA ASTI. 35 Sillä minun oli nälkä, ja te annoitte minulle ruokaa. Minun oli jano, ja te annoitte minulle juotavaa. Minä olin muukalainen, ja te otitte minut luoksenne. 36 Minä olin alaston, ja te vaatetitte minut. Minä olin sairaana, ja te kävitte minua katsomassa. Minä olin vankilassa, ja te tulitte minun luokseni.' 37 Silloin vanhurskaat vastaavat hänelle: 'Herra, milloin me näimme sinut nälkäisenä ja annoimme sinulle ruokaa, tai janoisena ja annoimme sinulle juotavaa? 38 Milloin me näimme sinut muukalaisena ja otimme sinut luoksemme, tai alastomana ja vaatetimme sinut? 39 Ja milloin me näimme sinut sairaana tai vankilassa ja kävimme sinun luonasi?' 40 Niin Kuningas vastaa heille: 'TOTISESTI MINÄ SANON TEILLE: KAIKEN, MINKÄ OLETTE TEHNEET YHDELLE NÄISTÄ MINUN VÄHIMMISTÄ VELJISTÄNI, SEN TE OLETTE TEHNEET MINULLE.' 41 SITTEEN HÄN SANOO VASEMMALLA PUOLELLAAN OLEVILLE: 'MENKÄÄ POIS MINUN LUOTANI, TE KIROTUT, SIIHEN IKUISEEN TULEEN, JOKA ON VALMISTETTU PAHOLAISELLE JA HÄNEN ENKELEILLEEN. 42 Sillä minun oli nälkä, mutta te ette antaneet minulle ruokaa. Minun oli jano, mutta te ette antaneet minulle juotavaa. 43 Minä olin muukalainen, mutta te ette ottaneet minua luoksenne. Minä olin alaston, mutta te ette vaatettaneet minua. Minä olin sairaana ja vankilassa, mutta te ette käyneet minua katsomassa.' 44 Silloin hekin vastaavat hänelle: 'Herra, milloin me näimme sinut nälkäisenä tai janoisena tai muukalaisena tai alastomana tai sairaana tai vankilassa emmekä palvelleet sinua?' 45 Silloin hän vastaa heille: 'TOTISESTI MINÄ SANON TEILLE: KAIKEN, MINKÄ OLETTE JÄTTÄNEET TEKEMÄTTÄ YHDELLE NÄISTÄ VÄHIMMISTÄ, SEN TE OLETTE JÄTTÄNEET TEKEMÄTTÄ MINULLE.' 46 JA NÄMÄ MENEVÄT POIS IANKAIKKISEEN RANGAISTUKSEEN MUTTA VANHURSKAAT IANKAIKKISEEN ELÄMÄÄN."

Matt. 26:1-75

1 Kun Jeesus oli päättänyt kaikki nämä puheensa, hän sanoi opetuslapsilleen: 2 "TE TIEDÄTTE, että kahden päivän kuluttua on pääsiäinen. Silloin IHMISEN POIKA LUOVUTETAAN RISTIINNAULITTAVAKSI." 3 Samaan aikaan ylipapit ja kansan vanhimmat kokoontuivat Kaifas-nimisen ylipapin palatsiin 4 neuvottelemaan, miten he juonen avulla ottaisivat Jeesuksen kiinni tappaakseen hänet. 5 Mutta he sanoivat: "Ei juhlan aikana, ettei kansassa syntyisi meteliä." 6 Kun Jeesus oli Betaniassa Simon Spitaalisen talossa, 7 hänen luokseen tuli nainen, jolla oli alabasteripullo täynnä hyvin kallisarvoista tuoksuöljyä. Hän VUODATTI ÖLJYN JEESUKSEN PÄÄHÄN HÄNEN ATERIOIDESSAAN. 8 Tämän nähdessään opetuslapset paheksuivat sitä ja sanoivat: "Miksi tämä haaskaus? 9 Olisihan sen voinut myydä hyvään hintaan ja antaa rahat köyhille." 10 Jeesus huomasi tämän ja sanoi heille: "Miksi te pahoitatte tämän naisen mielen? Hän teki hyvän työn minulle. 11 Köyhät teillä on aina keskuudessanne, mutta minua teillä ei aina ole. 12 Kun HÄN VUODATTI TÄMÄN ÖLJYN PÄÄLLENI, hän teki sen minun HAUTAAMISTANI VARTEN. 13 Totisesti minä sanon teille: kaikkialla maailmassa, MISSÄ ikinä EVANKELIUMIA JULISTETAAN, TULLAAN myös SE, mitä hän teki, MAINITSEMAAN hänen muistokseen." 14 Silloin yksi niistä kahdestatoista, nimeltään Juudas Iskariot, meni ylipappien luo 15 ja sanoi: "Mitä tahdotte antaa minulle, jos toimitan hänet teidän käsiinne?" HE LUPASIVAT HÄNELLE KOLMEKYMMENTÄ HOPEARAHAA. 16 Siitä lähtien JUUDAS ETSI SOPIVAA TILAISUUTTA KAVALTAAKSEEN JEESUKSEN. 17 Happamattoman leivän juhlan ensimmäisenä päivänä opetuslapset tulivat Jeesuksen luo ja kysyivät: "Minne tahdot meidän valmistavan sinulle pääsiäisaterian syödäksesi?" 18 Hän sanoi: "Menkää kaupunkiin sen ja sen luo ja sanokaa hänelle: 'Opettaja sanoo: MINUN HETKENI ON LÄHELLÄ. SINUN LUONASI MINÄ VIETÄN PÄÄSIÄISTÄ OPETUSLASTENI KANSSA.'" 19 Opetuslapset tekivät niin kuin Jeesus oli käskennyt ja valmistivat pääsiäisaterian. 20 Ilan tultua Jeesus asettui aterialle kahdentoista opetuslapsensa kanssa. 21 Heidän syödessään hän sanoi: "Totisesti minä sanon teille: YKSI TEISTÄ KAVALTAA MINUT." 22 Syvästi murheellisina he alkoivat kysellä häneltä toinen toisensa jälkeen: "Herra, en kai se ole minä?" 23 Hän sanoi heille: "JOKA MINUN KANSSANI PISTI KÄTENSÄ VATIINI, SE KAVALTAA MINUT. 24 Ihmisen Poika tosin menee pois, niin kuin hänestä on kirjoitettu, mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta Ihmisen Poika kavalletaan! Parempi olisi sille ihmiselle, ettei hän olisi syntynytäkään." 25 Niin Juudas, hänen kavaltajansa, kysyi: "Rabbi, en kai se ole minä?" Jeesus vastasi hänelle: "Sinäpä sen sanoit." 26 Heidän syödessään JEESUS OTTI LEIVÄN, SIUNASI, MURSI JA ANTOI OPETUSLAPSILLEEN sanoen: "Ottakaa ja syökää, TÄMÄ ON MINUN RUUMIINI." 27 Sitten HÄN OTTI MALJAN, KIITTI JUMALAA, ANTOI HEILLE ja sanoi: "Juokaa tästä, te kaikki. 28 TÄMÄ ON MINUN VERENI, LIITON VERI, JOKA VUODATETAAN MONIEN EDESTÄ SYNTIEN ANTEEKSIAANTAMISEKSI. 29 Minä sanon teille: tästedes en juo viinipuun antia ENNEN KUIN SINÄ PÄIVÄNÄ, jona JUON SITÄ UUTENA TEIDÄN KANSSANNE ISÄNI VALTAKUNNASSA." 30 Laulettuaan kiitosvirren HE LÄHTIVÄT ÖLJYMÄELLE. 31 Silloin Jeesus sanoi opetuslapsilleen: "TÄNÄ YÖNÄ TE KAIKKI LOUKKAANNUTTE MINUUN, sillä on kirjoitettu: 'Minä lyön paimenta, ja

lauman lampaat joutuvat hajalle. 32 Mutta YLÖSNOUSTUANI MINÄ MENEN TEIDÄN EDELLÄNNE GALILEAAN." 33 Pietari vastasi hänelle: "Vaikka kaikki muut loukkaantuisivat sinuun, minä en koskaan loukkaannu." 34 Jeesus sanoi hänelle: "Totisesti minä sanon sinulle: TÄNÄ YÖNÄ, ENNEN KUIN KUKKO LAULAA, sinä kolmesti kiellät minut." 35 Pietari sanoi: "Vaikka minun pitäisi kuolla sinun kanssasi, minä en ikinä sinua kiellä." Samoin sanoivat kaikki muutkin opetuslapset. 36 Sitten Jeesus tuli opetuslasten kanssa Getsemane-nimiseen paikkaan ja sanoi heille: "ISTUKAA TÄSSÄ SILLÄ AIKAA kun minä menen tuonne rukoilemaan." 37 HÄN OTTI MUKAANSA Pietarin ja ne kaksi Sebedeuksen poikaa. Hän alkoi murehtia ja joutui tuskan valtaan, 38 ja HÄN SANOI OPETUSLAPSILLE: "Minun sieluni on syvästi murheellinen, aina kuolemaan asti. JÄÄKÄÄ TÄHÄN JA VALVOKAA MINUN KANSSANI." 39 Sitten hän meni vähän kauemmaksi, heittäytyi kasvoilleen ja rukoi sanoen: "Isäni, jos mahdollista, niin menköön tämä malja minun ohitseni. Ei kuitenkaan niin kuin minä tahdon vaan niin kuin sinä!" 40 JEESUS PALASI OPETUSLASTEN LUO JA TAPASI HEIDÄT NUKKUMASTA. Hän sanoi Pietarille: "Ettekö te edes yhtä hetkeä jaksaneet valvoa minun kanssani? 41 VALVOKAA JA RUKOILKAA, ETTETTE JOUTUISI KIUSAUKSEEN. Henki tosin on altis, mutta LIHA ON HEIKKO." 42 Hän meni pois toisen kerran ja rukoi: "Isäni, jos tämä malja ei voi mennä ohitseni minun sitä juomatta, niin TAPAHTUKOON SINUN TAHTOSI." 43 PALATESSAAN HÄN TAPASI HEIDÄT TAAS NUKKUMASTA, sillä heidän silmänsä olivat käyneet raukeiksi. 44 Hän jätti heidät, meni taas pois ja rukoi vielä kolmannen kerran samoin sanoen. 45 Sitten HÄN TULI OPETUSLASTEN LUO JA SANOI HEILLE: "Te nukutte vielä ja lepäätte! Katsokaa, HETKI ON LÄHELLÄ. IHMISEN POIKA ANNETAAN SYNTISTEN KÄSIIN. 46 Nouskaa, lähtekäämme! Se, joka minut kavaltaa, on lähellä." 47 Jeesuksen vielä puhuessa TULI JUUDAS, YKSI NIISTÄ KAHDESTATOISTA, YLIPAPPIEN JA KANSAN VANHINTEN LUOTA mukanaan miekoin ja seipäin varustautunut suuri väkijoukko. 48 JEESUKSEN KAVALTAJA OLI ANTANUT HEILLE MERKIN sanoen: "Hän on se, jota minä suutelen. Ottakaa hänet kiinni." 49 Juudas meni heti Jeesuksen luo ja sanoi: "TERVE, RABBI!", JA SUUTELI HÄNTÄ. 50 Niin Jeesus sanoi hänelle: "YSTÄVÄNI, mitä varten sinä tulit tänne?" Silloin miehet tulivat Jeesuksen luo, kävivät häneen käsiksi ja vangitsivat hänet. 51 Mutta YKSI NIISTÄ, JOTKA OLIVAT JEESUKSEN SEURASSA, OJENSI KÄTENSÄ, VETI MIEKKANSA ESIIN JA ISKI YLIPAPIN PALVELIJAA SIVALTAEN HÄNELTÄ KORVAN IRTI. 52 Jeesus sanoi hänelle: "Pistä miekkasi tuppeen! Sillä kaikki, jotka miekkaan tarttuvat, ne miekkaan tuhoutuvat. 53 Vai luuletko, etten voisi pyytää Isääni lähettämään heti minulle enemmän kuin kaksitoista legioonaa enkeleitä? 54 Mutta kuinka silloin toteutuisivat Kirjoitukset, jotka sanovat, että näin täytyy tapahtua?" 55 Sitten Jeesus sanoi väkijoukolle: "Oletteko te lähteneet vangitsemaan minua kuin rosvoa miekat ja seipäät mukanaan? Joka päivä minä olen istunut temppelissä opettamassa, ettekä te ole ottaneet minua kiinni. 56 Mutta TÄMÄ KAIKKI ON TAPAHTUNUT, JOTTA PROFEETTOJEN KIRJOITUKSET TOTEUTUISIVAT." Silloin KAIKKI OPETUSLAPSET JÄTTIVÄT HÄNET JA PAKENOVAT. 57 Vangitsijat veivät Jeesuksen ylipappi Kaifaksen luo, jonne kirjanoppineet ja vanhimmat olivat kokoontuneet. 58 Pietari seurasi häntä jonkin matkan päässä ylipapin sisäpihaan asti. Hän meni sinne ja istuutui palvelijoiden joukkoon nähdäkseen, kuinka lopulta kävisi. 59 YLIPAPIT JA KOKO NEUVOSTO ETSIVÄT VÄÄRÄÄ TODISTUSTA JEESUSTA VASTAAN VOIDAKSEEN TAPPAA HÄNET. 60 Mutta he eivät löytäneet, vaikka monta väärää todistajaa oli astunut esiin. Lopulta tuli kaksi, 61 jotka sanoivat: "Hän on sanonut: 'Minä voin hajottaa Jumalan temppelin ja rakentaa sen kolmessa päivässä.'" 62 Silloin ylipappi Kaifas nousi ja kysyi Jeesukselta: "Etkö vastaa mitään siihen, mitä nämä todistavat sinua vastaan?" 63 Mutta JEESUS OLI VAITI. Niin ylipappi sanoi hänelle: "Minä vannotan sinua elävän Jumalan kautta, että sanot meille, oletko sinä Kristus, Jumalan Poika." 64 JEESUS VASTASI: "Sinäpä sen sanoit. Mutta MINÄ SANON TEILLE: TÄSTEDES TE SAATTE NÄHDÄ IHMISEN POJAN ISTUVAN VOIMAN OIKEALLA PUOLELLA JA TULEVAN TAIVAAN PILVIEN PÄÄLLÄ." 65 Silloin ylipappi repäisi vaatteensa ja sanoi: "Hän on pilkannut Jumalaa! Mihin me tässä enää todistajia tarvitsemme! Nyt TE KUULITTE hänen pilkkaamisensa. 66 Mitä mieltä olette?" HE VASTASIVAT: "Hän on ansainnut kuoleman!" 67 Silloin HE SYLKIVÄT häntä kasvoille JA LÖIVÄT häntä nyrkillä. Muutamat SIVALSIVAT häntä poskelle 68 JA SANOIVAT: "PROFETOI MEILLE, KRISTUS, KUKA SINUA LÖI!" 69 Pietari istui ulkona pihalla. Hänen luokseen tuli eräs palvelustyttö, joka sanoi: "Sinäkin olit tuon galilealaisen Jeesuksen seurassa." 70 Mutta PIETARI KIELSI KAIKKIEN KUULLEN ja sanoi: "En tiedä, mistä puhut." 71 Kun hän oli mennyt ulos portille, eräs toinen palvelustyttö näki hänet ja sanoi siellä oleville: "Tuokin oli nasaretilaisen Jeesuksen seurassa." 72 TAAS HÄN KIELSI VALALLA VANNOEN: "En tunne sitä miestä!" 73 Hetken kuluttua ne, jotka seisoskelivat siellä, tulivat Pietarin luo ja sanoivat: "Varmasti myös sinä olet yksi heistä, senhän paljastaa puhetapasikin." 74 Silloin HÄN RUPESI SADATTELEMAAN JA VANNOMAAN: "EN TUNNE SITÄ MIESTÄ!" SAMASSA KUKKO LAULOI. 75 Niin Pietari muisti Jeesuksen sanat: "Ennen kuin kukko laulaa, sinä kolmesti kiellät minut." Ja HÄN MENI ULOS JA ITKI KATKERASTI.

Mark. 8:1-38

1 NIINÄ PÄIVINÄ OLI JÄLLEEN KOOLLA PALJON IHMISIÄ. Kun heillä ei ollut mitään syötävää, Jeesus kutsui opetuslapset luokseen ja sanoi heille: 2 "Minun käy sääliksi kansaa. NÄMÄ IHMISET OVAT OLLEET LUONANI jo kolme päivää, EIKÄ HEILLÄ OLE MITÄÄN SYÖTÄVÄÄ. 3 Jos minä päästän heidät nälissään kotiin, HE NÄÄNTYVÄT MATKALLA, ovathan jotkut heistä tulleet kaukaa." 4 Opetuslapset vastasivat hänelle: "MISTÄ KUKAAN TÄÄLLÄ ERÄMAASSA VOI SAADA RIITTÄVÄSTI LEIPÄÄ NÄIDEN RAVINNOKSI?" 5 Hän kysyi heiltä: "Montako leipää teillä on?" He vastasivat: "SEITSEMÄN." 6 Jeesus käski kansan asettua maahan. Sitten HÄN OTTI NE SEITSEMÄN LEIPÄÄ, LAUSUI KIITOKSEN, MURSI LEIVÄT JA ANTOI NE OPETUSLAPSILLEEN KANSALLE TARJOETTAVIKSI. Ja he jakoivat ne kansalle. 7 HEILLÄ OLI MYÖS MUUTAMA PIKKUKALA, JA HÄN SIUNASI NE JA KÄSKI TARJOTA NEKIN. 8 Niin KAIKKI SÖIVÄT JA TULIVAT KYLLÄISIKSI, ja tähteeksi jääneitä palasia kerättiin seitsemän korillista. 9 HEITÄ OLI NOIN NELJÄTUHATTA. Jeesus päästi heidät luotaan 10 ja astui heti opetuslapsineen veneeseen ja meni Dalmanutan alueelle. 11 Fariseukset TULIVAT VÄITTELEMÄÄN Jeesuksen kanssa. Kiusaten häntä he VAATIVAT HÄNELTÄ MERKKIÄ taivaasta. 12 Jeesus huokasi hengessään ja sanoi: "Miksi TÄMÄ SUKUPOLVI vaatii merkkiä? Totisesti minä sanon teille: TÄLLE SUKUPOLVELLE EI MERKKIÄ ANNETA." 13 Ja hän jätti heidät, astui jälleen veneeseen ja lähti järven toiselle puolelle. 14 Opetuslapset olivat unohtaneet ottaa mukaansa leipää, eikä heillä ollut

veneessä enempää kuin YKSI LEIPÄ. 15 Jeesus käski heitä sanoen: "OLKAA VARUILLANNE JA KARTTAKAA NIIN FARISEUSTEN KUIN HERODEKSENKIN HAPATUSTA." 16 Mutta he puhelivat keskenään siitä, ettei heillä ollut leipää. 17 Jeesus huomasi sen ja sanoi heille: "Miksi puhutte siitä, ettei teillä ole leipää? ETTEKÖ VIELÄKÄÄN KÄSITÄ ETTEKÄ YMMÄRRÄ? ONKO TEIDÄN SYDÄMENNE KOVETTUNUT? 18 ONHAN TEILLÄ SILMÄT, ETTEKÖ NÄE? TEILLÄ ON KORVAT, ETTEKÖ KUULE? VAI ETTEKÖ MUISTA? 19 Kun mursin ne VIISI leipää viidelle tuuhannelle, kuinka monta korillista palasia te keräsitte?" He vastasivat hänelle: "KAKSITOISTA." 20 "Entä, kun mursin ne SEITSEMÄN leipää neljälletuuhannelle, kuinka monta korillista palasia te keräsitte?" "SEITSEMÄN", he vastasivat. 21 Hän sanoi heille: "ETTEKÖ VIELÄKÄÄN KÄSITÄ?" 22 He tulivat Beetsaidaan. Siellä Jeesuksen luo tuotiin sokea mies ja häntä pyydettiin koskettamaan tätä. 23 HÄN TARTTUI SOKEAA KÄDESTÄ JA TALUTTI HÄNET kylän ULKOPUOLELLE. Sitten hän sylkäisi miehen silmiin, pani kätensä hänen päälleen ja kysyi: "Näetkö mitään?" 24 Mies katsoi ylös ja sanoi: "Näen ihmisiä, näen ikään kuin käveleviä puita." 25 Sitten Jeesus pani uudestaan kätensä hänen silmilleen, ja NYT MIES NÄKI TARKASTI. HÄN OLI PARANTUNUT JA NÄKI KAIKEN AIVAN SELVÄSTI. 26 Ja JEESUS LÄHETTI HÄNET KOTIIN sanoen: "ÄLÄ EDES POIKKEA kylään." 27 Sitten Jeesus ja hänen opetuslapsensa lähtivät Filippoksen Kesarean kyliin. Matkalla hän kysyi heiltä: "KENEN IHMISET SANOVAT MINUN OLEVAN?" 28 He vastasivat hänelle: "Jotkut Johannes Kastajan, toiset Elian, toiset taas jonkun profeetoista." 29 "Entä te?" Jeesus kysyi heiltä. "KENEN TE SANOTTE MINUN OLEVAN?" Pietari vastasi: "SINÄ OLET KRISTUS." 30 Jeesus varoitti heitä puhumasta hänestä kenellekään. 31 JEESUS ALKOI OPETTAA HEILLE, että Ihmisen Pojan täytyy kärsiä paljon. Vanhimmat, kirjanoppineet ja ylipapit hylkäävät hänet. Hänet tapetaan, mutta kolmen päivän kuluttua hän nousee ylös. 32 TÄMÄN HÄN PUHUI AVOIMESTI. Silloin Pietari otti hänet erilleen ja rupesi nuhtelemaan häntä. 33 Mutta JEESUS KÄÄNTYI, KATSOI OPETUSLAPSIINSA JA NUHTELI PIETARIA: "VÄISTY TIELTÄNI, Saatana! Sinä ET AJATTELE ASIAA JUMALAN KANNALTA vaan ihmisten." 34 Sitten JEESUS KUTSUI LUOKSEEN VÄKIJOUKON JA OPETUSLAPSENSA JA SANOI heille: "Jos joku TAHTOO KULKEA MINUN PERÄSSÄNI, hän KIELTÄKÖÖN ITSENSÄ, OTTAKOON RISTINSÄ ja SEURATKOON MINUA. 35 Sillä JOKA TAHTOO PELASTAA ELÄMÄNSÄ, KADOTTAA SEN, mutta JOKA KADOTTAA ELÄMÄNSÄ MINUN JA EVANKELIUMIN TÄHDEN, PELASTAA SEN. 36 Mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omakseen koko maailman mutta saisi sielulle vahingon? 37 Sillä mitä ihminen voi antaa sielunsa lunnaksi? 38 JOKA HÄPEÄÄ MINUA JA MINUN SANOJANI TÄSSÄ syntisessä ja AVION RIKKOVASSA SUKUPOLVESSA, sitä myös Ihmisen Poika häpeää, kun hän tulee Isänsä kirkkaudessa pyhien enkelien kanssa."

Mark. 14:1-72

1 KAHDEN PÄIVÄN PÄÄSTÄ oli pääsiäinen ja happamattoman leivän juhla. Ylipapit ja kirjanoppineet miettivät, miten he juonen avulla OTTAISIVAT JEESUKSEN KIINNI TAPPAKSEEN HÄNET. 2 He näet sanoivat: "EI JUHLAN AIKANA, ettei kansassa syntyisi meteliä." 3 Kun Jeesus oli Betaniassa ATERIALLA Simon Spitaalisen talossa, sinne TULI NAINEN mukanaan alabasteripullo täynnä aitoa, kallista nardusöljyä. Hän rikkoi alabasteripullon JA VUODATTI ÖLJYN JEESUKSEN PÄÄHÄN. 4 Jotkut paheksuivat tätä ja sanoivat toisilleen: "Miksi tämä haaskaus? 5 Olisihan tämän öljyn voinut myydä yli kolmellasadalla denaarilla ja antaa rahat köyhille." Ja he moittivat häntä. 6 Mutta JEESUS SANOI: "ANTAKAA HÄNEN OLLA. MIKSI PAHOITATTE HÄNEN MIELENSÄ? Hän teki minulle hyvän teon. 7 Köyhät teillä on aina keskuudessanne, ja te voitte tehdä heille hyvää milloin tahdotte, mutta MINUA TEILLÄ EI AINA OLE. 8 HÄN TEKI MINKÄ VOI. HÄN VOITELI edeltäkäsini MINUN RUUMIINI HAUTAAMISTA VARTEN. 9 Totisesti minä sanon teille: KAIKKIALLA maailmassa, MISSÄ ikinä EVANKELIUMIA JULISTETAAN, TULLAAN myös SE, mitä hän teki, MAINITSEMAAN hänen muistokseen." 10 JUUDAS ISKARIOT, yksi niistä kahdestatoista, MENI YLIPAPPIEN LUO KAVALTAAKSEEN JEESUKSEN HEILLE. 11 Kun he sen kuulivat, HE ILAHTUIVAT JA LUPASIVAT ANTAA HÄNELLE RAHAA. Niin hän etsi sopivaa tilaisuutta voidakseen kavaltaa Jeesuksen. 12 Happamattoman leivän juhlan ENSIMMÄISENÄ PÄIVÄNÄ, jolloin pääsiäislammas OLI TAPANA teurastaa, opetuslapset kysyivät Jeesukselta: "Missä tahdot syödä pääsiäisaterian? Minne menemme valmistamaan sen?" 13 Niin hän lähetti kaksi opetuslastaan ja sanoi heille: "Menkää kaupunkiin. Teitä VASTAAN TULEE MIES KANTAEN VESIRUUKKUA. SEURATKAA HÄNTÄ, 14 ja minne hän meneekin, sanokaa sen talon isännälle: 'Opettaja kysyy: Missä on minua varten vierashuone, jossa voin syödä pääsiäisaterian opetuslasteni kanssa?' 15 HÄN NÄYTTÄÄ TEILLE YLÄKERRASTA SUUREN, VALMIIKSI VARUSTETUN HUONEEN. Valmistakaa sinne meille ateria." 16 Opetuslapset lähtivät matkaan. Kun he tulivat kaupunkiin, HE HAVAITSIVAT KAIKEN OLEVAN NIIN KUIN JEESUS OLI HEILLE SANONUT, ja HE VALMISTIVAT PÄÄSIÄISATERIAN. 17 Illan tultua Jeesus saapui niiden kahdentoista kanssa. 18 Heidän OLLESSAAN ATERIALLA JEESUS SANOI: "Totisesti minä sanon teille: YKSI TEISTÄ KAVALTAA MINUT – HÄN SYÖ MINUN KANSSANI." 19 Opetuslapset tulivat murheellisiksi ja kysyivät häneltä toinen toisensa jälkeen: "En kai minä?" 20 Hän sanoi heille: "YKSI TEISTÄ KAHDESTATOISTA, se, joka KASTAA LEIPÄPALANSA VATIIN minun kanssani. 21 Ihmisen Poika tosin menee pois, niin kuin hänestä on kirjoitettu, mutta VOI SITÄ IHMISTÄ, JONKA KAUTTA IHMISEN POIKA KAVALLETAAN! Parempi olisi sille ihmiselle, ettei hän olisi syntynytäkään." 22 Heidän syödessään JEESUS OTTI LEIVÄN, SIUNASI, MURSI JA ANTOI OPETUSLAPSILLE ja sanoi: "Ottakaa, TÄMÄ ON MINUN RUUMIINI." 23 Sitten HÄN OTTI MALJAN, KIITTI JUMALAA JA ANTOI HEILLE, ja he kaikki joivat siitä. 24 Hän sanoi heille: "TÄMÄ ON MINUN VERENI, LIITON VERI, JOKA VUODATETAAN MONIEN EDESTÄ. 25 Totisesti minä sanon teille: MINÄ EN ENÄÄ JUO VIINIPUUN ANTIA ENNEN KUIN sinä päivänä, jona JUON SITÄ UUTENA JUMALAN VALTAKUNNASSA." 26 LAULETTUAAN KIITOSVIRREN HE LÄHTIVÄT ÖLJYMÄELLE. 27 Jeesus sanoi heille: "Te kaikki loukkaannutte minuun, sillä on kirjoitettu: 'MINÄ LYÖN PAIMENTA, JA LAMPAAT JOUTUVAT HAJALLE.' 28 Mutta YLÖSNOUSTUANI MINÄ MENEN TEIDÄN EDELLÄNNE GALILEAAN." 29 Niin Pietari sanoi hänelle: "Vaikka kaikki loukkaantuisivat sinuun, en kuitenkaan minä." 30 Jeesus sanoi hänelle: "Totisesti minä sanon sinulle: tänään, TÄNÄ YÖNÄ, ennen kuin kukko kahdesti laulaa, SINÄ KOLMESTI KIELLÄT MINUT." 31 Mutta Pietari vakuutti vielä lujemmin: "Vaikka minun pitäisi kuolla sinun kanssasi, minä en ikinä kiellä sinua." Samoin sanoivat kaikki muutkin. 32 He tulivat paikkaan, jota kutsuttiin Getsemaneksi. JEESUS SANOI OPETUSLAPSILLEEN: "ISTUKAA

TÄSSÄ SILLÄ AIKAA KUN MINÄ RUKOILEN." 33 Hän otti mukaansa Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen, ja hän alkoi tuntea kauhua ja tuskaa. 34 Niin hän sanoi heille: "Minun sieluni on syvästi murheellinen, aina kuolemaan asti. JÄÄKÄÄ TÄHÄN JA VALVOKAA." 35 Hän meni vähän kauemmaksi, heittäytyi maahan ja rukoili, että se hetki, jos mahdollista, menisi häneltä ohi. 36 Hän sanoi: "Abba, Isä, kaikki on sinulle mahdollista. Ota tämä malja minulta pois. Ei kuitenkaan niin kuin minä tahdon vaan niin kuin sinä!"

37 Sitten HÄN TULI TAKAISIN JA TAPASI OPETUSLAPSET NUKKUMASTA ja sanoi Pietarille: "Simon, nukutko sinä? Etkö jaksanut edes yhtä hetkeä valvoa?" 38 VALVOKAA JA RUKOILKAA, ettette joutuisi kiusaukseen. Henki tosin on altis, mutta LIHA ON HEIKKO."

39 Taas hän meni pois ja rukoili samoin sanoin. 40 PALATTUAAN HÄN TAPASI HEIDÄT TAAS NUKKUMASTA, sillä heidän silmänsä olivat käyneet raukeiksi. Eivätkä he tieneet, mitä vastaisivat hänelle. 41 Tullessaan kolmannen kerran hän sanoi heille: "TE NUKUTTE VIELÄ JA LEPÄÄTTE! JO RIITTÄÄ! HETKI ON KOITTANUT. Katsokaa, Ihmisen Poika annetaan syntisten käsiin. 42 Nouskaa, lähtekäämme! Se, joka minut kavaltaa, on lähellä." 43 Heti, JEESUKSEN VIELÄ PUHUESSA, SAAPUI PAIKALLE JUUDAS, yksi niistä kahdestatoista. Hänen mukanaan oli miekoin ja seipäin varustautunut joukko, joka tuli ylipappien, kirjanoppineiden ja vanhinten luota. 44 Jeesuksen KAVALTAJA OLI SOPINUT heidän kanssaan MERKISTÄ sanoen: "Hän on se, jota minä suutelen. Ottakaa hänet kiinni ja viekää tarkasti vartioituna pois." 45 Tultuaan sinne Juudas astui heti hänen luokseen ja sanoi: "RABBI!", JA SUUTTELI HÄNTÄ. 46 Silloin he kävivät Jeesukseen käsiksi ja VANGITSIVAT HÄNET. 47 Yksi lähellä seisovista veti miekan esiin ja iski ylipapin palvelijaa sivaltaen häneltä korvan irti. 48 Mutta JEESUS PUHUI HEILLE sanoen: "Oletteko te lähteneet vangitsemaan minua kuin rosvoa miekat ja seipäät mukanaan? 49 Joka päivä minä olen ollut teidän luonanne ja opettanut temppelissä, ettekä te ole ottaneet minua kiinni. Mutta Kirjoitusten oli käytävä toteen." 50 SILLOIN KAIKKI OPETUSLAPSET JÄTTIVÄT HÄNET JA PAKENIVAT. 51 Jeesusta seurasi muuan NUORUKAINEN, jolla oli liinavaate kietaituna paljaalle iholle. Hänet otettiin kiinni, 52 mutta hän JÄTTI LIINAVAAKTEEN JA PAKENI ALASTOMANA. 53 JEESUS VIETIIN YLIPAPIN LUO. Sinne kokoontuivat kaikki ylipapit sekä vanhimmat ja kirjanoppineet. 54 PIETARI SEURASI HÄNTÄ JONKIN MATKAN PÄÄSSÄ YLIPAPIN PALATSIN SISÄPIHAAN ASTI. Hän istuutui palvelijoiden joukkoon ja lämmitteli tulen ääressä. 55 Ylipapit ja koko neuvosto etsivät todistusta Jeesusta vastaan tappaakseen hänet, mutta he eivät löytäneet. 56 Monet kyllä todistivat väärin häntä vastaan, mutta todistukset eivät olleet yhtäpitäviä. 57 Muutamat nousivat ja todistivat väärin häntä vastaan sanoen: 58 "Me olemme kuulleet hänen sanovan: 'Minä hajotan tämän käsin tehdyn temppelin ja rakennan kolmessa päivässä toisen, joka ei ole käsin tehty.'" 59 Mutta ei edes näin heidän todistuksensa ollut yhtäpitävä. 60 Silloin ylipappi Kaifas nousi, astui esiin ja kysyi Jeesukselta: "Etkö vastaa mitään siihen, mitä nämä todistavat sinua vastaan?" 61 Mutta Jeesus oli vaiti eikä vastannut mitään. Taas YLIPAPPI KYSYI HÄNELTÄ: "OLETKO SINÄ KRISTUS, SEN YLISTETYN POIKA?" 62 JEESUS VASTASI: "MINÄ OLEN. JA TE SAATTE NÄHDÄ IHMISEN POJAN ISTUVAN VOIMAN OIKEALLA PUOLELLA JA TULEVAN TAIVAAN PILVISSÄ." 63 Silloin ylipappi repäisi vaatteensa ja sanoi: "Mihin me tässä enää todistajia tarvitsemme! 64 Te kuulitte tuon herjauksen. Mitä mieltä olette?" NIIN HE KAIKKI TUOMITSIVAT JEESUKSEN SYYLLISENÄ KUOLEMAAN. 65 Muutamat alkoivat sylkeä hänen päälleen, peittivät hänen kasvonsa, löivät häntä nyrkillä ja sanoivat: "PROFETOI!" VARTIJATKIN LÖIVÄT HÄNTÄ KASVOIHIN. 66 Kun Pietari oli alhaalla sisäpihassa, sinne tuli yksi ylipapin palvelustyöistä. 67 Nähdessään Pietarin lämmittelemässä hän katsoi tätä ja sanoi: "Sinäkin olit tuon nasaretilaisen, tuon Jeesuksen, kanssa." 68 Mutta PIETARI KIELSI sanoen: "En tiedä enkä käsitä, mitä sanot", ja hän meni ulkopihalle. 69 Kun palvelustyttö näki Pietarin siellä, hän rupesi jälleen puhumaan lähellä seisoville: "Tuo on yksi heistä." 70 Mutta TAAS HÄN KIELSI. Hetken päästä lähellä seisovat sanoivat Pietarille: "Varmasti sinä olet yksi heistä. Olethan sinäkin galilealainen." 71 Mutta HÄN RUPESI SADATTELEMAAN JA VANNOMAAN: "EN TUNNE SITÄ MIESTÄ, JOSTA TE PUHUTTE!" 72 Samassa kukko lauloi toisen kerran. SILLOIN PIETARI MUISTI SANAT, jotka Jeesus oli hänelle sanonut: "Ennen kuin kukko kahdesti laulaa, sinä kolmesti kiellät minut." JA HÄN PUHKESI ITKUUN.

Luuk. 1:1-80

1 MONET OVAT RYHTYNEET LAATIMAAN KERTOMUSTA TAPAHTUMISTA, JOTKA OVAT TOTEUTUNEET KESKUUDESSAMME, 2 sen mukaan kuin meille ovat kertoneet ne, jotka ALUSTA ASTI OVAT OLLEET SILMINNÄKIJÖITÄ JA JOISTA ON TULLUT SANAN PALVELIJOITA. 3 Siksi olen minäkin, tutkittuani alusta alkaen kaiken tarkasti, päättänyt kirjoittaa näistä tapahtumista järjestyksessään sinulle, korkea-arvoinen Teofilos, 4 jotta saisit tietää, kuinka LUOTETTAVIA OVAT NE ASIAT, JOTKA SINULLE ON OPETETTU. 5 Herodeksen, Juudean kuninkaan, aikana oli muuan pappi, nimeltään Sakarias, joka kuului Abian osastoon. Hänen vaimonsa oli Aaronin tyttäriä, nimeltään Elisabet. 6 He MOLEMMAT OLIVAT HURSKAITA JUMALAN EDESSÄ ja vaelsivat nuhteettomina kaikkien Herran käskyjen ja säädösten mukaan. 7 Mutta heillä ei ollut lasta, koska Elisabet oli hedelmätön, ja he molemmat olivat tulleet iäkkäiksi. 8 Kun Sakariaan osaston palvelusvuoro tuli ja hän toimitti papillisia tehtäviä Jumalan edessä, tapahtui, 9 että hän pappistehtävien tavanmukaisessa arvonnassa SAI OSAKSEEN MENNÄ HERRAN PYHÄKKÖÖN SUITSUTTAMAAN. 10 Koko kansanjoukko oli suitsuttamisen aikana ulkopuolella rukoilemassa. 11 Silloin SAKARIAALLE ILMESTYI HERRAN ENKELI, joka seiso i SUITSUTUSALTTARIN OIKEALLA PUOLELLA. 12 Hänet nähdessään Sakarias säikähti ja joutui pelon valtaan. 13 Mutta enkeli sanoi hänelle: "Älä pelkää, Sakarias, sillä rukouksesi on kuultu. Vaimosi Elisabet synnyttää sinulle pojan, ja sinun on annettava hänelle nimeksi Johannes. 14 Hän on sinulle iloksi ja riemuksi, ja monet iloitsevat hänen syntymästään, 15 sillä hän on oleva suuri Herran edessä. Viiniä ja väkijuomaa hän ei juo, ja hänet on TÄYTTETTY PYHÄLLÄ HENGELLÄ jo äitinsä kohdusta asti. 16 Hän KÄÄNTÄÄ MONET ISRAELIN LAPSISTA HERRAN, HEIDÄN JUMALANSA, PUOLEEN. 17 HÄN KULKEE HERRAN EDELLÄ ELIAN HENGESSÄ JA VOIMASSA KÄÄNTÄÄKSEEN ISIEN SYDÄMET LASTEN PUOLEEN JA TOTTELEMATTOMAT VANHURSKAIDEN MIELENLAATUUN, NÄIN VALMISTAAKSEEN KANSAN, JOKA ON HERRAA VARTEN VALMISTAUTUNUT." 18 Sakarias sanoi enkelille: "Miten minä voisin tämän käsittää? Minähän olen vanha mies, ja vaimonikin on tullut iäkkääksi." 19 Enkeli vastasi hänelle: "Minä olen Gabriel, joka seison Jumalan

edessä. MINUT ON LÄHETETTY SINUN LUOKSESI PUHUMAAN JA JULISTAMAAN SINULLE TÄMÄ ILOSANOMA. 20 Mutta sinä tulet mykäksi etkä kykene puhumaan ennen kuin sinä päivänä, jona tämä tapahtuu, koska et uskonut minun sanojani, jotka toteutuvat ajallaan.” 21 Kansa oli odottamassa Sakariaista, ja kaikki ihmettelivät sitä, että hän viipyi pyhäkössä niin kauan. 22 KUN HÄN SITTEN TULI ULOS, HÄN EI KYENNYT PUHUMAAN HEILLE. SIITÄ HE YMMÄRSIVÄT, ETTÄ HÄN OLI NÄHNYT PYHÄKÖSSÄ NÄYN. HÄN VAIN VIITTOILI HEILLE JA JÄI MYKÄKSI. 23 Kun hänen virantoimituksensa päivät olivat päättyneet, hän meni kotiinsa. 24 NIIDEN PÄIVIEN JÄLKEEN HÄNEN VAIMONSA ELISABET TULI RASKAAKSI JA PYSYTTI SALASSA VIISI KUUKAUTTA. Hän sanoi: 25 ”Näin on Herra tehnyt minulle niinä päivinä, jolloin hän katsoi puoleeni poistaakseen minusta ihmisten ylenkatseen.” 26 KUN ELISABET OLI KUUDENNELLA KUUKAUDELLA, JUMALA LÄHETTI ENKELI GABRIELIN GALILEAAN, NASARET-NIMISEEN KAUPUNKIIN, 27 NEITSYEN LUO, JOKA OLI KIHlattU DAAVIDIN SUKUUN KUULUVALLE JOOSEF-NIMISELLE MIEHELLE. NEITSYEN NIMI OLI MARIA. 28Tullessaan sisälle hänen luokseen enkeli sanoi: ”TERVE, ARMOITETTU! HERRA OLKOON KANSSASI!” 29 Maria hämmentyi suuresti näistä sanoista ja mietti, mitä tämä tervehdys mahtoi merkitä. 30 Mutta enkeli sanoi hänelle: ”ÄLÄ PELKÄÄ, MARIA, SILLÄ SINÄ OLET SAANUT ARMON JUMALAN EDESSÄ. 31 KATSO, SINÄ TULET RASKAAKSI JA SYNNYTÄT POJAN, JA SINUN ON ANNETTAVA HÄNELLE NIMEKSI JEESUS. 32 HÄN ON OLEVA SUURI, HÄNTÄ KUTSUTAAN KORKEIMMAN POJAKSI, JA HERRA JUMALA ANTAA HÄNELLE DAAVIDIN, HÄNEN ISÄNSÄ, VALTAISTUIMEN. 33 HÄN HALLITSEE KUNINKAANA JAAKOBIN SUKUA IKUISESTI, EIKÄ HÄNEN VALTAKUNNALLAAN OLE LOPPUA.” 34 Mutta Maria sanoi enkelille: ”Kuinka tämä voi tapahtua, kun minä en miehestä tiedä?” 35 Enkeli vastasi hänelle: ”PYHÄ HENKI TULEE PÄÄLLESI, JA KORKEIMMAN VOIMA VARJOAA SINUT. SIKSI MYÖS SITÄ PYHÄÄ, JOKA SYNTYY, KUTSUTAAN JUMALAN POJAKSI. 36 MYÖS SUKULAISESI ELISABET ODOTTAA POIKAA VANHALLA IÄLLÄÄN. HÄN, JOTA SANOTTIIN HEDELMÄTTÖMÄKSI, ON KUUDENNELLA KUUKAUDELLA, 37 SILLÄ JUMALALLE EI MIKÄÄN OLE MAHDOTONTA.” 38 Silloin Maria sanoi: ”MINÄ OLEN HERRAN PALVELIJATAR. TAPAHTUKOON MINULLE SANASI MUKAAN.” Ja enkeli lähti hänen luotaan. 39 Niinä päivinä Maria lähti matkaan ja kiiruhti vuoriseudulle erääseen Juudean kaupunkiin. 40 Hän meni Sakariaan taloon ja tervehti Elisabetia. 41 KUN ELISABET KUULI MARIAN TERVEHDYKSEN, HYPÄHTI LAPSI HÄNEN KOHDUSSAAN JA ELISABET TÄYTTYI PYHÄLLÄ HENGELLÄ. 42 Hän huudahti kovalla äänellä ja sanoi: ”SIUNATTU OLET SINÄ NAISTEN JOUKOSSA, JA SIUNATTU ON SINUN KOHTUSI HEDELMÄ! 43 KUINKA MINULLE TAPAHTUU TÄLLAISTA, ETTÄ HERRANI ÄITI TULEE MINUN LUOKSENI? 44 Samalla hetkellä kun tervehdyksesi ääni tuli korviini, lapsi hypähti riemusta kohdussani. 45 AUTUAS SE, JOKA USKOI, SILLÄ SE, MITÄ HERRA ON HÄNELLE PUHUNUT, ON KÄYVÄ TOTEEN!” 46 Maria sanoi: ”MINUN SIELUNI YLISTÄÄ HERRAA, 47 JA MINUN HENKENI RIEMUITSEE JUMALASTA, PELASTAJASTANI , 48 SILLÄ HÄN ON KATSONUT PALVELIJATTARENSA ALHAISUUTEEN. TÄSTEDES KAIKKI SUKUPOLVET KUTSUVAT MINUA AUTUAAKSI, 49 SILLÄ VOIMALLINEN ON TEHNYT MINULLE SUURIA TEKOJA. HÄNEN NIMENSÄ ON PYHÄ, 50 JA SUKUPOLVESTA SUKUPOLVEEN KESTÄÄ HÄNEN LAUPEUTENSA NIITÄ KOHTAAN, JOTKA HÄNTÄ PELKÄÄVÄT. 51 KÄSIVARRELLAAN HÄN ON OSOITTANUT VOIMANSA. HÄN ON LYÖNYT HAJALLE NE, JOILLA OLI YLPEÄT AJATUKSET SYDÄMESSÄÄN. 52 HÄN ON KUKISTANUT VALTIAAT VALTAISTUIMILTA JA KOROTTANUT ALHAISET. 53 NÄLKÄISET HÄN ON TÄYTTÄNYT HYVYYTENSÄ RUNSAUDELLA, MUTTA RIKKAAT HÄN ON LÄHETTÄNYT TYHJINÄ POIS. 54 HÄN ON OTTANUT HUOMAANSA PALVELIJANSÄ ISRAELIN MUISTAAKSEEN LAUPEUTTAAN 55 ABRAHAMIA JA HÄNEN SIEMENTÄÄN KOHTAAN, IANKAIKKISESTI, NIIN KUIN HÄN ON ISILLEMME PUHUNUT.” 56 Maria viipyi Elisabetin luona noin kolme kuukautta ja palasi sitten kotiinsa. 57 ELISABETIN SYNNYTTÄMISEN AIKA TULI, JA HÄN SYNNYTTI POJAN. 58 Kun hänen naapurinsa ja sukulaisensa kuulivat, että Herra oli osoittanut hänelle suuren laupeutensa, he iloitsivat hänen kanssaan. 59 KAHDEKSANTENA PÄIVÄNÄ HE TULIVAT YMPÄRILEIKKAAMAAN LASTA. He kutsuivat häntä hänen isänsä nimen mukaan Sakariaaksi, 60 mutta HÄNEN ÄITINSÄ SANOI: ”EI SUINKAAN, VAAN HÄNEN NIMENSÄ ON OLEVA JOHANNES.” 61 He sanoivat hänelle: ”Eihän sinun sukulaistesi joukossa ole ketään, jota kutsutaan sillä nimellä.” 62 Sitten he kysyivät viittomalla isältä, minkä nimen hän tahtoi antaa lapselle. 63 HÄN PYYSI TAULUN JA KIRJOITTI SIIHEN: ”JOHANNES ON HÄNEN NIMENSÄ.” Ja kaikki ihmettelivät. 64 SAMASSA SAKARIAAN SUU AVAUTUI JA HÄNEN KIELENSÄ VAPAUTUI, JA HÄN ALKOI PUHUA YLISTÄEN JUMALAA. 65 KAIKKI HEIDÄN YMPÄRILLÄÄN ASUVAT JOUTUIVAT PELON VALTAAN, JA KOKO JUUDEAN VUORISEUDULLA PUHUTTIIN KAIKISTA NÄISTÄ TAPAHTUMISTA. 66 Kaikki, jotka niistä kuuluivat, painoivat ne mieleensä ja sanoivat: ”MIKÄHÄN TÄSTÄ LAPSESTA TULEE?” SILLÄ HERRAN KÄSI OLI HÄNEN KANSSAAN. 67 SAKARIAS, LAPSEN ISÄ, TÄYTTYI PYHÄLLÄ HENGELLÄ, JA HÄN PROFETOI sanoen: 68 ”Ylistetty olkoon Herra, Israelin Jumala, sillä HÄN ON KATSONUT KANSANSA PUOLEEN JA VALMISTANUT SILLE LUNASTUKSEN. 69 Hän on KOHOTTANUT MEILLE PELASTUKSEN SARVEN PALVELIJANSÄ DAAVIDIN SUVUSTA 70 – niin kuin hän ikiajoista asti on puhunut pyhien profeettojensa suulla – 71 PELASTUKSEKSI VIHOLLISISTAMME JA KAIKKIEN NIIDEN KÄSISTÄ, JOTKA MEITÄ VIHAAVAT, 72 osoittaakseen laupeuttaan isillemme ja muistaakseen pyhää liittoaan, 73 sitä valaa, jonka hän vannoi isällemme Abrahamille, suodakseen meidän 74 vapautettuina vihollistemme käsistä pelkäämättä palvelia häntä 75 pyhyudessa ja vanhurskaudessa hänen edessään kaikkina elinpäivinä. 76 JA SINUA, LAPSI, KUTSUTAAN KORKEIMMAN PROFEETAKSI, sillä SINÄ KÄYT HERRAN EDELLÄ VALMISTAAKSESI HÄNELLE TIEN, 77 ETTÄ HÄNEN KANSANSA VOISI TUNTEA PELASTUKSEN SYNTIEN ANTEEKSIISAAMISESSA 78 MEIDÄN JUMALAMME SYDÄMELLISEN LAUPEUDEN TÄHDEN. Näin meidän puoleemme katsoo aamunkoitto korkeudesta 79 loistaakseen meille, jotka asumme pimeydessä ja kuoleman varjossa, ja OHJATAKSEEN MEIDÄN JALKAMME RAUHAN TIELLE.” 80 LAPSI KASVOI JA VAHVISTUI HENGESSÄ. JA HÄN OLI ERÄMAASSA SIIHEN PÄIVÄÄN ASTI, JONA HÄN ASTUI JULKISESTI ISRAELIN ETEEN.

1 JEEBUS KUTSUI KOOLLE NE KAKSITOISTA JA ANTOI HEILLE VOIMAN JA VALLAN KARKOTTAA KAIKKI RIIVAAJAT JA PARANTAA TAUTEJA. 2 HÄN LÄHETTI HEIDÄT JULISTAMAAN JUMALAN VALTAKUNTA JA PARANTAMAAN SAIRAITA 3 ja sanoi heille: "Älkää ottako mitään mukaan matkalle, ei sauvaa, ei laukkuja, ei leipää, ei rahaa eikä toista paitaa. 4 Mihin taloon tulettekkin, siihen jääkää ja siitä lähtekää. 5 Jos teitä ei oteta vastaan, lähtekää pois siitä kaupungista ja pudistakaa tomu jaloistanne todistukseksi heitä vastaan." 6 NIIN HE LÄHTIVÄT JA KULKIVAT KYLÄSTÄ KYLÄÄN JULISTAEN EVANKELIUMIA JA PARANTAEN SAIRAITA KAIKKIALLA. 7 Neljännesruhtinas Herodes sai kuulla kaikesta, mitä tapahtui, eikä tiennyt, mitä ajatella. Jotkut näet sanoivat Johanneksen nousseen kuolleista, 8 jotkut taas arvelivat, että Elia oli ilmestynyt, ja toiset taas, että joku entisajan profeetoista oli noussut ylös. 9 HERODES SANOI: "JOHANNEKSEN MINÄ OLEN MESTAUTTANUT, MUTTA KUKA TÄMÄ ON, JOSTA MINÄ SAAN KUULLA TÄLLAISTA?" Ja hän etsi tilaisuutta nähdäkseen Jeesuksen. 10 APOSTOLIT PALASIVAT JA KERTOIVAT JEEBUSKELLE, MITÄ OLIVAT TEHNEET. HÄN OTTI HEIDÄT MUKAANSA JA VETÄYTYI YKSINÄISYYTEEN AUTIOON PAIKKAAN lähelle kaupunkia, jonka nimi oli Beetsaida. 11 Mutta KUN IHMISET SAIVAT TIETÄÄ SIITÄ, HE SEURASIVAT HÄNTÄ. HÄN OTTI HEIDÄT VASTAAN, PUHUI HEILLE JUMALAN VALTAKUNNASTA JA PARANSI KAIKKI, JOTKA PARANTAMISTA TARVITSIVAT. 12 Kun päivä alkoi kallistua iltaan, ne kaksitoista tulivat ja sanoivat hänelle: "Lähetä ihmiset luotasi, että he menisivät hankkimaan yösijan ja ruokaa ympärillä olevista kylistä ja maataloista, sillä täällä me olemme autiolla seudulla." 13 JEEBUS SANOI HEILLE: "ANTAKAA TE HEILLE SYÖTÄVÄÄ." Mutta he vastasivat: "Meillä ei ole enempää kuin viisi leipää ja kaksi kalaa, ellemme lähde ostamaan ruokaa kaikelle tälle väelle." 14 VÄKEÄ OLII NÄET NOIN VIISITUHATTA MIESTÄ. HÄN SANOI OPETUSLAPSILLEEN: "JÄRJESTÄKÄÄ HEIDÄT RYHMIIN ATERIOIMISTA VARTEN, NOIN VIISIKYMMENTÄ KUHUNKIN RYHMÄÄN." 15 He tekivät niin ja järjestivät kaikki aterioimaan. 16 SITTEN JEEBUS OTTI NE VIISI LEIPÄÄ JA KAKSI KALAA, KATSOI YLÖS TAIVAASEEN, SIUNASI JA MURSI JA ANTOI NE OPETUSLAPSILLEEN KANSALLE JAETTAVIKSI. 17 KAIKKI SÖIVÄT JA TULIVAT KYLLÄISIKSI, ja tähteeksi jääneitä palasia kerättiin KAKSITOISTA korillista. 18 Kerran, kun Jeesus oli yksinäisyydessä rukoilemassa ja opetuslapset olivat hänen kanssaan, hän kysyi heiltä: "KENEN IHMISET SANOVAT MINUN OLEVAN?" 19 He vastasivat: "Johannes Kastajan, toiset Elian, toiset taas sanovat, että joku entisajan profeetoista on noussut ylös." 20 "Entä te? KENEN TE SANOTTE MINUN OLEVAN?" Jeesus kysyi. Pietari vastasi: "SINÄ OLET JUMALAN KRISTUS." 21 Vakavasti varoittaen Jeesus kielsi heitä puhumasta tästä kenellekään 22 ja sanoi: "IHMISEN POJAN PITÄÄ KÄRSIÄ PALJON. HÄN JOUTUU VANHINTEN, YLIPAPPIEN JA KIRJANOPPINEIDEN HYLKÄÄMÄKSI. HÄNET TAPETAAN, MUTTA KOLMANTENA PÄIVÄNÄ HÄN NOUSEE YLÖS." 23 Jeesus sanoi kaikille: "JOS JOKU TAHTOO KULKEA MINUN JÄLJESSÄNI, HÄN KIELTÄKÖÖN ITSENSÄ, OTTAKOON JOKA PÄIVÄ RISTINSÄ JA SEURATKOON MINUA. 24 SILLÄ SE, JOKA TAHTOO PELASTAA ELÄMÄNSÄ, KADOTTAA SEN, MUTTA JOKA KADOTTAA ELÄMÄNSÄ MINUN TÄHTENI, PELASTAA SEN. 25 Mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omakseen koko maailman, mutta saattaisi itsensä tuhoon tai turmioon? 26 JOKA HÄPEÄÄ MINUA JA MINUN SANOJANI, SITÄ IHMISEN POIKA HÄPEÄÄ, KUN HÄN TULEE KIRKKAUDESSAAN JA ISÄN JA PYHIEN ENKELIEN KIRKKAUDESSA. 27 Totisesti minä sanon teille: tässä SEISOVIEN JOUKOSSA ON MUUTAMIA, JOTKA EIVÄT MAISTA KUOLEMAA ENNEN KUIN NÄKEVÄT JUMALAN VALTAKUNNAN." 28 Noin kahdeksan päivän kuluttua siitä, KUN JEEBUS OLII TÄMÄN PUHUNUT, HÄN OTTI MUKAANSA PIETARIN, JOHANNEKSEN JA JAAKOBIN JA NOUSI VUORELLE RUKOILEMAAN. 29 Jeesuksen rukoillessa HÄNEN KASVOJENSA HAHMO MUUTTUI JA HÄNEN VAATTEENSA TULIVAT SÄTEILEVÄN VALKOISIKSI. 30 Samassa siinä oli kaksi miestä, MOOSES JA ELIA, JA HE KESKUSTELIVAT HÄNEN KANSSAAN. 31 HE ILMESTYIVÄT KIRKKAUDESSA JA PUHUIVAT HÄNEN POISMENOSTAAN, JONKA HÄN OLII TOTEUTTAVA JERUSALEMISSE. 32 Mutta Pietari ja ne, jotka olivat hänen kanssaan, olivat unen raskauttamia. HERÄTESSÄÄN HE NÄKIVÄT JEEBUSKSEN KIRKKAUDEN JA KAKSI MIESTÄ, JOTKA SEISOIVAT HÄNEN LUONAAN. 33 Kun nämä olivat lähtemässä Jeesuksen luota, Pietari sanoi: "Mestari, meidän on hyvä olla täällä. Tehkäämme siis kolme majaa, sinulle yksi, Moosekselle yksi ja Elialle yksi." MUTTA HÄN EI TIENNYT, MITÄ SANOI. 34 PIETARIN VIELÄ PUHUESSA TULI PILVI JA PEITTI HEIDÄT VARJOONSA. He pelästyivät joutuessaan pilven sisään. 35 PILVESTÄ KUULUI ÄÄNI, JOKA SANOI: "TÄMÄ ON MINUN POIKANI, SE VALITTU. KUULKAA HÄNTÄ!" 36 Kultuaan äänen HE HUOMASIVAT, ETTÄ JEEBUS OLII YKSIN. He olivat vaihi eivätkä niinä päivinä kertoneet kenellekään mitään siitä, mitä olivat nähneet. 37 Kun he seuraavana päivänä olivat tulossa alas vuorelta, tuli Jeesusta vastaan suuri väkijoukko. 38 Väkijoukon keskeltä huusi muuan mies: "Opettaja, minä rukoilen sinua: tule katsomaan poikaani, sillä hän on ainoa lapseni. 39 Vähän väliä henki ottaa hänet valtaansa, ja hän alkaa heti huutaa. Se kouristaa häntä, niin että vaahtoa tulee suusta, ja vain vaivoin se poistuu hänestä, runnellen häntä. 40 Pyysin sinun opetuslapsiasi ajamaan sen ulos, mutta he eivät pystyneet." 41 JEEBUS VASTASI: "VOI TÄTÄ EPÄUSKOISTA JA KIEROUTUNUTTA SUKUPOLVEA! KUINKA KAUKAAN MINUN ON OLTAVA TEIDÄN LUONANNE JA KÄRSITTÄVÄ TEITÄ? Tuo poikasi tänne." 42 Vielä pojan tullessakin riivaaja repi ja kouristi häntä kovasti. Mutta JEEBUS NUHTELI SAASTAISTA HENKEÄ, PARANSI POJAN JA ANTOI HÄNET TAKAISIN HÄNEN ISÄLLEEN. 43 JA KAIKKI HÄMMÄSTYIVÄT JUMALAN VALTASUURUUTTA. Kun kaikki ihmettelivät sitä, mitä Jeesus teki, hän sanoi opetuslapsilleen: 44 "PAINAKAA MIELEENNE NÄMÄ SANAT: IHMISEN POIKA ANNETAAN IHMISTEN KÄSIIN." 45 Mutta he eivät käsittäneet tätä puhetta. Se oli heiltä salattu, niin etteivät he sitä ymmärtäneet eivätkä uskaltaneet kysyä häneltä siitä. 46 Opetuslasten kesken tuli kiistaa siitä, kuka heistä mahtoi olla suurin. 47 Mutta JEEBUS TIESI HEIDÄN SYDÄMENSÄ AJATUKSEN. Hän otti lapsen, asetti hänet viereensä 48 ja sanoi heille: "JOKA OTTAA LUOKSEEN TÄMÄN LAPSEN MINUN NIMESSÄNI, SE OTTAA LUOKSEEN MINUT, JA JOKA OTTAA LUOKSEEN MINUT, OTTAA LUOKSEEN HÄNET, JOKA ON MINUT LÄHETTÄNYT. JOKA ON PIENIN TEISTÄ KAIKISTA, SE ON SUURI." 49 Silloin Johannes rupesi puhumaan ja sanoi: "Mestari, ME NÄIMME ERÄÄN MIEHEN AJAVAN ULOS RIIVAAJIA SINUN NIMESSÄSI. Me kielsimme häntä, koska hän ei kulje meidän kanssamme." 50 Mutta JEEBUS SANOI HÄNELLE: "ÄLKÄÄ KIELTÄKÖ, SILLÄ JOKA EI OLE TEITÄ VASTAAN, SE ON TEIDÄN PUOLELLANNE." 51 Kun Jeesuksen YLÖSOTTAMISEN AIKA oli täyttymässä, HÄN KÄÄNTYI JERUSALEMIA KOHTI mennäkseen sinne. 52 Edellään HÄN LÄHETTI SANANVIEJIÄ. Nämä lähtivät matkaan ja menivät erääseen samarialaisten kylään VALMISTELEMAAN HÄNEN TULOAN. 53 Mutta SIELLÄ EI OTETTU HÄNTÄ VASTAAN, koska hän oli menossa Jerusalemiin. 54 KUN HÄNEN OPETUSLAPSENSA Jaakob ja

Johannes HUOMASIVAT SEN, HE SANOIVAT: "Herra, tahdotko, että käskemme tullen langeta alas taivaasta ja tuhota heidät?" 55 MUTTA JEESUS KÄÄNTYI JA NUHTELI OPETUSLAPSIA JA SANOI: "TE ETTE TIEDÄ, MINKÄ HENGEN OMIA TE OLETTE. 56 IHMISEN POIKA EI TULLUT IHMISTEN SIELUJA HUKUTTAMAAN VAAN PELASTAMAAN". Sitten he lähtivät toiseen kylään. 57 Heidän kulkiessaan tiellä joku sanoi Jeesuselle: "Minä seuraan sinua, minne ikinä menet." 58 JEESUS SANOI HÄNELLE: "KETUILLA ON LUOLAT JA TAIVAAN LINNUILLA PESÄT, MUTTA IHMISEN POJALLA EI OLE PAIKKAA, MIHIN HÄN PÄÄNSÄ KALLISTAISI." 59 Eräälle toiselle HÄN SANOI: "SEURAA MINUA!" Tämä sanoi: "Herra, sallii minun ensin käydä hautaamassa isäni." 60 Mutta JEESUS SANOI HÄNELLE: "ANNA KUOLLEIDEN HAUDATA KUOLLEENSA! MENE SINÄ JA JULISTA JUMALAN VALTAKUNTAA." 61 Vielä eräs toinen sanoi: "Minä lähdän seuraamaan sinua, Herra. Sallii minun kuitenkin ensin käydä sanomassa jäähyväiset kotiväelleni." 62 HÄNELLE JEESUS SANOI: "EI KUKAAN, JOKA TARTTUU AURAAAN JA KATSOO TAAKSEEN, OLE KELVOLLINEN JUMALAN VALTAKUNTAAN."

Luuk. 15:1-32

1 PUBLIKAANIT JA SYNTISET TULIVAT KAIKKI JEESUKSEN LUO KUULEMAAN HÄNTÄ. 2 Mutta fariseukset ja kirjanoppineet nurisivat: "TÄMÄ OTTAA VASTAAN SYNTISIÄ JA SYÖ HEIDÄN KANSSAAN." 3 Silloin Jeesus kertoi heille tämän vertauksen: 4 "Jos jollakin teistä on sata lammasta ja hän kadottaa niistä yhden, eikö hän jätä niitä yhdeksääkymmentäyhdeksää erämaahan ja lähde etsimään kadonnutta, kunnes löytää sen? 5 Kun hän löytää lampaan, hän nostaa sen iloiten harteilleen, 6 ja kotiin tultuaan hän kutsuu ystävänsä ja naapurinsa ja sanoo heille: 'ILOITKAA KANSSANI, SILLÄ MINÄ LÖYSIN LAMPAANI, JOKA OLI KADONNUT.' 7 Minä sanon teille: SAMOIN ON TAIVAASSA SUUREMPI ILO YHDESTÄ SYNTISESTÄ, JOKA KÄÄNTYY, KUIN YHDEKSÄSTÄKYMMENTÄYHDEKSÄSTÄ VANHURSKAASTA, JOTKA EIVÄT PARANNUSTA TARVITSE." 8 "Tai jos naisella on kymmenen hopearahaa ja hän kadottaa niistä yhden, eikö hän sytytä lamppua, lakaise taloa ja etsi huolellisesti, kunnes löytää sen? 9 Ja löydettyään sen hän kutsuu koolle ystävänsä ja naapuritalojen naiset ja sanoo: 'Iloitkaa kanssani, sillä minä löysin rahan, jonka olin kadottanut.' 10 MINÄ SANON TEILLE: SAMOIN ON JUMALAN ENKELEILLÄ ILO YHDESTÄ SYNTISESTÄ, JOKA TEKEE PARANNUKSEN." 11 Vielä Jeesus sanoi: "Eräällä miehellä oli kaksi poikaa. 12 Nuorempi heistä sanoi isälleen: 'Isä, anna minulle se osa omaisuudesta, joka kuuluu minulle.' Niin isä jakoi omaisuutensa poikien kesken. 13 Muutaman päivän kuluttua nuorempi pojista kokosi kaiken, mitä omisti, ja matkusti kaukaiseen maahan. Siellä hän tuhlassi koko omaisuutensa viettäen paheellista elämää. 14 Kun hän oli tuhlannut kaiken, tuli siihen maahan ankara nälänhätä, ja hän alkoi kärsiä puutetta. 15 Silloin hän lyöttäytyi erään sen maan kansalaisen seuraan, ja tämä lähetti hänet tiluksilleen sikoja paimentamaan. 16 Hän olisi halunnut ravita itsensä palkohedelmillä, joita siat söivät, mutta niitäkään ei kukaan hänelle antanut. 17 SILLOIN HÄN MENI ITSEENSÄ ja sanoi: 'Kuinka monella minun isäni palkkalaisella on yllin kyllin leipää, mutta MINÄ KUOLEN TÄÄLLÄ NÄLKÄÄN! 18 Minä nousen ja menen isäni luo ja sanon hänelle: ISÄ, MINÄ OLEN TEHNYT SYNTIÄ TAIVASTA VASTAAN JA SINUN EDESSÄSI. 19 En ole enää sen arvoinen, että minua kutsutaan pojaksesi. Tee minut yhdeksi palkkalaisistasi.' 20 Niin hän nousi ja lähti isänsä luo. Kun hän vielä oli kaukana, hänen isänsä näki hänet ja tunsu sääliä. ISÄ JUOKSI HÄNTÄ VASTAAN, SULKI HÄNET SYLIINSÄ JA SUUTELI HÄNTÄ HELLÄSTI. 21 POIKA SANOI HÄNELLE: 'ISÄ, MINÄ OLEN TEHNYT SYNTIÄ TAIVASTA VASTAAN JA SINUN EDESSÄSI. EN OLE ENÄÄ SEN ARVOINEN, ETTÄ MINUA KUTSUTAAN POJAKSESI.' 22 Mutta isä sanoi palvelijoilleen: 'TUOKAA NOPEASTI PARHAAT VAATTEET JA PUKEKAA HÄNET NIIHIN, PANKAA SORMUS HÄNEN SORMEENSA JA KENGÄT HÄNEN JALKAANSA. 23 TUOKAA SYÖTTÖVASIKKA JA TEURASTAKAA SE. NYT SYÖDÄÄN JA ILOITTAAN! SILLÄ TÄMÄ MINUN POIKANI OLI KUOLLUT MUTTA HERÄSI ELOON! HÄN OLI KADONNUT, MUTTA NYT HÄN ON LÖYTÄNYT!' Ja he aloittivat ilonpidon. 25 Mutta vanhempi poika oli pellolla. Kun hän oli palaamassa ja lähestyi taloa, hän kuuli laulun, soiton ja karkelon. 26 Hän kutsui luokseen yhden palvelijoista ja tiedusteli, mitä oli tekeillä. 27 Palvelija vastasi: 'Sinun veljesi on palannut, ja isäsi antoi teurastaa syöttövasikan, kun sai hänet terveenä takaisin.' 28 Silloin vanhempi veli suuttui eikä tahtonut mennä sisälle, mutta hänen isänsä tuli ulos ja suostutteli häntä. 29 Poika vastasi isälleen: 'Kuinka monta vuotta minä olenkaan palvelullut sinua enkä kertaakaan ole jättänyt käskyäsi noudattamatta. Kuitenkaan et ole antanut minulle edes vuolta, että olisin voinut pitää juhla ystäväni kanssa. 30 Mutta kun tuo sinun poikasi tuli, tuo, joka on tuhlannut omaisuutesi porttojen kanssa, hänelle sinä annoit teurastaa syöttövasikan!' 31 ISÄ VASTASI: 'POIKANI, SINÄ OLET AINA MINUN KANSSANI, JA KAIKKI, MIKÄ ON MINUN, ON SINUN. 32 Mutta pitihän nyt ILOITA JA RIEMUITA, KOSKA TÄMÄ SINUN VELJESI, JOKA OLI KUOLLUT, HERÄSI ELOON. HÄN OLI KADONNUT MUTTA ON NYT LÖYTÄNYT!'"

Joh. 6:1-71

1 Sen jälkeen Jeesus meni Galilean- eli Tiberiaanjärven toiselle puolelle. 2 Häntä SEURASI SUURI JOUKKO ihmisiä, KOSKA HE OLIVAT NÄHNEET tunnusteet, joita hän teki sairaille. 3 JEESUS NOUSI VUORELLE JA ASETTUUI istumaan SINNE OPETUSLASTENSA KANSSA. 4 Pääsiäinen, juutalaisten juhla, oli lähellä. 5 Kun JEESUS kohotti katseensa ja NÄKI PALJON KANSAA TULEVAN LUOKSEEN, hän sanoi Filippokselle: "MISTÄ ostaisimme LEIPÄÄ, ETTÄ NÄMÄ ihmiset SAISIVAT SYÖDÄ?" 6 Tämän JEESUS SANOI KOETELLAKSEEN häntä, sillä hän itse kyllä TIESI, MITÄ AIKIO TEHDÄ. 7 Filippos vastasi hänelle: "EIVÄT KAHDENSADAN DENAARIN LEIVÄT RIITÄ heille, niin että jokainen saisi edes vähän." 8 Yksi Jeesusuksen opetuslapsista, Andreas, Simon Pietarin veli, sanoi hänelle: 9 "TÄÄLLÄ ON pieni poika, jolla on VIISI OHRALEIPÄÄ JA KAKSI pientä KALAA. Mutta mitä ne ovat näin monelle!" 10 JEESUS SANOI: "JÄRJESTÄKÄÄ IHMISET ATERIOIMAAN." Siinä paikassa oli paljon ruohoa, ja miehet, joita oli noin viisituhatta, asettuivat maahan. 11 Sitten JEESUS OTTI LEIVÄT, KIITTI JUMALAA JA JAKOI NE SYÖMÄÄN ASETTUNEILLE, SAMOIN KALATKIN, niin paljon kuin he tahtoivat. 12 KUN HE OLIVAT KYLLÄISIÄ, hän sanoi opetuslapsilleen: "KOOTKAA TÄHTEEKSI JÄÄNEET palaset, ETTEI MITÄÄN JOUTUISI HUKKAAN." 13 Niin HE

KOKOSIVAT KAKSITOISTA KORILLISTA palasia. Ne olivat jääneet aterioivilta TÄHTEEKSI VIIDESTÄ OHRALEIVÄSTÄ. 14 KUN IHMISET NÄKIVÄT, minkä TUNNUSTEON Jeesus teki, he sanoivat: "TÄMÄ ON TODELLA SE PROFEETTA, JOKA OLI TULEVA MAAILMAAN." 15 Mutta kun Jeesus ymmärsi, että he AIKOIVAT VÄKISIN TEHDÄ hänestä kuninkaan, HÄN VETÄYTYI jälleen VUORELLE YKSINÄÄN. 16 Illan tultua Jeesuksen OPETUSLAPSET MENIVÄT ALAS järven RANTAAN, 17 ASTUIVAT VENEeseen JA LÄHTIVÄT järven yli kohti Kapernaumia. OLI JO PIMEÄÄ, EIKÄ JEEBUS OLLUT VIELÄ PALANNUT heidän luokseen. 18 Järvi aaltoili ankarasti KOVAN TUULEN PUHALTAESSA. 19 Kun he olivat SOUTANEET noin KAKSikymmentäviisi tai kolmekymmentä stadionMITTAA, he NÄKIVÄT JEEBUSKEN KÄVELEVÄN VEDEN PÄÄLLÄ JA LÄHESTYVÄN VENETTÄ. Silloin he pelästivät, 20 mutta hän sanoi heille: "MINÄ SE OLEN, ÄLKÄÄ PELÄTKÖ." 21 He aikoivat ottaa hänet veneeseen, mutta SAMASSA VENE SAAPUIKIN SIIHEN RANTAAN, JONNE HE OLIVAT MENOSSA. 22 Seuraavana päivänä järven toiselle puolelle JÄÄNYT VÄKIJOUKKO HUOMASI, että siellä OLI OLLUT VAIN YKSI VENE ja että Jeesus ei ollut noussut siihen opetuslastensa kanssa vaan OPETUSLAPSET OLIVAT LÄHTENEET YKSIN. 23 Tiberiaasta tuli kuitenkin veneitä lähelle sitä paikkaa, jossa OLI SYÖTY LEIPÄÄ, KUN HERRA OLI ENSIN LAUSUNUT KIITOKSEN. 24 Kun ihmiset huomasivat, ettei Jeesus eivätkä hänen opetuslapsensa olleet siellä, HEKIN ASTUIVAT VENEISIIN JA TULIVAT Kapernaumiin ETSIMÄÄN JEEUSTA. 25 LÖYDETTYÄÄN HÄNET järven TOISELTA PUOLELTA he kysyivät: "RABBI, MILLOIN SINÄ TULIT TÄNNE?" 26 Jeesus vastasi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: ette te minua sen tähden etsi, että olette nähneet tunnustekoja, vaan siksi, että saitte syödä leipää ja tulitte ravituiksi. 27 ÄLKÄÄ TAVOITELKO KATOAVAA ruokaa VAAN SITÄ RUOKAA, JOKA SÄILYY IANKAIKKISEEN ELÄMÄÄN ja JOTA IHMISEN POIKA teille ANTAA. HÄNEEN ISÄ, JUMALA ITSE, ON PAINANUT SINETTINSÄ." 28 He kysyivät häneltä: "Mitä meidän on tehtävä, jotta tekisimme Jumalan tekoja?" 29 Jeesus vastasi heille: "JUMALAN TEKON ON SE, ETTÄ TE USKOTTE HÄNEEN, JONKA JUMALA ON LÄHETTÄNYT." 30 Niinpä he kysyivät häneltä: "Minkä tunnusteen sinä sitten teet, että me sen NÄHTYÄMME USKOISIMME SINUUN? Mitä sinä teet? 31 Meidän ISÄMME SÖIVÄT MANNAA AUTIOMAASSA, niin kuin on kirjoitettu: 'HÄN ANTOI HEILLE TAIVAASTA LEIPÄÄ syötäväksi.'" 32 Jeesus vastasi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: ei Mooses antanut teille leipää taivaasta, vaan MINUN ISÄNI ANTAA teille TAIVAASTA TODELLISEN LEIVÄN. 33 Sillä JUMALAN LEIPÄ ON SE, JOKA TULEE ALAS TAIVAASTA JA ANTAA MAAILMALLE ELÄMÄN." 34 He sanoivat: "Herra, anna meille aina sitä leipää." 35 JEEBUS SANOI heille: "MINÄ OLEN ELÄMÄN LEIPÄ. SILLE, JOKA TULEE MINUN LUOKSENI, EI KOSKAAN TULE NÄLKÄ, JA SILLE, JOKA USKOO MINUUN, EI KOSKAAN TULE JANOA. 36 Mutta minä olen sanonut teille: vaikka te OLETTE NÄHNEET minut, te ETTE KUITENKAAN USKO. 37 Jokainen, jonka Isä antaa minulle, tulee minun luokseeni, ja sitä, JOKA TULEE MINUN LUOKSENI, MINÄ EN IKINÄ HEITÄ ULOS. 38 Minä EN OLE TULLUT TAIVAASTA TOTEUTTAMAAN OMAA TAHTOANI vaan lähettäjäni tahdon. 39 LÄHETTÄJÄNI TAHTO ON, ETTEN KADOTA YHTÄKÄÄN NIISTÄ, JOTKA HÄN ON MINULLE ANTANUT, vaan HERÄTÄN HEIDÄT VIIMEISENÄ PÄIVÄNÄ. 40 Minun Isäni tahto on, että JOKAISELLA, JOKA NÄKEE Pojan JA USKOO häneen, ON IANKAIKKINEN ELÄMÄ. Ja MINÄ HERÄTÄN HÄNET viimeisenä päivänä." 41 Niin juutalaiset nurisivat häntä vastaan, kun hän sanoi: "Minä olen se leipä, joka on tullut alas taivaasta." 42 He sanoivat: "Eikö tämä ole Jeesus, Joosefin poika, jonka isän ja äidin me tunnemme? Kuinka hän voi sanoa: 'Minä olen tullut alas taivaasta'?" 43 Jeesus vastasi heille: "ÄLKÄÄ NURISKO KESKENÄNNE. 44 EI KUKAAN VOI TULLA MINUN LUOKSENI, ELLEI ISÄ, joka on minut lähettänyt, VEDÄ HÄNTÄ. Sen, JOKA TULEE, MINÄ HERÄTÄN viimeisenä päivänä. 45 Profeetoissa ON KIRJOITETTU: 'HEISTÄ KAIKISTA TULEE JUMALAN OPETTAMIA.' Jokainen, JOKA ON KUUNNELLUT ISÄÄ JA OPPINUT HÄNELTÄ, tulee minun luokseeni. 46 Isää tosin ei kukaan ole nähnyt. AINOASTAAN HÄN, JOKA ON TULLUT JUMALAN LUOTA, ON NÄHNYT ISÄN. 47 Totisesti, totisesti minä sanon teille: JOKA USKOO, SILLÄ ON IANKAIKKINEN ELÄMÄ. 48 MINÄ OLEN ELÄMÄN LEIPÄ. 49 Teidän isänne söivät mannaa autiomaassa, ja kuitenkin he kuolivat. 50 Mutta tämä on se leipä, JOKA TULEE ALAS TAIVAASTA, ETTEI KUKAAN, JOKA SITÄ SYÖ, KUOLISI. 51 Minä olen ELÄVÄ LEIPÄ, joka ON TULLUT ALAS TAIVAASTA. Jos joku SYÖ TÄTÄ LEIPÄÄ, HÄN ELÄÄ IKUISESTI. Ja se leipä, jonka minä ANNAN MAAILMAN ELÄMÄN PUOLESTA, on MINUN LIHANI." 52 Niin juutalaiset alkoivat riidellä keskenään sanoen: "Miten tämä mies voi antaa lihansa meille syötäväksi?" 53 JEEBUS SANOI heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: ELLETTE SYÖ IHMISEN POJAN LIHAA JA JUO HÄNEN VERTAAN, TEILLÄ EI OLE ELÄMÄÄ ITSESSÄNNE. 54 Mutta JOKA SYÖ MINUN LIHANI JA JUO MINUN VERENI, SILLÄ ON IANKAIKKINEN ELÄMÄ, ja minä HERÄTÄN HÄNET viimeisenä päivänä. 55 Minun LIHANI ON TODELLINEN RUOKA, ja minun VERENI ON TODELLINEN JUOMA. 56 Se, joka syö minun lihani ja juo minun vereni, PYSYY MINUSSA JA MINÄ HÄNESSÄ. 57 Niin kuin Isä, joka on minut lähettänyt, elää, ja minä elän Isän kautta, NIIN MYÖS SE, JOKA SYÖ MINUA, ELÄÄ MINUN KAUTTANI. 58 TÄMÄ ON LEIPÄ, JOKA ON TULLUT ALAS TAIVAASTA. Se ei ole sellaista ruokaa, jota isänne söivät ja ovat kuolleet. JOKA SYÖ TÄTÄ LEIPÄÄ, ELÄÄ IKUISESTI." 59 Tämän Jeesus puhui opettaessaan Kapernaumin synagogassa. 60 SEN KUULTUAAN MONET JEEBUSKEN OPETUSLAPSISTA sanoivat: "Tämä on kovaa puhetta. Kuka voi sitä kuunnella?" 61 Mutta koska Jeesus tiesi, että hänen opetuslapsensa NURISIVAT SIITÄ, hän sanoi heille: "Loukkaako tämä teitä? 62 ENTÄ JOS NÄKISITTE IHMISEN POJAN NOUSEVAN SINNE, MISSÄ HÄN OLI ENNEN! 63 HENKI TEKEE ELÄVÄKSI, ei liha mitään hyödytä. NE SANAT, JOTKA MINÄ OLEN PUHUNUT TEILLE, OVAT HENKI JA ELÄMÄ. 64 Teidän JOUKOSSANNE on kuitenkin MUUTAMIA, JOTKA EIVÄT USKO." Jeesus näet tiesi alusta asti, ketkä eivät uskoneet ja kuka kavaltaisi hänet. 65 Hän jatkoi: "Sen tähden MINÄ OLEN SANONUT teille, ETTEI KUKAAN VOI TULLA MINUN LUOKSENI, ELLEI MINUN ISÄNI SITÄ HÄNELLE SUO." 66 Tämän jälkeen MONET HÄNEN OPETUSLAPSISTAAN VETÄYTYIVÄT POIS EIVÄTKÄ ENÄÄ VAELTANEET HÄNEN KANSSAAN. 67 Niin Jeesus kysyi niiltä kahdestatoista: "Ette kai tekin tahdo mennä pois?" 68 Simon Pietari vastasi hänelle: "HERRA, kenen luo me menisimme? SINULLA ON IANKAIKKINEN ELÄMÄN SANAT, 69 ja me USKOMME JA TIEDÄMME, ETTÄ SINÄ OLET JUMALAN PYHÄ." 70 Jeesus sanoi heille: "Enkö minä ole VALINNUT teidät KAKSITOISTA? Kuitenkin YKSI TEISTÄ ON PAHOLAINEN." 71 Hän puhui Juudaksesta, Simon Iskariotin pojasta. TÄMÄ OLI KAVALTAVA HÄNET, VAIKKA OLI YKSI NIISTÄ KAHDESTATOISTA.

1 TÄMÄN JÄLKEEN JEESUS KULKI GALILEASSA. Hän ei näet halunnut kulkea Juudeassa, koska juutalaiset etsivät häntä tappaakseen hänet. 2 Kun juutalaisten lehtimajanjuhla oli lähellä, 3 Jeesuksen veljet sanoivat hänelle: "Lähde täältä ja mene Juudeaan, että opetuslapsesikin näkisivät ne teot, joita sinä teet. 4 Eihän kukaan, joka tahtoo esiintyä julkisesti, tee mitään salassa. Jos kerran teet tällaisia tekoja, tee itsesi tunnetuksi maailmalle." 5 Hänen veljensäkin eivät näet uskoneet häneen. 6 Jeesus sanoi heille: "Minun aikani ei ole vielä tullut, mutta teille aika on aina sopiva. 7 Teitä maailma ei voi vihata, mutta minua se vihaa, koska minä todistan siitä, että sen teot ovat pahoja. 8 Menkää te juhlille. Minä en vielä lähde näille juhlille, koska minun aikani ei ole vielä tullut." 9 Näin hän sanoi ja jäi Galileaan. 10 Mutta kun Jeesuksen veljet olivat lähteneet juhlille, silloin myös hän lähti sinne, ei julkisesti vaan salaa. 11 Juhlan aikana juutalaiset etsivät häntä ja kyselivät: "Missä se mies on?" 12 Kansan parissa oli hänestä paljon kiistelyä. Toiset sanoivat: "Hän on hyvä", toiset taas sanoivat: "Ei, vaan hän eksyttää kansan." 13 Kukaan heistä ei kuitenkaan puhunut hänestä avoimesti, koska he pelkäsivät juutalaisia. 14 Kun juhla oli jo puolivälissä, Jeesus meni ylös temppeleihin ja opetti. 15 Juutalaiset sanoivat ihmetellen: "Kuinka tämä tuntee kirjoituksia, vaikka on oppimaton?" 16 Jeesus vastasi heille: "Minun oppini ei ole minun vaan hänen, joka on minut lähettänyt. 17 Jos joku tahtoo tehdä hänen tahtonsa, hän tulee tietämään, onko tämä oppi Jumalasta vai puhunko minä omiani. 18 Se, joka puhuu omia ajatuksiaan, etsii omaa kunniaansa. Mutta se, joka etsii lähettäjänsä kunniaa, on luotettava, eikä hänessä ole vääryyttä. 19 Eikö Mooses ole antanut teille lakia? Kukaan teistä ei kuitenkaan täytä lakia. Miksi te pyritte tappamaan minut?" 20 Ihmiset vastasivat: "Sinussa on riivaaaja. Kuka sinut pyrki tappamaan?" 21 Jeesus vastasi heille: "Yhden ainoan teon minä tein, ja te kaikki ihmettelette sitä. 22 Mooses on antanut teille ympärileikkauksen – tosin se ei ole Moosekselta vaan isiltä – ja sapattinakin te ympärileikkaatte ihmisen. 23 Jos ihminen saa ympärileikkauksen sapattina, ettei Mooseksen lakia rikottaisi, niin miksi te olette vihoissanne minulle siitä, että minä sapattina tein koko ihmisen terveeksi? 24 Älkää tuomitko sen mukaan, miltä asia päältäpäin näyttää, vaan langettakaa oikea tuomio." 25 Silloin jotkut jerusalemlaiset sanoivat: "Eikö tämä ole se, jota he tavoittelevat tappaakseen? 26 Tuossa hän nyt puhuu julkisesti, eivätkä he sano hänelle mitään. Ovatkohan hallitusmiehet tosiaan saaneet selville, että hän on Kristus? 27 Tästä miehestä me kuitenkin tiedämme, mistä hän on lähtöisin, mutta kun Kristus tulee, ei kukaan tiedä, mistä hän on lähtöisin." 28 Opettaessaan temppeleissä Jeesus huusi kovalla äänellä: "Te tunnette minut ja tiedätte, mistä minä olen lähtöisin. En minä ole tullut omasta aloitteestani, vaan minut on lähettänyt hän, joka on luotettava, ja häntä te ette tunne. 29 Minä tunnen hänet, koska tulen hänen luotaan, ja hän on minut lähettänyt." 30 Niin he halusivat ottaa hänet kiinni, mutta kukaan ei käynyt häneen käsiksi, sillä hänen hetkensä ei ollut vielä tullut. 31 Monet kansasta kuitenkin uskoivat häneen ja sanoivat: "Kun Kristus tulee, tuskinpa hän tekee enemmän tunnustekoja kuin tämä on tehnyt." 32 Fariseukset kuulivat kansan näin kiistelevän Jeesuksesta. Silloin ylipapit ja fariseukset lähettivät temppelelpalvelijoita pidättämään hänet. 33 Mutta Jeesus sanoi: "Vielä vähän aikaa minä olen teidän kanssanne ja sitten menen pois hänen luokseen, joka on minut lähettänyt. 34 Silloin te etsitte minua ettekä löydä, ja sinne, missä minä olen, te ette voi tulla." 35 Niin juutalaiset sanoivat toisilleen: "Minne tämä mies aikoo mennä, niin ettemme löydä häntä? Ei kai hän aio mennä niiden luo, jotka asuvat hajallaan kreikkalaisten keskuudessa, ja opettaa kreikkalaisia? 36 Mitä hän tarkoittaa sanoessaan: 'Te etsitte minua ettekä löydä' ja 'Sinne, missä minä olen, te ette voi tulla'?" 37 Juhlan viimeisenä, suurena päivänä Jeesus nousi seisomaan ja huusi: "Jos jonkun on jano, tulkoon minun luokseni ja juokoon. 38 Joka uskoo minuun, niin kuin Raamatussa sanotaan, hänen sisimmästään juoksevat elävän veden virrat." 39 Tämän hän sanoi Hengestä, jonka häneen uskovat tulisivat saamaan. Sillä Henki ei ollut vielä tullut, koska Jeesusta ei ollut vielä kirkastettu. 40 Nämä sanat kuultuaan jotkut väkijoukosta sanoivat: "Tämä on varmasti se profeetta." 41 Toiset sanoivat: "Tämä on Kristus." Mutta toiset sanoivat: "Eihän Kristus Galileasta tule? 42 Eikö Raamattu sano, että Kristus on Daavidin jälkeläisiä ja tulee Beetlehemistä, kaupungista, josta Daavid oli kotoisin?" 43 Näin väkijoukossa syntyi kiistelyä Jeesuksen tähden. 44 Jotkut heistä tahtoivat ottaa hänet kiinni, mutta kukaan ei käynyt häneen käsiksi. 45 Kun temppelelpalvelijat palasivat ylipappien ja fariseusten luo, nämä kysyivät heiltä: "Miksi ette tuoneet häntä?" 46 Temppelelpalvelijat vastasivat: "Ei koskaan ole ihminen puhunut sillä tavoin kuin hän." 47 Fariseukset vastasivat heille: "Onko teidätkin johdettu harhaan? 48 Onko kukaan hallitusmiehistä uskonut häneen tai kukaan fariseuksista? 49 Mutta tuo kansa, joka ei tunne lakia, on kirottu." 50 Niin Nikodemos, yksi fariseuksista, hän, joka aikaisemmin oli käynyt Jeesuksen luona, sanoi heille: 51 "Eihän meidän lakimme tuomitse ketään, ellei häntä ole ensin kuultu ja saatu tietää, mitä hän on tehnyt?" 52 He vastasivat hänelle: "Et kai sinäkin ole Galileasta? Tutki ja näe, ettei Galileasta nouse profeettaa."

Joh. 12:1-50

1 KUUSI PÄIVÄÄ ENNEN pääsiäistä Jeesus tuli Betaniaan. Siellä asui Lasarus, jonka Jeesus oli herättänyt kuolleista. 2 Jeesukselle valmistettiin sinne ateriat. Martta palveli, ja Lasarus oli yksi niistä, jotka olivat asettuneet aterialle Jeesuksen kanssa. 3 Silloin Maria otti naulan aitoa, kallisarvoista nardusöljyä, voiteli Jeesuksen jalat ja kuivasi ne hiuksillaan. Ja huone tuli täyteen voiteen tuoksua. 4 Mutta yksi Jeesuksen opetuslapsista, Juudas Iskariot, joka oli kavaltava hänet, sanoi: 5 "Miksi tätä öljyä ei myyty kolmestasadasta denaarista ja rahoja annettu köyhille?" 6 Tätä hän ei kuitenkaan sanonut siksi, että olisi välittänyt köyhistä, vaan siksi, että oli varas. Hänellä oli hallussaan rahakukkaro, ja hän otti itselleen rahoista, joita siihen pantiin. 7 Jeesus sanoi: "Anna hänen olla, hän tekee tämän minun hautaamispäivääni varten. 8 Köyhät teillä on aina keskuudessanne, mutta minua teillä ei aina ole." 9 Suuri joukko juutalaisia tuli Betaniaan saatuaan tietää, että Jeesus oli siellä. He eivät tulleet sinne ainoastaan Jeesuksen tähden, vaan myös nähdäkseen Lasarusen, jonka hän oli herättänyt kuolleista. 10 Mutta ylipapit päättivät tappaa Lasarusenkin, 11 koska hänen tähtensä monet juutalaiset jättivät heidät ja uskoivat Jeesukseen. 12 Seuraavana päivänä suuri kansanjoukko, joka oli saapunut juhlille, sai kuulla, että Jeesus oli tulossa Jerusalemiin. 13 Silloin ihmiset ottivat palmunoksia, lähtivät häntä vastaan ja huusivat: "Hoosianna! Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimessä, Israelin kuningas!" 14 Saatuaan nuoren aasin Jeesus istui sen selkään, niin kuin on kirjoitettu: 15 "Älä pelkää, tytär Siion. Sinun kuninkaasi tulee istuen aasin varsan selässä." 16 Tätä hänen opetuslapsensa eivät aluksi ymmärtäneet. Vasta kun Jeesus oli kirkastettu, he muistivat, että näin hänestä oli kirjoitettu ja näin he olivat hänelle

tehneet. 17 Kansanjoukko, joka oli ollut Jeesuksen kanssa, kun hän kutsui Lasaruksen haudasta ja herätti hänet kuolleista, todisti hänestä. 18 Ihmiset lähtivät häntä vastaan, koska olivat kuulleet hänen tehneen tämän tunnusteen. 19 Mutta fariseukset puhuivat keskenään: "Näettekö! Te ette saa mitään aikaan! Katsokaa, koko maailma juoksee hänen perässään." 20 Niiden joukossa, jotka tulivat ylös juhille palvomaan Jumalaa, oli muutamia kreikkalaisia. 21 Nämä menivät Filippoksen luo, joka oli Galilean Beetsaidasta, ja pyysivät häneltä: "Herra, me haluamme nähdä Jeesuksen." 22 Filippos meni ja sanoi sen Andreakselle, ja Andreas ja Filippos menivät puhumaan siitä Jeesukselle. 23 Mutta Jeesus vastasi heille: "On tullut hetki, jolloin Ihmisen Poika kirkastetaan. 24 Totisesti, totisesti minä sanon teille: jos vehnäniyvä ei putoa maahan ja kuole, se jää yksin, mutta jos se kuolee, se kantaa paljon satoa. 25 Joka rakastaa elämänsä, menettää sen, mutta joka vihaa elämänsä tässä maailmassa, säilyttää sen iankaikkiseen elämään. 26 Jos joku minua palvelee, seuratkoon hän minua, ja missä minä olen, siellä myös minun palvelijani on oleva. Jos joku palvelee minua, niin Isä kunnioittaa häntä." 27 "Nyt minun sieluni on järkyttynyt. Mitä sanoisin? Isä, pelasta minut tästä hetkestä! Mutta tätä vartenhan minä olen tähän hetkeen tullut. 28 Isä, kirkasta nimesi!" Silloin taivaasta kuului ääni: "Minä olen sen kirkastanut ja vastedeskin kirkastan." 29 Kansa, joka oli paikalla, kuuli äänen ja sanoi ukkosen jyrisseen. Toiset sanoivat: "Hänelle puhui enkeli." 30 Jeesus vastasi: "Ei tämä ääni tullut minun tähteni vaan teidän tähtenne. 31 nyt on tämän maailman tuomion hetki. Nyt tämän maailman ruhtinas heitetään ulos. 32 Ja kun minut korotetaan maasta, minä vedän kaikki luokseni." 33 Mutta tämän hän sanoi ilmaistakseen, millaisella kuolemalla hän kuolisi. 34 Väkijoukko sanoi hänelle: "Me olemme laista kuulleet, että Kristus pysyy iankaikkisesti. Kuinka sinä voit sanoa, että Ihmisen Poika on korotettava? Kuka on tämä Ihmisen Poika?" 35 Niin Jeesus vastasi: "Vielä vähän aikaa valo on teidän keskellänne. Vaeltakaa niin kauan kuin teillä on valo, ettei pimeys saisi teitä valtaansa. Joka vaelttaa pimeässä, ei tiedä, minne menee. 36 Niin kauan kuin teillä on valo, uskokaa valoon, että teistä tulisi valon lapsia." Tämän sanottuaan Jeesus lähti pois ja kätkeytyi heiltä. 37 Vaikka Jeesus oli tehnyt niin monta tunnustekoa heidän nähtensä, he eivät uskoneet häneen, 38 että toteutuisi profeetta Jesajan sana, jonka hän on puhunut: "Herra, kuka uskoi meidän saarnamme, ja kenelle Herran käsivarsi ilmoitettiin?" 39 He eivät voineet uskoa sen tähden, että Jesaja on myös sanonut: 40 "Hän on sokaissut heidän silmänsä ja paaduttanut heidän sydämensä, etteivät he silmillään näkisi eivätkä sydämellään ymmärtäisi ja kääntyisi ja etten minä heitä parantaisi." 41 Tämän Jesaja sanoi, koska hän näki Kristuksen kirkkauden ja puhui hänestä. 42 Kaikesta huolimatta monet hallitusmiehistäkin uskoivat Jeesukseen. Mutta fariseusten tähden he eivät sitä tunnustaneet, etteivät joutuisi erotetuiksi synagogasta, 43 sillä he rakastivat ihmiskunniaa enemmän kuin Jumalan kunniaa. 44 Mutta Jeesus huusi sanoen: "Joka uskoo minuun, ei usko minuun vaan häneen, joka on minut lähettänyt. 45 Joka näkee minut, näkee hänet, joka on minut lähettänyt. 46 Minä olen tullut valoksi maailmaan, ettei yksikään, joka uskoo minuun, jäisi pimeyteen. 47 Jos joku kuulee minun sanani eikä noudata niitä, en minä häntä tuomitse, sillä minä en ole tullut tuomitsemaan maailmaa vaan pelastamaan maailman. 48 Joka halveksii minua eikä ota vastaan minun sanojani, hänellä on tuomitsijansa: se sana, jonka minä olen puhunut, tuomitsee hänet viimeisenä päivänä. 49 Sillä en minä ole puhunut omia ajatuksiani. Isä, joka on minut lähettänyt, on antanut minulle käskyn, mitä minun on sanottava ja mitä puhuttava. 50 Minä tiedän, että hänen käskynsä on iankaikkinen elämä. Minkä minä siis puhun, sen minä puhun niin kuin Isä on minulle sanonut."

Ap. t. 12:1-25

1 SIIHEN AIKAAN KUNINGAS Herodes kävi käsiksi muutamaiin seurakunnan jäseniin ja antoi pahoinpidellä heitä. 2 Hän mestautti miekalla Jaakobin, Johanneksen veljen. 3 Nähtyään sen olevan juutalaisille mieleen hän sen lisäksi antoi vangita Pietarinkin. Silloin oli happamattoman leivän juhla. 4 Otettuaan Pietarin kiinni Herodes pani hänet vankilaan ja luovutti neljän nelimiehisen sotilasryhmän vartioitavaksi aikoen asettaa hänet pääsiäisen jälkeen kansan eteen. 5 Niin siis Pietaria pidettiin vankilassa, mutta seurakunta rukoili lakkaamatta Jumalaa hänen puolestaan. 6 Sen päivän vastaisena yönä, jona Herodes aikoi viedä Pietarin oikeuden eteen, Pietari nukkui kahden sotilaan välissä. Hänet oli sidottu kaksilla kahleilla, ja vartijat olivat vankilan ovella vartiossa. 7 Yhtäkkiä hänen edessään seisoi Herran enkeli, ja vankihuoneessa loisti valo. Enkeli herätti Pietarin tönäisten häntä kylkeen ja sanoi: "Nouse nopeasti!" Silloin kahleet putosivat hänen käsistään. 8 Enkeli sanoi hänelle: "Vyötä itsesi ja pane sandaalit jalkaasi." Hän teki niin. Enkeli sanoi vielä: "Heitä viitta yllesi ja seuraa minua." 9 Pietari lähti seuraamaan häntä, mutta ei käsittänyt, että se, mitä enkelin vaikutuksesta tapahtui, oli totta, vaan luuli näkevänsä näyn. 10 He kulkivat ensimmäisen vartion ohi ja toisen ja tulivat rautaportille, joka vei kaupunkiin. Se aukeni heille itsestään, ja he menivät ulos ja kulkivat erästä katua eteenpäin. Yhtäkkiä enkeli jätti hänet. 11 Tajutessaan tilanteen Pietari sanoi: "Nyt todellakin tiedän, että Herra lähetti enkelinsä ja pelasti minut Herodeksen käsistä ja kaikesta siitä, mitä juutalaiset odottivat." 12 Kun tämä selvisi Pietarille, hän lähti kohti Johanneksen äidin Marian taloa, sen Johanneksen, jota kutsutaan Markukseksi. Siellä oli monta koolla rukoilemassa. 13 Kun Pietari kolkutti ulkoportin ovea, Rode-niminen palvelustyttö tuli kuulostelevaan. 14 Tunnettuaan Pietarin äänen hän ilahtui niin, että juoksi sisään ovea avaamatta ja kertoi Pietarin seisovan portilla. 15 Muut sanoivat hänelle: "Sinä olet järjiltäsi!" Kun hän kuitenkin vakuutti, että se oli totta, he sanoivat: "Se on hänen enkelinsä." 16 Mutta Pietari kolkutti yhä. Avattuaan oven he näkivät hänet ja hämmästyivät. 17 Hän viittasi kädellään heitä vaikenemaan ja kertoi heille, kuinka Herra oli vienyt hänet ulos vankilasta. "Kertokaa tämä Jaakobille ja veljille", hän lisäsi. Sitten hän meni ulos ja lähti toiseen paikkaan. 18 Päivän valjettua sotilaille tuli kova hätä siitä, mihin Pietari oli joutunut. 19 Herodes antoi etsiä häntä. Kun häntä ei löytynyt, Herodes kuulusteli vartijoita ja käski viedä heidät rangaistaviksi. Sitten hän meni Juudeasta Kesareaan ja oleskeli siellä. 20 Herodes oli vihoissaan Tyroksen ja Siidonin asukkailla. Yksimielisesti nämä kuitenkin tulivat hänen luokseen. Suostuteltuaan puolelleen kuninkaan kamaripalvelijan Blastoksen he anoivat rauhaa, sillä heidän maakuntansa sai elatuksen kuninkaan maasta. 21 Määräpäivänä Herodes pukeutui kuninkaalliseen pukuun, istuutui valtaistuimelleen ja piti heille puheen. 22 Siihen kansa huusi: "Jumalan ääni, ei ihmisen!" 23 Heti Herran enkeli löi häntä, koska hän ei antanut kunniaa Jumalalle. Madot söivät hänet, ja hän heitti henkensä. 24 Mutta Jumalan sana menestyi ja levisi. 25 Kun Barnabas ja Saulus

olivat toimittaneet perille avustuksen, he palasivat Jerusalemissa ja toivat sieltä mukanaan Johanneksen, jota kutsuttiin myös Markukseksi.

Ap. t. 13:1-52

1 ANTIOKIAN SEURAKUNNASSA oli profeettoja ja opettajia: Barnabas ja Simeon, lisänimeltä Niger, kyreneläinen Lukios ja Menahem, joka oli neljännesruhtinas Herodeksen kasvinkumppani, sekä Saulus. 2 Heidän palvellessaan Herraa ja paastotessaan Pyhä Henki sanoi: "Erottakaa minulle Barnabas ja Saulus siihen työhön, johon minä olen heidät kutsunut." 3 Silloin he paastosivat ja rukoilivat, ja he panivat kätensä heidän päälleen ja antoivat heidän mennä. 4 Niin he Pyhän Hengen lähettämänä menivät Seleukiaan ja purjehtivat sieltä Kyprokseen. 5 Salamiiseen saavuttuaan he julistivat Jumalan sanaa juutalaisten synagogissa. Heidän mukanaan oli myös Johannes, palvelijana. 6 Kun he olivat kulkeneet koko saaren halki Pafokseen asti, he tapasivat Barjeesus-nimisen juutalaisen miehen, joka oli tietäjä ja väärä profeetta. 7 Hän oleskeli käskynhaltija Sergius Pauluksen luona, joka oli ymmärtäväinen mies. Tämä kutsui luokseen Barnabaksen ja Sauluksen ja halusi kuulla Jumalan sanaa. 8 Mutta Elymas, tietäjä – sitä hänen nimensä merkitsee – vastusti heitä ja yritti kääntää käskynhaltijaa pois uskosta. 9 Silloin Saulus, toiselta nimeltään Paavali, täynnä Pyhää Henkeä katsoi häneen tiukasti 10 ja sanoi: "Voi sinua, joka olet täynnä kaikkea vilppiä ja petosta, sinä Paholaisen sikiö, kaiken vanhurskauden vihollinen! Etkö lakkaa vääristelemästä Herran suoria teitä? 11 Nyt Herran käsi on päälläsi, ja sinä tulet sokeaksi etkä näe aurinkoa ennen määräaikaa." Heti hänen päälleen laskeutui synkkä pimeys, ja kulkien ympäriinsä hän etsi taluttajaa. 12 Kun käskynhaltija näki, mitä tapahtui, hän uskoi, ihmetellen Herran oppia. 13 Paavali lähti seuralaisineen purjehtimaan Pafoksesta, ja he saapuivat Pamfyliaan Pergeen. Siellä Johannes erosi heistä ja palasi Jerusalemiin. 14 Muut lähtivät Pergestä eteenpäin ja saapuivat Pisidian Antiokiaan. Sapattina he menivät synagogaan ja istuutuivat. 15 Kun lakia ja profeettoja oli luettu, synagogan esimiehet lähettivät heille sanan: "Miehet, veljet, jos teillä on jokin kehotuksen sana kansalle, niin puhukaa." 16 Paavali nousi, viittasi kädellään ja sanoi: "Israelin miehet ja te, jotka pelkääte Jumalaa, kuulkaa! 17 Jumala, tämän Israelin kansan Jumala, valitsi meidän isämme, ja hän korotti tämän kansan, kun israelilaiset asuivat muukalaisina Egyptin maassa, ja vei heidät kohotetulla käsivarrella sieltä ulos. 18 Noin neljäkymmentä vuotta hän sieti heidän tapojaan autiomaassa, 19 ja hän hävitti Kanaanin maasta seitsemän kansaa ja jakoi niiden maan heille perinnöksi. 20 Tähän kaikkeen kului noin neljäksataaviisikymmentä vuotta. Sen jälkeen hän antoi heille tuomareita profeetta Samueleihin saakka. 21 Kun he sitten pysyivät kuningasta, Jumala antoi heille Saulin, Kiisin pojan, miehen Benjaminin heimosta, neljäksikymmeneksi vuodeksi. 22 Jumala pani hänet kuitenkin viralta ja herätti heille kuninkaaksi Daavidin, josta hän myös todisti sanoen: 'Minä olen löytänyt Daavidin, lisäin pojan, sydämeni mukaisen miehen. Hän tekee kaikessa minun tahtoni mukaan.' 23 Daavidin jälkeläisistä Jumala on lupauksensa mukaan antanut Israelille Vapahtajaksi Jeesuksen. 24 Ennen hänen tuloaan oli Johannes saarnannut parannuksen kastetta koko Israelin kansalle. 25 Kun Johannes oli päättämässä juoksuaan, hän sanoi: 'En minä ole se, joksi te minua luulette. Minun jälkeeni tulee hän, jonka kenkiäkään minä en kelpaa jalasta riisumaan.' 26 Miehet, veljet, Abrahamin suvun lapset, ja te muut, jotka pelkääte Jumalaa! Meille on lähetetty sana tästä Pelastajasta. 27 Jerusalemin asukkaat ja heidän hallitusmiehensä eivät tunteneet Jeesusta, mutta tuomitessaan hänet he toteuttivat profeettojen sanat, joita luetaan joka sapattina. 28 Vaikka he eivät löytäneet mitään syytä kuolemantuomioon, he vaativat Pilatusta surmaamaan hänet. 29 Kun he olivat täyttäneet kaiken, mitä hänestä on kirjoitettu, he ottivat hänet ristinpuulta ja panivat hautaan. 30 Mutta Jumala herätti hänet kuolleista. 31 Sen jälkeen hän ilmestyi useina päivinä niille, jotka olivat tulleet hänen kanssaan Galileasta Jerusalemiin ja jotka nyt ovat hänen todistajiaan kansan edessä. 32 Me julistamme teille hyvän sanoman: minkä Jumala lupasi isille, 33 sen hän on täyttänyt meille, heidän lapsilleen, herättäessään Jeesuksen, kuten myös toisessa psalmissa on kirjoitettu: 'Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä olen sinut synnyttänyt.' 34 Ja kun hän herätti Jeesuksen kuolleista, Jeesus ei enää palaa katoavaisuuteen. Siitä hän on sanonut näin: 'Minä täytän teille ne pyhät ja varmat lupaukset, jotka annoin Daavidille.' 35 Siksi hän myös sanoo toisessa kohdassa: 'Sinä et salli Pyhäsi maatua.' 36 Kun Daavid oli palvellut oman sukupolvensa aikana Jumalan tahtoa, hän nukkui pois. Hänet otettiin isiensä luo, ja hän maatui. 37 Mutta hän, jonka Jumala herätti, ei maatunut. 38 Tulkoon siis tietoonne, miehet, veljet, että hänen kauttaan teille julistetaan syntien anteeksianto ja vapautus kaikesta, mistä te ette voineet Mooseksen lain avulla vapautua. 39 Hänessä tulee vanhurskaaksi jokainen, joka uskoo. 40 Varokaa siis, ettei teille tapahdu se, mistä on puhuttu profeetoissa: 41 'Katsokaa, halveksijat, ihmetelkää ja hukkukaa, sillä minä teen teidän päivinänne teon, jota ette uskoisi, jos joku kertoisi siitä teille.'" 42 Kun Paavali ja Barnabas lähtivät synagogasta, heitä pyydettiin puhumaan näistä asioista seuraavanakin sapattina. 43 Väen hajaantuessa synagogasta monet juutalaiset ja jumalaapelkäävät käännynnäiset seurasivat Paavalia ja Barnabasta. Nämä puhuivat heille ja kehottivat heitä pysymään Jumalan armossa. 44 Seuraavana sapattina lähes koko kaupunki kokoontui kuulemaan Herran sanaa. 45 Nähdessään kansanjoukot juutalaiset tulivat kiihkoa täyteen ja väittelivät Paavalin puheita vastaan ja pilkkasivat. 46 Silloin Paavali ja Barnabas puhuivat rohkeasti: "Teille oli Jumalan sana ensiksi puhuttava, mutta koska te työnnätte sen luotanne ettekä pidä itseänne iankaikkisen elämän arvoisina, me käännymme pakanoiden puoleen. 47 Sillä näin on Herra meitä käsenyt: 'Minä olen asettanut sinut pakanoille valoksi, että olisit pelastukseksi maan ääriin saakka.'" 48 Sen kuullessaan pakanat iloitsivat ja ylistivät Herran sanaa, ja kaikki ne, jotka oli säädetty iankaikkiseen elämään, tulivat uskoon. 49 Ja Herran sanaa levitettiin koko siihen maakuntaan. 50 Mutta juutalaiset yllyttivät jumalaapelkääviä ylhäisiä naisia ja kaupungin johtomiehiä ja nostattivat vainon Paavalia ja Barnabasta vastaan ja ajoivat heidät pois alueeltaan. 51 Silloin he pudistivat toman jaloistaan heitä vastaan ja menivät Ikonioniin. 52 Mutta opetuslapset täytettiin ilolla ja Pyhällä Hengellä.

Ap. t. 20:1-38

1 KUN METELI OLI ASETTUNUT, Paavali kutsui opetuslapset luokseen. Rohkaistuaan heitä hän hyvästeli heidät ja lähti kohti Makedoniaa. 2 Kuljettuaan paikkakunnalta toiselle ja rohkaistuaan uskovia monin sanoin hän tuli Kreikkaan. 3 Siellä hän oleskeli kolme kuukautta. Kun ilmeni, että juutalaisilla oli salahanke häntä vastaan hänen aikoessaan lähteä meritse Syyriaan, hän päätti palata Makedonian kautta. 4 Häntä seurasivat beroialainen Soopatros, Pyrrhoksen poika, tessalonikalaiset Aristarkos ja Sekundus, derbeläinen Gaius, Timoteus ja aasialaiset Tykikos ja Trofimos. 5 Nämä menivät edeltä ja odottivat meitä Trooaksessa. 6 Me taas purjehdimme happamattoman leivän juhlan jälkeen Filippiästä ja saavuimme viidentenä päivänä heidän luokseen Trooakseen, jossa viivyimme seitsemän päivää. 7 Viikon ensimmäisenä päivänä kokoonnuimme murtamaan leipää. Paavali, joka seuraavana päivänä aikoi matkustaa pois, keskusteli koolla olevien kanssa ja pitkitti puhettaan puoliyöhön asti. 8 Yläkerran huoneessa, jossa olimme koolla, oli palamassa monta lamppua. 9 Eräs Eutykos-niminen nuori mies istui ikkunalla, ja kun Paavalin puhe kesti pitkään, hän vaipui syvään uneen ja nukuksissa putosi kolmannesta kerroksesta alas. Hänet nostettiin kuolleena maasta. 10 Paavali meni alas, heittäytyi hänen päälleen, kietoi kätensä hänen ympärilleen ja sanoi: "Älkää hätäilkö, hän on hengissä." 11 Sitten hän tuli ylös, mursi leipää ja söi. Keskusteltuaan heidän kanssaan kauan, päivän koittoon asti, hän lähti matkalle. 12 Mutta he veivät pojan sieltä elävänä ja tulivat suuresti lohdutetuiksi. 13 Me menimme edeltä laivaan ja purjehdimme Assokseen. Sieltä aioimme ottaa Paavalin laivaan, sillä näin hän oli käsenyt aikoen itse kulkea jalan. 14 Kun hän liittyi meihin Assoksessa, otimme hänet laivaan ja tulimme Mityleneen. 15 Sieltä lähdimme purjehtimaan ja saavuimme seuraavana päivänä Kioksen kohdalle. Sitä seuraavana päivänä pääsimme Samokseen ja päivää myöhemmin tulimme Miletokseen. 16 Paavali oli näet päättänyt purjehtia Efesoksen ohi, ettei häneltä kuluisi aikaa Aasiassa. Hän kiirehti ehtiäkseen, mikäli mahdollista, helluntaiksi Jerusalemiin. 17 Miletoksesta Paavali lähetti sanan Efesokseen ja kutsui luokseen seurakunnan vanhimmat. 18 Kun he olivat tulleet hänen luokseen, hän sanoi heille: "Te tiedätte, miten minä olen elänyt ja toiminut teidän keskuudessanne koko ajan ensimmäisestä päivästä asti, jona saavuin Aasiaan. 19 Olen palvellut Herraa kaikessa nöyryydessä, kyynelin, koettelemuksissa, jotka ovat kohdanneet minua juutalaisten salahankeiden tähden. 20 En ole vetäytynyt pois julistamasta teille sitä, mikä on hyödyllistä, ja opettamasta teitä sekä julkisesti että perhekunnittain. 21 Todistaessani juutalaisille ja kreikkalaisille olen julistanut parannusta ja kääntymistä Jumalan puoleen ja uskoa meidän Herraamme Jeesukseen Kristukseen. 22 Hengessä sidottuna minä matkustan nyt Jerusalemiin enkä tiedä, mitä minulle siellä tapahtuu. 23 Sen vain tiedän, että Pyhä Henki jokaisessa kaupungissa todistaa minulle ja sanoo, että minua odottavat kahleet ja ahdistukset. 24 En kuitenkaan pidä henkeäni minkään arvoisena, kunhan vain vien päätökseen juoksuni ja Herralta Jeesukselta saamani palvelutehtävän: julistaa Jumalan armon evankeliumia. 25 Nyt tiedän, että te ette enää saa nähdä minun kasvojani, ei kukaan teistä, joiden keskuudessa olen kulkenut ja julistanut Jumalan valtakuntaa. 26 Siksi minä tänä päivänä vakuutan teille, että olen viaton kaikkien vereen, 27 sillä minä en ole vetäytynyt pois julistamasta teille kaikkea Jumalan tahtoa. 28 Pitäkää siis huoli itsestänne ja koko siitä laumasta, johon Pyhä Henki on pannut teidät kaitsijoiksi paimentamaan Herran seurakuntaa, jonka hän omalla verellään on itselleen hankkinut. 29 Minä tiedän, että lähtöni jälkeen teidän keskuuteenne tulee julmia susia, jotka eivät laumaa säästä, 30 ja teidän omasta joukostanne nousee miehiä, jotka vääristelevät totuutta vetääkseen opetuslapset mukaansa. 31 Valvokaa siis ja muistakaa, että kolme vuotta minä olen lakkaamatta, yötä päivää, kyynelin neuvonut teitä jokaista. 32 Ja nyt minä uskon teidät Jumalan ja hänen armonsa sanan haltuun, hänen, joka on voimallinen rakentamaan teitä ja antamaan teille perintöosan kaikkien pyhitettyjen joukossa. 33 Hopeaa, kultaa tai vaatteita en ole keneltäkään himoinnut. 34 Te tiedätte itse, että näillä käsilläni olen hankkinut sen, mitä minä ja seuralaiseni olemme tarvinneet. 35 Kaikessa olen osoittanut teille, että näin työtä tehden tulee huolehtia heikoista ja muistaa nämä Herran Jeesuksen sanat, jotka hän itse sanoi: 'Autuaampi on antaa kuin ottaa.'" 36 Tämän sanottuaan hän polvistui ja rukoili heidän kaikkien kanssa. 37 Kaikki puhkesivat haikeaan itkuun ja heittäytyivät Paavalin kaulaan ja suutelivat häntä. 38 Eniten heitä suretti Paavalin sana siitä, etteivät he enää saisi nähdä hänen kasvojaan. Sitten he saattoivat hänet laivaan.

Room. 13:1-14

1 JOKAISEN TULEE OLLA ALAMAINEN sille esivallalle, jonka alainen hän on. Eihän ole esivaltaa, joka ei olisi Jumalalta. Ne esivallat, jotka ovat olemassa, ovat Jumalan asettamia. 2 Joka siis asettuu esivaltaa vastaan, nousee Jumalan säädöstä vastaan, mutta ne, jotka nousevat vastaan, tuottavat itselleen tuomion. 3 Eivät viranomaiset ole niiden pelkona, jotka tekevät hyvää, vaan niiden, jotka tekevät pahaa. Jos siis tahdot olla esivaltaa pelkäämättä, niin tee sitä, mikä on hyvää, ja sinä saat siltä kiitoksen. 4 Se on Jumalan palvelija sinun hyväksesi. Mutta jos teet pahaa, niin pelkää, sillä esivalta ei kannata miekkaa turhaan. Se on Jumalan palvelija, kostaja sen rankaisemiseksi, joka tekee pahaa. 5 Siksi tulee olla alamainen, ei ainoastaan rangaistuksen vaan myös omantunnon tähden. 6 Sen vuoksi te verojakin maksatte, sillä viranomaiset ovat Jumalan palvelijoita, kun he toimivat juuri tässä tehtävässä. 7 Antakaa kaikille se, mikä kuuluukin antaa: kenelle vero, sille vero, kenelle tulli, sille tulli, kenelle pelko, sille pelko, kenelle kunnia, sille kunnia. 8 Älkää olko kenellekään mitään velkaa, paitsi että rakastatte toisianne. Joka rakastaa toista, on täyttänyt lain. 9 Sillä käskyt "Älä tee huorin", "Älä tapa", "Älä varasta", "Älä himoitse" ja mikä muu käsky tahansa sisältyvät tähän sanaan: "Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi." 10 Rakkaus ei tee lähimmäiselle mitään pahaa. Rakkaus on siis lain täyttymys. 11 Ja vielä: tiedättehän tämän ajankohdan, että teidän on jo aika herätä unesta, sillä pelastus on nyt meitä lähempänä kuin silloin, kun tulimme uskoon. 12 Yö on pitkälle kulunut, ja päivä on lähellä. Pankaamme sen tähden pois pimeyden teot ja pukekaamme päällemme valon varusteet. 13 Vaeltakaamme säädyllisesti niin kuin päivällä, ei mässäilyissä ja juomingeissa, ei haureudessa ja irstaudessa, ei riidassa ja kateudessa. 14 Pukekaa sen sijaan yllenne Herra Jeesus Kristus älkääkään pitkö lihastanne niin huolta, että himot heräävät.

Gal. 3:1-29

1 TE MIELETTÖMÄT GALATALAISET! Kuka on lumonnut teidät, joiden silmien eteen Jeesus Kristus oli kuvattu ristiinnaulittuna? 2 Tämän vain tahdon saada teiltä tietää: lain teoistako te saitte Hengen vai uskossa kuulemisesta? 3 Niinkö mielettömiä olette? Te aloititte Hengessä, lihanko mukaan nyt pyritte päämäärään? 4 Turhaanko olette kärsineet niin paljon – jos se kerran on ollut turhaa? 5 Antaako hän siis teille Hengen ja tekekö hän voimatekoja teidän keskuudessanne lain tekojen vai uskossa kuulemisen kautta? 6 Niinhän Abrahamkin ”uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi”. 7 Tietäkää siis, että ne, jotka pitäytyvät uskoon, ovat Abrahamin lapsia. 8 Koska Raamattu näki edeltäpäin, että Jumala vanhurskauttaa pakanat uskosta, se edeltäpäin julisti Abrahamille hyvän sanoman: sinussa tulevat siunatuiksi kaikki kansat. 9 Niinpä ne, jotka pitäytyvät uskoon, siunataan yhdessä uskovan Abrahamin kanssa. 10 Ne taas, jotka pitäytyvät lain tekoihin, ovat kirouksen alaisia. Onhan kirjoitettu: ”Kirottu on jokainen, joka ei pysy kaikessa, mitä lain kirjaan on kirjoitettu, eikä tee sen mukaan.” 11 On selvää, ettei kukaan tule vanhurskaaksi Jumalan edessä lain avulla, sillä vanhurskas elää uskosta. 12 Mutta laki käskyineen ei perustu uskoon, vaan: ”Joka niitä noudattaa, elää niistä.” 13 Kristus lunasti meidät vapaiksi lain kirouksesta, kun hän tuli kiroukseksi meidän puolestamme, sillä on kirjoitettu: ”Kirottu on jokainen, joka on puuhun ripustettu.” 14 Näin Abrahamin siunaus tulee pakanoiden osaksi Kristuksessa Jeesuksessa, jotta me uskon kautta saisimme luvattun Hengen. 15 Veljet, puhun ihmisen näkökulmasta. Ei kukaan voi kumota ihmisenkään vahvistettua testamenttia eikä lisätä siihen mitään. 16 Lupaukset siis lausuttiin Abrahamille ja hänen siemenelleen. Hän ei sano: ”ja siemenille”, ikään kuin monesta, vaan niin kuin yhdestä: ”ja siemenellesi”, joka on Kristus. 17 Tarkoitan tätä: Jumalan ennen vahvistamaa testamenttia ei neljäsataakolmekymmentä vuotta myöhemmin tullut laki kumoa, niin että se tekisi lupauksen mitättömäksi. 18 Jos nimittäin perintö tulisi lain perusteella, se ei enää perustuisikaan lupaukseen. Abrahamille Jumala on sen kuitenkin lahjoittanut lupauksen kautta. 19 Mitä varten sitten on laki? Se lisättiin jälkeensä rikkomusten vuoksi, kunnes tulisi se siemen, jolle lupaus oli annettu. Laki saatettiin voimaan enkelien kautta välimiehen kädellä. 20 Välimies ei kuitenkaan ole vain yhtä varten, mutta Jumala on yksi. 21 Onko laki siis vastoin Jumalan lupauksia? Ei tietenkään! Jos olisi annettu laki, joka voisi tehdä eläväksi, niin vanhurskaus tulisi todellakin lain avulla. 22 Mutta Raamattu on sulkenut kaiken synnin alaisuuteen, että se, mikä oli luvattu, annettaisiin uskosta Jeesukseen Kristukseen niille, jotka uskovat. 23 Ennen uskon tuloa meitä vartioitiin lain alaisuuteen suljettuina, kunnes usko ilmestyisi. 24 Näin laista on tullut meille kasvattaja Kristukseen, että me tulisimme vanhurskaiksi uskosta. 25 Mutta uskon tultua emme enää ole kasvattajan alaisia. 26 Te kaikki olette uskon kautta Jumalan lapsia Kristuksessa Jeesuksessa. 27 Kaikki te, jotka olette Kristukseen kastettuja, olette pukeutuneet Kristukseen. 28 Tässä ei ole juutalaista eikä kreikkalaista, ei orjaa eikä vapaata, ei miestä eikä naista, sillä Kristuksessa Jeesuksessa te kaikki olette yksi. 29 Jos te siis olette Kristuksen omia, te olette Abrahamin siementä, perillisiä lupauksen mukaan.

Ef. 1:1-23

1 PAAVALI, JUMALAN TAHDOSTA KRISTUKSEN JEESUKSEN APOSTOLI, Efesoksessa oleville pyhille ja uskaville Kristuksessa Jeesuksessa. 2 Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta! 3 Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka on siunannut meitä taivaallisissa kaikella hengellisellä siunauksella Kristuksessa. 4 Jo ennen maailman perustamista hän valitsi meidät Kristuksessa olemaan pyhiä ja nuhteettomia hänen edessään. 5 Rakkaudessaan hän jo edeltä määräsi meidät yhteyteensä, omiksi lapsikseen, Jeesuksen Kristuksen kautta, oman hyvän tahtonsa mukaan, 6 armonsa kirkkauden ylistykseksi. Tämän armon hän on lahjoittanut meille siinä Rakastetussa, 7 jossa meillä on lunastus hänen verensä kautta, rikkomusten anteeksi saaminen hänen armonsa rikkauden mukaan. 8 Tätä armoa hän on antanut meille runsain määrin ja suonut meille kaikkea viisautta ja ymmärrystä. 9 Hän on ilmoittanut meille tahtonsa salaisuuden 10 siitä armotaloudesta, jonka hän oli suunnitellut ja nähnyt hyväksi toteuttaa aikojen täytyessä: hän oli yhdistävä Kristuksessa yhdeksi kaiken, mitä on taivaissa ja maan päällä. 11 Kristuksessa me olemme myös saaneet perintöosan, niin kuin meistä oli ennalta määrätty hänen suunnitelmassaan, hänen, joka vaikuttaa kaiken oman tahtonsa ja päätöksensä mukaan, 12 että me, jotka olemme jo ennalta panneet toivomme Kristukseen, eläisimme Jumalan kirkkauden ylistykseksi. 13 Hänessä on teihinkin, sitten kun olitte kuulleet totuuden sanan, pelastuksenne evankeliumin, ja uskoneet sen, pantu sinetiksi luvattu Pyhä Henki, 14 joka on meidän perintömme vakuutena hänen omaisuutensa lunastamiseksi, hänen kirkkautensa ylistykseksi. 15 Sen vuoksi, saatuaani kuulla uskostanne Herraan Jeesukseen ja rakkaudestanne kaikkia pyhiä kohtaan, 16 en lakkaa kiittämästä Jumalaa teistä muistaessani teitä rukouksissani. 17 Minä rukoilen, että meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja ilmestyksen Hengen hänen tuntemisessaan 18 ja valaisisi teidän sydämenne silmät, jotta tietäisitte, mikä on se toivo, johon hän on teidät kutsunut, miten suuri on hänen perintönsä kirkkaus hänen pyhissään 19 ja miten äärettömän suuri on hänen voimansa meitä kohtaan, jotka uskomme, hänen väkevän voimansa vaikutuksen mukaan. 20 Tällä voimallaan hän vaikutti Kristuksessa herättäessään hänet kuolleista ja asettaessaan hänet istumaan oikealle puolelleen taivaallisissa, 21 ylemmäksi kaikkea hallitusta ja valtaa, voimaa ja herruutta ja jokaista nimeä, joka mainitaan, ei vain tässä maailmanajassa vaan myös tulevassa. 22 Jumala on alistanut kaiken hänen jalkojensa alle ja asettanut hänet kaiken yläpuolelle, pääksi seurakunnalle, 23 joka on hänen ruumiinsa ja täytytensä, hänen, joka kaiken kaikessa täyttää.

Hepr. 1:1-14

1 JUMALA PUHUI MUINOIN MONESTI JA MONIN TAVOIN ISILLE PROFEETTOJEN KAUTTA. 2 Näinä viimeisinä päivinä hän on puhunut meille Pojan kautta, jonka hän on pannut kaiken perilliseksi ja jonka kautta hän myös on luonut maailmat. 3 Poika on Jumalan kirkkauden säteily ja hänen olemuksensa kuva, ja hän ylläpitää kaikkea sanansa voimalla. Toimitettuaan puhdistuksen synneistä hän on istunutun Majesteetin oikealle puolelle korkeuksissa. 4 Hänestä on tullut niin paljon enkeleitä suurempi kuin hänen perimänsä nimi on heidän nimeään jalompi. 5 Kenelle enkeleistä Jumala on koskaan sanonut: ”Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin”, tai: ”Minä olen

oleva hänen Isänsä, ja hän on oleva minun Poikani”? 6 Ja taas, kun hän tuo esikoisensa maailmaan, hän sanoo: ”Kumartukoot hänen eteensä kaikki Jumalan enkelit.” 7 Enkeleistä hän sanoo: ”Hän tekee enkelinsä tuuliksi ja palvelijansa tulenliekiksi”, 8 mutta Pojasta: ”Jumala, sinun valtaistuimesi pysyy aina ja iankaikkisesti, ja sinun valtakuntasi valtikka on oikeuden valtikka. 9 Sinä rakastit vanhurskautta ja vihasit laittomuutta. Sen tähden Jumala, sinun Jumalasi, on voidellut sinua iloöljyllä enemmän kuin kumppaneitasi.” 10 Ja: ”Sinä, Herra, olet alussa perustanut maan, ja taivaat ovat sinun kättesi tekoja. 11 Ne kaikki katoavat, mutta sinä pysyt. Ne kaikki vanhenevat kuin vaate. 12 Kuin viitan sinä käärit ne kokoon, kuin vaatteen, ja ne muuttuvat. Mutta sinä olet sama, eivätkä sinun vuotesi loppu.” 13 Kenelle enkeleistä hän on koskaan sanonut: ”Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi”? 14 Eivätkö he kaikki ole palvelevia henkiä, palvelukseen lähetettyjä niitä varten, jotka saavat periä pelastuksen?

Hepr. 10:1-39

1 LAISSA ON SIIS TULEVAN HYVÄN VARJO, EI ITSE ASIOIDEN OLEMUSTA. Siksi se ei voi koskaan samoilla jokavuotisilla uhreilla, joita jatkuvasti uhrataan, tehdä täydellisiksi niitä, jotka lähestyvät Jumalaa. 2 Eikö näitä uhreja olisi lakattu uhraamasta, jos niillä, jotka Jumalaa palvelevat, jo kerran puhdistettuina ei olisi enää ollut mitään syntejä tunnollaan? 3 Mutta uhreissa on jokavuotinen muistutus synneistä. 4 Mahdotontahan on, että härkien ja pukkien veri voi ottaa pois syntejä. 5 Siksi Kristus sanoo maailmaan tullessaan: ”Uhria ja lahjaa sinä et tahtonut, mutta ruumiin sinä minulle valmistit. 6 Polttouhreihiin ja syntiuhreihiin sinä et mieltynyt. 7 Silloin minä sanoin: katso, minä olen tullut – kirjakääröön on minusta kirjoitettu – tekemään sinun tahtosi, Jumala.” 8 Ensin hän sanoo: ”Uhreja ja lahjoja, polttouhreja ja syntiuhreja sinä et tahtonut etkä niihin mieltynyt”, vaikka niitä lain mukaisesti uhrataankin. 9 Sitten hän sanoo: ”Katso, minä olen tullut tekemään sinun tahtosi.” Hän poistaa ensimmäisen asettaakseen toisen. 10 Tämän tahdon perusteella meidät on pyhitetty Jeesuksen Kristuksen ruumiin uhrilla kertakaikkisesti. 11 Jokainen pappi seisoo päivittäin palvelemassa ja uhraa toistuvasti samoja uhreja, jotka eivät koskaan voi poistaa syntejä. 12 Kristus sen sijaan on uhrannut yhden ainoan uhrin syntien vuoksi ja istuutunut ikuisiksi ajoiksi Jumalan oikealle puolelle. 13 Tästä lähtien hän odottaa, kunnes hänen vihollisensa pannaan hänen jalkojensa astinlaudaksi, 14 sillä hän on yhdellä ainoalla uhrilla tehnyt pysyvästi täydellisiksi ne, jotka pyhitetään. 15 Todistaahan sen meille myös Pyhä Henki. Sillä ensin hän sanoo: 16 ”Tämä on se liitto, jonka minä teen heidän kanssaan näiden päivien jälkeen, sanoo Herra: minä panen lakini heidän sydämeensä ja kirjoitan ne heidän mieleensä.” 17 Ja sitten: ”Heidän syntejään ja laittomuuksiaan minä en enää muista.” 18 Missä nämä on annettu anteeksi, siellä ei enää tarvita uhria synnin edestä. 19 Meillä on siis, veljet, rohkea luottamus siihen, että Jeesuksen veren kautta meillä on pääsy kaikkeinpyhimpään 20 uutta ja elävää tietä myöten, jonka hän on vihkinyt meille esiripun, oman lihansa, kautta. 21 Koska meillä on suuri pappi Jumalan huoneen hallitsijana, 22 astukaamme esiin vilpittömin sydämin, täydessä uskon varmuudessa, sydän vihmottuna puhtaaksi pahasta omastatunnosta ja ruumis puhtaalla vedellä pestynä. 23 Pysykäämme horjumatta toivon tunnustuksessa, sillä lupauksen antaja on uskollinen. 24 Pitäkäämme huolta toisistamme rohkaisuksi rakkauteen ja hyviin tekoihin. 25 Älkäämme jättäkö yhteistä kokoontumistamme, niin kuin muutamien on tapana, vaan kehottakaamme toisiamme entistäkin enemmän, kun näette tuon päivän lähestyvän. 26 Jos me tahallamme jatkamme synnin tekemistä päästyämme tuntemaan totuuden, ei ole enää uhria meidän syntiemme tähden 27 vaan kauhea tuomion odotus ja tulen kiivaus, joka syö vastustajat. 28 Joka hylkää Mooseksen lain, sen on armotta kuoltava kahden tai kolmen todistajan sanan nojalla. 29 Kuinka paljon ankaramman rangaistuksen ansaitseekaan mielestänne se, joka tallaa jalkoihinsa Jumalan Pojan, pitää epäpyhänä liiton veren, jossa hänet on pyhitetty, ja pilkkaa armon Henkeä! 30 Mehän tunnemme hänet, joka on sanonut: ”Minun on kosto, minä olen maksava”, ja vielä: ”Herra on tuomitseva kansansa.” 31 Kauhistuttavaa on langeta elävän Jumalan käsiin. 32 Muistakaa menneitä päiviä, jolloin te valoon päästyänne kestitte monet kärsimysten aiheuttamat kamppailut. 33 Toisaalta teitä häpäistiin ja ahdistettiin kaikkien katsellessa, toisaalta taas olitte niiden kohtalotovereita, jotka kokivat samaa. 34 Te kärsitte yhdessä vankien kanssa ja iloitte hyväksyitte omaisuutenne ryöstön, sillä te tiesitte, että teillä on parempi omaisuus, joka pysyy. 35 Älkää siis heittäkö pois rohkeuttanne, jonka palkka on suuri, 36 sillä te tarvitsette kestävyyttä, että täyttäisitte Jumalan tahdon ja saisitte sen, mikä on luvattu. 37 Vielä vähän aikaa, aivan vähän, niin saapuu se, joka on tuleva, eikä hän viivyttele. 38 Minun vanhurskaani elää uskosta, mutta jos hän vetäytyy pois, ei minun sieluni mielly häneen. 39 Me emme ole kuitenkaan niitä, jotka vetäytyvät pois ja joutuvat kadotukseen, vaan niitä, jotka uskovat sielunsa pelastukseksi.

1. Piet. 1:1-25

1 PIETARI, JEESUKSEN KRISTUKSEN APOSTOLI, VALITUILLE MUUKALAISILLE, jotka asuvat hajallaan Pontoksessa, Galatiassa, Kappadokiassa, Aasiassa ja Bityniassa 2 ja jotka Isä Jumala ennaltatietämisensä mukaisesti on Hengellään pyhittänyt Jeesuksen Kristuksen kuuliaisuuteen ja hänen verellään vihmottaviksi. Armo ja rauha lisääntyköön teille.

3 Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä! Suuressa laupeudessaan hän on Jeesuksen Kristuksen kuolleistanousemisen kautta uudestisyntyttänyt meidät elävään toivoon, 4 turmeltumattomaan, tahrattomaan ja katoamattomaan perintöön. Se on talletettuna taivaassa teitä varten, 5 ja Jumalan voimasta te varjellutte uskon kautta pelastukseen, joka on valmis saatettavaksi ilmi viimeisenä aikana. 6 Siksi te riemuitsette, vaikka nyt, jos on tarpeen, vähän aikaa joudutte murehtimaan monenlaisissa koettelemuksissa, 7 jotta teidän uskonne havaittaisiin koetuksissa kestäväksi, paljon kallisarvoisemmaksi kuin katoava kulta, joka sekin koetellaan tulussa, ja koituisi kiitokseksi, ylistykseksi ja kunniaksi Jeesuksen Kristuksen ilmestyessä. 8 Häntä te rakastatte, vaikka ette ole häntä nähneet, häneen te uskotte, vaikka ette häntä nyt näe, ja te riemuitsette sanoin kuvaamattomalla ja kirkastuneella ilolla, 9 sillä te saavutatte uskonne päämäärän, sielujen pelastuksen.

10 Sitä pelastusta ovat profeetat etsineet ja tutkineet. He ovat ennustaneet teidän osaksenne tulevasta armosta 11 ja tutkineet, mihin tai millaiseen aikaan heissä oleva Kristuksen Henki viittasi todistaessaan edeltäpäin Kristusta kohtaavista kärsimyksistä ja niiden jälkeen tulevasta kunniansta. 12 Heille ilmoitettiin, etteivät he palvelleet itseään vaan teitä sillä sanomalla, jonka nyt ovat kertoneet teille ne, jotka taivaasta lähetetyssä Pyhässä Hengessä ovat julistaneet teille evankeliumia. Siihen enkelitkin haluavat katsahtaa. 13 Vyöttäkää siis mielenne ja olkaa raittiita. Pankaa täysi toivonne siihen armoon, joka teille annetaan Jeesuksen Kristuksen ilmestymisessä. 14 Olkaa niin kuin kuuliaiset lapset älkääkä mukautuko niiden himojen mukaan, joissa te ennen, tietämättömyytenne aikana, elitte. 15 Tulkaa sen sijaan kaikessa vaelluksessanne pyhiksi, niin kuin teidän kutsujannekin on pyhä. 16 Onhan kirjoitettu: "Olkaa pyhät, sillä minä olen pyhä." 17 Jos te siis Isänänne huudatte avuksi häntä, joka henkilöön katsomatta tuomitsee jokaisen hänen tekojensa mukaan, niin vaeltakaa jumalanpelossa tämä muukalaisuutenne aika. 18 Tiedättehän, että teitä ei ole lunastettu isiltä perimästänne turhasta vaelluksesta katoavilla aarteilla, hopealla tai kullalla, 19 vaan Kristuksen, kuin virheettömän ja tahrattoman Karitsan, kalliilla verellä. 20 Hänet oli kyllä ennalta tunnettu jo ennen maailman perustamista, mutta vasta viimeisinä aikoina hänet on tuotu julki teitä varten. 21 Hänen kauttaan te uskotte Jumalaan, joka herätti hänet kuolleista ja antoi hänelle kirkkauden, niin että teidän uskonne ja toivonne on Jumalassa. 22 Puhdistakaa sielunne totuudelle kuuliaisina vilpittömään veljesrakkauteen ja rakastakaa toisianne kestävästi, puhtaasta sydäimestä. 23 Tehän olette uudestisyntyneet, ette katoavasta siemenestä vaan katoamattomasta, Jumalan elävän ja pysyvän sanan kautta. 24 Sillä kaikki liha on kuin ruoho ja kaikki sen loisto kuin ruohon kukka. Ruoho kuihtuu ja kukka varisee, 25 mutta Herran sana pysyy iäti. Tämä on se sana, joka on teille ilosanomana julistettu.

Ilm. 1:1-20

1 JEESUKSEN KRISTUKSEN ILMESTYS, JONKA JUMALA ANTOI HÄNELLE NÄYTTÄÄKSEEN PALVELIJOILLEEN, MITÄ PIAN ON TAPAHTUVA. Sen hän ilmoitti lähettämänsä enkelin kautta palvelijalleen Johannekselle, 2 joka vakuuttaa todeksi Jumalan sanan ja Jeesuksen Kristuksen todistuksen, kaiken minkä on nähnyt. 3 Autuas se, joka lukee, ja autuaita ne, jotka kuulevat tämän profetian sanat ja ottavat varteen sen, mitä siihen on kirjoitettu, sillä aika on lähellä. 4 Johannes seitsemälle Asian seurakunnalle: Armo teille ja rauha häneltä, joka on, joka oli ja joka on tuleva, ja niiltä seitsemältä hengeltä, jotka ovat hänen valtaistuimensa edessä, 5 ja Jeesukselta Kristukselta, uskolliselta todistajalta, joka on esikoisena noussut kuolleista ja on maan kuninkaiden hallitsija! Hänelle, joka rakastaa meitä ja on verellään päästänyt meidät synneistämme 6 ja tehnyt meidät kuningaskunnaksi, papeiksi Jumalalleen ja Isälleen, hänelle kunnia ja valta aina ja iankaikkisesti! Aamen. 7 Katso, hän tulee pilvissä! Kaikkien silmät näkevät hänet, niidenkin, jotka hänet lävistivät, ja kaikki maan sukukunnat vaikeroivat hänen tähtensä. Totisesti, aamen. 8 "Minä olen A ja O", sanoo Herra Jumala, joka on, joka oli ja joka on tuleva, Kaikkivaltias. 9 Minä, veljenne Johannes, joka Jeesuksessa olen yhdessä teidän kanssanne osallinen ahdistukseen ja valtakuntaan ja kärsimysten kestämiseen, olin Patmos-nimisellä saarella Jumalan sanan ja Jeesuksen todistuksen tähden. 10 Minä olin Hengessä Herran päivänä, ja minä kuulin takaani voimakkaan äänen, aivan kuin pasuunan äänen, 11 joka sanoi: "Kirjoita kirjaan, mitä näet, ja lähetä se seitsemälle seurakunnalle: Efesokseen, Smyrnaan, Pergamoniin, Tyatiraan, Sardekseen, Filadelfiaan ja Laodikeaan." 12 Käännyn katsomaan, mikä ääni minulle puhui. Kääntyessäni näin seitsemän kultaista lampunjalkaa 13 ja lampunjalkojen keskellä kuin Ihmisen Pojan, pukeutuneena pitkäliepeiseen viittaan ja rinnan kohdalta kultaisella vyöllä vyöttäytyneenä. 14 Hänen päänsä ja hiuksensa olivat valkoiset kuin valkoinen villa, kuin lumi, ja hänen silmänsä olivat kuin tulen liekki. 15 Hänen jalkansa olivat kuin sulatusuunissa hehkuva vaski, ja hänen äänensä oli kuin suurten vetten pauhu. 16 Hänellä oli oikeassa kädessään seitsemän tähteä, hänen suustaan lähti kaksiteräinen, terävä miekka, ja hänen kasvonsa olivat kuin aurinko, kun se paistaa täydeltä terältä. 17 Hänet nähdessäni minä kaaduin kuin kuollut hänen jalkojensa juureen. Mutta hän pani oikean kätensä päälleni ja sanoi: "Älä pelkää! Minä olen ensimmäinen ja viimeinen, 18 ja minä elän. Minä olin kuollut, mutta nyt minä elän aina ja iankaikkisesti, ja minulla on kuoleman ja tuonelan avaimet. 19 Kirjoita siis, mitä olet nähnyt, mitä nyt on ja mitä tämän jälkeen on tapahtuva. 20 Niiden seitsemän tähden salaisuus, jotka näit minun oikeassa kädessäni, ja niiden seitsemän kultaisen lampunjalan salaisuus on tämä: ne seitsemän tähteä ovat seitsemän seurakunnan enkelit, ja seitsemän lampunjalkaa ovat ne seitsemän seurakuntaa."

Ilm. 11:1-19

1 MINULLE ANNETTIIN SAUVAN KALTAINEN RUOKOMITTA JA SANOTTIIN: "NOUSE JA MITTAA JUMALAN TEMPELI JA ALTTARI JA NE, JOTKA SIELLÄ KUMARTAEN PALVOVAT. 2 Temppelein ulkopuolella oleva esipiha jätä kuitenkin pois. Älä mittaa sitä, sillä se on annettu pakanoille, ja he tallaavat pyhää kaupunkia neljäkymmentäkaksi kuukautta. 3 Minä annan kahdelle todistajalleni tehtäväksi profetoida särkeihin pukeutuneina tuhat kaksisataakuusikymmentä päivää." 4 Nämä ovat ne kaksi öljypuuta ja kaksi lampunjalkaa, jotka seisovat maan Herran edessä. 5 Jos joku tahtoo vahingoittaa heitä, heidän suustaan lähtee tuli, joka nielee heidän vihollisensa. Näin on kuoleva jokainen, joka tahtoo vahingoittaa heitä. 6 Heillä on valta sulkea taivas, niin ettei tule sadetta heidän profetoimisensa päivinä. Heillä on myös valta muuttaa vedet vereksi ja lyödä maata kaikenlaisilla viitsauksilla niin usein kuin tahtovat. 7 Kun he ovat lopettaneet todistamisensa, käy syvyydestä nouseva peto taisteluun heitä vastaan, ja se voittaa heidät ja tappaa heidät. 8 Heidän ruumiinsa lojuvat sen suuren kaupungin valtakadulla, jota hengellisesti nimitetään Sodomaksi ja Egyptiksi ja jossa myös heidän Herransa ristiinnaulittiin. 9 Ihmiset eri kansakunnista, sukukunnista, kielistä ja kansanheimoista näkevät heidän ruumiinsa kolme ja puoli päivää eivätkä anna panna heidän ruumiitaan hautaan. 10 Maan päällä asuvat iloitsevat heidän kohtalostaan ja riemuitsevat ja lähettävät toisilleen lahjoja, sillä nämä kaksi profeettaa olivat vaivanneet maan asukkaita. 11 Mutta niiden kolmen ja puolen päivän

kuluttua meni profeettoihin Jumalasta elämän henki, ja he nousivat jaloilleen. Suuri pelko valtasi ne, jotka katselivat heitä. 12 He kuuluivat voimakkaan äänen sanovan taivaasta: "Nouskaa tänne!" Ja profeetat nousivat pilven mukana taivaaseen, ja heidän vihollisensa katselivat heitä. 13 Sillä hetkellä tuli suuri maanjäristys ja kymmenesosa kaupungista sortui. Maanjäristyksessä kuoli seitsemäntuhatta ihmistä, ja jäljelle jääneet pelästyivät ja antoivat kunnian taivaan Jumalalle. 14 Toinen voi-huuto on mennyt. Mutta kolmas voi-huuto tulee pian. 15 Seitsemäs enkeli puhalsi pasuunaan, ja taivaassa kuului voimakkaita ääniä, jotka sanoivat: "Maailman kuninkuus on tullut meidän Herrallemme ja hänen Voidellulleen. Hän on hallitseva aina ja iankaikkisesti." 16 Ja ne kaksikymmentäneljä vanhinta, jotka istuivat Jumalan edessä valtaistuimillaan, heittäytyivät kasvoilleen ja palvoivat Jumalaa sanoen: 17 "Me kiitämme sinua, Herra Jumala, Kaikkivaltias, joka olet ja joka olit, siitä että olet ottanut käyttöön suuren voimasi ja ryhtynyt hallitsemaan. 18 Kansat ovat vihoissaan, mutta sinun vihasi hetki on tullut. On tullut aika tuomita kuolleet ja maksaa palkka palvelijoillesi profeetoille ja pyhille ja sinun nimeäsi pelkääville, pienille ja suurille, ja tuhota ne, jotka tuhoavat maata." 19 Ja Jumalan temppeleitä taivaassa avautui, ja hänen liitonarkkunsa näkyi hänen temppeleissään, ja tuli salamoita, ääniä, ukkosenjylinää, maanjäristys ja suuria rakeita.

Ilm. 22:1-22

1 ENKELI NÄYTTI MINULLE MYÖS ELÄMÄN VEDEN VIRRRAN, JOKA HOHTAVANA KUIN KRISTALLI KUMPUSI JUMALAN JA KARITSAN VALTAISTUIDESTA. 2 Keskellä kaupungin pääkatua ja virran molemmilla puolilla oli elämän puu, joka kantoi kahdettoista hedelmät antaen hedelmänsä joka kuukausi. Puun lehdet ovat kansojen tervehtymiseksi. 3 Mitään kirousta ei enää ole. Siellä on Jumalan ja Karitsan valtaistuin, ja hänen palvelijansa palvelevat häntä. 4 He näkevät hänen kasvonsa, ja hänen nimensä on heidän otsassaan. 5 Yötä ei enää ole, eivätkä he tarvitse lampun valoa eivätkä auringon valoa, sillä Herra Jumala valaisee heitä. Ja he hallitsevat aina ja ikuisesti. 6 Enkeli sanoi minulle: "Nämä sanat ovat luotettavat ja todet. Herra, profeettojen henkien Jumala, on lähettänyt enkelinsä näyttämään palvelijoilleen, mitä pian on tapahtuva. 7 Minä tulen pian. Autuas se, joka ottaa varteen tämän kirjan profetian sanat!" 8 Minä, Johannes, kuulin ja näin tämän kaiken. Kun olin sen kuullut ja nähnyt, minä heittäydin maahan kumartuakseni sen enkelin jalkojen juureen, joka oli tämän minulle näyttänyt. 9 Mutta hän sanoi: "Varo, ettet tee sitä! Minä olen sinun ja veljesi, profeettojen, palvelustoveri, sekä niiden, jotka ottavat varteen tämän kirjan sanat. Jumalaa sinun tulee kumartaen palvoa!" 10 Ja hän sanoi minulle: "Älä sulje sinetillä tämän kirjan profetian sanoja, sillä aika on lähellä. 11 Vääryyden tekijä tehkään edelleen vääryyttä, saastainen saastukoon edelleen, vanhurskas tehkään edelleen vanhurskautta ja pyhä pyhittyköön edelleen." 12 "Minä tulen pian, ja palkkani on minun mukanani antaakseni kullekin hänen tekojensa mukaan. 13 Minä olen A ja O, ensimmäinen ja viimeinen, alku ja loppu. 14 Autuaita ne, jotka pesevät vaatteensa, että heillä olisi oikeus elämän puuhun ja että he pääsisivät porteista sisälle kaupunkiin. 15 Ulkopuolella ovat koirat ja noidat, haureelliset ja murhaajat, epäjumalanpalvelijat ja kaikki, jotka rakastavat ja noudattavat valhetta. 16 Minä, Jeesus, olen lähettänyt enkelini todistamaan teille tästä seurakunnissa. Minä olen Daavidin juurivesi ja hänen sukuaan, se kirkas aamutähti." 17 Henki ja morsian sanovat: "Tule!" Joka kuulee, sanokoon: "Tule!" Ja joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon lahjaksi elämän vettä. 18 Minä todistan jokaiselle, joka kuulee tämän kirjan profetian sanat: Jos joku panee niihin jotakin lisää, panee Jumala hänen päälleen ne vitsaukset, jotka on kirjoitettu tähän kirjaan. 19 Jos joku ottaa jotakin pois tämän profetian kirjan sanoista, ottaa Jumala häneltä pois sen osan, joka hänellä on elämän puuhun ja pyhään kaupunkiin, joista tässä kirjassa on kirjoitettu. 20 HÄN, JOKA TODISTAA TÄMÄN, sanoo: "Totisesti, minä tulen pian." Aamen, tule, Herra Jeesus! 21 HERRAN JEESUKSEN ARMO OLKOON KAIKKIEN KANSSA.

(Raamattu Kansalle käänös)

HERRAN JEESUKSEN RAKKAUDESTA LUOTUJAAN KOHTAAN SAA KERTOJA NAAPUREILLE KAUPUNKIEN TIENVARSILLA JA TOREILLA.

HERRAN JEESUKSEN TAHDOSTA SAAT JAKAA TÄMÄN TODISTUKSENI EDELLEEN LÄHIMMÄISILLESII LÄHELLÄ JA KAUKANA.

JUMALAN SANA TEKEE AINA TEHTÄVÄNSÄ SIELLÄ MINNE TAHANSA SANAN SIEMEN KYLVETÄÄN. ANNA SANAN KOSKETAA.

TARJOLLA ON IANKAIKKINEN ELÄMÄ HERRASSA JEESUKSESSA KRISTUKSESSA PELASTETTUJEN HERRAN LAMPAIDEN LAUMASSA PYHÄN HENGEN OSALLISUUDESSA HERRASSAMME.

TERVETULOA HYVÄN PAIMENEMME HERRAN JEESUKSEN SEURAAAN JA HENGELLISEEN SEURAKUNTAAN HENGELLISESSÄ KRISTUKSEN RUUMIISSA.

ODOTAMME KARITSAN HÄÄJUHLAAN YLÖSOTTOA JA HERRAN PÄIVÄÄ AINA SIIHEN HETKEEN ASTI ILOSANOMAA LÄHIMMÄISILLEMME LÄHELLÄ JA KAUKANA LEVITTÄEN HEILLE KOKO JUMALAN SANAN TOTUUDEN KERTOEN: JEESUS PELASTAA.

ELÄMME SEURAKUNTA-AJANJAKSON LOPUNAJAN HETKIÄ RAAMATUN PROFETIOIDEN TOTEUTUESSA IHMISSILMIN TEHTYJEN HAVAINTOJEN PERUSTEELLA AHDISTUKSEN AIKAAN JUMALAN SEURAKUNTAA TÄNÄ PÄIVÄNÄ KULJETTAEN.

JEESUS OPASTI OPETUSLAPSIAAN SUHTAUTUMAAN TÄHÄN AIKAAN LUOTTAVAISIN MIELIN HERRASSAMME. SEISOKAAMME HENGISSÄMME VALVOEN OMALLA PAIKALLAMME KRISTUKSEN RUUMIISSA JA TEHKÄÄMME KAIKESSA ISÄMME TAHDON MUKAISESTI USKOLLISESTI JA KUULIAISESTI ELÄMISSÄMME RAUHANRUHTINASTA KUMARTAEN JA HERRAA JEESUSTA KAIKESTA ELÄMISSÄMME KOHTAAMASTAMME KIITTÄEN.

KIRKKAUDEN HERRA JEESUS PITÄÄ OMISTAAN HYVÄN HUOLEN JA VIE KAIKKI LAMPAANSA PERILLE IANKAIKKISEEN ELÄMÄÄN. OLE KESTÄVÄ TIELLÄ. ÄLÄ PELKÄÄ. USKO AINOASTAAN. NÄIN ON HERRA JEESUS TODISTANUT.

Matt. 10:17-22

17 Varokaa ihmisiä, sillä he luovuttavat teidät oikeuden eteen ja ruoskivat teitä synagogissaan. 18 Minun takiani teidät viedään maaherrojen ja kuninkaiden eteen todistukseksi heille ja pakanoille. 19 Mutta kun teidät viedään oikeuteen, älkää olko huolissanne siitä, miten tai mitä puhuisitte. Teille annetaan sillä hetkellä se, mitä teidän tulee puhua. 20 Te ette itse puhu, vaan teidän Isänne Henki puhuu teissä. 21 Veli luovuttaa veljensä ja isä lapsensa kuolemaan. Lapset nousevat vanhempiaan vastaan ja tuottavat heille kuoleman. 22 Kaikki tulevat vihaamaan teitä minun nimeni tähden, mutta se, joka kestää loppuun asti, pelastuu.

(Raamattu Kansalle käänös)

PELASTUMME yksin Armosta uskon kautta Totuuteen Herramme Jeesuksen Veren kautta ja ainutkertaisesti puolestamme tehdyn Vanhurskauden mittapuun ehdon täyttäneen sovitustyön vuoksi. Jumalan Sanan mukaan, kaikki joita Henki johtaa, ovat Jumalan lapsia siis Herran lampaita Tiellä lankaikkiseen Elämään. Toivon sydämen viisautta meille kaikille.

Tänä päivänä muista tämä. Ajattele. Ihmisen Pojalle on annettu kaikki valta Taivaassa ja maan päällä. Usko ainoastaan Jeesukseen ja Jeesusta. Lue Raamattua ja rukoile Hengessä ja Totuudessa. Tämä päivä on pelastuksen päivä. Ota pelastus vastaan. Pyydä Vapahtajaa elämääsi. Jumala on Rakkaus. Jeesus on Herra.

Ole siunattu Jeesus Nasaretilaisen Nimessä ikuisesti. Aamen.

Toivotan teille jokaiselle reipasta ja siunattua syksyä! Valoa ja iloa.

Jukka 👍😊 FI

Lähetetty iPhonesta

Lähetetty iPhonesta